DOC 54 **2529/001**

BELGISCHE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

13 juni 2017

WETSONTWERP

tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek, het Gerechtelijk Wetboek, de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en het Consulair Wetboek met het oog op de strijd tegen de frauduleuze erkenning en houdende diverse bepalingen inzake het onderzoek naar het vaderschap, moederschap en meemoederschap, alsook inzake het schijnhuwelijk en de schijnwettelijke samenwoning

Blz.

INHOUD

Samenvatting	3
Memorie van toelichting	5
Voorontwerp	35
Impactanalyse	44
Advies van de Raad van State	58
Wetsontwerp	80
Coördinatie van de artikelen	92

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS DE BELGIQUE

13 juin 2017

PROJET DE LOI

modifiant le Code civil, le Code judiciaire, la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et le Code consulaire, en vue de lutter contre la reconnaissance frauduleuse et comportant diverses dispositions en matière de recherche de paternité, de maternité et de comaternité, ainsi qu'en matière de mariage de complaisance et de cohabitations légale de complaisance

Pages

SOMMAIRE

Résumé	3
Exposé des motifs	5
Avant-projet	35
Analyse d'impact	51
Avis du Conseil d'État	58
Projet de loi	80
Coordination des articles	110

De regering heeft dit wetsontwerp op 13 juni 2017 ingediend.	*Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 13 juin 2017.*
De "goedkeuring tot drukken" werd op 19 juni 2017 door de Kamer ontvangen.	*Le "bon à tirer" a été reçu à la Chambre le 19 juin 2017.*

N-VA	:	*Nieuw-Vlaamse Alliantie*
PS	:	*Parti Socialiste*
MR	:	*Mouvement Réformateur*
CD&V	:	*Christen-Democratisch en Vlaams*
Open Vld	:	*Open Vlaamse liberalen en democraten*
sp.a	:	*socialistische partij anders*
Ecolo-Groen	:	*Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen*
cdH	:	*centre démocrate Humaniste*
VB	:	*Vlaams Belang*
PTB-GO!	:	*Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture*
DéFI	:	*Démocrate Fédéraliste Indépendant*
PP	:	*Parti Populaire*
Vuye&Wouters	:	*Vuye&Wouters*

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:		*Abréviations dans la numérotation des publications:*	
DOC 54 0000/000:	*Parlementair document van de 54e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer*	*DOC 54 0000/000:*	*Document parlementaire de la 54e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif*
QRVA:	*Schriftelijke Vragen en Antwoorden*	*QRVA:*	*Questions et Réponses écrites*
CRIV:	*Voorlopige versie van het Integraal Verslag*	*CRIV:*	*Version Provisoire du Compte Rendu intégral*
CRABV:	*Beknopt Verslag*	*CRABV:*	*Compte Rendu Analytique*
CRIV:	*Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)*	*CRIV:*	*Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)*
PLEN:	*Plenum*	*PLEN:*	*Séance plénière*
COM:	*Commissievergadering*	*COM:*	*Réunion de commission*
MOT:	*Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)*	*MOT:*	*Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)*

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen:
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.dekamer.be
e-mail : publicaties@dekamer.be

De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes:
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.lachambre.be
courriel : publications@lachambre.be

Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

SAMENVATTING

In uitvoering van het regeerakkoord, breidt dit wetsontwerp de ingezette strijd tegen de "schijnhuwelijken" en "schijnwettelijke samenwoningen" uit naar de "frauduleuze erkenningen".

Dit wetsontwerp wijzigt daarvoor het Burgerlijk Wetboek, het Gerechtelijk Wetboek, de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en het Consulair Wetboek.

In het Burgerlijk Wetboek wordt de territoriale bevoegdheid van de ambtenaar van de burgerlijke stand terzake beperkt en wordt de bevoegdheid van de notaris om een akte van erkenning op te maken afgeschaft. Een tweede maatregel biedt de ambtenaar van de burgerlijke stand de mogelijkheid om het akteren van een vermoedelijk frauduleuze erkenning uit te stellen en te weigeren. Daartoe wordt eerst de frauduleuze erkenning gedefinieerd. Daarnaast krijgt het openbaar ministerie een vorderingsrecht om dergelijke erkenningen te laten nietig verklaren.

In de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt het doen van frauduleuze erkenningen strafbaar gesteld, de strafbepalingen aangepast en krijgt de strafrechter ook hier, net als bij het schijnhuwelijk en de schijnwettelijke samenwoning, de mogelijkheid om de nietigverklaring van de erkenning uit te spreken wanneer hij een persoon veroordeelt wegens frauduleuze erkenning. Deze procedure laat toe om de nietigverklaring te versnellen en vermijdt dat een extra procedure achteraf moet worden ingezet.

De gevangenisstraffen en de boetes zijn dezelfde als deze bij schijnhuwelijken of schijnwettelijke samenwoningen.

Een betere integratie van de procedures vraagt een wijziging van het Gerechtelijk Wetboek in die zin dat artikel 572bis uitgebreid moet worden naar de bevoegdheid die het wetsontwerp toekent aan de strafrechter om frauduleuze erkenningen te vernietigen.

Het Consulair Wetboek wordt aangepast om een regeling inzake de territoriale bevoegdheid van de consulaire beroepsposten uit te werken waarbij de inschrijving in de registers een belangrijk element is:

RÉSUMÉ

En exécution de l'accord de gouvernement, ce projet de loi étend la lutte engagée contre les "mariages de complaisance" et les "cohabitations légales de complaisance" aux "reconnaissances frauduleuses".

Ce projet de loi modifie à ce sujet le Code civil, le Code judiciaire, la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et le Code consulaire.

Dans le Code civil, la compétence territoriale de l'officier de l'état civil en matière de reconnaissance est définie et limitée et la compétence du notaire d'établir un acte de reconnaissance est supprimée. Une deuxième mesure donne à l'officier de l'état civil la possibilité de surseoir à acter une reconnaissance frauduleuse présumée et de refuser de l'acter. À cet effet, la reconnaissance de frauduleuse est tout d'abord définie. En outre, il est conféré au ministère public le droit de poursuivre la nullité de telles reconnaissances.

Dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers la reconnaissance frauduleuse est incriminée, les dispositions pénales sont adaptées et, ici également, le juge répressif est également habilité à prononcer l'annulation de la reconnaissance lorsqu'il condamne une personne du chef de reconnaissance frauduleuse. Cette procédure permet d'accélérer l'annulation et évite qu'une procédure supplémentaire doive être engagée par la suite.

Les peines d'emprisonnement et les amendes sont identiques à celles qui s'appliquent pour les mariages de complaisance ou les cohabitations légales de complaisance.

Une meilleure intégration des procédures requiert une modification du Code judiciaire en ce sens que l'article 572bis doit être étendu à la compétence d'annulation de reconnaissances frauduleuses que le présent projet de loi attribue au juge répressif.

Le Code consulaire est modifié en vue d'élaborer une réglementation relative à la compétence territoriale des postes consulaires de carrière, dont l'inscription dans les registres constitue un élément

voor het hoofd van een consulaire beroepspost kan voortaan enkel nog een kind erkend worden indien de erkenner Belg is en zijn woonplaats heeft binnen het consulair ressort. Tenslotte regelt het wetsontwerp ook de territoriale bevoegdheid van de procureur des Konings voor de erkenningen gedaan voor het hoofd van een consulaire beroepspost.

important: un enfant ne peut désormais être encore reconnu devant le chef d'un poste consulaire de carrière que si l'auteur de la reconnaissance est belge et domicilié au sein de la circonscription consulaire. Enfin, le projet de loi règle la compétence territoriale du procureur du Roi pour les reconnaissances faites devant le chef d'un poste consulaire de carrière.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

ALGEMENE TOELICHTING

Met de wet van 4 mei 1999 tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende het huwelijk ging de Belgische wetgever de strijd aan tegen de schijnhuwelijken.

Met de wet van 2 juni 2013 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek, de wet van 31 december 1851 met betrekking tot de consulaten en de consulaire rechtsmacht, het Strafwetboek, het Gerechtelijk Wetboek en de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met het oog op de strijd tegen de schijnhuwelijken en de schijnwettelijke samenwoningen heeft de wetgever het probleem van de schijnwettelijke samenwoningen aangepakt.

Het huidige regeerakkoord voorziet dat bijzondere aandacht zal worden besteed aan de voortzetting van de strijd tegen schijnhuwelijken en schijnwettelijke samenwoning, zowel hier, als in het buitenland. Ook zal de strijd worden gevoerd tegen frauduleuze erkenningen, dit met respect voor het familiaal leven en ieders privacy.

De auteurs opteren voor de term “frauduleuze erkenning” boven de term “schijnerkenning” omdat deze term beter het doel van het wetsontwerp weergeeft, met name de bestrijding van erkenningen die tot stand komen louter en alleen om de verblijfswetgeving te omzeilen. De wetgever wil allerminst de socio-affectieve vaders viseren die hun verantwoordelijkheid wensen op te nemen tegenover een kind waar zij geen biologische band mee hebben.

Daarnaast beoogt ook het wetsvoorstel tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek en van het Strafwetboek wat het tegengaan van schijnerkenningen betreft (DOC 54 0863/001), ingediend door de dames Carina Van Cauter en Sabien Lahaye-Battheu op 3 februari 2015 de aanpak van deze problematiek.

Als gevolg van de opvoering van de strijd tegen schijnhuwelijken en de schijnwettelijke samenwoning de laatste jaren, heeft de problematiek zich immers verplaatst naar de erkenning van kinderen.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

EXPOSÉ GÉNÉRAL

Avec la loi du 4 mai 1999 modifiant certaines dispositions relatives au mariage, le législateur belge s’est engagé dans la lutte contre les mariages de complaisance.

Avec la loi du 2 juin 2013 modifiant le Code civil, la loi du 31 décembre 1851 sur les consulats et la juridiction consulaire, le Code pénal, le Code judiciaire et la loi du 15 décembre 1980 sur l’accès au territoire, le séjour, l’établissement et l’éloignement des étrangers, en vue de la lutte contre les mariages de complaisance et les cohabitations légales de complaisance, le législateur a géré le problème des cohabitations légales de complaisance.

L’accord du gouvernement actuel prévoit qu’une attention particulière sera accordée à la lutte contre les mariages de complaisance et les cohabitations légales de complaisance, tant dans notre pays qu’à l’étranger. La lutte sera également menée contre les reconnaissances frauduleuses, dans le respect de la vie familiale et de la vie privée de chacun.

Les auteurs ont préféré avoir recours au terme “reconnaissance frauduleuse” plutôt qu’au terme “reconnaissance de complaisance” parce qu’il traduit mieux l’objectif du projet de loi en lien avec la lutte contre les reconnaissance effectuées dans le seul but de contourner les dispositions légales en matière de séjour. Il n’est pas dans les intentions du législateur de sanctionner les pères socio-affectifs qui veulent assumer leur paternité vis-à-vis d’un enfant qui n’a pas de lien de filiation biologique avec celui-ci.

En outre, la proposition de loi modifiant le Code civil et le Code pénal en vue de lutter contre les reconnaissances frauduleuses (DOC 54 0863/001), déposée par Mesdames Carina Van Cauter et Sabien Lahaye-Battheu le 3 février 2015 cherche également à aborder cette problématique.

L’intensification ces dernières années de la lutte contre les mariages de complaisance et les cohabitations légales de complaisance, a eu pour conséquence le déplacement de la problématique vers la reconnaissance des enfants.

De voorwaarden om een kind te erkennen zijn minimaal en zodra er een afstammingsband ontstaat wordt het recht op gezinshereniging geopend.

In de meest flagrante gevallen worden door één persoon verschillende kinderen, soms meer dan 10, erkend.

Het gaat zelfs zover dat er effectief kinderen verwekt worden enkel met het oog op het verblijfsrechtelijk voordeel. Er is in dat geval een biologische band, maar eenmaal het verblijfsrechtelijk voordeel bekomen worden het kind en de andere ouder in de steek gelaten.

Het College van procureurs-generaal heeft in haar "verslag houdende overzicht van de wetten die toepassings- of interpretatiemoeilijkheden hebben gesteld voor de hoven en rechtbanken in de loop van het gerechtelijk jaar 2010-2011" (DOC 53 1414/005) voor het eerst melding gemaakt van het probleem van de frauduleuze erkenning. In de verslagen 2011-2012, 2012-2013 en 2013-2014 wordt het probleem van de frauduleuze erkenning opnieuw aangehaald maar schuift het College als mogelijke oplossing een analoge regeling als deze voor schijnhuwelijken voor. (DOC 53 1414/008 – DOC 53 1414/012 – DOC 54 0435/002).

De ambtenaren van de burgerlijke stand worden meer en meer geconfronteerd met personen die een kind willen erkennen met het oog op het bekomen of verlenen van een verblijfsrechtelijk voordeel maar ze hebben op dit ogenblik echter geen wettelijke middelen om op te treden.

Ingevolge de wet van 15 december 2013 houdende diverse bepalingen inzake administratieve vereenvoudiging en een koninklijk besluit van 23 november 2014 moeten sinds 1 januari 2015 wel de ascendenten in de eerste graad en de afstammelingen in rechtstreekse, dalende lijn in de eerste graad, vermeld worden in het Rijksregister, bevolkingsregister en vreemdelingenregister. Steden en gemeenten hebben een jaar de tijd, tot 1 januari 2016 dus, om ontbrekende gegevens aan te vullen.

Deze maatregel kan de ambtenaren van de burgerlijke stand nuttige informatie verschaffen in het kader van de strijd tegen frauduleuze erkenningen. Er zijn immers gevallen gekend waarbij één persoon 16 of 18 kinderen heeft erkend. Dit kan een element zijn dat er op wijst dat het om frauduleuze erkenningen gaat.

Het parket tracht soms op te treden op grond van "wetsontduiking" of op grond van artikel 138*bis*, § 1 van het Gerechtelijk Wetboek dat het parket de mogelijkheid biedt om op te treden als de openbare orde dit

Les conditions pour reconnaître un enfant sont minimales, et au moment de l'établissement de la filiation, le droit au regroupement familial est ouvert.

Dans les cas les plus flagrants, plusieurs enfants, parfois plus de dix, sont reconnus par une seule personne.

Cela va même jusqu'à la conception effective d'enfants dans le seul but d'obtenir un avantage en matière de séjour. Dans ce cas, il existe un lien biologique, mais dès l'obtention de l'avantage en matière de séjour, l'enfant et l'autre parent sont abandonnés.

Dans son "Rapport sur les lois ayant posé des difficultés d'application ou d'interprétation pour les cours et tribunaux au cours de l'année judiciaire 2010-2011" (DOC 53 1414/005), le Collège des procureurs généraux mentionne pour la première fois le problème de la reconnaissance frauduleuse. Dans les rapports 2011-2012, 2012-2013 et 2013-2014, le problème de la reconnaissance frauduleuse est une nouvelle fois évoqué, mais le Collège avance comme solution possible un règlement analogue à celui des mariages de complaisance (DOC 53 1414/008 – DOC 53 1414/012 – DOC 54 0435/002).

Les officiers de l'état civil sont de plus en plus souvent confrontés à des personnes souhaitant reconnaître un enfant en vue d'obtenir ou de procurer un avantage en matière de séjour, mais ne disposent toutefois pas pour l'instant de moyens légaux pour agir.

Conformément à la loi du 15 décembre 2013 portant des dispositions diverses concernant la simplification administrative et à un arrêté royal du 23 novembre 2014, les ascendants au premier degré et les descendants en ligne directe au premier degré doivent être mentionnés depuis le 1er janvier 2015 dans le Registre national, le registre de la population et le registre des étrangers. Les villes et les communes disposent d'un délai d'un an (jusqu'au 1er janvier 2016) pour compléter les informations manquantes.

Cette mesure peut fournir aux officiers de l'état civil des informations utiles dans le cadre de la lutte contre les reconnaissances frauduleuses. Il existe en effet des cas connus de reconnaissance de 16 ou 18 enfants par une seule personne. Un tel élément peut indiquer qu'il s'agit de reconnaissances frauduleuses.

Le parquet tente parfois d'intervenir sur la base d'une "fraude à la loi" ou de l'article 138*bis*, § 1er, du Code judiciaire qui permet au parquet d'agir lorsque l'ordre public l'exige. Il ressort de la rare jurisprudence

vereist. Uit de weinige rechtspraak die er is blijkt dat de rechtbanken slechts occasioneel een frauduleuze erkenning vernietigen.

In Frankrijk wordt de frauduleuze erkenning, net zoals het schijnhuwelijk, geregeld in "*le Code français de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile*". Daar worden in artikel 623-1 de erkenning van een kind en het huwelijk, gedaan met het enkele doel om een verblijfsrecht of de Franse nationaliteit te bekomen of te doen toekomen, strafbaar gesteld.

Een mogelijke nieuwe aanpak kon erin bestaan om het verblijfsrecht los te koppelen van de vaststelling van de afstammingsband. Dit zou betekenen dat de ambtenaar van de burgerlijke stand de akte van erkenning zou opmaken en de afstammingsband vastgesteld zou zijn, maar dat vervolgens niet automatisch het verblijfsrecht zou toegekend worden. De Dienst Vreemdelingenzaken zou dan de toekenning van het verblijfsrecht kunnen weigeren, ongeacht het bestaan van de afstammingsband, indien zij vaststelt dat het om een frauduleuze erkenning zou gaan.

Deze piste is echter om verschillende redenen niet aangewezen.

De ambtenaar van de burgerlijke stand zou geen preventieve middelen hebben om te voorkomen dat een frauduleuze erkenning plaatsvindt. Hij zou de erkenning immers niet meer kunnen schorsen in afwachting van een advies van het parket, en zodoende niet meer een misdrijf kunnen voorkomen.

Dergelijke preventieve actie heeft ook een ontradend effect dat volledig wegvalt bij de loskoppeling.

Een frauduleuze erkenning is bovendien, hoewel met het enige doel een verblijfsrecht te bekomen of mogelijk te maken, het bewust misleiden van de Belgische autoriteiten. Dergelijke handeling is een intellectuele fraude in een officiële Belgische akte en maakt nog steeds een valsheid in geschriften uit; misdrijf opgenomen in het strafrecht.

Daar de erkenning inherent verbonden is met de procedure gezinshereniging, is een loskoppeling eigenlijk ook niet mogelijk. Door de erkenning of ingevolge de erkenning zal de ouder-derdelander steeds een ouder worden van een Belgisch kind. Op grond van dit feit kan een gezinshereniging worden gevraagd en slechts in uitzonderlijke gevallen worden geweigerd.

existante que les tribunaux n'annulent une reconnaissance frauduleuse qu'occasionnellement.

En France, la reconnaissance frauduleuse est réglée dans le "Code français de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile", à l'instar du mariage de complaisance. L'article 623-1 de ce Code incrimine le fait de contracter un mariage ou de reconnaître un enfant aux seules fins d'obtenir, ou de faire obtenir, un titre de séjour ou la nationalité française.

Une nouvelle approche possible pouvait consister à dissocier le droit de séjour de l'établissement du lien de filiation. Cela aurait signifié que l'officier de l'état civil aurait dressé l'acte de reconnaissance et que le lien de filiation aurait été établi, mais qu'ensuite, le droit de séjour n'aurait pas été accordé automatiquement. L'Office des étrangers aurait pu alors refuser l'octroi du droit de séjour, nonobstant l'existence du lien de filiation, s'il avait constaté qu'il s'agissait d'une reconnaissance frauduleuse.

Cette piste n'est toutefois pas indiquée pour différentes raisons.

L'officier de l'état civil n'aurait disposé d'aucun moyen préventif pour empêcher une reconnaissance frauduleuse. Il n'aurait effectivement plus eu la possibilité de suspendre la reconnaissance dans l'attente d'un avis du parquet et, partant, n'aurait plus pu empêcher une infraction.

Une telle action préventive comporte également un effet dissuasif qui disparaît complètement en cas de dissociation.

De surcroît, une reconnaissance frauduleuse, même effectuée dans l'unique but d'obtenir ou de permettre un droit de séjour, revient à tromper sciemment les autorités belges. Un tel acte est une fraude intellectuelle commise dans un acte officiel belge et constitue toujours un faux en écriture, infraction prévue dans le Code pénal.

Étant donné que la reconnaissance est intrinsèquement liée à la procédure de regroupement familial, une dissociation n'est en fait pas davantage possible. Par le biais de la reconnaissance ou à la suite de celle-ci, le parent/ressortissant de pays tiers deviendra toujours le parent d'un enfant belge. Sur la base de ce fait, un regroupement familial peut être demandé et ne pourra être refusé que dans des cas exceptionnels.

Enkel een langdurig en doorgedreven onderzoek kan aantonen dat deze ouder-derdelander geen bezit van staat heeft ten aanzien van het Belgisch kind. Enkel dan kan overwogen of onderzocht worden of er een einde kan worden gesteld aan de gezinshereniging. Bovendien kan maar een einde worden gesteld aan het verblijf mits er een sociaal-economisch onderzoek werd gevoerd om de banden van de vreemdeling die het verblijfsrechtelijk voordeel krijgt, te onderzoeken. Als de erkenner-derdelander of de moeder-derdelander zich ondertussen geïntegreerd heeft, werkt, scholing volgt enz…, dan is een intrekking zo goed als onmogelijk. Bovendien blijft het erkende kind van de moeder-derdelander Belg.

De erkenning moet ook bij voorkeur via een vonnis in kracht van gewijsde nietig verklaard worden om op grond van dit vonnis een einde te stellen aan het verblijf. Dit veronderstelt de tussenkomst van het Openbaar Ministerie.

Zonder vonnis moet de Dienst Vreemdelingenzaken een gemotiveerde beslissing nemen tot intrekking van het verblijfsrecht. De motiveringsvoorwaarden zijn bijzonder streng voor de Dienst Vreemdelingenzaken, zowel met betrekking tot de weigeringsbeslissing als met betrekking tot de beslissing tot verwijdering. De Dienst Vreemdelingenzaken beschikt immers maar over een beperkt aantal onderzoeksmogelijkheden. Een eventueel beroep tenslotte zal ingesteld moeten worden bij de Raad voor Vreemdelingenbetwisting.

In de situatie waar voordien een onderzoek werd gevoerd door het parket kan de Dienst Vreemdelingenzaken terugvallen op een grondig onderzoek en de vaststellingen die door het Openbaar Ministerie werden weergegeven in een advies aan de ambtenaar burgerlijke stand.

De Dienst Vreemdelingenzaken zal wel de controle op het vlak van de gezinshereniging verstrengen voor personen met een precaire verblijfstitel of zonder verblijfstitel die een kind erkennen.

De frauduleuze erkenning zal bijgevolg in de mate van het mogelijke behandeld worden zoals het schijnhuwelijk. Evenwel moet er rekening worden gehouden met de verschillen tussen de rechtsfiguren van huwelijk en wettelijke samenwoning enerzijds en de erkenning anderzijds.

Zo zijn er meerdere partijen betrokken bij een erkenning en moet er in het bijzonder rekening worden gehouden met het belang van het kind en het internationaal privaatrecht.

Seule une enquête approfondie et de longue durée peut démontrer que ce parent/ressortissant de pays tiers n'a pas la possession d'état à l'égard de l'enfant belge. Alors seulement, la possibilité de mettre fin au regroupement familial pourra être envisagée ou examinée. En outre, il ne peut être mis fin au droit de séjour que si une enquête socio-économique a été effectuée afin d'examiner les liens de l'étranger qui obtient l'avantage en matière de séjour. Si l'auteur de la reconnaissance/le ressortissant de pays tiers ou la mère/ressortissante de pays tiers s'est entre-temps intégré(e), travaille, suit un enseignement, etc., un retrait s'avère alors quasi impossible. De plus, l'enfant reconnu de la mère/ressortissante de pays tiers reste belge.

La reconnaissance doit, de préférence, également être annulée par le biais d'un jugement coulé en force de chose jugée pour mettre fin au droit de séjour sur la base dudit jugement. Cela suppose l'intervention du ministère public.

En l'absence de jugement, l'Office des étrangers doit prendre une décision motivée de retrait du droit de séjour. Les conditions de motivation sont particulièrement strictes pour l'Office des étrangers, tant en ce qui concerne la décision de refus qu'en ce qui concerne la décision d'éloignement. L'Office des étrangers ne dispose en effet que d'un nombre limité de possibilités d'enquête. Enfin, un éventuel recours devra être introduit devant le Conseil du Contentieux des Étrangers.

Dans le cas où une enquête a précédemment été menée par le parquet, l'Office des étrangers peut s'appuyer sur une enquête approfondie ainsi que sur les constatations du ministère public formulées dans un avis à l'officier de l'état civil.

L'Office des étrangers renforcera les contrôles en matière de regroupement familial à l'égard des personnes en séjour précaire ou sans titre de séjour.

Par conséquent et dans la mesure du possible, la reconnaissance frauduleuse sera traitée de la même manière que le mariage de complaisance. Il convient toutefois de prendre en considération les différences entre les constructions juridiques du mariage et de la cohabitation légale d'une part, et de la reconnaissance d'autre part.

Ainsi, une reconnaissance implique plusieurs parties et doit, plus particulièrement, être appreciée au regard de l'intérêt de l'enfant et du droit international privé.

Er doen zich immers verschillende mogelijke situaties voor. Het kan gaan om:

— ofwel een erkenning in België van een kind met een vreemde nationaliteit door een Belg of een persoon met een vreemde nationaliteit die over een duurzame verblijfstitel beschikt;

— ofwel een erkenning in België van een Belgisch kind of een kind met een vreemde nationaliteit dat over een duurzame verblijfstitel beschikt door een erkenner met een vreemde nationaliteit;

— ofwel een erkenning gedaan in het buitenland.

Het Belgisch Wetboek van internationaal privaatrecht voorziet op dit ogenblik dat de erkenning gedaan door een persoon met vreemde nationaliteit niet beheerst wordt door het Belgisch recht maar door het recht waarvan hij de nationaliteit heeft.

Zonder een aanpassing van het internationaal privaatrecht, bijvoorbeeld door de invoering van een voorrangsregel (politiewet) zoals bedoeld in artikel 20 van het Wetboek van internationaal privaatrecht, zouden heel wat gevallen bijgevolg buiten het toepassingsgebied van deze wet blijven.

Daarenboven moet de regeling ingepast worden in het huidige afstammingsrecht en rekening houden met het belang dat gegeven wordt aan de biologische werkelijkheid enerzijds en de sociale werkelijkheid anderzijds. De regeling moet ook toegepast worden op erkenningen door de moeder, de vader en de meemoeder. Tenslotte moet erover gewaakt worden dat de personen te goeder trouw en bijvoorbeeld de personen die erkenning willen doen waar geen verblijfsrechtelijk voordeel aan verbonden is, niet teveel benadeeld worden door de nieuwe regeling.

Het wetsontwerp definieert de frauduleuze erkenning. De ambtenaar van de burgerlijke stand kan het akteren van de erkenning uitstellen met het oog op een verder onderzoek en ook weigeren indien er aanwijzingen bestaan dat het om een frauduleuze erkenning gaat. Daarnaast wordt het doen van een frauduleuze erkenning of erin toestemmen strafbaar gesteld.

Een eerste maatregel heeft betrekking op het beperken van de bevoegdheid om een erkenning te akteren. In de eerste plaats wordt de territoriale bevoegdheid van de ambtenaar van de burgerlijke stand op het vlak van de erkenning omschreven en beperkt. Op dit ogenblik kan een erkenning gedaan worden voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van een gemeente naar keuze. Dit

Différentes situations peuvent en effet se présenter. Il peut s'agir:

— soit d'une reconnaissance en Belgique, par un Belge ou une personne possédant un titre de séjour durable, d'un enfant de nationalité étrangère;

— soit d'une reconnaissance en Belgique d'un enfant belge ou d'un enfant possédant un titre de séjour durable par une personne de nationalité étrangère;

— soit d'une reconnaissance à l'étranger.

Le Code belge de droit international privé prévoit actuellement que la reconnaissance par une personne de nationalité étrangère n'est pas régie par le droit belge, mais par le droit de l'État dont celle-ci a la nationalité.

Sans une adaptation du droit international privé, par exemple en introduisant une règle d'application nécessaire (loi de police), au sens de l'article 20 du Code de droit international privé, de nombreux cas resteraient en-dehors du champ d'application de cette loi.

En outre, la réglementation doit s'inscrire dans l'actuel droit de la filiation et doit tenir compte de l'importance accordée, d'une part, à la réalité biologique et, d'autre part, à la réalité sociale. La réglementation doit également être appliquée aux reconnaissances par la mère, le père et la coparente. Enfin, il doit être veillé à ce que la nouvelle réglementation ne porte pas préjudice aux personnes de bonne foi et notamment aux personnes qui souhaitent reconnaître un enfant sans qu'aucun avantage n'y soit lié en matière de séjour.

Le projet de loi prévoit de définir la reconnaissance frauduleuse. L'officier de l'état civil pourra surseoir à acter la reconnaissance, en vue d'une enquête complémentaire et refuser la reconnaissance lorsqu'il y a des indications qu'il s'agit d'une reconnaissance frauduleuse. En outre, faire une reconnaissance frauduleuse ou y consentir sera pénalisé.

Une nouvelle mesure concerne la limitation de la compétence d'acter une reconnaissance. Tout d'abord, la compétence territoriale de l'officier de l'état civil en matière de reconnaissance sera définie et limitée. Actuellement, une reconnaissance peut être faite devant l'officier de l'état civil d'une commune au choix. Cela peut favoriser le "*forum shopping*". Ensuite, la

kan het "*forum shoppen*" in de hand werken. Daarnaast wordt de bevoegdheid van de notaris om erkenning in een akte op te nemen afgeschaft.

Een tweede maatregel biedt de ambtenaar van de burgerlijke stand de mogelijkheid om het akteren van een vermoedelijke frauduleuze erkenning uit te stellen en te weigeren. Daartoe wordt eerst de frauduleuze erkenning gedefinieerd en vervolgens een procedure ingevoerd die gebaseerd is op de procedure voor schijnhuwelijken en schijnwettelijke samenwoningen. Dit vereist wel het formaliseren van de erkenningsaanvraag aangezien er een beginpunt moet zijn om de wettelijke termijnen te laten lopen.

Een derde maatregel biedt het openbaar ministerie de mogelijkheid om *a posteriori* op te treden tegen frauduleuze erkenningen: het openbaar ministerie krijgt een vorderingsrecht om dergelijke erkenningen te laten nietig verklaren.

Daarnaast wordt het aangaan van frauduleuze erkenningen strafbaar gesteld, de strafbepalingen aangepast en krijgt ook hier de strafrechter de mogelijkheid om de nietigverklaring van de erkenning uit te spreken wanneer hij een persoon veroordeelt wegens frauduleuze erkenning.

Deze procedure laat toe om de nietigverklaring te versnellen en vermijdt dat een extra procedure achteraf moet worden ingezet.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

HOOFDSTUK 2

Wijzigingen van het Burgerlijk Wetboek

Art. 1

Dit artikel bepaalt de constitutionele bevoegdheidsgrondslag.

Art. 2 tot 4

De wijziging van de artikelen 313, 319*bis* en 325-6 is het gevolg van de afschaffing van de erkenning bij notariële akte. Zie de toelichting bij artikel 5.

compétence du notaire d'acter la reconnaissance est supprimée.

Une deuxième mesure donne à l'officier de l'état civil la possibilité de surseoir à acter une reconnaissance frauduleuse présumée et de refuser de l'acter. À cette fin, la reconnaissance frauduleuse est tout d'abord définie, puis une procédure basée sur la procédure applicable aux mariages de complaisance et aux cohabitations légales de complaisance est introduite. Cela nécessite toutefois la formalisation de la demande de reconnaissance, étant donné qu'il faut un point de départ pour que les délais légaux puissent courir.

Une troisième mesure donne au ministère public la possibilité d'intervenir *a posteriori* contre les reconnaissances frauduleuses: il est conféré au ministère public le droit de poursuivre la nullité de telles reconnaissances.

En outre, les reconnaissances frauduleuses sont incriminées, les dispositions pénales sont adaptées et le juge répressif est également habilité à prononcer l'annulation de la reconnaissance lorsqu'il condamne une personne du chef de reconnaissance frauduleuse.

Cette procédure permet d'accélérer l'annulation et évite qu'une procédure supplémentaire doive être engagée par la suite.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

CHAPITRE 2

Modifications du Code civil

Art. 1er

Cet article précise le fondement constitutionnel en matière de compétence.

Art. 2 à 4

La modification des articles 313, 319*bis* et 325-6 résulte de la suppression de la reconnaissance par acte notarié. Voir le commentaire de l'article 5.

Art. 5

Dit artikel regelt, samen met artikel 6, de bevoegdheid van de ambtenaar van de burgerlijke stand met betrekking tot de erkenning.

In de huidige stand van de wetgeving kan de erkenning gebeuren in de akte van geboorte of in een akte van erkenning voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van een gemeente naar keuze of in een notariële akte voor een notaris naar keuze. (art. 327 BW). Dergelijke regeling maakt "*forum shopping*" mogelijk.

Om dergelijke "*forum shopping*" te vermijden wordt de territoriale bevoegdheid van de ambtenaar van de burgerlijke stand beperkt en de mogelijkheid om voor de notaris te erkennen afgeschaft.

De territoriale bevoegdheid wordt geregeld in artikel 6, dat betrekking heeft op de aangifte van de erkenning.

De akte van erkenning zal worden opgemaakt door de ambtenaar van de burgerlijke stand die de akte van aangifte heeft opgemaakt. Deze regeling is analoog aan de regeling voor het huwelijk. Er kan dus niet bij verschillende ambtenaren van de burgerlijke stand geprobeerd worden om een aangifte te doen.

Wat de afschaffing van de erkenning bij notariële akte betreft: het is niet wenselijk om de strijd tegen de frauduleuze erkenningen te laten voeren door de notarissen. Het aantal akten van erkenning dat zij opstellen zal eerder marginaal zijn in vergelijking met de andere notariële akten. Er kan dan ook moeilijk verwacht worden dat zij een onderzoek gaan voeren naar de verblijfsrechtelijke situatie van de betrokkenen en informatie gaan verzamelen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en een advies aan het parket gaan vragen.

Die taken passen eerder bij de ambtenaar van de burgerlijke stand die hiermee al ervaring heeft gelet op zijn bevoegdheid m.b.t. schijnhuwelijken en schijnwettelijke samenwoning.

Het belangrijkste kenmerk van de notariële erkenning was vooral de geheimhouding. De verplichting in artikel 62, § 2 van het Burgerlijk Wetboek tot kantmelding van de akte van erkenning op de akte van geboorte weegt strikt wettelijk immers niet op de notaris. Dit kenmerk werd evenwel fel afgezwakt door de Afstammingswet van 31 maart 1987 die de erkenning bij testament afschafte en toestemmingsvereisten en een homologatieverplichting invoerde. De homologatieverplichting

Art. 5

Cet article règle, avec l'article 6, la compétence de l'officier de l'état civil en matière de reconnaissance.

Dans l'état actuel de la législation, la reconnaissance peut se faire dans l'acte de naissance ou dans un acte de reconnaissance devant l'officier de l'état civil d'une commune de son choix ou dans un acte notarié passé devant un notaire de son choix. (art. 327 C.civ.) Une telle réglementation rend le "*forum shopping*" possible.

Afin d'éviter un tel "*forum shopping*", la compétence territoriale de l'officier de l'état civil est limitée et la possibilité de passer par un notaire pour acter la reconnaissance est supprimée.

La compétence territoriale est déterminée par l'article 6 qui a trait à la déclaration de reconnaissance.

L'acte de reconnaissance sera établi par l'officier de l'état civil qui a rédigé l'acte de déclaration. Cette réglementation est comparable à celle applicable aux mariages. On ne peut donc pas essayer d'effectuer une déclaration auprès de plusieurs officiers de l'état civil.

En ce qui concerne la suppression de la reconnaissance par acte notarié, il n'est pas souhaitable de confier la lutte contre les reconnaissances frauduleuses aux notaires. Le nombre d'actes de reconnaissance établis par eux est plutôt marginal en comparaison avec celui des autres actes notariés. On peut dès lors difficilement attendre d'eux qu'ils enquêtent sur la situation des intéressés en matière de droit de séjour, qu'ils collectent des informations auprès de l'Office des étrangers et qu'ils demandent l'avis du parquet.

Ces tâches conviennent davantage à l'officier de l'état civil, lequel possède déjà de l'expérience en raison de sa compétence en matière de mariages de complaisance et de cohabitations légales de complaisance.

La principale particularité de la reconnaissance devant notaire était surtout la confidentialité. D'un point de vue strictement légal, le notaire n'est pas tenu par l'obligation visée à l'article 62, § 2, du Code civil de mentionner l'acte de reconnaissance en marge de l'acte de naissance. Toutefois, cette particularité a fortement diminué suite à la loi du 31 mars 1987 modifiant diverses dispositions légales relatives à la filiation, qui a supprimé la reconnaissance par testament et a introduit

werd door de wet van 1 juli 2006 vervangen door een kennisgeving aan de echtgenoot of echtgenote.

De verklaring waarom een erkenning bij notariële akte nog mogelijk is gebleven, ondanks het gebrek aan publiciteit, kan liggen in de bekommernis dat de openbaarheid van de registers van de burgerlijke stand sommige ouders er zou kunnen van weerhouden om hun buitenhuwelijks kind te erkennen, terwijl een notariële akte geheim blijft. Dit kon vnl. interessant zijn wanneer een gehuwde man wiens echtscheiding aansleept een kind verwekt bij een andere vrouw. De man kon er dan voordeel bij hebben om voor een notaris te erkennen en vervolgens de homologatieprocedure niet te benaarstigen (G. VERSCHELDEN, Afstamming, in *APR*, Gent, Story-Scientia, 2004, nr. 454).

Nu de homologatieprocedure afgeschaft is, is het belang van het geheime karakter van de notariële erkenning nog verder afgezwakt.

Enkel de geheimhouding kan bijgevolg de noodzaak van de mogelijkheid van een notariële erkenning niet meer verantwoorden.

Het is bovendien ook logisch dat dergelijke akte die een belangrijk aspect van de burgerlijke staat van de persoon betreft exclusief voorbehouden blijft voor de ambtenaar van de burgerlijke stand vanuit de aard van zijn ambt.

De rechtszekerheid is er tenslotte bij gebaat dat erkenningen niet verborgen blijven en dus ook gekantmeld kunnen worden op de akte van geboorte van het kind.

Tenslotte kan er nog gewezen worden op het feit dat de notaris geen bevoegdheid heeft op het vlak van de toekenning van de naam waardoor zijn bevoegdheid al beperkt is. Dit impliceert bijgevolg dat, in veel gevallen, de ouders toch nog naar de ambtenaar van de burgerlijke stand moeten. Gelet op de beperkte bevoegdheid van de notaris, is de afschaffing van zijn bevoegdheid niet verassend en ligt ze in de lijn van een logische evolutie.

Art. 6

In dit artikel wordt de territoriale bevoegdheid van de ambtenaar van de burgerlijke stand op het vlak van de erkenning geregeld.

des exigences de consentement et une obligation d'homologation. La loi du 1er juillet 2006 a remplacé l'obligation d'homologation par une notification à l'époux ou à l'épouse.

Le fait que la reconnaissance par acte notarié soit demeurée possible malgré l'absence de publicité peut s'expliquer par la crainte que la publicité des registres de l'état civil empêche certains parents de reconnaître l'enfant conçu hors mariage tandis qu'un acte notarié reste confidentiel. Cela pouvait surtout s'avérer intéressant lorsqu'un homme marié dont la procédure de divorce traînait, concevait un enfant avec une autre femme. L'homme pouvait alors avoir intérêt à faire établir l'acte de reconnaissance par un notaire, puis à ne pas diligenter la procédure d'homologation (G. VERSCHELDEN, Afstamming, dans *APR*, Gand, Story-Scientia, 2004, n° 454).

Maintenant que la procédure d'homologation a été supprimée, le caractère confidentiel de la reconnaissance devant notaire perd encore de son importance.

La seule confidentialité ne peut par conséquent plus justifier la nécessité de maintenir une reconnaissance par acte notarié.

Il est en outre également logique qu'un tel acte qui concerne un aspect important de l'état civil de la personne reste exclusivement réservé à l'officier de l'état civil en raison de la nature de sa fonction.

Enfin, il est dans l'intérêt de la sécurité juridique que des reconnaissances ne soient pas dissimulées et puissent donc être mentionnées en marge de l'acte de naissance de l'enfant.

Enfin, il y a lieu de souligner que vu que le notaire n'a pas de compétence en matière d'attribution du nom, sa compétence est déjà limitée. Cela implique par conséquent, dans la plupart des cas, un passage des parents devant l'officier de l'état civil. Son rôle étant déjà limité, la suppression de sa compétence n'est pas surprenante et s'inscrit dans une évolution logique.

Art. 6

Cet article régit les compétences territoriales de l'officier de l'état civil en matière de reconnaissance.

Er wordt erover gewaakt dat personen te goeder trouw nog steeds de mogelijkheid hebben om gemakkelijk en dichtbij een erkenning te kunnen doen.

Het is hierbij ook van belang om rekening te houden met artikel 65 van het Wetboek van Internationaal privaatrecht dat de bevoegdheid om de erkenning te ontvangen regelt.

Dit artikel bepaalt dat de erkenning in België kan gebeuren indien:

1° de erkenner Belg is of zijn woonplaats of gewone verblijfplaats in België heeft bij het opstellen van de akte;

2° het kind in België geboren is; of

3° het kind zijn gewone verblijfplaats in België heeft bij het opstellen van de akte.

De erkenning zal in de eerste plaats nog steeds kunnen gebeuren in de akte van geboorte.

Een prenatale erkenning of erkenning die gebeurt na de opmaak van de geboorteakte zal kunnen gebeuren bij de ambtenaar van de woonplaats van de erkenner, van de persoon die in de erkenning moet toestemmen (in de regel is dat de persoon ten aanzien van wie de afstamming al vaststaat) of van het kind of bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van de plaats van geboorte van het kind.

Indien geen van hen is ingeschreven in het bevolkings-, vreemdelingen- of wachtregister of indien de actuele verblijfplaats van één van hen of allen om gegronde redenen niet met die inschrijving overeenstemt, kan de aangifte gebeuren in de gemeente waar een van hen zijn actuele verblijfplaats heeft.

Bij gebreke van woonplaats en actuele verblijfplaats van al deze personen in België, kan de erkenning gebeuren voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van Brussel.

Deze regeling is geïnspireerd op artikel 63, § 1 van het Burgerlijk Wetboek dat de territoriale bevoegdheid m.b.t. het huwelijk regelt.

Dit betekent dat het begrip “actuele verblijfplaats” ook dezelfde betekenis heeft zoals bedoeld in artikel 63, § 1, van het Burgerlijk Wetboek. Het gaat hier bijgevolg om de feitelijke en effectieve verblijfplaats van de betrokkene.

Il est veillé à ce que les personnes de bonne foi puissent encore aisément procéder à une reconnaissance à proximité de chez elles.

À cet égard, il importe également de tenir compte de l’article 65 du Code de droit international privé qui règle la compétence pour recevoir la reconnaissance.

Ledit article dispose qu’un acte de reconnaissance peut être établi en Belgique si:

1° l’auteur est belge, est domicilié ou a sa résidence habituelle en Belgique lors de l’établissement de l’acte;

2° l’enfant est né en Belgique; ou

3° l’enfant a sa résidence habituelle en Belgique lors de l’établissement de l’acte.

La reconnaissance pourra tout d’abord toujours être faite dans l’acte de naissance.

Une reconnaissance prénatale ou une reconnaissance postérieure à l’établissement de l’acte de naissance pourra être faite auprès de l’officier de l’état civil du domicile de l’auteur de la reconnaissance, de la personne qui doit consentir à la reconnaissance (en règle générale, il s’agit de la personne à l’égard de laquelle la filiation est déjà établie) ou de l’enfant ou auprès de l’officier de l’état civil du lieu de naissance de l’enfant.

Si aucune des personnes n’est inscrite dans le registre de la population, le registre des étrangers ou le registre d’attente, ou si la résidence actuelle de l’une d’elles ou de toutes ne correspond pas, pour des raisons légitimes, à cette inscription, la déclaration peut avoir lieu dans la commune de la résidence actuelle de l’une d’elles.

Si aucune de ces personnes n’a de domicile ou de résidence actuelle en Belgique, l’acte de reconnaissance peut être établi par l’officier de l’état civil de Bruxelles.

Cette disposition s’inspire de l’article 63, § 1er, du Code civil, qui règle la compétence territoriale en matière de mariage.

Cela signifie que la notion de “résidence actuelle” a la même signification que celle de l’article 63, § 1er, du Code civil. Il s’agit donc, en l’occurrence, de la résidence de fait et effective de l’intéressé.

Voorts worden in artikel 6 aan de ambtenaar van de burgerlijke stand dezelfde mogelijkheden gegeven om zoals bij een schijnhuwelijk of een schijnwettelijke samenwoning, het akteren van de erkenning, in de geboorteakte of in een akte van erkenning, uit te stellen en in voorkomend geval, te weigeren met dezelfde onderzoeksmogelijkheid voor het parket.

Aangezien de ambtenaar van de burgerlijke stand het akteren van de erkenning kan uitstellen gedurende ten hoogste twee maanden, is het noodzakelijk om een beginpunt van de termijn vast te stellen. Dit beginpunt is de datum van opmaak van de akte van aangifte.

Om die reden wordt in een nieuw artikel 327/1 de aangifte van de erkenning en de opmaak van een akte van aangifte van erkenning ingevoerd, naar analogie van de aangifte van het huwelijk. De erkenner moet de nodige documenten voor de erkenning voorleggen en dit tegen bericht van ontvangst. De ambtenaar van de burgerlijke stand moet de akte van aangifte opmaken binnen een maand na ontvangst van de documenten. Hij heeft de mogelijkheid om de opmaak van de akte van aangifte met twee maanden uit te stellen indien hij twijfels heeft over de geldigheid of echtheid van de documenten. De termijn begint te lopen vanaf het ogenblik dat het bericht van ontvangst, dat het bewijs is dat alle documenten werden overhandigd, werd afgegeven.

Voor de toepassing van artikel 327/1, § 3 is het van belang te wijzen op de wet van 13 december 2015 tot opheffing van de wet van 14 juli 1966 betreffende sommige buiten het Rijk opgemaakte akten van de burgerlijke stand. Ingevolge artikel 2 van die wet werden de akten en vonnissen neergelegd in uitvoering van de wet van 14 juli 1966 betreffende sommige buiten het Rijk opgemaakte akten van de burgerlijke stand overgedragen aan de stad Brussel.

Het is nu de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Brussel die bevoegd is uittreksels uit en eensluidende afschriften van deze akten en vonnissen af te geven.

Art. 7

De documenten die voor een erkenning moeten worden voorgelegd zijn documenten die het voor de ambtenaar van de burgerlijke stand mogelijk moeten maken om na te gaan of voldaan is aan de wettelijke voorwaarden om een kind te erkennen.

Ensuite, l'officier de l'état civil se voit attribuer, dans l'article 6, les mêmes possibilités que dans le cas d'un mariage ou d'une cohabitation légale de complaisance, à savoir celle de surseoir à acter la reconnaissance, dans l'acte de naissance ou dans un acte de reconnaissance, et, le cas échéant, celle de refuser avec la même possibilité d'enquête pour le parquet.

Puisque l'officier de l'état civil peut surseoir à acter la reconnaissance pendant un délai de deux mois au plus, il est nécessaire de déterminer la date à laquelle ce délai prend cours. Cette date est la date de l'établissement de l'acte de déclaration.

Pour cette raison, la déclaration de la reconnaissance et l'établissement d'un acte de déclaration de reconnaissance sont introduites dans un nouvel article 327/1, par analogie avec la déclaration de mariage. Le déclarant doit remettre les documents nécessaires à l'officier de l'état civil, contre accusé de réception. L'officier de l'état civil est obligé de dresser l'acte de déclaration dans le mois de la réception des documents. Il a la possibilité de surseoir à l'établissement de l'acte de déclaration de deux mois s'il a des doutes sur la validité ou l'authenticité des documents. Le délai prend cours au moment de la délivrance de l'accusé de réception, qui est la preuve que tous les documents ont été remis.

Pour l'application de l'article 327/1, § 3, il importe de souligner la loi du 13 décembre 2015 abrogeant la loi du 14 juillet 1966 relative à certains actes de l'état civil dressés en dehors du Royaume. En vertu de l'article 2 de cette loi, les actes et jugements déposés en exécution de la loi du 14 juillet 1966 relative à certains actes de l'état civil dressés en dehors du Royaume ont été transférés à la ville de Bruxelles.

C'est désormais l'officier de l'état civil de la ville de Bruxelles qui est compétent pour la délivrance d'extraits et de copies conformes de ces actes et jugements.

Art. 7

Les documents à présenter sont des documents qui doivent permettre à l'officier de l'état civil d'examiner si les conditions légales requises pour reconnaître un enfant sont remplies.

Het gaat om de volgende documenten:

— de geboorteakte van het kind, in functie van het identificeren van het kind maar ook voor het nagaan van de voorwaarden tot erkenning die afhankelijk zijn van het toepasselijk recht;

— voor eensluidend verklaarde afschriften van de geboorteakten van de ouders;

— identiteitsbewijzen van de ouder ten aanzien van wie de afstamming vaststaat en de erkenner, in functie van bepalen hun identiteit;

— een bewijs van nationaliteit van de erkenner, in functie van het bepalen van het toepasselijk recht op de afstamming;

— een bewijs van nationaliteit van het kind in functie van het bepalen van de territoriale bevoegdheid van de ambtenaar van de burgerlijke stand en van het toepasselijk recht op de vaststelling van de naam;

— nationaliteit van de moeder, in functie van het bepalen van de nationaliteit van het kind;

— bewijs van woonst of actuele verblijfplaats van de erkenner en/of het kind, in functie van het bepalen van de bevoegdheid van de ambtenaar van de burgerlijke stand;

— bewijs van burgerlijke staat van de erkenner, in functie van eventuele voorwaarden gesteld door het toepasselijk recht (zo kan een gehuwde man niet overal een kind erkennen …);

— bewijs van burgerlijke staat van de moeder, in geval van een prenatale erkenning in functie van het nagaan van eventuele voorwaarden gesteld door het toepasselijk recht, van het nagaan of er al geen vermoeden van afstamming bestaat en van het nagaan of er geen kennisgeving zoals bedoeld in artikel 319*bis* BW moet gebeuren;

In geval van erkenning na de opmaak van de akte van geboorte is het bewijs van de burgerlijke staat niet nodig, daar het bestaan van een tweede afstammingsband in dat geval blijkt uit de akte van geboorte;

— bewijs van de toestemming vereist in artikel 329*bis* BW of door het toepasselijk recht;

Hierbij wordt er op gewezen dat de schriftelijke toestemming in een aparte akte enkel nodig is indien de toestemming niet in de akte van erkenning wordt gegeven. De omzendbrief van 7 mei 2007 betreffende de wet

Il s'agit des documents suivants:

— l'acte de naissance de l'enfant, en vue de l'identification de l'enfant et de l'examen des conditions requises par la reconnaissance qui dépendent de la loi applicable;

— les copies conformes des actes de naissance des parents;

— les preuves d'identité du parent à l'égard duquel la filiation est établie et du candidat à la reconnaissance, en vue de la détermination de leur identité;

— une preuve de nationalité du candidat à la reconnaissance, en vue de la détermination de la loi applicable à la filiation;

— une preuve de nationalité de l'enfant en vue de la détermination de la compétence territoriale de l'officier de l'état civil et de la loi applicable à la détermination du nom;

— une preuve de nationalité de la mère en vue de la détermination de la nationalité de l'enfant;

— un certificat de résidence ou de la résidence actuelle du candidat à la reconnaissance en vue de la détermination de la compétence territoriale de l'officier de l'état civil;

— une preuve de l'état civil du candidat à la reconnaissance, eu égard aux conditions éventuellement requises par la loi applicable (p.e. un homme marié ne peut pas toujours reconnaître un enfant, ...);

— une preuve de l'état civil de la mère, en cas de reconnaissance prénatale, en vue d'examiner les conditions requises le cas échéant par la loi applicable, d'examiner s'il n'existe pas déjà de présomption de filiation, et d'examiner s'il n'y a pas lieu de procéder à une notification telle que visée à l'article 319*bis* du Code civil;

En cas de reconnaissance après l'établissement de l'acte de naissance, la preuve de l'état civil n'est pas nécessaire puisque l'existence d'un deuxième lien de filiation ressort dans ce cas de l'acte de naissance;

— une preuve du consentement requis par l'article 329*bis* Code civil ou par la loi applicable;

Il est souligné à cet égard que le consentement écrit dans un acte distinct est nécessaire uniquement si le consentement n'est pas donné dans l'acte de reconnaissance. La circulaire du 7 mai 2007 relative à la loi du

van 1 juli 2006 tot wijziging van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek met betrekking tot het vaststellen van de afstamming en de gevolgen ervan bepaalt hieromtrent het volgende: “Ten slotte wordt erop gewezen dat, zoals reeds het geval was in het kader van de circulaire van 22 mei 1987 betreffende de toepassing van de wet van 31 maart 1987 tot wijziging van verscheidene bepalingen betreffende de afstamming, de toestemming van de in artikel 329*bis* bedoelde personen kan worden gegeven, hetzij in de akte van erkenning (cf. art. 62, § 1, eerste lid, 3°, van het Burgerlijk Wetboek), hetzij in een afzonderlijke akte opgemaakt door een notaris, door de ambtenaar van de burgerlijke stand die de akte van erkenning ontvangt of door de ambtenaar van de burgerlijke stand van de woon- of verblijfplaats van de persoon die zijn toestemming moet geven.”

— een attest van zwangerschap in geval van een prenatale erkenning;

— eventueel wetscertificaten in functie van het toepassen van buitenlands recht of andere documenten om na te gaan of aan alle voorwaarden is voldaan.

In het kader van de administratieve vereenvoudiging worden dezelfde regels toegepast als bij de aangifte van het huwelijk wat het opvragen van de documenten door de ambtenaar van de burgerlijke stand zelf betreft.

Voor het geval dat de betrokken personen zich in de onmogelijkheid of in zware moeilijkheden verkeren om zich de akte van geboorte te verschaffen wordt de regeling voorzien in de artikelen 70 tot 72*ter* voor de huwelijksaangifte, toepasselijk gemaakt. Wel met dien verstande dat, wanneer een akte van bekendheid wordt afgegeven, de vrederechter deze niet voor homologatie overmaakt aan de familierechtbank van de plaats waar het huwelijk moet worden voltrokken maar wel van de plaats waar de aangifte van de erkenning werd gedaan.

Buitenlandse rechterlijke beslissingen en authentieke akten die geheel of bij uittreksel, in origineel of bij afschrift, worden voorgelegd moeten bovendien overeenkomstig artikel 30 van het Wetboek Internationaal Privaatrecht gelegaliseerd worden.

In haar advies nr. 60 382/2 stelt de Raad van State zich de vraag of de geadieerde rechtbank in het kader van de verzoeningsprocedure op grond van artikel 329*bis*, § 2, derde lid kan of moet weigeren aan de uiteindelijk gegeven toestemmingen akte te verlenen indien ze vermoedt dat de erkenning bedrieglijk is, alsook welke bevoegdheden de ambtenaar van de burgerlijke stand heeft na afloop van deze civielrechtelijke procedure.

1er juillet 2006 modifiant des dispositions du Code civil relatives à l’établissement de la filiation et aux effets de celle-ci, prévoit ce qui suit à ce sujet: “Enfin, on retiendra que comme c’était déjà le cas dans le cadre de la circulaire du 22 mai 1987 concernant l’application de la loi du 31 mars 1987 modifiant diverses dispositions légales relatives à la filiation, le consentement des personnes visées à l’article 329*bis* pourra être donné soit dans l’acte de reconnaissance (cfr. art. 62, § 1er, alinéa 1er, 3° du Code civil), soit dans un acte séparé, établi par un notaire ou par l’officier de l’état civil qui reçoit l’acte de reconnaissance ou celui du lieu du domicile ou de la résidence de la personne appelée à consentir.”

— une attestation qui confirme la grossesse en cas de reconnaissance prénatale;

— le cas échéant des certificats de coutume eu égard à l’application éventuelle du droit étranger ou d’autres documents utiles pour examiner si toutes les conditions sont remplies.

Dans le cadre de la simplification administrative, les mêmes règles que celles applicables à la déclaration de mariage sont prévues en ce qui concerne la collecte des documents par l’officier de l’état civil lui-même.

Dans le cas où les personnes concernées sont dans l’impossibilité ou rencontrent des difficultés sérieuses à se procurer l’acte de naissance, les règles prévues aux articles 70 à 72*ter* pour la déclaration de mariage sont applicables. Etant entendu que, lorsqu’un acte de notoriété est délivré, le juge de paix ne le transmet pas pour homologation au tribunal de la famille du lieu où doit se célébrer le mariage, mais bien à celui du lieu où la déclaration de reconnaissance a été faite.

Les décisions judiciaires étrangères et les actes authentiques étrangers produits en intégralité ou en extrait, en original ou en copie, doivent en outre être légalisés conformément à l’article 30 du Code de droit international privé.

Dans son avis n° 60 382/2, le Conseil d’État se pose la question de savoir si la juridiction saisie dans le cadre de la procédure de conciliation basée sur l’article 329*bis*, § 2, alinéa 3, peut ou doit refuser de donner acte aux consentements finalement exprimés si elle soupçonne le caractère frauduleux de la reconnaissance et s’interroge également sur les pouvoirs de l’officier de l’état civil à l’issue de la procédure civile.

Bij de huidige stand van de ontworpen tekst moet een persoon die een kind wenst te erkennen, zich ook niet vooraf melden bij de ambtenaar van de burgerlijke stand vooraleer hij een verzoek om toestemming tot erkenning, bedoeld in artikel 329*bis*, § 2, derde en vierde lid, indient.

Wanneer in het kader van verzoek om toestemming tot erkenning op grond van artikel 329*bis*, § 2, derde en vierde lid een verzoening tot stand komt, verleent de rechtbank, in tegenstelling tot wat de Raad van State in haar advies veronderstelt, louter en alleen een vervangende toestemming en geen machtiging tot erkenning. De rechter maakt op dat ogenblik geen beoordeling van de erkenning zelf. De ambtenaar van de burgerlijke stand beschikt op dat ogenblik nog steeds over zijn beoordelingsbevoegdheid en kan in dat geval nog steeds de erkenning weigeren, indien er een vermoeden van frauduleuze erkenning zou zijn.

Enkel bij gebreke van een verzoening, kan de rechter een beoordeling maken van de erkenning zelf, overeenkomstig artikel 329*bis*, § 2, derde en vierde lid en kan hij de erkenning weigeren als ze kennelijk strijdig is met de belangen van het kind.

Om deze redenen is een verwijzing naar een verzoening in de zin van artikel 329*bis*, § 2, derde lid in de artikelen 327/1 en 327/2 niet nodig.

Art. 8

Deze wijziging van artikel 329*bis* is het gevolg van de afschaffing van de erkenning bij notariële akte. Zie de toelichting bij artikel 5.

Art. 9

Artikel 9 heeft tot doel de frauduleuze erkenning te definiëren.

De definitie moet rekening houden met de verschillende mogelijke situaties die een frauduleuze erkenning kunnen zijn.

Het verblijfsrechtelijk voordeel kan, naargelang het geval, toekomen aan ofwel de erkenner ofwel het kind en dus de persoon ten aanzien van wie de afstamming al vast staat (de ouder) en die in de erkenning moet toestemmen.

Het gaat dus om zowel het geval waarbij een Belgisch kind of een kind met een vreemde nationaliteit dat over een duurzame verblijfstitel beschikt, erkend wordt door een persoon met een vreemde nationaliteit als om het

Dans l'état actuel du texte en projet, une personne qui souhaite reconnaître un enfant ne doit pas non plus se signaler au préalable à l'officier de l'état civil avant d'introduire une demande d'autorisation de reconnaissance visée à l'article 329*bis*, § 2, alinéas 3 et 4.

Lorsqu'une conciliation intervient dans le cadre d'une demande d'autorisation de reconnaissance fondée sur l'article 329*bis*, § 2, alinéas 3 et 4, la juridiction, contrairement à ce que le Conseil d'État suppose dans son avis, octroie purement et simplement une autorisation supplétive et non une autorisation de reconnaissance. À ce moment, le juge n'apprécie pas la reconnaissance en elle-même. L'officier de l'état civil dispose toujours à ce moment de son pouvoir d'appréciation et, dans ce cas, peut toujours refuser la reconnaissance en cas de présomption de reconnaissance frauduleuse.

Ce n'est qu'en l'absence de conciliation que le juge peut apprécier la reconnaissance même, conformément à l'article 329*bis*, § 2, alinéas 3 et 4, et qu'il peut refuser la reconnaissance si elle est manifestement contraire aux intérêts de l'enfant.

C'est pourquoi un renvoi à une conciliation au sens de l'article 329*bis,* § 2, alinéas 3 et 4, aux articles 327/1 et 327/2 n'est pas nécessaire.

Art. 8

Cette modification de l'article 329*bis* résulte de la suppression de la reconnaissance par acte notarié. Voir le commentaire de l'article 5.

Art. 9

L'article 9 a pour objet de définir la reconnaissance frauduleuse.

La définition doit tenir compte des différentes situations susceptibles de constituer une reconnaissance frauduleuse.

Selon le cas, l'avantage en matière de séjour peut bénéficier, soit à l'auteur de la reconnaissance, soit à l'enfant et donc à la personne à l'égard de laquelle la filiation est déjà établie (le père ou la mère) et qui doit consentir à la reconnaissance.

Il s'agit donc tant du cas où un enfant belge ou un enfant de nationalité étrangère possédant un titre de séjour de longue durée, est reconnu par une personne de nationalité étrangère, que du cas où un auteur belge

geval waarbij een Belgische erkenner of een erkenner met een vreemde nationaliteit die over een duurzame verblijfstitel beschikt, een kind met een vreemde nationaliteit erkent.

Er moet ook rekening worden gehouden met het internationaal privaatrecht.

Het toepasselijk recht op de vaststelling en de betwisting van de afstammingsband ten opzichte van een persoon is het recht van de Staat waarvan hij de nationaliteit heeft bij de geboorte van het kind of, indien de vaststelling het resultaat is van een vrijwillige handeling, bij het verrichten van die handeling.

Indien het gaat om de erkenning door een Belg van een kind met een vreemde nationaliteit, is het Belgisch recht, met inbegrip van de regeling m.b.t. de frauduleuze erkenningen, van toepassing.

Indien het echter gaat om de erkenning van een Belgisch kind door een persoon met een vreemde nationaliteit is vreemd recht van toepassing. Indien dat vreemde recht de frauduleuze erkenning niet kent of niet verbiedt, hetgeen meestal het geval zal zijn, verliest dit wetsontwerp veel van zijn nut. Het is daarom van belang dat het Belgisch recht inzake de frauduleuze erkenning ook van toepassing is wanneer de vaststelling van de afstamming beheerst wordt door buitenlands recht.

Om die reden vormt het nieuwe artikel 330/1 van het Burgerlijk Wetboek een voorrangsregel (politiewet) zoals bedoeld in artikel 20 van het Wetboek van internationaal privaatrecht en wordt zij zo ook geformuleerd.

Deze voorrangsregel dient toegepast te worden telkens wanneer de vaststelling van een afstammingsband voor een van de betrokken partijen een verblijfsrechtelijk gevolg kan hebben. In de praktijk heeft deze bepaling als toepassingsgebied elke situatie die aanleiding kan geven tot een voordeel op het vlak van het verblijf.

Dit kan zich bijv. in de volgende situaties voordoen:

— Een persoon, niet-EU burger, wiens asielaanvraag definitief werd afgewezen, geeft toestemming voor de erkenning van haar pasgeboren kind door een Belgisch persoon. Op grond van deze vaststelling van de afstammingsband kan ze een aanvraag tot verblijf aanvragen en bekomen via een bijlage 19*ter*.

— Een persoon verblijft in België als niet-Europese student en verkrijgt een A-kaart (tijdelijk verblijf) op grond van artikel 58 van de wet van 15 december 1980. De verlenging van deze kaart is onderworpen aan

ou une personne de nationalité étrangère possédant un titre de séjour de longue durée reconnaît un enfant de nationalité étrangère.

En outre, il faut tenir compte du droit international privé.

Le droit applicable à l'établissement et la contestation du lien de filiation à l'égard d'une personne est le droit de l'État dont elle possède la nationalité au moment de la naissance de l'enfant ou, si cet établissement résulte d'un acte volontaire, au moment de cet acte.

Lorsqu'il s'agit d'une reconnaissance par un Belge d'un enfant de nationalité étrangère, le droit belge, y compris les règles concernant les reconnaissances frauduleuses, est applicable.

Lorsqu'il s'agit d'une reconnaissance d'un enfant belge par une personne de nationalité étrangère, le droit étranger est applicable. Si ce droit étranger ne connaît pas ou ne prohibe pas la reconnaissance frauduleuse, ce qui sera généralement le cas, ce projet de loi perd beaucoup de son utilité. C'est pourquoi il est important que le droit belge en matière de reconnaissance frauduleuse soit applicable même quand la filiation est régie par le droit étranger.

C'est la raison pour laquelle le nouvel article 330/1 du Code civil constitue une règle matérielle d'application nécessaire (loi de police) au sens de l'article 20 du Code de droit international privé et est formulé comme telle.

Cette règle d'application nécessaire doit s'appliquer chaque fois que l'établissement d'un lien de filiation pourrait avoir des conséquences sur le statut migratoire d'une des personnes concernées. Cette disposition a, en pratique, pour champ d'application toute situation donnant lieu à un avantage en termes de séjour.

À titre d'exemple, l'on peut évoquer les situations suivantes:

— Une personne, non européenne, dont la demande d'asile a été rejetée définitivement, donne son consentement à la reconnaissance de son enfant qui vient de naître, par un Belge. Sur la base de cet établissement du lien de filiation, la personne peut demander et obtenir un séjour via l'annexe 19*ter*.

— Une personne est en Belgique comme étudiant étranger non européen, et obtient une carte A (séjour temporaire) en vertu de l'article 58 de la loi du 15 décembre 1980. La prorogation de cette carte est

verschillende voorwaarden (slagen voor de examens, herinschrijving, …). Het gaat dus om een niet-definitief en dus précair verblijfstype. Door middel van de vaststelling van de afstammingsband door bv. een erkenning zal deze persoon zijn verblijf definitief zien worden en zal hij in bezit worden gesteld van een F-kaart in zijn hoedanigheid van ouder van een Belgisch kind.

— Een persoon heeft een verblijfstitel (vb. een F-kaart) verkregen ingevolge zijn huwelijk of wettelijke samenwoning met een Belg of een Europeaan. Gedurende een bepaalde tijd, kan de Dienst Vreemdelingenzaken een einde maken aan het verblijf indien het huwelijk ontbonden of nietigverklaard is, indien de wettelijke samenwoning beëindigd is of indien er geen gezamenlijke vestiging meer is (cfr. artikel 42*quater*, § 1, 4° van de wet van 15/12/1980). Dit kan echter niet indien de betrokkene ondertussen een verblijfsrecht kan doen gelden op basis van een vastgestelde afstammingsband ten aanzien van een Belgisch kind. Indien er bijvoorbeeld een einde wordt gesteld aan zijn verblijfsrecht omdat hij niet meer samenwoont met zijn Belgische partner maar het koppel wel een kind heeft waarvan hij de vader is, kan hij een nieuwe aanvraag tot verblijf indien als ouder van een Belgisch kind. Indien het gaat om kinderen van een EU-burger, kan er geen einde worden gesteld aan het verblijf van de niet-Europese echtgenoot of partner als deze een omgangsrecht met het kind heeft bekomen op grond van een onderling akkoord of bij een rechterlijke beslissing (art. 42*quater*, § 4, 2° van de wet van 15/12/1980).

— Een niet-EU burger komt aan in België met een Europese verblijfstitel. Deze persoon kan 3 maanden in België verblijven. Indien hij langer dan 3 maanden in België wil blijven, moet hiervoor een aanvraag ingediend worden. Deze wordt toegekend indien voldaan is aan één van de volgende voorwaarden (art. 61/7 van de wet van 15/12/1980):

• een activiteit als werknemer of als zelfstandige uitoefenen in België;

• een studie of een beroepsopleiding volgen in België;

• met andere doeleinden naar België komen.

Maar hiervoor dient hij te bewijzen dat hij met name beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten om zichzelf en zijn familieleden te onderhouden.

Indien niet voldaan is aan één van deze voorwaarden krijgt de persoon geen verblijftitel. Door een vaststelling van de afstamming ten aanzien van een Belgisch kind

soumise à diverses conditions (passage des examens, réinscription,…..). Ce type de séjour n'est donc pas définitif mais précaire. Par le biais de l'établissement du lien de filiation, par une reconnaissance p.e., cette personne verra son séjour devenir définitif et sera mise en possession d'une carte F en tant qu'auteur d'enfant belge.

— Une personne a reçu un titre de séjour (carte F par exemple) suite à un mariage ou une cohabitation légale avec une personne de nationalité belge ou européenne. Pendant un certain temps, l'Office des Etrangers peut mettre fin au séjour si le mariage est dissous ou annulé ou s'il est mis fin au partenariat ou s'il n'y a plus d'installation commune (article 42*quater* § 1er, 4° de la loi du 15/12/1980) sauf si entretemps l'intéressé peut faire valoir un droit de séjour en tant qu'auteur d'enfant belge. S'il est mis fin à son droit de séjour parce qu'il ne cohabite plus avec sa partenaire belge par exemple mais que le couple a un enfant dont il est officiellement le père, il pourra introduire une nouvelle demande en tant qu'auteur d'enfant belge. Dans le cas où il s'agit d'enfants d'un citoyen de l'Union, il ne pourra être mis fin au séjour du conjoint ou du partenaire qui n'est pas citoyen de l'Union si celui-ci a un droit de garde sur base d'un accord entre les parties ou d'une décision judiciaire (article 42*quater*, § 4, 2° de la loi du 15/12/1980).

— Une personne, non citoyen de l'UE, arrive en Belgique en possession d'un titre de séjour européen. Cette personne peut rester 3 mois en Belgique. Une demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois doit être introduite, s'il veut rester plus de 3 mois en Belgique. Celle-ci est accordée s'il remplit l'une des conditions suivantes (article 61/7 de la loi du 15/12/1980):

• exercer une activité salariée ou non salariée en Belgique;

• poursuivre des études ou une formation professionnelle en Belgique;

• venir en Belgique à d'autres fins.

Mais pour cela, il doit prouver qu'il dispose notamment de ressources stables, régulières et suffisantes pour subvenir à ses besoins et à ceux des membres de sa famille.

Ne remplissant pas ces conditions, il ne peut être admis au séjour. Par la biais de l'établissement de la filiation d'un enfant belge, cette personne peut obtenir

kan deze persoon een verblijfrecht bekomen zonder te moeten voldoen aan de voorwaarden die vereist worden van personen die een statuut van lang verblijf in een andere lidstaat hebben bekomen.

Het artikel 330/1 van het Burgerlijk Wetboek is als voorrangsregel ook van toepassing op erkenningen gedaan in het buitenland. Artikel 31 van het Wetboek van internationaal privaatrecht bepaalt immers dat een buitenlandse authentieke akte betreffende de burgerlijke stand (vb. een akte van erkenning), slechts vermeld kan worden op de kant van een akte van de burgerlijke stand, overgeschreven worden in een register van de burgerlijke stand of als basis dienen voor de inschrijving in een bevolkingsregister, een vreemdelingenregister of een wachtregister, na onderzoek van de voorwaarden bedoeld in artikel 27, § 1. Artikel 27, § 1 bepaalt op zijn beurt dat een buitenlandse authentieke akte in België door alle overheden erkend wordt zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21. Onder het toepasselijk recht worden ook de voorrangsregels zoals bedoeld in artikel 20 van het Wetboek van internationaal privaatrecht begrepen.

Aangezien artikel 330/1 een voorrangsregel uitmaakt, zal de rechter die gevat is door een vordering tot nietigverklaring de naleving van de voorwaarden ervan nagaan in elke situatie die onder het toepassingsgebied valt.

Artikel 330/1 is tenslotte van openbare orde: de frauduleuze afstamming is immers in strijd met de openbare orde.

Art. 10

In dit artikel worden aan de ambtenaar van de burgerlijke stand dezelfde mogelijkheden gegeven om zoals bij een schijnhuwelijk of een schijnwettelijke samenwoning, het akteren van de erkenning, in de geboorteakte of in een akte van erkenning, uit te stellen en in voorkomend geval, te weigeren met dezelfde onderzoeksmogelijkheid voor het parket.

De ambtenaar van de burgerlijke stand kan het akteren van de erkenning uitstellen gedurende ten hoogste twee maanden vanaf de opmaak van de akte van aangifte. De procureur des Konings kan deze termijn verlengen met hoogstens drie maanden.

le séjour sans devoir remplir les conditions pour les bénéficiaires du statut de résident de longue durée dans un autre état membre de l'Union.

L'article 330/1 du Code civil est, en tant que règle d'application nécessaire, aussi applicable aux reconnaissances faites à l'étranger. L'article 31 du Code de droit international privé stipule qu'un acte authentique étranger concernant l'état civil (p. ex. un acte de reconnaissance) ne peut faire l'objet d'une mention en marge d'un acte de l'état civil ou être transcrit dans un registre de l'état civil ou servir de base à une inscription dans un registre de la population, un registre des étrangers ou un registre d'attente qu'après vérification des conditions visées à l'article 27, § 1er. Cet article 27, § 1er, stipule à son tour qu'un acte authentique étranger est reconnu en Belgique par toute autorité sans qu'il faille recourir à aucune procédure si sa validité est établie conformément au droit applicable en vertu de la présente loi, en tenant spécialement compte des articles 18 et 21. Par droit applicable, on entend également les règles d'application nécessaire visées par l'article 20 du Code de droit international privé.

Du fait que l'article 330/1 est une règle d'application nécessaire, le juge saisi de l'action en nullité en vérifie le respect des conditions dans toute situation entrant dans son champ d'application.

L'article 330/1 est, enfin, d'ordre public: la filiation frauduleuse est, en effet, contraire à l'ordre public.

Art. 10

Dans cet article, l'officier de l'état civil se voit attribuer les mêmes possibilités que dans le cas d'un mariage ou d'une cohabitation légale de complaisance, à savoir celle de surseoir à acter la reconnaissance, dans l'acte de naissance ou dans un acte de reconnaissance, et, le cas échéant, celle de refuser avec la même possibilité d'enquête pour le parquet.

L'officier de l'état civil peut surseoir à acter la reconnaissance pendant un délai de deux mois au plus à compter de l'établissement de l'acte de déclaration. Le procureur du Roi peut prolonger ce délai de trois mois maximum.

Indien binnen deze termijn geen definitieve beslissing werd genomen, is de ambtenaar van de burgerlijke stand verplicht de erkenning te akteren.

Anders dan bij het huwelijk of de wettelijke samenwoning staan er nog andere mogelijkheden voor het vaststellen van de afstamming open naast de erkenning. De persoon die de erkenning geweigerd ziet kan beroep doen op de procedure tot gerechtelijke vaststelling. De afstamming kan in deze procedure op verschillende wijzen worden bewezen. De erkenner zal dus niet de kans ontzegd worden om zijn afstammingsband met het kind vastgesteld te zien, zelfs indien deze niet zou berusten op de biologische werkelijkheid maar op een socio-affectieve-volitieve realiteit.

Om die reden kan de erkenner, in geval van weigering door de ambtenaar van de burgerlijke stand om de erkenning te akteren, zijn afstamming laten vaststellen door beroep te doen op de procedure van onderzoek naar het moederschap, vaderschap of meemoederschap.

De rechter zal in dat geval uitspraak doen over de te vestigen afstammingsband.

Hij zal uitspraak doen overeenkomstig het nationale recht dat van toepassing is krachtens het Wetboek van internationaal privaatrecht, terwijl hij ook zal moeten nagaan of de voorwaarden van artikel 330/1 als voorrangsregel (politiewet) gerespecteerd worden.

De mogelijkheid om de gerechtelijke vaststelling te verzoeken zal dus dienst doen als beroepsmogelijkheid.

De betrokkene zal bij de inleiding van zijn vordering melding moeten maken van de weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand. De rechter voor wie het verzoek wordt gebracht heeft in dat geval weet van de relevante weigeringsbeslissing, waarvan hij de gevolgen ongedaan kan maken door de gerechtelijke vaststelling. De rechter zal in feite ook overgaan tot een toetsing aangaande de uitoefening van het subjectieve recht van de betrokkene om zijn vaderschap vastgesteld te zien en dit op basis van alle hem voorgelegde elementen met inbegrip van die welke zich na de weigeringsbeslising hebben voorgedaan, voor zover die voor hem worden gebracht.

De Raad van State merkt in haar advies nr. 60 382/2 op dat er bij een weigering door de ambtenaar van de burgerlijke stand om de erkenning te akteren, geen rekening gehouden wordt met het belang van het kind. Pas in het stadium van een eventuele gerechtelijke vaststelling van een afstammingsband zou het belang van het kind in aanmerking genomen worden. De ambtenaar van

Si aucune décision définitive n'a été prise dans ce délai, l'officier de l'état civil est tenu d'acter la reconnaissance.

À la différence du mariage ou de la cohabitation légale, il existe encore d'autres possibilités que la reconnaissance pour l'établissement de la filiation. La personne qui se voit refuser la reconnaissance peut recourir à une procédure d'établissement judiciaire. Cette procédure permet d'établir la filiation de différentes manières. L'auteur ne se verra donc pas refuser la possibilité de faire établir son lien de filiation avec l'enfant, même si ce lien ne repose pas sur la réalité biologique, mais sur une réalité socioaffective et volitive.

C'est la raison pour laquelle en cas de refus de l'officier de l'état civil d'acter la reconnaissance, l'auteur peut faire établir sa filiation par une procédure de recherche de maternité, de paternité ou de comaternité.

Dans ce cas, le juge se prononcera sur le lien de filiation à établir.

Il statuera conformément au droit national applicable en vertu du Code de droit international privé, tout en vérifiant le respect des conditions de l'article 330/1 du Code civil en tant que règle d'application nécessaire (loi de police).

La possibilité de demander l'établissement judiciaire fera donc office de possibilité de recours.

Lors de l'introduction de sa demande, l'intéressé devra mentionner la décision de refus de l'officier de l'état civil. Dans ce cas, le juge saisi de la demande a connaissance de la décision de refus y relative dont il peut annuler les effets par l'établissement judiciaire. Sur la base de tous les éléments qui lui ont été soumis, y compris ceux apparus après la décision de refus pour autant qu'ils aient été portés à sa connaissance, le juge examinera en fait également le droit subjectif de l'intéressé de voir établir sa paternité.

Le Conseil d'État observe dans son avis n° 60 382/2 que lorsque l'officier de l'État civil refuse d'acter la reconnaissance il n'est pas tenu compte de l'intérêt de l'enfant. Ce n'est qu'au stade d'un éventuel établissement judiciaire du lien de filiation que l'intérêt de l'enfant serait pris en considération. Lors de l'établissement de tout lien de filiation, basé sur une

de burgerlijke stand maakt bij de vaststelling van elke afstammingsband, op grond van een erkenning, dan wel op grond van de vaderschaps- of meemoederschapsregel enkel een objectieve beoordeling en gaat na of aan alle wettelijke voorwaarden is voldaan alvorens te akteren. Hij kan louter akteren of weigeren op basis van de documenten die hem worden voorgelegd. Dit in tegenstelling tot een rechter die een subjectieve beoordelingsbevoegdheid heeft waarbij hij rekening moet houden met het belang van het kind.

De toets of een afstammingsband al dan niet in het belang is van het kind kan enkel gebeuren door een rechter en vindt plaats binnen de gerechtelijke procedures die kunnen worden ingesteld naar aanleiding van de wens tot het vaststellen van een afstammingsband (verzetsprocedure bij toestemmingsweigering of de gerechtelijke vaststelling van een afstammingsband) of het betwisten van een bestaande afstammingsband. Indien de erkenning van het kind door de ambtenaar van de burgerlijke stand wordt geweigerd omwille van een vermoeden van frauduleuze erkenning, dan kunnen de betrokkenen indien zij dit wensen overgaan tot een gerechtelijke vaststelling van de afstammingsband waarbinnen een volwaardige toets aan het belang van het kind zal plaatsvinden.

Om deze redenen wordt het advies van de Raad van State dat vraagt om een toets aan het belang van het kind in te schrijven bij weigeringsmogelijkheid door de ambtenaar van de burgerlijke stand niet gevolgd.

Art. 11

Tenslotte zal ook de nietigheid van de erkenning op grond van frauduleuze erkenning gevorderd kunnen worden door de procureur des Konings.

De mogelijkheid voor de procureur des Konings om de nietigheid te vorderen bestond reeds op basis van de algemene beginselen die de rol van het Openbaar Ministerie in burgerlijke zaken beheersen (art. 138*bis* Ger.W.). Deze mogelijkheid wordt nu expliciet in de wet opgenomen.

Zoals bepaald in het advies van de Raad van State is de vordering tot nietigverklaring die de procureur des Konings kan instellen een vordering met betrekking tot de afstamming in de zin van artikel 331*ter* van het Burgerlijk Wetboek en is deze derhalve onderworpen aan de dertigjarige verjaring.

reconnaissance ou sur le principe de la copaternité ou comaternité, l'officier de l'état civil n'effectue qu'une appréciation objective et vérifie si toutes les conditions légales ont été remplies avant d'acter. Il ne peut acter ou refuser d'acter que sur la base des documents qui lui sont soumis. Ce contrairement à un juge qui dispose d'un pouvoir d'appréciation subjectif dans le cadre duquel il doit tenir compte de l'intérêt de l'enfant.

Le contrôle visant à déterminer si un lien de filiation est ou non dans l'intérêt de l'enfant ne peut être effectué que par un juge et s'inscrit dans le cadre des procédures judiciaires qui peuvent être intentées dans le cadre du souhait de l'établissement d'un lien de filiation (procédure d'opposition lors du refus d'autorisation ou établissement judiciaire d'un lien de filiation) ou de la contestation d'un lien de filiation existant. Si la reconnaissance de l'enfant est refusée par l'officier de l'état civil en raison d'une présomption de reconnaissance frauduleuse, les intéressés peuvent, s'ils le souhaitent, demander un établissement judiciaire du lien de filiation dans le cadre duquel s'opérera un contrôle à part entière de l'intérêt de l'enfant.

Pour ces raisons, l'avis du Conseil d'État qui demande qu'un contrôle de l'intérêt de l'enfant soit inscrit dans la possibilité de refus de l'officier de l'état civil n'est pas suivi.

Art. 11

Enfin, le procureur du Roi pourra également poursuivre la nullité de la reconnaissance pour reconnaissance frauduleuse.

La possibilité pour le procureur du Roi de poursuivre la nullité existait déjà sur la base des principes généraux qui régissent le rôle du Ministère public en matière civile (art. 138*bis* du Code judiciaire). Désormais, la loi prévoit explicitement cette possibilité.

Comme précisé dans l'avis du Conseil d'État, l'action en annulation que peut intenter le procureur du roi est une action relative à la filiation au sens de l'article 331*ter* du Code civil et est par conséquent soumise à une prescription de trente ans.

De andere partijen (ouder, kind, beweerde ouder) beschikken reeds over de mogelijkheid om de erkenning te betwisten op basis van de huidige afstammingsregels.

De nietigheid van de erkenning heeft ook gevolgen op het vlak van de nationaliteit.

Indien het kind in België geboren is uit een Belgische ouder of indien de Belgische ouder van het kind in België is geboren, wordt de Belgische nationaliteit van rechtswege toegekend aan het kind, overeenkomstig artikel 8, § 1, 1° of 2°, a), van het Wetboek van de Belgische nationaliteit. Deze wetsbepaling brengt, naast andere voorwaarden, met zich mee dat voorafgaandelijk het bestaan en de geldigheid van een juridische afstammingsband tussen de ouder en het kind onderzocht moet worden.

Wanneer deze afstammingsband achteraf verdwijnt, bv. ten gevolge van een gerechtelijke nietigverklaring van de erkenning, zal het kind van rechtswege de Belgische nationaliteit verliezen als hij nog minderjarig is.

Artikel 8, § 4, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit bepaalt wat dat betreft dat 'de persoon aan wie de Belgische nationaliteit van zijn ouder is toegekend, die nationaliteit behoudt wanneer zijn afstamming niet langer vaststaat nadat hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt of ontvoogd is voor die leeftijd. (…). Er moet dus geen procedure ter verbetering van het nationaal statuut van de betrokkene gestart worden.

Indien zowel de Belgische ouder als het kind in het buitenland geboren zijn zal de Belgische nationaliteit enkel aan het kind overgedragen worden indien de ouder een verklaring van toekenning van de Belgische nationaliteit onderschrijft ten voordele van het kind voordat het de leeftijd van vijf jaar bereikt, overeenkomstig artikel 8, § 1, 2°, b) van het Wetboek van de Belgische nationaliteit. Deze akte van toekenning is een akte van de burgerlijke stand. Er is in dit geval dus geen automatische toekenning van de Belgische nationaliteit. De toepassing van deze bepaling vereist, naast andere voorwaarden, ook een voorafgaandelijk onderzoek naar het bestaan en de geldigheid van de juridische afstammingsband tussen de ouder en het kind.

In dat opzicht zal de verdwijning achteraf van de afstammingsband niet het van rechtswege verliezen van de Belgische nationaliteit in hoofde van het kind tot gevolgd hebben gelet op het bestaan van een akte van toekenning van de Belgische nationaliteit. Dergelijke akte kan enkel vernietigd worden door een rechtbank, op verzoek van het parket.

Les autres parties (parent, enfant, parent présumé) disposent déjà de la possibilité de contester la reconnaissance sur la base des règles actuelles en matière de filiation.

L'annulation de la reconnaissance a des répercussions sur la nationalité.

Si l'enfant est né en Belgique d'un auteur belge ou si l'auteur belge est né en Belgique, la nationalité belge est attribuée de plein droit à l'enfant conformément à l'article 8, § 1er, 1° ou 2°, a) du Code de la nationalité belge. La disposition légale précitée implique – parmi d'autres conditions – de vérifier au préalable l'existence et la validité du lien de filiation juridique entre l'auteur et l'enfant.

Quand ce lien de filiation disparaît *a posteriori*, par exemple suite à l'annulation judiciaire de la reconnaissance, l'enfant perd de plein droit la nationalité belge pour autant qu'il soit encore mineur.

L'article 8, § 4, du Code de la nationalité belge dispose à cet égard que "la personne à laquelle a été attribuée la nationalité belge de son auteur conserve cette nationalité si la filiation cesse d'être établie après qu'elle a atteint l'âge de dix-huit ans ou a été émancipée avant cet âge (…)." Aucune procédure de rectification du statut national de l'intéressé ne doit donc être mise en œuvre.

Si l'auteur belge et l'enfant sont tous les deux nés à l'étranger, la nationalité belge ne sera transmise à l'enfant que si l'auteur souscrit une déclaration attributive de nationalité belge conformément à l'article 8, § 1er, 2°, b), du Code de la nationalité belge en sa faveur avant qu'il n'atteigne l'âge de cinq ans. Cet acte attributif de nationalité belge est un acte d'état civil. Dans ce cas, il n'y a donc pas d'attribution automatique de la nationalité belge. L'application de cette disposition implique également de vérifier au préalable – parmi d'autres conditions – l'existence et la validité du lien de filiation juridique entre l'auteur et l'enfant.

Dans cette optique, la disparition *a posteriori* du lien de filiation n'aura pas pour effet de faire perdre de plein droit la nationalité belge dans le chef de l'enfant vu l'existence d'un acte attributif de nationalité belge lequel ne pourra être annulé que par un tribunal, sur requête du parquet.

In dat geval is het aangewezen dat de nietigverklaring van de erkenning en van de akte van toekenning van de Belgische nationaliteit het voorwerp uitmaken van dezelfde procedure.

De kennisgeving van elke definitieve beslissing tot nietigverklaring van een erkenning is geïnspireerd op artikel 193*ter* van het Burgerlijk Wetboek en gebeurt aan de bevoegde ambtenaar van de burgerlijke stand en de Dienst Vreemdelingenzaken.

Art. 12

Naast de mogelijkheid om de nietigheid van de erkenning te vorderen op grond van frauduleuze erkenning, wordt ook bij het onderzoek naar het moederschap, vaderschap en meemoederschap, de rol van het openbaar ministerie geëxpliciteerd.

Het openbaar ministerie wordt immers expliciet vermeld als titularis van het verzetsrecht in artikel 332*quinquies*. Het openbaar ministerie zal zich dus kunnen verzetten tegen de vaststelling van de afstammingsband indien zij van mening is dat de openbare orde in het gedrang is. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn indien het enige doel van de vaststelling van de afstamming kennelijk enkel het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel is of indien de vordering wordt ingediend na een weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand om een erkenning te akteren. Op die manier kan voor de rechter de toets aan het belang van het kind worden geopend en zal de rechter dus rekening moeten houden met het belang van het kind, ook in het geval dat er een biologische band is tussen de eiser en het kind.

Het “belang van het kind” is een tijds-, plaats- en context gebonden begrip en bijgevolg onderhevig aan evolutie. In afstammingszaken moet het belang van het kind in het bijzonder op lange termijn worden beoordeeld. Zo zal bijvoorbeeld de betaling van een minimale financiële bijdrage voor het kind van 50 euro door de eiser gedurende enkele maanden niet volstaan om aan te nemen dat de vaststelling van de afstammingsband in het belang van het kind is.

In antwoord op de opmerking van de Raad van State in haar advies nr. 60 382/2 met betrekking tot dit artikel en het recht van verzet dat aan het Openbaar Ministerie wordt toegekend in het kader van elke vordering tot onderzoek naar het vaderschap, moederschap of meemoederschap, dat men zich ervan moet vergewissen of er een regeling bestaat waardoor het Openbaar Ministerie op de hoogte kan worden gehouden van het instellen van dergelijke vorderingen, kan verwezen worden naar artikel 764 van het Gerechtelijk Wetboek.

Dans ce cas, il convient que l’annulation de la reconnaissance et de l’acte de nationalité fasse l’objet de la même procédure.

La notification de toute décision définitive d’annulation d’une reconnaissance s’inspire de l’article 193*ter* du Code civil et est faite à l’officier de l’état civil et à l’Office des étrangers.

Art. 12

Outre la possibilité de poursuivre la nullité de la reconnaissance pour reconnaissance frauduleuse, le rôle du ministère public dans la recherche de maternité, de paternité et de comaternité est également explicité.

En effet, le ministère public est expressément mentionné comme titulaire du droit d’opposition à l’article 332*quinquies*. Le ministère public pourra donc s’opposer à l’établissement du lien de filiation s’il estime que l’ordre public est menacé. Cela peut être le cas, par exemple, si l’unique but de l’établissement de la filiation est manifestement l’obtention d’un avantage en matière de séjour ou si la demande est introduite après un refus de l’officier de l’état civil d’acter une reconnaissance. De cette manière, l’appréciation de l’intérêt de l’enfant peut s’ouvrir pour le juge qui devra tenir compte de l’intérêt de l’enfant, y compris dans le cas où il existe un lien biologique entre le demandeur et l’enfant.

L’“intérêt de l’enfant” est une notion liée au temps, au lieu et au contexte et est par conséquent sujette à évolution. Dans les affaires de filiation, l’intérêt de l’enfant doit notamment être apprécié sur le long terme. Ainsi, par exemple, le paiement d’une contribution financière minimale de 50 euros pour l’enfant durant quelques mois par le demandeur ne suffit pas à admettre que l’établissement du lien de filiation est dans l’intérêt de l’enfant.

En réponse à la remarque formulée par le Conseil d’État dans son avis n° 60 382/2 relative à cet article et au droit d’opposition accordé au ministère public dans le cadre de toute action en recherche de paternité, de maternité ou de comaternité, dans le cadre duquel il convient de s’assurer qu’il existe un mécanisme permettant de tenir le ministère public informé de l’introduction de telles actions, il peut être renvoyé à l’article 764 du Code judiciaire.

Op grond van artikel 764, eerste lid, 1° en 3° van het Gerechtelijk Wetboek worden op straffe van nietigheid alle vorderingen betreffende de staat van personen wanneer minderjarigen of onbekwamen bij het geding betrokken zijn en alle vorderingen betreffende de akten van de burgerlijke stand meegedeeld aan het Openbaar Ministerie. Vermits een vordering tot onderzoek naar het vaderschap, moederschap of meemoederschap een vordering betreffende de staat van de persoon is, zal het Openbaar Ministerie hiervan dus op de hoogte gesteld worden.

Sur la base de l'article 764, alinéa 1er, 1° et 3°, du Code judiciaire, toutes les demandes relatives à l'état des personnes, lorsque des mineurs ou des incapables sont en cause et toutes les demandes relatives aux actes de l'état civil sont, à peine de nullité, communiquées au ministère public. Étant donné qu'une action en recherche de paternité, de maternité ou de comaternité est une action relative à l'état de la personne, le ministère public en sera informé.

HOOFDSTUK 3

CHAPITRE 3

Wijzigingen van het Gerechtelijk Wetboek

Modifications du Code judiciaire

Art. 13

Art. 13

Teneinde de strafrechter de bevoegdheid te geven om de nietigverklaring van het schijnhuwelijk of de schijnwettelijke samenwoning uit te spreken, heeft de wet van 2 juni 2013 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek, de wet van 31 december 1851 met betrekking tot de consulaten en de consulaire rechtsmacht, het Strafwetboek, het Gerechtelijk Wetboek en de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met het oog op de strijd tegen de schijnhuwelijken en de schijnwettelijke samenwoningen artikel 569, 1° van het Gerechtelijk Wetboek dat de rechtbank van eerste aanleg de bevoegdheid gaf over de vorderingen betreffende de staat van personen gewijzigd.

Afin d'habiliter le juge répressif à prononcer l'annulation du mariage ou de la cohabitation légale de complaisance, l'article 569, 1°, du Code judiciaire qui habilitait le tribunal de première instance à connaître des demandes relatives à l'état des personnes, a été modifié par la loi du 2 juin 2013 modifiant le Code civil, la loi du 31 décembre 1851 sur les consulats et la juridiction consulaire, le Code pénal, le Code judiciaire et la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, en vue de la lutte contre les mariages de complaisance et les cohabitations légales de complaisance.

Artikel 569, 1° werd aangevuld met een verwijzing naar de bevoegdheid die door de wet van 2 juni 2013 aan de strafrechter werd gegeven om schijnhuwelijken nietig te verklaren. Artikel 569 somde immers de exclusieve bevoegdheden van de rechtbank van eerste aanleg op.

L'article 569, 1°, a été complété par un renvoi à la compétence d'annulation de mariages de complaisance attribuée au juge répressif par la loi du 2 juin 2013. L'article 569 énumérait en effet exclusivement les compétences du tribunal de première instance.

De wet van 30 juli 2013 betreffende de invoering van een familie- en jeugdrechtbank heeft artikel 569, 1° opgeheven en verplaatst naar het nieuwe artikel 572*bis* van het Gerechtelijk Wetboek. Dit nieuwe artikel 572*bis* heeft echter de aanvulling aangebracht door de wet van 2 juni 2013 niet overgenomen.

La loi du 30 juillet 2013 portant création d'un tribunal de la famille et de la jeunesse a abrogé l'article 569, 1°, pour le transférer vers le nouvel article 572*bis* du Code judiciaire. Ce nouvel article 572*bis* n'a toutefois pas repris le complément apporté par la loi du 2 juin 2013.

Artikel 13 vult daarom artikel 572*bis* aan met de bewoordingen van de wet van 2 juni 2013 en breidt dit ook uit naar de bevoegdheid die voorliggend wetsontwerp toekent aan de strafrechter om frauduleuze erkenningen te vernietigen.

C'est pourquoi l'article 13 complète l'article 572*bis* par la disposition de la loi du 2 juin 2013 et l'étend également à la compétence d'annulation de reconnaissances frauduleuses attribuée par le présent projet de loi au juge répressif.

De versie van het ontwerp van wet die ter advies is voorgelegd aan de Raad van State voorzag ook

La version du projet de loi qui a été soumise au Conseil d'État pour avis prévoyait également de modifier

in de wijziging van punt 2° van artikel 572*bis* van het Gerechtelijk Wetboek met het oog op de vervanging van de woorden "artikel 79*quater*" door de woorden "artikel 79*quinquies*" aangezien in de tekst werd voorgesteld om de regelgevende inhoud van artikel 79*quater* van de wet van 15 december 1980 te verplaatsen naar een nieuw artikel 79*quinquies*. In zijn opmerkingen betreffende de bepalingen tot wijziging van de wet van 15 december 1980 beveelt de Raad van State evenwel aan om het huidige artikel 79*quater* te behouden en de wijzigingen aan te brengen in een nieuw artikel 79*ter-bis*. De aanpassing van punt 2° van artikel 572*bis* is dus niet langer nuttig.

le point 2° de l'article 572*bis* du Code judiciaire afin de remplacer les mots "l'article 79*quater*" par les mots "l'article 79*quinquies*" dans la mesure où le texte proposait de déplacer le contenu normatif de l'article 79*quater* de la loi du 15 décmbre 1980 vers un nouvel article 79*quinquies*. Or, dans les observations qu'il soulève à propos des dispositions modifiant la loi du 15 décembre 1980, le Conseil d'État recommande de maintenir l'article 79*quater* actuel et d'apporter les modifications dans un nouvel article 79*ter-bis*. L'adaptation du point 2° de l'article 572*bis* n'est dès lors plus utile.

CHAPITRE 4

HOOFDSTUK 4

Wijzigingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Modifications de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Artikelen 14 en 15

Articles 14 et 15

Wijziging van de bepalingen tot strafbaarstelling van het schijnhuwelijk en de schijnwettelijke samenwoning opgenomen in de wet van 15 december 1980:

La modification des dispositions incriminant le mariage de complaisance et la cohabitation légale de complaisance inscrites dans la loi du 15 décembre 1980:

Het ontwerp van wet wijzigt de artikelen 79*bis*, § 1, tweede lid, en 79*ter*, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980.

Le projet de loi modifie les articles 79*bis*, § 1er, alinéa 2, et 79*ter*, § 1er, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980.

Die bepalingen omvatten een verzwarende omstandigheid van de strafbaarstelling van het schijnhuwelijk en van de schijnwettelijke samenwoning aangezien zij iedere persoon bestraffen die een geldsom ontvangt die ertoe strekt hem te vergoeden voor het sluiten van een dergelijk huwelijk of een dergelijke wettelijke samenwoning.

Ces dispositions comportent une circonstance aggravante de l'incrimination de mariage de complaisance et de l'incrimination de cohabitation légale de complaisance en ce sens qu'elles sanctionnent toute personne qui reçoit une somme d'argent visant à la rétribuer pour la conclusion d'un tel mariage ou d'une telle cohabitation légale.

Het ontwerp van wet breidt die strafbepalingen uit tot vergoedingen in de vorm van andere waardevolle goederen.

Le projet de loi étend ces dispositions pénales aux rétributions effectuées sous la forme d'autres biens présentant de la valeur.

Die uitbreiding van het toepassingsgebied van de verzwarende omstandigheid van de strafbaarstelling van het schijnhuwelijk en van de schijnwettelijke samenwoning komt tegemoet aan het advies van de Raad van State, die zich meer specifiek uitspreekt over de verzwarende omstandigheid betreffende de frauduleuze erkenning.

Cette extension du champ d'application de la circonstance aggravante de l'incrimination de mariage de complaisance et de l'incrimination de cohabitation légale de complaisance fait suite à l'avis du Conseil d'État qui se prononce plus particulièrement sur la circonstance aggravante relative à la reconnaissance frauduleuse.

De Raad van State stelt immers vast dat deze verzwarende omstandigheid niet kan worden uitgebreid tot vergoedingen in de vorm van andere waardevolle

Le Conseil d'État constate en effet que cette circonstance aggravante ne peut être étendue aux rétributions effectuées sous la forme d'autres biens présentant de

goederen zoals juwelen, aangezien de strafbepalingen strikt moeten worden geïnterpreteerd.

De Raad van State stelt dus voor om het ontwerp van wet te wijzigen teneinde daarin de woorden "of andere waardevolle goederen" in te voegen na de woorden "een geldsom". Die wijziging moet de doelmatigheid van de strafbepaling verhogen. Voorts kan daardoor ook worden voorkomen dat zou kunnen worden geoordeeld dat het in strijd is met de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en non-discriminatie om identieke feiten niet op dezelfde wijze te bestraffen louter en alleen omdat het in één geval om een geldelijke vergoeding ging, terwijl het in de andere gevallen om een vergoeding in de vorm van andere waardevolle goederen ging (*cf.* nieuw artikel 79*ter-bis*, ingevoegd in de wet van 15 december 1980).

De Raad van State stelt ook voor om dezelfde wijzigingen aan te brengen in de artikelen 79*bis* en 79*ter* van de wet.

la valeur comme les bijoux étant donné que les dispositions pénales sont de stricte interprétation.

Le Conseil d'État suggère donc de modifier le projet de loi afin d'y insérer les mots "ou d'autres valeurs" après les mots "une somme d'argent". Cette modification vise à augmenter l'efficacité de la disposition pénale. Elle permet aussi d'éviter qu'il soit considéré comme contraire aux principes constitutionnels d'égalité et de non discrimination le fait de ne pas punir des faits identiques de la même manière au seul motif que, dans un cas, la rétribution s'est faite en argent, alors que dans les autres cas elle s'est faite sous la forme d'autres valeurs (*cf.* nouvel article 79*ter-bis* inséré dans la loi du 15 décembre 1980).

Le Conseil d'État propose également d'apporter la même modification aux articles 79*bis* et 79*ter* de la loi.

Art. 16

Strafbaarstelling van de frauduleuze erkenning:

Het wetsontwerp strekt ertoe een strafbaarstelling te creëren met het oog op de bestraffing van iedere persoon die een kind erkent of zijn voorafgaande toestemming geeft in een erkenning van een kind enkel en alleen met het oog op het bekomen van een verblijfstitel.

Deze nieuwe bepaling wordt ingevoegd in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, aangezien deze wet er al toe strekt verschillende gevallen van ontduiking van de wet te bestraffen.

Immers, de wet van 12 januari 2006 heeft de strafbaarstelling inzake het schijnhuwelijk ingeschreven in het artikel 79*bis* van de wet van 15 december 1980. Vóór de goedkeuring van deze bepaling kon het sluiten van een schijnhuwelijk in sommige gevallen reeds worden bestraft op grond van de artikelen 77 en volgende van deze wet. Het is dus logisch dat de wetgever in 2006 een specifieke bepaling inzake schijnhuwelijken heeft ingevoerd in de wet van 1980. Krachtens de wet van 2 juni 2013 werd de wet van 15 december 1980 vervolgens gewijzigd om de schijnwettelijke samenwoning op dezelfde wijze erin strafbaar te stellen. Als gevolg daarvan moet ook de strafbaarstelling van de frauduleuze erkenning in de wet van 1980 worden opgenomen aangezien zij dezelfde belangen beschermt als de voornoemde strafbare feiten.

Art. 16

L'incrimination de la reconnaissance frauduleuse:

Le projet vise à créer une incrimination destinée à punir toute personne qui reconnait un enfant ou qui donne son consentement préalable à une reconnaissance d'enfant dans le seul but d'obtenir un titre de séjour.

Cette nouvelle disposition est insérée dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers étant donné que cette loi vise déjà à sanctionner plusieurs cas de fraude à la loi.

En effet, la loi du 12 janvier 2006 a inséré l'infraction relative au mariage de complaisance prescrite par l'article 79*bis* dans la loi du 15 décembre 1980. Avant l'adoption de cette disposition, la loi de 1980 permettait déjà de sanctionner, dans certains cas, la conclusion d'un mariage de complaisance sur base de ses articles 77 et suivants. Il est donc logique que le législateur de 2006 ait introduit une disposition spécifique sur le mariage de complaisance dans la loi de 1980. La loi du 2 juin 2013 a ensuite modifié la loi du 15 décembre 1980 afin d'y incriminer la cohabitation légale de complaisance de la même manière. En conséquence de quoi, l'incrimination de la reconnaissance frauduleuse doit également être intégrée dans la loi de 1980 étant donné qu'elle protège les mêmes intérêts que les infractions précitées.

De voorgestelde strafbaarstelling strekt er dan ook toe de ontduiking van de wet strafbaar te stellen naar het voorbeeld van de strafbare feiten van schijnhuwelijken en schijnwettelijke samenwoningen. In deze gevallen worden de regels inzake het huwelijk, de wettelijke samenwoning en de erkenning gebruikt om de regels inzake het bekomen van een verblijf op het grondgebied van het Rijk te omzeilen. De strafrechtelijke bepaling heeft dus tot doel de misbruiken bij het gebruik van de rechtsfiguur inzake verblijf te dwarsbomen door middel van burgerrechtelijke regels inzake erkenning.

Het College van procureurs-generaal is in het verslag 2012-2013 gericht aan het Parlementair Comité belast met de wetsevaluatie voorstander van de goedkeuring van een bepaling op grond waarvan de frauduleuze erkenning strafbaar zou worden gesteld.

Met betrekking tot de problematiek van de erkenningen voor de geboorte en de erkenningen middels de toestemming van de ouder ten aanzien van wie de afstamming vaststaat, stelt het College in dat verslag immers dat "[...] een strafrechtelijke bepaling [kan] worden ingevoerd die, zoals inzake schijnhuwelijken, geënt is op de burgerlijke definitie en voorziet in afdoende strenge straffen. Zulks is bv. reeds in Frankrijk het geval. [...]" (Overzicht van de wetten die voor de hoven en de rechtbanken moeilijkheden bij de toepassing of de interpretatie ervan hebben opgeleverd, *Parl. St.*, Kamer, gewone zitting, 2013-2014, DOC 53 1414/012 en *St. Senaat*, 5-1453/8).

Krachtens het wetsontwerp wordt de erkenner of de persoon die zijn voorafgaande toestemming geeft in de omstandigheden bedoeld in artikel 330/1 van het Burgerlijk Wetboek, gestraft.

De nieuwe strafbaarstelling is gegrond op de burgerrechtelijke definitie die het voorontwerp van wet beoogt op te nemen in het Burgerlijk Wetboek (artikel 7 van het ontwerp van wet). In die bepaling is gesteld dat er geen erkenning is wanneer uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van de erkenner of van de persoon die toestemming moet geven zoals vereist of bedoeld in artikel 329*bis*, enkel gericht is op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat verbonden is aan de staat van ouder.

De fraudeuluze erkenning is een opzettelijke inbreuk met een bijzondere opzet: de wil om verblijfsrechtelijke voordelen te bekomen.

De strafbaarstelling van frauduleuze erkenningen gaat gepaard met dezelfde straffen als de straffen tot bestraffing van de inbreuken van schijnhuwelijk en

L'incrimination proposée vise donc à sanctionner la fraude à la loi à l'instar des infractions sanctionnant les mariages de complaisance et les cohabitations légales de complaisance. Dans ces hypothèses, les règles relatives au mariage, à la cohabitation légale et à la reconnaissance sont utilisées afin de contourner les règles en matière d'obtention d'un séjour sur le territoire du Royaume. La disposition pénale a donc pour but de faire échec aux abus du recours à l'institution juridique en matière de séjour par le biais des règles civiles en matière de reconnaissance.

Dans le rapport 2012-2013 adressé au Comité parlementaire chargé du suivi législatif, le Collège des procureurs généraux est favorable à l'adoption d'une disposition qui incriminerait la reconnaissance frauduleuse.

Au sujet de la problématique des reconnaissances prénatales et des reconnaissances moyennant le consentement du parent à l'égard duquel la filiation est établie, le Collège indique en effet dans ce rapport que "(…) l'on pourrait introduire une disposition pénale, qui, comme en matière de mariages de complaisance, serait greffée sur la définition civile et prévoirait des peines suffisamment sévères. Tel est déjà le cas en France, par exemple. (…)" (Relevé des lois qui ont posé des difficultés d'application ou d'interprétation pour les cours et tribunaux, Rapport 2012-2013 du Collège des procureurs généraux au Comité parlementaire chargé du suivi législatif, *Doc. parl.*, Chambre, sess. ord., 2013-2014, DOC 53 1414/012 et *Doc. Sénat,* 5-1453/8).

Le projet de loi punit l'auteur de la reconnaissance ou celui qui donne son consentement préalable dans les circonstances visées à l'article 330/1 du Code civil.

La nouvelle incrimination se calque sur la définition civile que l'avant-projet de loi prévoit d'inscrire dans le Code civil (article 7 du projet de loi). Cette disposition stipule qu'il n'y a pas de reconnaissance lorsqu'il ressort d'une combinaison de circonstances que l'intention de l'auteur de la reconnaissance ou de la personne qui doit donner son consentement préalable, vise uniquement l'obtention d'un avantage en matière de séjour, lié au statut de parent.

La reconnaissance frauduleuse est un délit intentionnel caractérisé par un dol spécial: la volonté d'obtenir des avantages en matière de séjour.

L'incrimination de reconnaissance frauduleuse est assortie des même peines que celles qui sanctionnent les infractions de mariage de complaisance et de

schijnwettelijke samenwoning. In de nieuwe strafrechtelijke bepaling wordt rekening gehouden met dezelfde verzwarende omstandigheden als die welke gelden in het kader van het schijnhuwelijk en de schijnwettelijke samenwoning, te weten de bezoldiging en geweld.

Krachtens artikel 3 van het Strafwetboek en de ubiquiteitsleer is de frauduleuze erkenning in België strafbaar indien een materieel bestanddeel of verzwarend element van de inbreuk (en niet het moreel bestanddeel van de inbreuk) op het Belgische grondgebied heeft plaatsgevonden. Dat is bijvoorbeeld het geval bij een erkenning die in België is gedaan terwijl de geldsom bedoeld om de erkenner te betalen in het buitenland werd gestort.

Artikel 7, § 1, van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van strafvordering kan eventueel worden toegepast op de gevallen van frauduleuze erkenningen waarvan alle materiële bestanddelen of verzwarende elementen in het buitenland werden gepleegd indien de dader van de inbreuk Belg is of een persoon met verblijfplaats in België en indien op de feiten straf gesteld is door de wet van het land waar zij zijn gepleegd. Bovendien moet de dader van de inbreuk in België worden gevonden (artikel 12, eerste lid, van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van strafvordering).

Het nieuwe artikel 79ter-bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen:

De initiatiefnemers van het ontwerp hebben zich afgevraagd of het relevant was om te voorzien in één algemene strafbaarstelling grond waarvan de misbruiken worden bestraft die verband houden met de verschillende rechtsfiguren van het familierecht met het oogmerk een verblijfsvergunning te verkrijgen. De strafbaarstellingen van schijnhuwelijk, van schijnwettelijke samenwoning en van frauduleuze erkenning beogen immers hetzelfde, namelijk het bestraffen van ontduiking van de wet.

Omwille van de naleving van het strafrechtelijk legaliteitsbeginsel wordt evenwel voorgesteld om de strafbaarstelling van frauduleuze erkenning op te nemen onder een afzonderlijke strafbepaling. Die strafbaarstellingen beschermen immers hetzelfde belang, maar het getuigt van meer coherentie en leesbaarheid om tussen die inbreuken een onderscheid te maken middels specifieke strafbepalingen.

Artikel 16 van het ontwerp van wet voegt een nieuwe strafbepaling tot strafbaarstelling van de frauduleuze erkenning in de wet van 15 december 1980 in. Het ontwerp

cohabitation légale de complaisance. La nouvelle disposition pénale tient compte des mêmes circonstances aggravantes que celles retenues dans le cadre du mariage et de la cohabitation légale de complaisance, à savoir la rémunération et les violences.

Suivant l'article 3 du Code pénal et de la théorie de l'ubiquité, la reconnaissance frauduleuse est punissable en Belgique si un élément matériel constitutif ou aggravant de l'infraction (et non l'élément moral de l'infraction) est réalisé sur le territoire belge. C'est le cas par exemple d'une reconnaissance qui a été faite en Belgique alors que la somme d'argent destinée à rétribuer l'auteur de la reconnaissance a été versée à l'étranger.

L'article 7, § 1er, du Titre préliminaire du Code de procédure pénale pourra éventuellement s'appliquer aux cas de reconnaissances frauduleuses dont tous les éléments constitutifs matériels ou aggravant ont été perpétrés à l'étranger si l'auteur de l'infraction est belge ou une personne ayant sa résidence en Belgique et si les faits sont également punis par la législation du pays ou l'infraction a été commise. De plus, l'auteur de l'infraction doit être trouvé en Belgique (article 12, alinéa 1er, du Titre préliminaire du Code de procédure pénale).

Le nouvel article 79ter-bis de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers:

Les initiateurs du projet se sont posés la question de savoir s'il était pertinent de prévoir une seule incrimination générale sanctionnant les abus liés aux différentes figures de droit familial dans le but d'obtenir un droit au séjour. En effet, les incriminations de mariage de complaisance, de cohabitation légale de complaisance et de reconnaissance frauduleuse poursuivent le même objectif à savoir, sanctionner la fraude à la loi.

Afin de respecter le principe de la légalité pénale, il est cependant proposé d'insérer l'incrimination de reconnaissance frauduleuse dans une disposition pénale distincte. Effectivement, ces incriminations protègent le même intérêt mais il est plus cohérent et lisible de distinguer ces infractions par des dispositions pénales spécifiques.

L'article 16 du projet de loi insère une nouvelle disposition pénale incriminant la reconnaissance frauduleuses dans la loi du 15 décembre 1980. Le projet qui

dat ter advies aan de Raad van State werd voorgelegd, voorzag in de omschrijving van dat misdrijf door vervanging van artikel 79*quater*. De Raad van State stelt in haar advies voor om dit misdrijf in te voegen na het artikel dat gewijd is aan de schijnwettelijke samenwoning, door te voorzien in een artikel 79*ter-bis* in plaats van over te gaan tot de vernummering van de regelgevende inhoud van artikel 79*quater*. Volgens de Raad van State "mag de nummering van de bepalingen van een regeling immers in principe niet worden gewijzigd, niet alleen omdat in andere niet-gewijzigde teksten naar de aldus vernummerde bepalingen zou kunnen worden verwezen, maar ook omdat de adressaten van de van kracht zijnde teksten en de instanties belast met de toepassing ervan, hiervan kennis hebben genomen en omdat in de rechtspraak en de rechtsleer gewag kan zijn gemaakt van deze bepalingen, die de adressaten van de regel eventueel hebben te raadplegen".

Het nieuwe artikel 79*ter-bis* verwijst naar het artikel van het Burgerlijk Wetboek waarin de frauduleuze erkenning wordt omschreven. Deze techniek van strafbaarstelling werd reeds gebruikt bij de definitie van schijnhuwelijken en schijnwettelijke samenwoningen. Die strafrechtelijke bepalingen zijn ondergeschikt aan de definities in het Burgerlijk Wetboek.

Deze bepaling voorziet in dezelfde straffen als de straffen die zijn bepaald in de artikelen 79*bis* en 79*ter* volgens de verschillende gradaties. Overeenkomstig het advies van de Raad van State wordt de verzwarende omstandigheid van frauduleuze erkenning tegen vergoeding aangepast. Artikel 79*ter-bis*, § 1, tweede lid, voorziet in de strafbaarstelling van de persoon die een geldsom of andere waardevolle goederen ontvangt als vergoeding voor een erkenning of voor het verlenen van voorafgaande toestemming voor een dergelijke erkenning (*cf.* toelichting bij de artikelen 14 en 15).

De poging tot frauduleuze erkenning wordt beoogd in artikel 79*ter-bis*, § 2.

Art. 17

Het wetsontwerp voorziet erin dat de strafrechter die een veroordeling uitspreekt wegens frauduleuze erkenning of die de schuld in hoofde van die inbreuk vaststelt, ook de nietigheid van de erkenning kan uitspreken op vordering van het parket of enige belanghebbende partij.

Artikel 79*quater*, ingevoegd in de wet van 1980, bij voornoemde wet van 2 juni 2013 heeft de strafrechter deze bevoegdheid verleend met betrekking tot de schijnhuwelijken en de schijnwettelijke samenwoningen. Het

était soumis pour avis au Conseil d'État prévoyait de définir cette infraction en remplaçant l'article 79*quater*. Dans son avis, le Conseil d'État propose d'insérer cette infraction après l'article consacré à la cohabitation légale de complaisance en créant un article 79*ter-bis* plutôt que de procéder à une renumérotation du contenu normatif de l'article 79*quater*. Suivant le Conseil d'État, "il faut en effet éviter en principe de procéder de la sorte, compte tenu non seulement de ce que des références pourraient être faites aux dispositions ainsi renumérotées dans d'autres textes non modifiés, mais aussi en raison de la connaissance acquise des textes en vigueur par leurs destinataires et les instances chargées de les appliquer, voire de l'existence de jurisprudence et de doctrine pouvant avoir fait état de ces dispositions, que les destinataires de la règle peuvent être amenés à consulter.".

Le nouvel article 79*ter-bis* renvoie à l'article du Code civil qui définit la reconnaissance frauduleuse. Cette technique d'incrimination a déjà été utilisée à propos de la définition du mariage de complaisance et de la cohabitation légale de complaisance. Ces dispositions pénales sont subordonnées aux définitions des données dans le Code civil.

Cette disposition prévoit les mêmes peines que celles qui sont définies par les articles 79*bis* et 79*ter* selon les différentes gradations. Conformément à l'avis du Conseil d'État, la circonstance aggravante de reconnaissance frauduleuse contre rémunération est adaptée. L'article 79*ter-bis*, § 1er, alinéa 2, incrimine celui qui reçoit une somme d'argent ou d'autres valeurs visant à le rétribuer pour avoir fait une telle reconnaissance ou avoir donné son consentement préalable à une telle reconnaissance (*cf.* commentaire repris sous les articles 14 et 15).

La tentative de reconnaissance frauduleuse est visée à l'article *79ter-bis,* § 2.

Art. 17

Le projet prévoit que le juge pénal qui prononce une condamnation pour reconnaissance frauduleuse ou qui constate la culpabilité du chef de cette infraction peut également prononcer la nullité de la reconnaissance si telle est la demande du parquet ou de toute partie intéressée.

L'article 79*quater* inséré dans la loi de 1980 par la loi précitée du 2 juin 2013 a donné cette compétence au juge pénal en ce qui concerne les mariages de complaisance et la cohabitation légale de complaisance. Le

ontwerp van wet biedt de rechter ook de mogelijkheid om de nietigheid van de frauduleuze erkenning uit te spreken.

Punt 1° van artikel 17, van het ontwerp van wet vervangt artikel 79*quater*, § 1, van de wet van 15 december 1980 aldus door een bepaling die de hypothese van de frauduleuze erkenning in aanmerking neemt.

De nieuwe § 1 verwijst dus naar artikel 79*bis-ter*, in navolging van de artikelen 79*bis* en 79*ter*.

Punten 2° en 3° vervangen het eerste en tweede lid van § 2 van artikel 79*quater* en wijzigen het vierde lid van die paragraaf. Die bepalingen omschrijven de procedureregels in verband met de bevoegdheid tot nietigverklaring van de strafrechter. De hypothese van de frauduleuze erkenning wordt eveneens ingevoegd in die bepalingen.

Die wijzigingen voorzien erin dat het vonnis tot nietigverklaring van de erkenning aan de erkenner, aan de persoon die zijn voorafgaande toestemming in de erkenning heeft gegeven of aan het erkende kind, slechts kan worden tegengeworpen indien zij in het geding partij zijn geweest of daarin zijn geroepen. Zij voorzien erin dat het openbaar ministerie de erkenner, de persoon die toestemt in de erkenning of het erkende kind dat niet aanwezig is in het geding, gedwongen kan laten tussenkomen. Die tussenkomst verleent die personen de hoedanigheid van partij in het geding. Voorgeschreven wordt dat de tussenkomst wordt ingesteld bij aanvang van het geding zodat die partijen hun rechten met betrekking tot de nietigverklaring van de frauduleuze erkenning kunnen doen gelden.

Bij de nietigverklaring van een erkenning voor de familierechtbank is het kind in principe zelf ook partij in het geding en wordt het in de praktijk meestal vertegenwoordigd door een wettelijke vertegenwoordiger of een voogd *ad hoc*. Daarom voorziet punt 4° van artikel 17 in de invoeging van een nieuw vijfde lid in § 2 van artikel 79*quater*, dat bepaalt dat artikel 331*sexies* van het Burgerlijk Wetboek van toepassing is in de procedure tot nietigverklaring van de erkenning voor de strafrechter.

Overeenkomstig die bepaling worden de minderjarigen in gedingen betreffende hun afstamming, als eiser of als verweerder, vertegenwoordigd door hun wettelijke vertegenwoordiger. Bij gebreke van wettelijke vertegenwoordiger, of indien er tegenstrijdigheid van belangen

projet de loi permet également au juge de prononcer la nullité de la reconnaissance fauduleuse.

Ainsi, le point 1° de l'article 17 du projet de loi remplace le paragraphe 1er de l'article 79*quater* de la loi du 15 décembre 1980 par une disposition qui prend l'hypothèse de la reconnaissance frauduleuse en compte.

Le nouveau paragraphe 1er fait dès lors référence à l'article 79*bis-ter* à l'instar des des articles 79*bis* et 79*ter*.

Les points 2° et 3° remplacent les aliénas 1er et 2, du § 2, de l'article 79*quater* et modifient l'alinéa 4, de ce paragraphe. Ces dispositions déterminent des règles de procédure en lien avec la compétence d'annulation du juge pénal. L'hypothèse de la reconnaissance frauduleuse est également insérée dans ces dispositions.

Ces modifications disposent que le jugement annulant la reconnaissance n'est opposable à l'auteur de la reconnaissance, à la personne ayant donné le consentement préalable à la reconnaissance ou à l'enfant reconnu que s'ils ont été parties ou appelés à la cause. Elles prévoient que le ministère public peut appeler en intervention forcée l'auteur de la reconnaissance, la personne qui consent à la reconnaissance ou l'enfant reconnu qui n'est pas présent à la cause. Cette intervention confère à ces personnes la qualité de partie à la cause. Il est prescrit que l'intervention est formée dès le début de l'instance de sorte que ces parties puissent faire valoir leurs droit sur l'annulation de la reconnaissance frauduleuse.

Dans le cas d'une annulation d'une reconnaissance devant le tribunal de la famille, l'enfant est en principe également partie à la cause et est généralement représenté par un représentant légal ou un tuteur *ad hoc.* C'est pourquoi, le point 4° de l'article 17 insère un nouvel alinéa 5 dans le § 2 de l'article 79*quater* qui prescrit que l'article 331*sexies* du Code civil est d'application dans la procédure d'annulation de la reconnaissance devant le juge pénal.

Cette disposition précise que, dans les actions relatives à leur filiation, les mineurs sont représentés, soit en demandant, soit en défendant, par leur représentant légal. À défaut de représentant légal, ou en cas d'opposition d'intérêts, il est représenté, par un tuteur *ad hoc*

is, worden zij vertegenwoordigd door een voogd *ad hoc* die aangewezen wordt door de voorzitter van de rechtbank op verzoek van elke belanghebbende of van de procureur des Konings**.**

Punten 5° en 6°, die voorzien in de wijziging van § 3 van artikel 79*quater* en in de invoeging van een nieuwe § 6 in die bepaling, hebben betrekking op de regels voor mededeling van de nietigverklaring van het huwelijk, van de wettelijke samenwoning en van de erkenning. Dankzij die nieuwe bepalingen wordt elk exploot van betekening van een vonnis of arrest tot nietigverklaring van de erkenning onmiddellijk in afschrift door de optredende gerechtsdeurwaarder meegedeeld aan de griffier van het gerecht dat de beslissing heeft uitgesproken (artikel 79*quater*, § 3).

Overeenkomstig de nieuwe § 6, wanneer het vonnis of arrest tot nietigverklaring van de erkenning in kracht van gewijsde is gegaan, stuurt de griffier onverwijld een uittreksel bevattende het beschikkende gedeelte van het vonnis of arrest en de vermelding van de dag waarop het in kracht van gewijsde is getreden aan de bevoegde ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente waar de akte van erkenning werd opgemaakt en aan de Dienst Vreemdelingenzaken. De griffier brengt de partijen hiervan in kennis. De ambtenaar van de burgerlijke stand schrijft het beschikkende gedeelte onverwijld over in zijn registers en maakt melding daarvan.

Die bepalingen verwijzen naar de regels voor de mededeling van de erkenning die zijn omschreven in het ontworpen artikel 330/3 van het Burgerlijk Wetboek (artikel 11 van het ontwerp van wet).

HOOFDSTUK 4

Wijzigingen van het Consulair Wetboek

Art. 18

Teneinde voor de erkenningen gedaan voor het hoofd van een consulaire beroepspost ook een regeling inzake de territoriale bevoegdheid uit te werken waarbij de inschrijving in de registers een belangrijk element is, wordt artikel 7, 2° van het Consulair Wetboek gewijzigd.

Voor het hoofd van een consulaire beroepspost kan voortaan enkel nog een kind erkend worden indien de erkenner Belg is en zijn woonplaats heeft binnen het consulair ressort.

In antwoord op de opmerking van de Raad van State kan op deze wijze de territoriale bevoegdheid van de

désigné par le président du tribunal à la requête de tout intéressé ou du procureur du Roi.

Les points 5° et 6°, qui modifient le paragraphe 3 de l'article 79*quater* et qui insèrent un nouveau paragraphe 6 dans cette disposition, portent sur les règles de communication de l'annulation du mariage, de la cohabitation légale et de la reconnaissance. Aux termes de ces nouvelles dispositions, tout exploit de signification d'un jugement ou arrêt portant annulation de la reconnaissance est immédiatement communiqué en copie par l'huissier de justice instrumentant au greffier de la juridiction qui a prononcé la décision (article 79*quater*, § 3).

Suivant le nouveau § 6, lorsque le jugement ou l'arrêt annulant la reconnaissance a acquis force de chose jugée, un extrait reprenant le dispositif du jugement ou de l'arrêt et la mention du jour où celui-ci a acquis force de chose jugée est, sans délai, adressé par le greffier à l'officier de l'état civil de la commune où l'acte de reconnaissance a été établi et à l'Office des étrangers. Le greffier en avertit les parties. L'officier de l'état civil transcrit et mentionne le dispositif sur ses registres.

Ces dispositions se réfèrent aux règles relatives à la communication de la reconnaissance définies à l'article 330/3 du Code civil en projet (article 11 du projet de loi).

CHAPITRE 4

Modifications du Code consulaire

Art. 18

L'article 7, 2°, du Code consulaire est modifié afin de mettre en place, pour les reconnaissances faites devant le chef d'un poste consulaire de carrière, une réglementation relative à la compétence territoriale, dont l'inscription dans les registres constitue un élément important.

Désormais, un enfant peut encore être reconnu devant le chef d'un poste consulaire de carrière uniquement si l'auteur de la reconnaissance est belge et est domicilié au sein de la circonscription consulaire.

En réponse à la remarque du Conseil d'État, la compétence territoriale de l'agent consulaire de l'état

consulaire ambtenaar van de burgerlijke stand op dezelfde wijze worden geregeld als deze in België (art. 6 van het ontwerp) waar de inschrijving in het bevolkingsregister voorzien is om de territoriale bevoegdheid van de ambtenaar van de burgerlijke stand te bepalen.

De bepaling komt ook overeen met artikel 35 van het Consulair Wetboek waarin, onder meer, bepaald wordt dat administratieve bijstand alleen kan verleend worden aan Belgen die in het consulaire bevolkingsregister ingeschreven zijn en dus hun woonplaats hebben binnen het ressort van de consulaire post (art. 1, 9° Consulair Wetboek).

Tenslotte wil deze bepaling ook vermijden dat sommigen aan *forum shopping* zouden kunnen doen als hun eerdere poging tot erkenning niet toegelaten werd overeenkomstig de bepalingen van dit ontwerp.

De erkenning voor het hoofd van een consulaire beroepspost zal dan ook steeds in overeenstemming met de Belgische regels gebeuren (art. 62 WIPR).

Dit sluit ook aan bij artikel 5, f van het Verdrag van Wenen van 24 april 1963 inzake consulair verkeer.

Deze regeling sluit ook aan bij de regeling als voorzien in artikel 22, § 4 van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit waarbij de verklaring bedoeld in artikel 8, § 1 in het buitenland afgelegd moet worden door de Belgische ouder ten overstaan van het hoofd van de Belgische diplomatieke zending of beroepsconsulaire post.

Art. 19

Dit artikel regelt de territoriale bevoegdheid van de procureur des Konings voor de erkenningen gedaan voor het hoofd van een consulaire beroepspost.

Er wordt een gelijkaardige regeling voorgesteld als deze die bestaat bij de afgifte van het attest van geen huwelijksbeletsel (art. 70 Consulair Wetboek).

Dit betekent concreet dat de erkenner in dat geval woonplaats moet kiezen in België en dat de bevoegde procureur des Konings deze is van de gekozen woonplaats.

Het hoofd van de consulaire beroepspost zal bij de toepassing van artikel 330/2 van het Burgerlijk Wetboek dan ook het advies kunnen vragen van deze procureur des Konings.

civil peut ainsi être réglée de la même manière qu'en Belgique (art. 6 du projet), l'inscription dans le registre de la population devant déterminer la compétence territoriale de l'officier de l'état civil.

La disposition concorde également avec l'article 35 du Code consulaire qui précise, notamment, qu'une assistance administrative ne peut être accordée qu'aux Belges qui sont inscrits dans les registres consulaires de la population et qui ont donc leur domicile dans le ressort du poste consulaire (art. 1er, 9°, du Code consulaire)

Enfin, cette disposition entend également éviter que certains puissent recourir au *forum shopping* en cas d'échec de leur tentative de reconnaissance précédente conformément aux dispositions du présent projet.

La reconnaissance devant le chef d'un poste consulaire de carrière correspondra dès lors toujours aux règles belges (art. 62 du Code de droit international privé).

Cela correspond également à l'article 5, f, de la Convention de Vienne du 24 avril 1963 sur les relations consulaires.

Cette réglementation rejoint également celle prévue à l'article 22, § 4, du Code de la nationalité belge, selon laquelle la déclaration visée à l'article 8, § 1er, doit être faite à l'étranger par l'auteur belge devant le chef d'une mission diplomatique ou d'un poste consulaire de carrière belge.

Art. 19

Cet article règle la compétence territoriale du procureur du Roi pour les reconnaissances faites devant le chef d'un poste consulaire de carrière.

Une réglementation similaire à celle existant pour la délivrance du certificat de non-empêchement à mariage (art. 70 du Code consulaire) est proposée.

Concrètement, cela signifie que l'auteur de la reconnaissance doit dans ce cas élire domicile en Belgique et que le procureur du Roi compétent est celui du domicile élu.

Le chef du poste consulaire de carrière pourra dès lors demander, pour l'application de l'article 330/2 du Code civil, l'avis de ce procureur du Roi.

HOOFDSTUK 5

Overgangsbepaling

Art. 20

De nieuwe regels aangaande frauduleuze erkenningen zullen enkel toepasselijk zijn op erkenningen waarvan de aangifte gebeurt na de inwerkingtreding van deze wet.

De erkenningen gedaan voor de inwerkingtreding van deze wet kunnen nog steeds nietig verklaard worden op grond van de algemene beginselen die de rol van het openbaar ministerie in burgerlijke zaken beheersen (art. 138*bis* Ger.W.).

De nieuwe regels die betrekking hebben op het onderzoek naar het moederschap, vaderschap en meemoederschap zijn ook enkel van toepassing op nieuwe vorderingen die voor het eerst ingesteld worden na de inwerkingtreding van deze wet.

HOOFDSTUK 5

Inwerkingtreding

Art. 21

De termijn strekt ertoe de minister van Justitie de mogelijkheid te bieden toepassingsvoorschriften vast te stellen. Hij beoogt eveneens de actoren in het veld, inzonderheid de ambtenaren van de burgerlijke stand, de mogelijkheid te bieden om de toepassing van deze nieuwe wetgeving voor te bereiden.

De minister van Justitie,

Koen GEENS

De minister van Buitenlandse Zaken,

Didier REYNDERS

De minister van Binnenlandse Zaken,

Jan JAMBON

De Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,

Theo FRANCKEN

CHAPITRE 5

Disposition transitoire

Art. 20

Les nouvelles règles concernant les reconnaissances frauduleuses s'appliqueront seulement aux reconnaissances dont la déclaration est faite après l'entrée en vigueur de la présente loi.

Les reconnaissances faites avant l'entrée en vigueur de la présente loi peuvent toujours être annulées sur la base des principes généraux qui régissent le rôle du Ministère public en matière civile (art. 138*bis* du Code judiciaire).

De même, les nouvelles règles relatives à la recherche de maternité, de paternité ou de comaternité s'appliqueront uniquement aux nouvelles actions introduites pour la première fois après l'entrée en vigueur de la présente loi.

CHAPITRE 5

Entrée en vigueur

Art. 21

Ce délai vise à permettre au ministre de la Justice d'arrêter des instructions de mise en œuvre. Il vise également à permettre aux acteurs de terrain, notamment les officiers de l'état civil de préparer l'application de cette nouvelle législation.

Le ministre de la Justice,

Koen GEENS

Le ministre des Affaires étrangères,

Didier REYNDERS

Le ministre de l'Intérieur,

Jan JAMBON

Le Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration,

Theo FRANCKEN

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek, het Gerechtelijk Wetboek, de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en het Consulair Wetboek met het oog op de strijd tegen de schijnerkenning

HOOFDSTUK 1

Algemene bepaling

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2

Wijzigingen van het Burgerlijk Wetboek

Art. 2

In de artikelen 313, § 3, tweede lid, 319*bis*, tweede lid, en 325-6, tweede lid van het Burgerlijk Wetboek worden de woorden “of door een Belgisch notaris” opgeheven.

Art. 3

Artikel 327 van het Burgerlijk Wetboek, vervangen bij de wet van 31 maart 1987, wordt vervangen als volgt:

“Art. 327. § 1. De erkenning gebeurt in de akte van geboorte of bij akte van erkenning.

§ 2. De akte van erkenning wordt opgemaakt door de ambtenaar van de burgerlijke stand die de akte van aangifte heeft opgemaakt.

Art. 4

In Boek I, Titel VII, Hoofdstuk III, Afdeling 2, van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 327/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 327/1. § 1. Ieder die een kind wil erkennen moet daarvan onder voorlegging van de in artikel 327/2 bedoelde documenten, aangifte doen bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente waar de erkenner, de persoon die de voorafgaande toestemming moet geven of het kind zijn inschrijving in het bevolkings-, vreemdelingen- of wachtregister heeft bij het opstellen van de akte of door de ambtenaar van de burgerlijke stand van de plaats van geboorte van het kind.

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l’avis du Conseil d’État

Avant-projet de loi modifiant le Code civil, le Code judiciaire, la loi du 15 décembre 1980 sur l’accès au territoire, le séjour, l’établissement et l’éloignement des étrangers et le Code consulaire en vue de lutter contre la reconnaissance de complaisance

CHAPITRE 1ER

Disposition générale

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l’article 74 de la Constitution.

CHAPITRE 2

Modifications du Code civil

Art. 2

Dans les articles 313, § 3, alinéa 2, 319*bis*, alinéa 2, et 325-6, alinéa 2, du Code civil, les mots “ou un notaire belge” sont chaque fois abrogés.

Art. 3

L’article 327 du même Code, remplacé par la loi du 31 mars 1987, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 327. § 1er. La reconnaissance est faite dans l’acte de naissance ou par acte de reconnaissance.

§ 2. L’acte de reconnaissance est établi par l’officier de l’état civil qui a dressé l’acte de déclaration.

Art. 4

Dans le livre Ier, titre VII, chapitre III, section 2 du même Code, il est inséré un article 327/1 rédigé comme suit:

“Art. 327/1. § 1er. Toute personne qui désire reconnaître un enfant, est tenue d’en faire la déclaration, moyennant le dépôt des documents visés à l’article 327/2 à l’officier de l’état civil de la commune où l’auteur de la reconnaissance, la personne qui doit donner son consentement préalable ou l’enfant, est inscrit dans les registres de la population, le registre des étrangers ou le registre d’attente à la date de l’établissement de l’acte ou par l’officier de l’état civil de la commune du lieu de naissance de l’enfant.

Bij gebreke van inschrijving van één van hen in de in het eerste lid vermelde registers, of indien de actuele verblijfplaats om gegronde redenen niet met deze inschrijving overeenstemt, kan de akte gebeuren bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van de actuele verblijfplaats van deze persoon.

Bij ontstentenis hiervan kan de aangifte gebeuren bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van Brussel.

§ 2. De ambtenaar van de burgerlijke stand maakt van deze aangifte een akte op binnen een maand na de afgifte van het in artikel 327/2, § 1, eerste lid, bedoelde bericht van ontvangst, behalve indien hij twijfels heeft over de geldigheid of echtheid van de in artikel 327/2 bedoelde overgelegde documenten. In dat geval geeft hij hiervan kennis aan de aangever en spreekt hij zich ten laatste drie maanden na de afgifte van het in artikel 327/2, § 1, eerste lid, bedoelde bericht van ontvangst uit over de geldigheid of echtheid van de overgelegde documenten en over het opmaken van de akte. Indien hij binnen deze termijn geen beslissing heeft genomen, dient de ambtenaar van de burgerlijke stand onverwijld de akte op te maken.

De akte wordt ingeschreven in een enkel register dat op het einde van ieder jaar wordt neergelegd op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg.

§ 3. Wanneer de aangever in gebreke blijft de in artikel 327/2 bedoelde documenten over te leggen of indien de ambtenaar van de burgerlijke stand de geldigheid of echtheid van deze documenten niet erkent, weigert de ambtenaar van de burgerlijke stand over te gaan tot de opmaak van de akte.

De ambtenaar van de burgerlijke stand brengt zijn met redenen omklede beslissing zonder verwijl ter kennis van de aangever. Tezelfdertijd wordt een afschrift hiervan, samen met een kopie van alle nuttige documenten, overgemaakt aan de procureur des Konings van het gerechtelijk arrondissement waarin de weigering plaatsvond.

De aangever kan tegen de weigering door de ambtenaar van de burgerlijke stand beroep instellen bij de familierechtbank binnen de maand na de kennisgeving van zijn beslissing.”.

Art. 5

In Boek I, Titel VII, Hoofdstuk III, Afdeling 2, van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 327/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 327/2. § 1. Bij de aangifte van een erkenning worden aan de ambtenaar van de burgerlijke stand tegen bericht van ontvangst, dat wordt afgeleverd na ontvangst van alle documenten, de volgende documenten voorgelegd:

1° een voor eensluidend verklaard afschrift van de akte van geboorte van het kind;

2° een voor eensluidend verklaard afschrift van de akte van geboorte van de ouder ten aanzien van wie de afstamming vaststaat en van de persoon die het kind wil erkennen;

En l’absence d’inscription de l’un d’eux dans l’un des registres visés à l’alinéa 1er, ou si la résidence actuelle ne correspond pas, pour des raisons légitimes, à cette inscription, la déclaration peut être faite à l’officier de l’état civil de la résidence actuelle de cette personne.

À défaut, la déclaration peut être faite à l’officier de l’état civil de Bruxelles.

§ 2. L’officier de l’état civil dresse acte de cette déclaration dans le mois de la délivrance de l’accusé de réception visé à l’article 327/2, § 1er, alinéa 1er, sauf s’il a des doutes sur la validité ou l’authenticité des documents remis visés à l’article 327/2. Dans ce cas, il en informe le déclarant et il se prononce sur la validité ou l’authenticité des documents remis et décide si l’acte peut être établi, au plus tard trois mois après la délivrance de l’accusé de réception visé à l’article 327/2, § 1er, alinéa 1er. S’il n’a pas pris de décision dans ce délai, l’officier de l’état civil doit établir l’acte sans délai.

L’acte est inscrit dans un registre unique déposé à la fin de chaque année au greffe du tribunal de première instance.

§ 3. Lorsque le déclarant reste en défaut de déposer les documents visés à l’article 327/2 ou si l’officier de l’état civil ne reconnaît pas la validité ou l’authenticité de ces documents, l’officier de l’état civil refuse de dresser l’acte.

L’officier de l’état civil notifie sans délai sa décision motivée au déclarant. Une copie, accompagnée d’une copie de tous documents utiles, en est transmise en même temps au procureur du Roi de l’arrondissement judiciaire dans lequel le refus a été exprimé.

Le déclarant peut introduire un recours contre le refus de l’officier de l’état civil devant le tribunal de la famille dans le mois qui suit la notification de sa décision.”.

Art. 5

Dans le livre Ier, titre VII, chapitre III, section 2 du même Code, il est inséré un article 327/2 rédigé comme suit:

“Art. 327/2. § 1er. Lors de la déclaration d’une reconnaissance, les documents suivants sont remis à l’officier de l’état civil contre accusé de réception qui est délivré après réception de tous les documents:

1° une copie conforme de l’acte de naissance de l’enfant;

2° une copie conforme de l’acte de naissance du parent à l’égard duquel la filiation est établie et du candidat à la reconnaissance;

3° een bewijs van identiteit van de ouder ten aanzien van wie de afstamming vaststaat en van de persoon die het kind wil erkennen;

4° een bewijs van nationaliteit van de ouder ten aanzien van wie de afstamming vaststaat en van de persoon die het kind wil erkennen;

5° een bewijs van de inschrijving in het bevolkings-, vreemdelingen- of wachtregister, of een bewijs van de actuele verblijfplaats van de persoon die het kind wil erkennen, van de persoon die voorafgaande toestemming moet geven of van het kind;

6° een bewijs van de ongehuwde staat of van de ontbinding of nietigverklaring van het laatste voor een Belgisch ambtenaar van de burgerlijke stand voltrokken huwelijk en in voorkomend geval een bewijs van de ontbinding of de nietigverklaring van de huwelijken gesloten voor een buitenlandse overheid, tenzij ze een voor een Belgisch ambtenaar van de burgerlijke stand voltrokken huwelijk voorafgaan, van de persoon die het kind wil erkennen indien het krachtens artikel 62 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht toepasselijk recht, bepaalt dat een gehuwd persoon geen kind kan erkennen bij een ander persoon dan zijn echtgenoot of echtgenote;

7° een bewijs van de ongehuwde staat of van de ontbinding of nietigverklaring van het laatste voor een Belgisch ambtenaar van de burgerlijke stand voltrokken huwelijk en in voorkomend geval een bewijs van de ontbinding of de nietigverklaring van de huwelijken gesloten voor een buitenlandse overheid, tenzij ze een voor een Belgisch ambtenaar van de burgerlijke stand voltrokken huwelijk voorafgaan, van de moeder ingeval van een erkenning voor de geboorte of in de akte van geboorte;

8° een gelegaliseerde authentieke akte waaruit de toestemming van de persoon die zijn voorafgaande toestemming moet geven in de erkenning blijkt;

9° in geval van een erkenning voor de geboorte, een attest van een arts of een vroedvrouw dat de zwangerschap bevestigt en de vermoedelijke bevallingsdatum aangeeft;

10° ieder ander authentiek stuk waaruit blijkt dat in hoofde van de betrokkene is voldaan aan de door de wet gestelde voorwaarden om een kind te erkennen.

§ 2. Indien de overgelegde documenten in een vreemde taal zijn opgemaakt, kan de ambtenaar van de burgerlijke stand om een voor eensluidend verklaarde vertaling ervan verzoeken.

§ 3. Voor de personen in België geboren, vraagt de ambtenaar van de burgerlijke stand het eensluidend verklaard afschrift van de akte van geboorte op aan de houder van het register.

Hetzelfde geldt wanneer de akte van geboorte in België is overgeschreven en de ambtenaar van de burgerlijke stand de plaats van de overschrijving ervan kent.

3° une preuve d'identité du parent à l'égard duquel la filiation est établie et du candidat à la reconnaissance;

4° une preuve de nationalité du parent à l'égard duquel la filiation est établie et du candidat à la reconnaissance;

5° une preuve de l'inscription dans les registres de la population, le registre des étrangers ou le registre d'attente ou une preuve de la résidence actuelle du candidat à la reconnaissance, de la personne qui doit donner son consentement préalable ou de l'enfant;

6° une preuve de célibat ou une preuve de la dissolution ou de l'annulation du dernier mariage célébré devant un officier de l'état civil belge et, le cas échéant, une preuve de la dissolution ou de l'annulation des mariages célébrés devant une autorité étrangère, à moins qu'ils ne soient antérieurs à un mariage célébré devant un officier de l'état civil belge, du candidat à la reconnaissance lorsque le droit applicable en vertu de l'article 62 du Code de droit international privé prévoit qu'une personne ne peut pas reconnaître un enfant d'une autre personne que son époux ou épouse;

7° une preuve de célibat ou une preuve de la dissolution ou de l'annulation du dernier mariage célébré devant un officier de l'état civil belge et, le cas échéant, une preuve de la dissolution ou de l'annulation des mariages célébrés devant une autorité étrangère, à moins qu'ils ne soient antérieurs à un mariage célébré devant un officier de l'état civil belge, du candidat à la reconnaissance et de la mère en cas d'une reconnaissance avant la naissance ou dans l'acte de naissance;

8° un acte authentique légalisé dont il ressort que la personne qui doit donner son consentement préalable consent à la reconnaissance;

9° en cas de reconnaissance prénatale, une attestation d'un médecin ou d'une sage-femme qui confirme la grossesse et qui indique la date probable de l'accouchement;

10° toute autre pièce authentique dont il ressort que l'intéressé remplit les conditions requises par la loi pour pouvoir reconnaître un enfant.

§ 2. Si les documents remis sont établis dans une langue étrangère, l'officier de l'état civil peut en demander une traduction certifiée conforme.

§ 3. Pour les personnes nées en Belgique, l'officier de l'état civil demande la copie certifiée conforme de l'acte de naissance au dépositaire du registre.

Il en va de même si l'acte de naissance a été transcrit en Belgique et que l'officier de l'état civil connaît le lieu de transcription.

Eenzelfde regeling is onder dezelfde voorwaarden van toepassing op de andere akten van de burgerlijke stand die in België zijn opgemaakt of overgeschreven en waarvan, in voorkomend geval, de voorlegging wordt vereist.

De betrokken persoon kan evenwel, om persoonlijke redenen, verkiezen om zelf het eensluidend verklaard afschrift van de akte voor te leggen.

§ 4. Indien een van de betrokken partijen op de datum van de aangifte ingeschreven is in het bevolkings- of vreemdelingenregister, wordt de persoon die het kind wil erkennen bovendien vrijgesteld van de voorlegging van het bewijs van nationaliteit, van burgerlijke staat en van inschrijving in het bevolkings- of vreemdelingenregister van die betrokken persoon. De ambtenaar van de burgerlijke stand voegt een uittreksel uit het Rijksregister bij het dossier.

Niettemin kan de ambtenaar van de burgerlijke stand, indien hij zich onvoldoende ingelicht acht, belanghebbende om de voorlegging van ieder ander bewijs tot staving van die gegevens verzoeken.

§ 5. De artikelen 70 tot 72*ter* zijn naar analogie van toepassing op de personen die zich in de onmogelijkheid of zware moeilijkheden verkeren om zich de akte van geboorte te verschaffen.

De vrederechter maakt de akte van bekendheid evenwel onmiddellijk over aan de familierechtbank van de plaats van de aangifte van de erkenning.".

Art. 6

In artikel 329*bis*, § 3, vierde lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden "of de ministeriële ambtenaar" opgeheven.

Art. 7

In Boek I, Titel VII, Hoofdstuk III, Afdeling 2, van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 330/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 330/1. Er is, ingeval van aangifte van erkenning, geen afstammingsband tussen het kind en de erkenner wanneer uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van de erkenner, kennelijk enkel gericht is op het voor zichzelf, voor het kind of voor de persoon die zijn voorafgaande toestemming moet geven, bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat verbonden is aan de vaststelling van een afstammingsband.".

Art. 8

In Boek I, Titel VII, Hoofdstuk III, Afdeling 2, van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 330/2 ingevoegd, luidende:

"Art. 330/2. De ambtenaar van de burgerlijke stand weigert de erkenning te akteren indien hij vaststelt dat de erkenning

La même règle s'applique aux mêmes conditions aux autres actes de l'état civil dressés ou transcrits en Belgique et dont, le cas échéant, la production est exigée.

La personne concernée peut toutefois, pour des motifs personnels, choisir de remettre lui-même la copie certifiée conforme de l'acte.

§ 4. Pour autant qu'il soit inscrit dans le registre de la population ou dans le registre des étrangers au jour de la déclaration, le candidat à la reconnaissance est dispensé de remettre la preuve de nationalité, de l'état civil et d'inscription dans le registre de la population ou dans le registre des étrangers. L'officier de l'état civil joint un extrait du Registre national au dossier.

Toutefois, s'il s'estime insuffisamment informé, l'officier de l'état civil peut demander à l'intéressé de lui remettre toute autre preuve étayant ces données.

§ 5. Les articles 70 à 72*ter* sont applicables par analogie aux personnes qui se trouvent dans l'impossibilité ou ont des difficultés sérieuses à se procurer leur acte de naissance.

Toutefois, le juge de paix transmet immédiatement l'acte de notoriété au tribunal de la famille du lieu de la déclaration de la reconnaissance.".

Art. 6

Dans l'article 329*bis*, § 3, alinéa 4, du même Code, les mots "ou l'officier ministériel" sont abrogés.

Art. 7

Dans le livre I^er^, titre VII, chapitre III, section 2 du même Code, il est inséré un article 330/1 rédigé comme suit:

"Art. 330/1. En cas de déclaration de reconnaissance, il n'y a pas de lien de filiation entre l'enfant et l'auteur de la reconnaissance lorsqu'il ressort d'une combinaison de circonstances que l'intention de l'auteur de la reconnaissance, vise manifestement uniquement l'obtention d'un avantage en matière de séjour, lié à l'établissement d'un lien de filiation, pour lui-même, pour l'enfant ou pour la personne qui doit donner son consentement préalable.".

Art. 8

Dans le livre I^er^, titre VII, chapitre III, section 2 du même Code, il est inséré un article 330/2 rédigé comme suit:

"Art. 330/2. L'officier de l'état civil refuse d'acter la reconnaissance lorsqu'il constate que la déclaration se rapporte à

betrekking heeft op een in artikel 330/1 bedoelde situatie of indien hij van oordeel is dat de erkenning in strijd is met de openbare orde.

Indien er een ernstig vermoeden bestaat dat de verklaring betrekking heeft op een in artikel 330/1 bedoelde situatie, kan de ambtenaar van de burgerlijke stand het akteren van de erkenning uitstellen, na eventueel het advies van de procureur des Konings van het gerechtelijk arrondissement waarin de persoon die het kind wil erkennen voornemens is het kind te erkennen, te hebben ingewonnen, gedurende ten hoogste twee maanden vanaf de opmaak van de akte van aangifte teneinde bijkomend onderzoek te verrichten. De procureur des Konings kan deze termijn verlengen met hoogstens drie maanden. In dat geval, geeft hij van zijn beslissing kennis aan de ambtenaar van de burgerlijke stand die op zijn beurt de belanghebbende partijen ervan in kennis stelt.

Indien de ambtenaar van de burgerlijke stand binnen de in het tweede lid bepaalde termijn geen definitieve beslissing heeft genomen, dient hij onverwijld de erkenning te akteren.

In geval van een in het eerste lid bedoelde weigering, brengt de ambtenaar van de burgerlijke stand, zijn met redenen omklede beslissing onverwijld ter kennis van de belanghebbende partijen. Terzelfdertijd wordt een afschrift hiervan, samen met een kopie van alle nuttige documenten, verzonden naar de procureur des Konings van het gerechtelijk arrondissement waarin de beslissing tot weigering genomen werd en aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

In geval van weigering door de ambtenaar van de burgerlijke stand om de erkenning te akteren, kan de persoon die de afstammingsband wil laten vaststellen een vordering tot onderzoek naar het moederschap, vaderschap of meemoederschap instellen bij de familierechtbank van de plaats van de aangifte van de erkenning.

In het in het vorige lid bedoelde geval vermeldt het exploot van dagvaarding of het verzoekschrift, op straffe van nietigheid, de weigeringsbeslising van de ambtenaar van de burgerlijke stand.".

Art. 9

In Boek I, Titel VII, Hoofdstuk III, Afdeling 2, van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 330/3 ingevoegd, luidende:

"Art. 330/3. § 1. De procureur des Konings vordert de nietigheid van de erkenning in het geval bedoeld in artikel 330/1.

§ 2. Elk exploot van betekening van een vonnis of arrest dat een erkenning nietig verklaart, wordt door de optredende gerechtsdeurwaarder onmiddellijk in afschrift meegedeeld aan de griffier van het gerecht dat de beslissing heeft uitgesproken.

Wanneer de nietigheid van de erkenning is uitgesproken bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis of arrest, stuurt de griffier, onverwijld een uittreksel bevattende het beschikkende gedeelte en de vermelding van de dag van het in kracht van gewijsde treden van het vonnis of arrest aan de

une situation telle que visée à l'article 330/1, ou s'il est d'avis que la reconnaissance est contraire à l'ordre public.

S'il existe une présomption sérieuse que la reconnaissance se rapporte à une situation telle que visée à l'article 330/1, l'officier de l'état civil peut surseoir à acter la reconnaissance, éventuellement après avoir recueilli l'avis du procureur du Roi de l'arrondissement judiciaire dans lequel la personne qui veut reconnaître l'enfant a l'intention de reconnaître l'enfant, pendant un délai de deux mois au plus à partir de l'établissement de l'acte de déclaration, afin de procéder à une enquête complémentaire. Le procureur du Roi peut prolonger ce délai de trois mois au maximum. Dans ce cas, il en informe l'officier de l'état civil qui en informe à son tour les parties intéressées.

S'il n'a pas pris de décision définitive dans le délai prévu à l'alinéa 2, l'officier de l'état civil est tenu d'acter sans délai la reconnaissance.

En cas de refus visé à l'alinéa 1er, l'officier de l'état civil notifie sans délai sa décision motivée aux parties intéressées. Une copie de celle-ci, accompagnée d'une copie de tous documents utiles, est, en même temps, transmise au procureur du Roi de l'arrondissement judiciaire dans lequel la décision de refus a été prise et à l'Office des étrangers.

En cas de refus de l'officier de l'état civil d'acter la reconnaissance, la personne qui veut faire établir le lien de filiation, peut introduire une action en recherche de maternité, de paternité ou de comaternité auprès du tribunal de la famille du lieu de déclaration de la reconnaissance.

Dans le cas visé à l'alinéa précédent, l'exploit de citation ou la requête contient, à peine de nullité la décision de refus de l'officier de l'état civil. ".

Art. 9

Dans le livre Ier, titre VII, chapitre III, section 2 du même Code, il est inséré un article 330/3 rédigé comme suit:

"Art. 330/3. § 1er. Le procureur du Roi poursuit la nullité d'une reconnaissance dans l'hypothèse visée à l'article 330/1.

§ 2. Tout exploit de signification d'un jugement ou arrêt portant annulation d'une reconnaissance est immédiatement communiqué en copie par l'huissier de justice instrumentant au greffier de la juridiction qui a prononcé la décision.

Lorsque la nullité de la reconnaissance a été prononcée par un jugement ou un arrêt coulé en force de chose jugée, un extrait reprenant le dispositif du jugement ou de l'arrêt et la mention du jour où celui-ci a acquis force de chose jugée, est adressé, sans délai, par le greffier à l'officier de l'état civil

ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente waar de akte van erkenning werd opgemaakt en aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

De griffier brengt de partijen hiervan in kennis.

De ambtenaar van de burgerlijke stand schrijft onverwijld het beschikkende gedeelte over in zijn registers; melding daarvan wordt gemaakt op de kant van de akte van erkenning en van de akte van geboorte van het kind.".

Art. 10

In artikel 332*quinquies*, § 2, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden "of van degene van de ouders van het kind ten aanzien van wie de afstamming vaststaat" vervangen door de woorden "van degene van de ouders van het kind ten aanzien van wie de afstamming vaststaat, of van het openbaar ministerie".

HOOFDSTUK 3

Wijziging van het Gerechtelijk Wetboek

Art. 11

In artikel 572*bis* van het Gerechtelijk Wetboek, ingevoegd bij de wet van 30 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) de bepaling onder 1° wordt aangevuld met de woorden ", onverminderd de door artikel 391*octies* van het Strafwetboek en artikel 79*quinquies* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen aan de strafrechter toegekende bevoegdheid,";

b) in de bepaling onder 2° worden de woorden "artikel 79*quater*" vervangen door de woorden "artikel 79*quinquies*".

HOOFDSTUK 4

Wijzigingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Art. 12

Artikel 79*quater* van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 2 juni 2013, wordt vervangen als volgt:

"Art. 79*quater*. § 1. Ieder die een kind erkent of zijn voorafgaande toestemming geeft in een erkenning van een kind in de omstandigheden bedoeld in artikel 330/1 van het Burgerlijk Wetboek, wordt gestraft met gevangenisstraf van een maand tot drie jaar en met geldboete van vijftig euro tot vijfhonderd euro.

de la commune où l'acte de reconnaissance a été établi et à l'Office des étrangers.

Le greffier en avertit les parties.

L'officier de l'état civil transcrit sans délai le dispositif sur ses registres; mention en est faite en marge de l'acte de reconnaissance et de l'acte de naissance de l'enfant.".

Art. 10

Dans l'article 332*quinquies*, § 2, alinéa premier, du même Code, les mots "ou de celui des auteurs de l'enfant à l'égard duquel la filiation est établie" sont remplacés par les mots "de celui des auteurs de l'enfant à l'égard duquel la filiation est établie, ou du ministère public".

CHAPITRE 3

Modification du Code judiciaire

Art. 11

À l'article 572*bis* du Code judiciaire, inséré par la loi du 30 juillet 2013, les modifications suivantes sont apportées:

a) le 1° est complété par les mots ", sans préjudice de la compétence attribuée au juge pénal par l'article 391*octies* du Code pénal et l'article 79*quinquies* de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers,";

b) au 2°, les mots "l'article 79*quater*" sont remplacés par les mots "l'article 79*quinquies*".

CHAPITRE 4

Modifications de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Art. 12

L'article 79*quater,* de la même loi, inséré par la loi du 2 juin 2013, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 79*quater*. § 1er. Quiconque reconnaît un enfant ou donne son consentement préalable à une reconnaissance d'enfant dans les circonstances visées à l'article 330/1 du Code civil sera puni d'un emprisonnement d'un mois à trois ans et d'une amende de cinquante euros à cinq cents euros.

Ieder die een geldsom ontvangt die ertoe strekt hem te vergoeden om een dergelijke erkenning te hebben gedaan of om zijn voorafgaande toestemming in een dergelijke erkenning te hebben gegeven, wordt gestraft met gevangenisstraf van twee maanden tot vier jaar en met geldboete van honderd euro tot tweeduizend vijfhonderd euro.

Ieder die gebruik maakt van geweld of bedreiging tegen een persoon om die persoon te dwingen een dergelijke erkenning te doen of zijn voorafgaande toestemming in een dergelijke erkenning te geven, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie maanden tot vijf jaar en met geldboete van tweehonderdvijftig euro tot vijfduizend euro.

§ 2. Poging tot het in paragraaf 1, eerste lid, bedoelde wanbedrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van vijftien dagen tot een jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot tweehonderd vijftig euro.

Poging tot het in paragraaf 1, tweede lid, bedoelde wanbedrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van een maand tot twee jaar en met geldboete van vijftig euro tot duizend tweehonderdvijftig euro.

Poging tot het in paragraaf 1, derde lid, bedoelde wanbedrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van twee maanden tot drie jaar en met geldboete van honderdvijftig euro tot tweeduizend vijfhonderd euro.".

Art. 13

In dezelfde wet, wordt een artikel 79*quinquies* ingevoegd, luidende:

"Art. 79*quinquies*. § 1. De rechter die overgaat tot een veroordeling op basis van artikelen 79*bis,* 79*ter* of 79*quater* of die de schuld vaststelt voor een inbreuk op deze bepalingen, kan ook de nietigheid van het huwelijk, van de wettelijke samenwoning of van de erkenning uitspreken, op vordering van de procureur des Konings of van enige in het geding belanghebbende partij.

§ 2. Een vonnis kan aan de echtgenoten, aan de wettelijk samenwonenden, aan de erkenner, aan de persoon die zijn voorafgaande toestemming in een erkenning heeft gegeven of aan het erkende kind slechts worden tegengeworpen, indien zij in het geding partij zijn geweest of daarin zijn geroepen.

Het openbaar ministerie kan de echtgenoot, de wettelijk samenwonende, de erkenner, de persoon die toestemt in de erkenning of het erkende kind dat geen partij is in het geding, gedwongen laten tussenkomen.

De tussenkomst verleent hen de hoedanigheid van partij in het geding. Deze partijen kunnen de rechtsmiddelen aanwenden.

De tussenkomst wordt ingesteld vanaf het begin van het geding zodat de partijen hun rechten met betrekking tot de nietigheid van het huwelijk, van de wettelijke samenwoning of van de erkenning kunnen doen gelden.

Quiconque reçoit une somme d'argent visant à le rétribuer pour avoir fait une telle reconnaissance ou avoir donné son consentement préalable à une telle reconnaissance sera puni d'un emprisonnement de deux mois à quatre ans et d'une amende de cent euros à deux mille cinq cents euros.

Quiconque recourt à des violences ou menaces à l'égard d'une personne pour la contraindre à faire une telle reconnaissance ou donner son consentement préalable à une telle reconnaissance sera puni d'un emprisonnement de trois mois à cinq ans et d'une amende de deux cent cinquante euros à cinq mille euros.

§ 2. La tentative du délit visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, est punie d'un emprisonnement de quinze jours à un an et d'une amende de vingt-six euros à deux cent cinquante euros.

La tentative du délit visé au paragraphe 1er, alinéa 2, est punie d'un emprisonnement d'un mois à deux ans et d'une amende de cinquante euros à mille deux cent cinquante euros.

La tentative du délit visé au paragraphe 1er, alinéa 3, est punie d'un emprisonnement de deux mois à trois ans et d'une amende de cent vingt-cinq euros à deux mille cinq cents euros.".

Art. 13

Dans la même loi, il est inséré un article 79*quinquies* rédigé comme suit:

"Art. 79*quinquies*. § 1er. Le juge qui prononce une condamnation sur la base des articles 79*bis,* 79*ter* ou 79*quater* ou qui constate la culpabilité pour une infraction visée à ces dispositions, peut également prononcer la nullité du mariage, de la cohabitation légale ou de la reconnaissance, à la demande du procureur du Roi ou de toute partie ayant un intérêt à la cause.

§ 2. Un jugement n'est opposable aux époux, aux cohabitants légaux, à l'auteur de la reconnaissance, à la personne ayant donné le consentement préalable à une reconnaissance ou à l'enfant reconnu que s'ils ont été parties ou appelés à la cause.

Le ministère public peut appeler en intervention forcée l'époux, le cohabitant légal, l'auteur de la reconnaissance, la personne qui consent à la reconnaissance ou l'enfant reconnu qui n'est pas présent à la cause.

L'intervention leur confère la qualité de partie à la cause. Ces parties peuvent exercer les voies de recours.

L'intervention est formée dès le début de l'instance de sorte que ces parties puissent faire valoir leurs droits sur l'annulation du mariage, de la cohabitation légale ou de la reconnaissance.

Artikel 331*sexies* van het Burgerlijk Wetboek is van toepassing in deze paragraaf.".

Art. 14

In dezelfde wet, wordt een artikel 79*sexies* ingevoegd, luidende:

"Art. 79*sexies*. § 1. Elk exploot van betekening van een vonnis of arrest betreffende de nietigheid van een huwelijk, een wettelijke samenwoning of een erkenning, wordt door de optredende gerechtsdeurwaarder onmiddellijk in afschrift meegedeeld aan de griffier van het gerecht dat de beslissing heeft uitgesproken.

§ 2. De griffier zendt onverwijld een uittreksel bevattende het beschikkende gedeelte van het vonnis of het arrest tot nietigverklaring van het huwelijk en de vermelding van de dag van het in kracht van gewijsde treden van het vonnis of het arrest over aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van de plaats waar het huwelijk voltrokken is en aan de Dienst Vreemdelingenzaken of, wanneer het huwelijk niet in België voltrokken is, aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van Brussel en aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

De griffier brengt de partijen hiervan in kennis.

De ambtenaar van de burgerlijke stand schrijft het beschikkende gedeelte onverwijld over in zijn registers; melding daarvan wordt gemaakt op de kant van de akte van huwelijk en van de akten van de burgerlijke stand die betrekking hebben op de kinderen, indien deze in België zijn opgemaakt of overgeschreven.

§ 3. De griffier zendt onverwijld een uittreksel bevattende het beschikkende gedeelte van het vonnis of het arrest tot nietigverklaring van de wettelijke samenwoning en de vermelding van de dag van het in kracht van gewijsde treden van het vonnis of het arrest over aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van de plaats waar de verklaring van wettelijke samenwoning is afgelegd en aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

De griffier brengt de partijen hiervan in kennis.

De ambtenaar van de burgerlijke stand maakt onverwijld melding van de nietigverklaring van de wettelijke samenwoning in het bevolkingsregister.

§ 4. De griffier zendt onverwijld een uittreksel bevattende het beschikkende gedeelte van het vonnis of het arrest tot nietigverklaring van de erkenning en de vermelding van de dag van het in kracht van gewijsde treden van het vonnis of het arrest over aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente waar de akte van erkenning werd opgemaakt en aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

De griffier brengt de partijen hiervan in kennis.

L'article 331*sexies* du Code civil est d'application au présent paragraphe.".

Art. 14

Dans la même loi, il est inséré un article 79*sexies* rédigé comme suit:

"Art. 79*sexies*. § 1er. Tout exploit de signification d'un jugement ou arrêt relatif à l'annulation d'un mariage, d'une cohabitation légale ou d'une reconnaissance est immédiatement communiqué en copie par l'huissier de justice instrumentant au greffier de la juridiction qui a prononcé la décision.

§ 2. Lorsque la nullité du mariage a été prononcée par un jugement ou un arrêt coulé en force de chose jugée, un extrait reprenant le dispositif du jugement ou de l'arrêt et la mention du jour où celui-ci a acquis force de chose jugée est, sans délai, adressé par le greffier à l'officier de l'état civil du lieu où le mariage a été célébré et à l'Office des étrangers ou, lorsque le mariage n'a pas été célébré en Belgique, à l'officier de l'état civil de Bruxelles et à l'Office des étrangers.

Le greffier en avertit les parties.

L'officier de l'état civil transcrit sans délai le dispositif sur ses registres; mention en est faite en marge de l'acte de mariage et des actes d'état civil relatifs aux enfants, s'ils ont été dressés ou transcrits en Belgique.

§ 3. Lorsque la nullité de la cohabitation légale a été prononcée par un jugement ou un arrêt coulé en force de chose jugée, un extrait reprenant le dispositif du jugement ou de l'arrêt et la mention du jour où celui-ci a acquis force de chose jugée est, sans délai, adressé par le greffier à l'officier de l'état civil du lieu où la déclaration de cohabitation légale a été faite et à l'Office des étrangers.

Le greffier en avertit les parties.

L'officier de l'état civil inscrit sans délai l'annulation de la cohabitation légale dans le registre de la population.

§ 4. Lorsque la nullité de la reconnaissance a été prononcée par un jugement ou un arrêt coulé en force de chose jugée, un extrait reprenant le dispositif du jugement ou de l'arrêt et la mention du jour où celui-ci a acquis force de chose jugée, est adressé, sans délai, par le greffier à l'officier de l'état civil de la commune où l'acte de reconnaissance a été établi et à l'Office des étrangers.

Le greffier en avertit les parties.

De ambtenaar van de burgerlijke stand schrijft het beschikkende gedeelte onverwijld over in zijn registers; melding daarvan wordt gemaakt op de kant van de akte van erkenning en van de geboorteakte van het kind. “.

HOOFDSTUK 5

Wijzigingen van het Consulair Wetboek

Art. 15

Artikel 7, 2° van het Consulair Wetboek wordt vervangen als volgt:

“2° de akten van erkenning van een kind mits de erkennende ouder Belg is en zijn woonplaats heeft binnen het consulair ressort;”.

Art. 16

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 15/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 15/1. Bij de aangifte van de erkenning van een kind moet de in het buitenland wonende erkenner woonplaats kiezen in België voor de briefwisseling en betekeningen.

Het hoofd van de consulaire beroepspost kan, voor de toepassing van artikel 330/2 van het Burgerlijk Wetboek, het advies inwinnen van de procureur des Konings van het gerechtelijk arrondissement van de door de verzoeker gekozen woonplaats.”.

HOOFDSTUK 6

Overgangsbepaling

Art. 17

Deze wet is van toepassing op erkenningen waarvan de aangifte wordt gedaan na de inwerkingtreding van deze wet en op de nieuwe vorderingen tot onderzoek naar het moederschap, vaderschap of meemoederschap die in eerste aanleg worden ingediend na de inwerkingtreding van deze wet.

HOOFDSTUK 7

Inwerkingtreding

Art. 18

Deze wet treedt in werking op een door de Koning te bepalen datum en uiterlijk op de eerste dag van de twaalfde maand na die waarin ze is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*.

L’officier de l’état civil transcrit sans délai le dispositif sur ses registres; mention en est faite en marge de l’acte de reconnaissance et de l’acte de naissance de l’enfant.”.

CHAPITRE 5

Modifications du Code consulaire

Art. 15

L’article 7, 2° du Code consulaire est remplacé par ce qui suit:

“2° les actes de reconnaissance d’un enfant à condition que l’auteur soit belge et qu’il ait son domicile au sein de la circonscription consulaire;”.

Art. 16

Dans le même Code, il est inséré un article 15/1 rédigé comme suit:

“Art. 15/1. Lors de la déclaration de la reconnaissance d’un enfant, l’auteur domicilié à l’étranger doit élire domicile en Belgique pour la correspondance et les notifications.

Le chef du poste consulaire de carrière peut, pour l’application de l’article 330/2 du Code civil, recueillir l’avis du procureur du Roi de l’arrondissement judiciaire du domicile choisi par l’auteur.”.

CHAPITRE 6

Disposition transitoire

Art. 17

La présente loi s’applique aux reconnaissances dont la déclaration est faite après l’entrée en vigueur de la présente loi et aux nouvelles actions en recherche de maternité, de paternité ou de comaternité introduites en première instance après l’entrée en vigueur de la présente loi.

CHAPITRE 7

Entrée en vigueur

Art. 18

La présente loi entre en vigueur à une date fixée par le Roi, et, au plus tard, le premier jour du douzième mois qui suit celui de sa publication au *Moniteur belge*.

RIA formulier - v2 - oct. 2014

Regelgevingsimpactanalyse

RiA-AiR

:: Vul het formulier bij voorkeur online in ria-air.fed.be
:: Contacteer de helpdesk indien nodig ria-air@premier.fed.be
:: Raadpleeg de handleiding, de FAQ, enz. www.vereenvoudiging.be

Beschrijvende fiche

Auteur .a.

Bevoegd regeringslid	Minister van Justitie
Contactpersoon beleidscel (Naam, E-mail, Tel. Nr.)	Tim Wuyts - Tim.Wuyts2@just.fgov.be - 02/542.80.65
Overheidsdienst	FOD Justitie
Contactpersoon overheidsdienst (Naam, E-mail, Tel. Nr.)	Kim Verbeemen – kim.verbeemen@just.fgov.be – 02/542.65.36

Ontwerp .b.

Titel van het ontwerp van regelgeving	Voorontwerp van wet tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek, het Gerechtelijk Wetboek, de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en het Consulair Wetboek met het oog op de strijd tegen de schijnerkenning
Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, samenwerkingsakkoord, actualiteit, …), de beoogde doelen van uitvoering.	Het voorontwerp van wet heeft tot doel uitvoering te geven aan het regeerakkoord en meer bepaald aan de volgende maatregel : 'Ook zal de strijd worden gevoerd tegen schijnerkenningen, dit met respect voor het familiaal leven en ieders privacy.'. Daartoe worden dezelfde maatregelen ingevoerd als deze ingevoerd voor de strijd tegen schijnhuwelijken en schijn-wettelijke samenwoningen.
Impactanalyses reeds uitgevoerd	☐ Ja ☒ Nee Indien ja, gelieve een kopie bij te voegen of de referentie van het document te vermelden: _ _

Raadpleging over het ontwerp van regelgeving .c.

Verplichte, facultatieve of informele raadplegingen:	Vlavabbs – Gapec – GTI19 (verenigingen van de ambtenaren van de burgerlijke stand), College van Procureurs-generaal, Dienst Vreemdelingenzaken en de FOD Buitenlandse Zaken

Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren .d.

Statistieken, referentiedocumenten, organisaties en contactpersonen:	_ _

Datum van beëindiging van de impactanalyse .e.

12/05/2017

RIA formulier - v2 - oct. 2014

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

>

Een ontwerp van regelgeving zal meestal slechts impact hebben op enkele thema's.

Een niet-exhaustieve lijst van trefwoorden is gegeven om de inschatting van elk thema te vergemakkelijken.

Indien er een **positieve en/of negatieve impact** is, leg deze uit (gebruik indien nodig trefwoorden) en vermeld welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve effecten te verlichten/te compenseren.

Voor de thema's 3, 10, 11 en 21, worden meer gedetailleerde vragen gesteld.

Raadpleeg de handleiding of contacteer de helpdesk ria-air@premier.fed.be indien u vragen heeft.

Kansarmoedebestrijding .1.

Menswaardig minimuminkomen, toegang tot kwaliteitsvolle diensten, schuldenoverlast, risico op armoede of sociale uitsluiting (ook bij minderjarigen), ongeletterdheid, digitale kloof.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit. ☒ Geen impact

_ _

Gelijke Kansen en sociale cohesie .2.

Non-discriminatie, gelijke behandeling, toegang tot goederen en diensten, toegang tot informatie, tot onderwijs en tot opleiding, loonkloof, effectiviteit van burgerlijke, politieke en sociale rechten (in het bijzonder voor kwetsbare bevolkingsgroepen, kinderen, ouderen, personen met een handicap en minderheden).

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit. ☒ Geen impact

_ _

Gelijkheid van vrouwen en mannen .3.

Toegang van vrouwen en mannen tot bestaansmiddelen: inkomen, werk, verantwoordelijkheden, gezondheid/zorg/welzijn, veiligheid, opleiding/kennis/vorming, mobiliteit, tijd, vrije tijd, etc.

Uitoefening door vrouwen en mannen van hun fundamentele rechten: burgerlijke, sociale en politieke rechten.

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naar geslacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen?

   Indien geen enkele persoon betrokken is, leg uit waarom.

   Personen die een kind willen erkennen, de kinderen in kwestie, de personen die moeten toestemmen in de erkenning, ambtenaren van de burgerlijke stand. Al deze personen kunnen zowel van vrouwelijk als mannelijk geslacht zijn.

↓ Indien er personen betrokken zijn, beantwoord dan vraag 2.

2. Identificeer de eventuele verschillen in de respectieve situatie van vrouwen en mannen binnen de materie waarop het ontwerp van regelgeving betrekking heeft.

   Er is een onderscheid tussen de vaststelling van de afstamming van moederszijde en de vaststelling van afstamming van vaderszijde of meemoederszijde. Inzake de vaststelling van de afstamming van moederszijde kent het huidige recht een eenheidsregeling die geldt voor alle kinderen, zowel geboren binnen als buiten het huwelijk. Gelet op de Mater semper certa est-regel komt de moederlijke afstamming in de meeste gevallen automatisch tot stand bij de opstelling van de geboorteakte. Slechts zeer uitzonderlijk wordt zij vastgesteld door een erkenning of een gerechtelijk onderzoek naar moederschap. Inzake de vaststelling van de afstamming van vaderszijde of meemoederszijde geldt een verschillende regeling naargelang het kind binnen of buiten het huwelijk is geboren. Binnen het huwelijk wordt het vaderschap of meemoederschap dwingend en automatisch vastgesteld ten aanzien van de echtgenoot of echtgenote van de moeder. Deze regel vond principiële steun in het arrest nr. 138/2000 van het Grondwettelijk Hof. Buiten het huwelijk kan het vaderschap of meemoederschap op twee opeenvolgende wijzen worden vastgesteld: de erkenning en het gerechtelijk onderzoek naar vaderschap of meemoederschap. Gelet op dit fundamentele onderscheid in de wijze van vaststelling van het moederschap en vaderschap of meemoederschap en gelet op de vaststelling dat het moederschap in de praktijk nagenoeg uitsluitend tot stand komt op grond van de geboorteakte, zal dit wetsontwerp dat betrekking heeft op de erkenning van een kind meer impact hebben op de vaststelling van het vaderschap of meemoederschap ten aanzien van kinderen geboren buiten het huwelijk. Van alle wijzen van vaststelling van een afstammingsband, is de erkenning als enige een vrijwillige rechtshandeling uitgaande van een persoon die op eigen

initiatef een afstammingsband wil creëren ten aanzien van een kind.

↓ Indien er verschillen zijn, beantwoord dan vragen 3 en 4.

3. Beperken bepaalde van deze verschillen de toegang tot bestaansmiddelen of de uitoefening van fundamentele rechten van vrouwen of mannen (problematische verschillen)? [J/N] > Leg uit

Neen.

4. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de gelijkheid van vrouwen en mannen, rekening houdend met de voorgaande antwoorden?

Het huidig afstammingsrecht heeft tot gevolg dat er meer erkenningen gebeuren door vaders en meemoeders dan door moeders, gelet op de Mater semper certa est-regel. Elke wijziging aan de wetgeving m.b.t. de erkenning heeft in de praktijk bijgevolg altijd meer impact op vaders en meemoeders dan op moeders. Er is dus geen impact op de gelijkheid van vrouwen en mannen bij de vaststelling van de afstamming door middel van een erkenning.

↓ Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan vraag 5.

5. Welke maatregelen worden genomen om de negatieve impact te verlichten / te compenseren?

Gezondheid .4.

Toegang tot kwaliteitsvolle gezondheidszorg, efficiëntie van het zorgaanbod, levensverwachting in goede gezondheid, behandelingen van chronische ziekten (bloedvatenziekten, kankers, diabetes en chronische ademhalingsziekten), gezondheidsdeterminanten (sociaaleconomisch niveau, voeding, verontreiniging), levenskwaliteit.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit. ☒ Geen impact

_ _

Werkgelegenheid .5.

Toegang tot de arbeidsmarkt, kwaliteitsvolle banen, werkloosheid, zwartwerk, arbeids- en ontslagomstandigheden, loopbaan, arbeidstijd, welzijn op het werk, arbeidsongevallen, beroepsziekten, evenwicht privé- en beroepsleven, gepaste verloning, mogelijkheid tot beroepsopleiding, collectieve arbeidsverhoudingen.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit. ☒ Geen impact

_ _

Consumptie- en productiepatronen .6.

Prijsstabiliteit of -voorzienbaarheid, inlichting en bescherming van de consumenten, doeltreffend gebruik van hulpbronnen, evaluatie en integratie van (sociale- en milieu-) externaliteiten gedurende de hele levenscyclus van de producten en diensten, beheerpatronen van organisaties.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit. ☒ Geen impact

_ _

Economische ontwikkeling .7.

Oprichting van bedrijven, productie van goederen en diensten, arbeidsproductiviteit en productiviteit van hulpbronnen/grondstoffen, competitiviteitsfactoren, toegang tot de markt en tot het beroep, markttransparantie, toegang tot overheidsopdrachten, internationale handels- en financiële relaties, balans import/export, ondergrondse economie, bevoorradingszekerheid van zowel energiebronnen als minerale en organische hulpbronnen.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit. ☒ Geen impact

_ _

Investeringen .8.

Investeringen in fysiek (machines, voertuigen, infrastructuren), technologisch, intellectueel (software, onderzoek en ontwikkeling) en menselijk kapitaal, nettoinvesteringscijfer in procent van het bbp.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit. ☒ Geen impact

– –

Onderzoek en ontwikkeling .9.

Mogelijkheden betreffende onderzoek en ontwikkeling, innovatie door de invoering en de verspreiding van nieuwe productiemethodes, nieuwe ondernemingspraktijken of nieuwe producten en diensten, onderzoeks- en ontwikkelingsuitgaven.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit. ☒ Geen impact

– –

Kmo's .10.

Impact op de ontwikkeling van de kmo's.

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken?
   Beschrijf de sector(en), het aantal ondernemingen, het % kmo's (< 50 werknemers), waaronder het % micro-ondernemingen (< 10 werknemers).
   Indien geen enkele onderneming betrokken is, leg uit waarom.

   – –

↓ Indien er kmo's betrokken zijn, beantwoord dan vraag 2.

2. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de kmo's.
   N.B. De impact op de administratieve lasten moet bij thema 11 gedetailleerd worden.

   – –

↓ Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan vragen 3 tot 5.

3. Is deze impact verhoudingsgewijs zwaarder voor de kmo's dan voor de grote ondernemingen? [J/N] > Leg uit

   – –

4. Staat deze impact in verhouding tot het beoogde doel? [J/N] > Leg uit

   – –

5. Welke maatregelen worden genomen om deze negatieve impact te verlichten / te compenseren?

   – –

Administratieve lasten .11.

Verlaging van de formaliteiten en administratieve verplichtingen die direct of indirect verbonden zijn met de uitvoering, de naleving en/of de instandhouding van een recht, een verbod of een verplichting.

↓ Indien burgers (zie thema 3) en/of ondernemingen (zie thema 10) betrokken zijn, beantwoord dan volgende vragen.

1. Identificeer, per betrokken doelgroep, de nodige formaliteiten en verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving.
   Indien er geen enkele formaliteiten of verplichtingen zijn, leg uit waarom.

   a. De huidige regelgeving voorziet niet expliciet in de vereiste voor personen die een kind willen erkennen om bepaalde documenten voor te leggen op het ogenblik dat zij een erkenning willen doen. De ambtenaren van de burgerlijke stand vragen wel de documenten op die zij nodig achten om na te gaan of voldaan is aan de wettelijke voorwaarden om een kind te erkennen.

   b. Het voorontwerp van wet neemt expliciet in de wet op welke documenten moeten voorgelegd worden wanneer een persoon een kind wil erkennen. Dit zijn de documenten die nu reeds door de ambtenaren van de burgerlijke stand worden opgevraagd, maar de lijst wordt nu ook geüniformiseerd. De lijst is vergelijkbaar met de documenten die bij de aangifte van een huwelijk moeten worden voorgelegd. De betrokkenen zullen een aangifte moeten doen en van die aangifte zal een akte worden opgemaakt. Vervolgens kan, na onderzoek van de voorwaarden, overgegaan worden tot de opmaak van de akte van erkenning.

↓ Indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in de huidige* regelgeving, beantwoord dan vragen 2a tot

↓ Indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in het ontwerp van regelgeving**, beantwoord dan vragen 2b

4a. tot 4b.

2. Welke documenten en informatie moet elke betrokken doelgroep verschaffen?

a. De ambtenaren van de burgerlijke stand vragen een of meer van volgende documenten op : een voor eensluidend verklaard afschrift van de akte van geboorte van het kind, van de ouder ten aanzien van wie de afstamming vaststaat en van de persoon die het kind wil erkennen / een bewijs van identiteit van de ouder ten aanzien van wie de afstamming vaststaat en van de persoon die het kind wil erkennen / een bewijs van nationaliteit van de ouder ten aanzien van wie de afstamming vaststaat en van de persoon die het kind wil erkennen / een bewijs van de inschrijving in het bevolkings-, vreemdelingen- of wachtregister, of een bewijs van de actuele verblijfplaats van de persoon die het kind wil erkennen, van de persoon die voorafgaande toestemming moet geven of van het kind / een bewijs van ongehuwde staat of van de ontbinding of nietigverklaring van het huwelijk van de persoon die het kind wil erkennen en van de moeder / een gelegaliseerde authentieke akte waaruit de toestemmingvan de persoon die zijn voorafgaande toestemming moet geven blijkt / in geval van een erkenning voor de geboorte, een attest van een arts of een vroedvrouw / ieder ander authentiek stuk waaruit blijkt dat in hoofde van de betrokkene voldaan is aan de door de wet gestelde voorwaarden om een kind te erkennen.

b. Een voor eensluidend verklaard afschrift van de akte van geboorte van het kind, van de ouder ten aanzien van wie de afstamming vaststaat en van de persoon die het kind wil erkennen / een bewijs van identiteit van de ouder ten aanzien van wie de afstamming vaststaat en van de persoon die het kind wil erkennen / een bewijs van nationaliteit van de ouder ten aanzien van wie de afstamming vaststaat en van de persoon die het kind wil erkennen / een bewijs van de inschrijving in het bevolkings-, vreemdelingen- of wachtregister, of een bewijs van de actuele verblijfplaats van de persoon die het kind wil erkennen, van de persoon die voorafgaande toestemming moet geven of van het kind / een bewijs van ongehuwde staat of van de ontbinding of nietigverklaring van het huwelijk van de persoon die het kind wil erkennen of van de moeder / een gelegaliseerde authentieke akte waaruit de toestemmingvan de persoon die zijn voorafgaande toestemming moet geven blijkt / in geval van een erkenning voor de geboorte, een attest van een arts of een vroedvrouw / ieder ander authentiek stuk waaruit blijkt dat in hoofde van de betrokkene voldaan is aan de door de wet gestelde voorwaarden om een kind te erkennen.

3. Hoe worden deze documenten en informatie, per betrokken doelgroep, ingezameld?

a. De erkenner moet deze documenten bezorgen.

b. Net zoals bij het huwelijk zal de ambtenaar van de burgerlijke stand de akten van de burgerlijke stand zelf opvragen indien deze akten in België zijn opgemaakt of in België overgeschreven zijn. Bovendien worden de personen die ingeschreven zijn in het bevolkings- of vreemdelingenregister vrijgesteld van de voorlegging van het bewijs van nationaliteit, van burgerlijke staat en van de inschrijving in het bevolkings- of vreemdelingenregister. De andere documenten moeten door de erkenner worden voorgelegd.

4. Welke is de periodiciteit van de formaliteiten en verplichtingen, per betrokken doelgroep?

a. Geen termijnen.

b. De burger bepaalt zelf wanneer hij de documenten die hij zelf nog moet voorleggen, voorlegt. Eenmaal de documenten afgegeven, moet de ambtenaar van de burgerlijke stand de akte van aangifte opmaken (of weigeren) binnen een maand. Deze termijn kan verlengd worden met twee maanden. Na opmaak van de akte van aangifte moet de ambtenaar van de burgerlijke stand moet de ambtenaar van de burgerlijke stand de akte van erkenning opmaken (of weigeren) binnen de twee maanden. Deze termijn kan verlengd worden moet drie maanden. Dit zijn dezelfde termijnen als bij het huwelijk.

5. Welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve impact te verlichten / te compenseren?

Zie 4b.

Energie .12.

Energiemix (koolstofarm, hernieuwbaar, fossiel), gebruik van biomassa (hout, biobrandstoffen), energie-efficiëntie, energieverbruik van de industrie, de dienstensector, de transportsector en de huishoudens, bevoorradingszekerheid, toegang tot energiediensten en -goederen.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit. ☒ Geen impact

_ _

Mobiliteit .13.

Transportvolume (aantal afgelegde kilometers en aantal voertuigen), aanbod van gemeenschappelijk personenvervoer, aanbod van wegen, sporen en zee- en binnenvaart voor goederenvervoer, verdeling van de vervoerswijzen (modal shift), veiligheid, verkeersdichtheid.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit. ☒ Geen impact

_ _

Voeding .14.

Toegang tot veilige voeding (kwaliteitscontrole), gezonde en voedzame voeding, verspilling, eerlijke handel.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit. ☒ Geen impact

_ _

Klimaatverandering .15.

Uitstoot van broeikasgassen, aanpassingsvermogen aan de gevolgen van de klimaatverandering, veerkracht, energie overgang, hernieuwbare energiebronnen, rationeel energiegebruik, energie-efficiëntie, energieprestaties van gebouwen, winnen van koolstof.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit. ☒ Geen impact

_ _

Natuurlijke hulpbronnen .16.

Efficiënt beheer van de hulpbronnen, recyclage, hergebruik, waterkwaliteit en -consumptie (oppervlakte- en grondwater, zeeën en oceanen), bodemkwaliteit en -gebruik (verontreiniging, organisch stofgehalte, erosie, drooglegging, overstromingen, verdichting, fragmentatie), ontbossing.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit. ☒ Geen impact

_ _

Buiten- en binnenlucht .17.

Luchtkwaliteit (met inbegrip van de binnenlucht), uitstoot van verontreinigende stoffen (chemische of biologische agentia: methaan, koolwaterstoffen, oplosmiddelen, SOX, NOX, NH3), fijn stof.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit. ☒ Geen impact

_ _

Biodiversiteit .18.

Graad van biodiversiteit, stand van de ecosystemen (herstelling, behoud, valorisatie, beschermde zones), verandering en fragmentatie van de habitatten, biotechnologieën, uitvindingsoctrooien in het domein van de biologie, gebruik van genetische hulpbronnen, diensten die de ecosystemen leveren (water- en luchtzuivering, enz.), gedomesticeerde of gecultiveerde soorten, invasieve uitheemse soorten, bedreigde soorten.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit. ☒ Geen impact

_ _

Hinder .19.

Geluids-, geur- of visuele hinder, trillingen, ioniserende, niet-ioniserende en elektromagnetische stralingen, lichtoverlast.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit. ☒ Geen impact

_ _

Overheid .20.

Democratische werking van de organen voor overleg en beraadslaging, dienstverlening aan gebruikers, klachten, beroep, protestbewegingen, wijze van uitvoering, overheidsinvesteringen.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit. ☒ Geen impact

_ _

Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling .21.

Inachtneming van de onbedoelde neveneffecten van de Belgische beleidsmaatregelen op de belangen van de ontwikkelingslanden.

1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van:

- o voedselveiligheid
- o gezondheid en toegang tot geneesmiddelen
- o waardig werk
- o lokale en internationale handel
- o inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie)
- o mobiliteit van personen
- o leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling)
- o vrede en veiligheid

Indien er geen enkelen ontwikkelingsland betrokken is, leg uit waarom.

_ _

↓ Indien er een positieve en/of negatieve impact is, beantwoord dan vraag 2.

2. Verduidelijk de impact per regionale groepen of economische categorieën (eventueel landen oplijsten). Zie bijlage

_ _

↓ Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan vraag 3.

3. Welke maatregelen worden genomen om de negatieve impact te verlichten / te compenseren?

_ _

Formulaire AIR - v2 – oct. 2014

Analyse d'impact de la réglementation

RiA-AiR

:: Remplissez de préférence le formulaire en ligne ria-air.fed.be
:: Contactez le Helpdesk si nécessaire ria-air@premier.fed.be
:: Consultez le manuel, les FAQ, etc. www.simplification.be

Fiche signalétique

Auteur .a.

Membre du Gouvernement compétent	Ministre de la Justice
Contact cellule stratégique (nom, email, tél.)	Tim Wuyts – Tim.Wuyts2@just.fgov.be – 02/542.80.65
Administration compétente	SPF Justice
Contact administration (nom, email, tél.)	Kim Verbeemen – kim.verbeemen@just.fgov.be – 02/542.65.36

Projet .b.

Titre du projet de réglementation	Avant-projet de loi modifiant le Code civil, le Code judiciaire, la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et le Code consulaire en vue de lutter contre la reconnaissance de complaisance
Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directive, accord de coopération, actualité, …), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.	L'avant-projet de loi a pour objectif de mettre en œuvre l'accord de gouvernement et plus particulièrement la mesure suivante : 'La lutte sera également menée contre les reconnaissances frauduleuses, dans le respect de la vie de famille et de la vie privée de chacun.' Dans ce but, les mêmes mesures que celles introduites pour lutter contre les mariages de complaisance et les cohabitations légales de complaisance sont introduites.
Analyses d'impact déjà réalisées	☐ Oui ☒ Non — Si oui, veuillez joindre une copie ou indiquer la référence du document : _ _

Consultations sur le projet de réglementation .c.

Consultations obligatoires, facultatives ou informelles :	Vlavabbs – Gapec – GTI19 (associations des officiers de l'état civil), le Collège des procureurs généraux, l'Office des étrangers, le SPF Affaires étrangères.

Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact .d.

Statistiques, documents de référence, organisations et personnes de référence :	_ _

Date de finalisation de l'analyse d'impact .e.

12/05/2017

Formulaire AIR - v2 – oct. 2014

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

>

Un projet de réglementation aura généralement des impacts sur un nombre limité de thèmes.

Une liste non-exhaustive de mots-clés est présentée pour faciliter l'appréciation de chaque thème.

S'il y a des **impacts positifs et / ou négatifs, expliquez-les** (sur base des mots-clés si nécessaire) et indiquez les mesures prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs.

Pour les thèmes 3, 10, 11 et 21, des questions plus approfondies sont posées.

Consultez le manuel ou contactez le helpdesk ria-air@premier.fed.be pour toute question.

Lutte contre la pauvreté .1.

Revenu minimum conforme à la dignité humaine, accès à des services de qualité, surendettement, risque de pauvreté ou d'exclusion sociale (y compris chez les mineurs), illettrisme, fracture numérique.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact

_ _

Égalité des chances et cohésion sociale .2.

Non-discrimination, égalité de traitement, accès aux biens et services, accès à l'information, à l'éducation et à la formation, écart de revenu, effectivité des droits civils, politiques et sociaux (en particulier pour les populations fragilisées, les enfants, les personnes âgées, les personnes handicapées et les minorités).

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact

_ _

Égalité entre les femmes et les hommes .3.

Accès des femmes et des hommes aux ressources : revenus, travail, responsabilités, santé/soins/bien-être, sécurité, éducation/savoir/formation, mobilité, temps, loisirs, etc.

Exercice des droits fondamentaux par les femmes et les hommes : droits civils, sociaux et politiques.

1. Quelles personnes sont directement et indirectement concernées par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ?

   Si aucune personne n'est concernée, expliquez pourquoi.

   Les personnes qui veulent reconnaître un enfant, les enfants en question, les personnes qui doivent consentir à la reconnaissance, les officiers de l'état civil.

↓ Si des personnes sont concernées, répondez à la question 2.

2. Identifiez les éventuelles différences entre la situation respective des femmes et des hommes dans la matière relative au projet de réglementation.

   Il existe une distinction entre l'établissement de la filiation maternelle et l'établissement de la filiation paternelle ou à l'égard de la coparente. Concernant l'établissement de la filiation maternelle, le droit actuel prévoit un régime unique qui s'applique à tous les enfants, qu'ils soient nés dans le mariage ou hors mariage. Eu égard au principe mater semper certa est, la filiation maternelle est dans la plupart des cas établie automatiquement à l'établissement de l'acte de naissance. Elle n'est établie que de manière très exceptionnelle par une reconnaissance ou une action en recherche de maternité. Concernant l'établissement de la filiation paternelle ou à l'égard de la coparente, le régime diffère selon que l'enfant est né dans le mariage ou hors mariage. Dans le mariage, la paternité ou la comaternité sont établies de manière contraignante et automatique à l'égard de l'époux ou de l'épouse de la mère. Cette règle a trouvé un appui de principe dans l'arrêt n° 138/2000 de la Cour constitutionnelle. En dehors du mariage, la paternité ou la comaternité peuvent être établies de deux manières successives : la reconnaissance et l'action en recherche de paternité ou de comaternité. Compte tenu de cette distinction fondamentale dans le mode d'établissement de la maternité et de la paternité ou de la comaternité et compte tenu du constat que dans la pratique, la maternité est établie presque exclusivement sur la base de l'acte de naissance, ce projet de loi qui concerne la reconnaissance d'un enfant aura un plus grand impact sur l'établissement de la paternité ou de la comaternité à l'égard d'enfants nés en dehors du mariage. De tous les modes d'établissement d'un lien de filiation, la reconnaissance seule est un acte juridique volontaire émanant d'une personne qui souhaite créer de sa propre initiative un lien de filiation à l'égard d'un enfant.

↓ S'il existe des différences, répondez aux questions 3 et 4.

3. Certaines de ces différences limitent-elles l'accès aux ressources ou l'exercice des droits fondamentaux des femmes ou des hommes (différences problématiques) ? [O/N] > expliquez

Non.

4. Compte tenu des réponses aux questions précédentes, identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur l'égalité des femmes et les hommes ?

Il résulte du droit de la filiation actuel que davantage de reconnaissances sont effectuées par les pères et les coparentes que par les mères, compte tenu du principe mater semper certa est. Toute modification de la législation relative à la reconnaissance a par conséquent, dans la pratique, toujours plus d'impact sur les pères et les coparentes que sur les mères. Il n'y a donc aucun impact en matière d'égalité entre les femmes et les hommes lors de l'établissement de la filiation au moyen d'une reconnaissance.

↓ S'il y a des impacts négatifs, répondez à la question 5.

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les impacts négatifs ?

_ _

Santé .4.

Accès aux soins de santé de qualité, efficacité de l'offre de soins, espérance de vie en bonne santé, traitements des maladies chroniques (maladies cardiovasculaires, cancers, diabètes et maladies respiratoires chroniques), déterminants de la santé (niveau socio-économique, alimentation, pollution), qualité de la vie.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact

_ _

Emploi .5.

Accès au marché de l'emploi, emplois de qualité, chômage, travail au noir, conditions de travail et de licenciement, carrière, temps de travail, bien-être au travail, accidents de travail, maladies professionnelles, équilibre vie privée - vie professionnelle, rémunération convenable, possibilités de formation professionnelle, relations collectives de travail.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact

_ _

Modes de consommation et production .6.

Stabilité/prévisibilité des prix, information et protection du consommateur, utilisation efficace des ressources, évaluation et intégration des externalités (environnementales et sociales) tout au long du cycle de vie des produits et services, modes de gestion des organisations.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact

_ _

Développement économique .7.

Création d'entreprises, production de biens et de services, productivité du travail et des ressources/matières premières, facteurs de compétitivité, accès au marché et à la profession, transparence du marché, accès aux marchés publics, relations commerciales et financières internationales, balance des importations/exportations, économie souterraine, sécurité d'approvisionnement des ressources énergétiques, minérales et organiques.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact

_ _

Investissements .8.

Investissements en capital physique (machines, véhicules, infrastructures), technologique, intellectuel (logiciel, recherche et développement) et humain, niveau d'investissement net en pourcentage du PIB.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact

_ _

Recherche et développement .9.

Opportunités de recherche et développement, innovation par l'introduction et la diffusion de nouveaux modes de production, de nouvelles pratiques d'entreprises ou de nouveaux produits et services, dépenses de recherche et de développement.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact

– –

PME .10.

Impact sur le développement des PME.

1. Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées par le projet ?
   Détaillez le(s) secteur(s), le nombre d'entreprises, le % de PME (< 50 travailleurs) dont le % de micro-entreprise (< 10 travailleurs).
   Si aucune entreprise n'est concernée, expliquez pourquoi.

– –

↓ Si des PME sont concernées, répondez à la question 2.

2. Identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur les PME.
   N.B. les impacts sur les charges administratives doivent être détaillés au thème 11

– –

↓ S'il y a un impact négatif, répondez aux questions 3 à 5.

3. Ces impacts sont-ils proportionnellement plus lourds sur les PME que sur les grandes entreprises ? [O/N] > expliquez

– –

4. Ces impacts sont-ils proportionnels à l'objectif poursuivi ? [O/N] > expliquez

– –

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les impacts négatifs ?

– –

Charges administratives .11.

Réduction des formalités et des obligations administratives liées directement ou indirectement à l'exécution, au respect et/ou au maintien d'un droit, d'une interdiction ou d'une obligation.

↓ Si des citoyens (cf. thème 3) et/ou des entreprises (cf. thème 10) sont concernés, répondez aux questions suivantes.

1. Identifiez, par groupe concerné, les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation.
   S'il n'y a aucune formalité ou obligation, expliquez pourquoi.

a. La réglementation actuelle ne prévoit pas expressément la condition pour les personnes désireuses de reconnaître un enfant de produire certains documents au moment où elles souhaitent effectuer une reconnaissance. Par contre, les officiers de l'état civil demandent les documents qu'ils jugent nécessaires pour vérifier si les conditions légales pour reconnaître un enfant sont remplies.

b. L'avant-projet de loi inscrit explicitement dans la loi les documents qui doivent être produits lorsqu'une personne veut reconnaître un enfant. Il s'agit des documents qui sont déjà réclamés aujourd'hui par les officiers de l'état civil, mais la liste est désormais uniformisée. La liste est similaire à celle des documents qui doivent être produits pour la déclaration d'un mariage. Les personnes concernées devront faire une déclaration et il sera établi un acte de cette déclaration. Ensuite, après examen des conditions, il pourra être procédé à l'établissement de l'acte de reconnaissance.

↓ S'il y a des formalités et des obligations dans la réglementation actuelle*, répondez aux

↓ S'il y a des formalités et des obligations dans la réglementation en projet**, répondez aux

questions 2a à 4a. questions 2b à 4b.

2. Quels documents et informations chaque groupe concerné doit-il fournir ?

a. Les officiers de l'état civil exigent un ou plusiers des document suivants : une copie conforme de l'acte de naissance de l'enfant, du parent à l'égard duquel la filiation est établie et du candidat à la reconnaissance / une preuve d'identité du parent à l'égard duquel la filiation est établie et du candidat à la reconnaissance / une preuve de nationalité du parent à l'égard duquel la filiation est établie et du candidat à la reconnaissance / une preuve de l'inscription dans les registres de la population, le registre des étrangers ou le registre d'attente ou une preuve de la résidence actuelle du candidat à la reconnaissance, de la personne qui doit donner son consentement préalable ou de l'enfant / une preuve de célibat ou une preuve de la dissolution ou de l'annulation du mariage du candidat à la reconnaissance ou de la mère / un acte authentique légalisé dont il ressort que la personne qui doit donner son consentement préalable consent à la reconnaissance / en cas de reconnaissance prénatale, une attestation d'un médecin ou d'une sage-femme / toute autre pièce authentique dont il ressort que l'intéressé remplit les conditions requises par la loi pour pouvoir reconnaître un enfant

b. Une copie conforme de l'acte de naissance de l'enfant, du parent à l'égard duquel la filiation est établie et du candidat à la reconnaissance / une preuve d'identité du parent à l'égard duquel la filiation est établie et du candidat à la reconnaissance / une preuve de nationalité du parent à l'égard duquel la filiation est établie et du candidat à la reconnaissance / une preuve de l'inscription dans les registres de la population, le registre des étrangers ou le registre d'attente ou une preuve de la résidence actuelle du candidat à la reconnaissance, de la personne qui doit donner son consentement préalable ou de l'enfant / une preuve de célibat ou une preuve de la dissolution ou de l'annulation du mariage du candidat à la reconnaissance ou de la mère / un acte authentique légalisé dont il ressort que la personne qui doit donner son consentement préalable consent à la reconnaissance / en cas de reconnaissance prénatale, une attestation d'un médecin ou d'une sage-femme / toute autre pièce authentique dont il ressort que l'intéressé remplit les conditions requises par la loi pour pouvoir reconnaître un enfant

3. Comment s'effectue la récolte des informations et des documents, par groupe concerné ?

a. L'auteur de la reconnaissance doit fournir ces documents.

b. Tout comme pour le mariage, l'officier de l'état civil demandera lui-même les actes de l'état civil si ces actes ont été établis en Belgique ou transcrits en Belgique. En outre, les personnes qui sont inscrites dans les registres de la population ou le registre des étrangers sont dispensées de produire la preuve de nationalité, de l'état civil et de l'inscription dans les registres de la population ou le registre des étrangers. Les autres documents doivent être produits par l'auteur de la reconnaissance.

4. Quelles est la périodicité des formalités et des obligations, par groupe concerné ?

a. Pas de délai.

b. Le citoyen détermine lui-même quand il produit les documents qu'il doit encore produire. Dès que les documents sont remis, l'officier de l'état civil doit établir (ou refuser d'établir) l'acte de déclaration dans un délai d'un mois. Ce délai peut être prolongé de deux mois. Après établissement de l'acte de déclaration, l'officier de l'état civil doit établir (ou refuser d'établir) l'acte de reconnaissance dans un délai de deux mois. Ce délai peut être prolongé de trois mois. Ce sont les mêmes délais que pour le mariage.

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs ?

Voir 4b.

Formulaire AIR - v2 – oct. 2014

Énergie .12.

Mix énergétique (bas carbone, renouvelable, fossile), utilisation de la biomasse (bois, biocarburants), efficacité énergétique, consommation d'énergie de l'industrie, des services, des transports et des ménages, sécurité d'approvisionnement, accès aux biens et services énergétiques.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact

– –

Mobilité .13.

Volume de transport (nombre de kilomètres parcourus et nombre de véhicules), offre de transports collectifs, offre routière, ferroviaire, maritime et fluviale pour les transports de marchandises, répartitions des modes de transport (modal shift), sécurité, densité du trafic.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact

– –

Alimentation .14.

Accès à une alimentation sûre (contrôle de qualité), alimentation saine et à haute valeur nutritionnelle, gaspillages, commerce équitable.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact

– –

Changements climatiques .15.

Émissions de gaz à effet de serre, capacité d'adaptation aux effets des changements climatiques, résilience, transition énergétique, sources d'énergies renouvelables, utilisation rationnelle de l'énergie, efficacité énergétique, performance énergétique des bâtiments, piégeage du carbone.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact

– –

Ressources naturelles .16.

Gestion efficiente des ressources, recyclage, réutilisation, qualité et consommation de l'eau (eaux de surface et souterraines, mers et océans), qualité et utilisation du sol (pollution, teneur en matières organiques, érosion, assèchement, inondations, densification, fragmentation), déforestation.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact

– –

Air intérieur et extérieur .17.

Qualité de l'air (y compris l'air intérieur), émissions de polluants (agents chimiques ou biologiques : méthane, hydrocarbures, solvants, SOx, NOx, NH3), particules fines.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact

– –

Biodiversité .18.

Niveaux de la diversité biologique, état des écosystèmes (restauration, conservation, valorisation, zones protégées) , altération et fragmentation des habitats, biotechnologies, brevets d'invention sur la matière biologique, utilisation des ressources génétiques, services rendus par les écosystèmes (purification de l'eau et de l'air, …), espèces domestiquées ou cultivées, espèces exotiques envahissantes, espèces menacées.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact

– –

Nuisances .19.

Nuisances sonores, visuelles ou olfactives, vibrations, rayonnements ionisants, non ionisants et électromagnétiques, nuisances lumineuses.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact

_ _

Autorités publiques .20.

Fonctionnement démocratique des organes de concertation et consultation, services publics aux usagers, plaintes, recours, contestations, mesures d'exécution, investissements publics.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact

_ _

Cohérence des politiques en faveur du développement .21.

Prise en considération des impacts involontaires des mesures politiques belges sur les intérêts des pays en développement.

1. Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en développement dans les domaines suivants :

   - o sécurité alimentaire
   - o santé et accès aux médicaments
   - o travail décent
   - o commerce local et international
   - o revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation)
   - o mobilité des personnes
   - o environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre)
   - o paix et sécurité

   Expliquez si aucun pays en développement n'est concerné.

_ _

↓ S'il y a des impacts positifs et/ou négatifs, répondez à la question 2.

2. Précisez les impacts par groupement régional ou économique (lister éventuellement les pays). Cf. manuel

_ _

↓ S'il y a des impacts négatifs, répondez à la question 3.

3. Quelles mesures sont prises pour les alléger / compenser les impacts négatifs ?

_ _

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE NR. 60.382/2 VAN 9 JANUARI 2017

Op 31 oktober 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Justitie verzocht binnen een termijn van dertig dagen verlengd tot 15 januari 2017 (*), een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet "tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek, het Gerechtelijk Wetboek, de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en het Consulair Wetboek met het oog op de strijd tegen de schijnerkenning".

Het voorontwerp is door de tweede kamer onderzocht op 22 december 2016 en 9 januari 2017. De kamer was samengesteld uit Pierre Vandernoot, kamervoorzitter, Luc Detroux en Wanda Vogel, staatsraden, Sébastien Van Drooghenbroeck en Jacques Englebert, assessoren, en Bernadette Vigneron, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Xavier Delgrange, eerste auditeur-afdelingshoofd en Pauline Lagasse, adjunct-auditeur

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wanda Vogel.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 9 januari 2017.

*

(*) Bij e-mail van 24 november 2016.

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT N° 60.382/2 DU 9 JANVIER 2017

Le 31 octobre 2016, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le ministre de la Justice à communiquer un avis, dans un délai de trente jours prorogé jusqu'au 15 janvier 2017 (*), sur un avant-projet de loi "modifiant le Code civil, le Code judiciaire, la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et le Code consulaire en vue de lutter contre la reconnaissance de complaisance".

L'avant-projet a été examiné par la deuxième chambre les 22 décembre 2016 et 9 janvier 2017. La chambre était composée de Pierre Vandernoot, président de chambre, Luc Detroux et Wanda Vogel, conseillers d'État, Sébastien Van Drooghenbroeck et Jacques Englebert, assesseurs, et Bernadette Vigneron, greffier.

Le rapport a été présenté par Xavier Delgrange, premier auditeur chef de section et Pauline Lagasse, auditeur adjoint.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de Wanda Vogel.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 9 janvier 2017.

*

(*) Par courriel du 24 novembre 2016.

Aangezien de adviesaanvraag ingediend is op basis van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, beperkt de afdeling Wetgeving overeenkomstig artikel 84, § 3, van de voornoemde gecoördineerde wetten haar onderzoek tot de rechtsgrond van het voorontwerp[1], de bevoegdheid van de steller van de handeling en de te vervullen voorafgaande vormvereisten.

Wat deze drie punten betreft, geeft het voorontwerp aanleiding tot de volgende opmerkingen.

VOORAFGAANDE VORMVEREISTEN

Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet heeft aanleiding gegeven tot het uitvoeren van een impactanalyse. Dat is een verplichting op grond van artikel 6, § 1, van de wet van 15 december 2013 "houdende diverse bepalingen inzake administratieve vereenvoudiging".

De afdeling Wetgeving is verbaasd over de inhoud van die impactanalyse, aangezien erin wordt ontkend dat er inzake het vaststellen van de afstamming door erkenning of rechtsvordering enig verschil is tussen de respectieve situatie van vrouwen en mannen.

Hoewel de erkenning of de rechtsvordering tot onderzoek naar de afstamming instrumenten voor het vaststellen van de afstamming zijn die zowel door moeders, vaders als meemoeders kunnen worden aangewend, moet worden geconstateerd dat die manieren om de afstamming vast te stellen voornamelijk worden aangewend door de personen die als vader of als meemoeder erkend willen worden. In de praktijk gebeurt de juridische vaststelling van het moederschap nagenoeg uitsluitend automatisch door middel van de akte van geboorte, in overeenstemming met artikel 312 van het Burgerlijk Wetboek.

Zo gezien lijkt het vormvereiste van de impactanalyse onvoldoende te zijn vervuld.

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

1. Het voorontwerp van wet strekt ertoe de strijd aan te binden tegen schijnerkenningen met het oog op het verwerven van verblijf, welke problematiek onder de aandacht is gebracht door het College van procureurs-generaal.[2]

In tegenstelling tot wat wordt vermeld in het opschrift van het voorontwerp van wet, beperkt dit voorontwerp zich niet tot de strijd tegen schijnerkenningen.

Comme la demande d'avis est introduite sur la base de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, la section de législation limite son examen au fondement juridique l'avant-projet[1], à la compétence de l'auteur de l'acte ainsi qu'à l'accomplissement des formalités préalables, conformément à l'article 84, § 3, des lois coordonnées précitées.

Sur ces trois points, l'avant-projet appelle les observations suivantes.

FORMALITÉS PRÉALABLES

L'avant-projet de loi soumis pour avis a donné lieu à la réalisation d'une analyse d'impact. Il s'agit d'une obligation fondée sur l'article 6, § 1er, de la loi du 15 décembre 2013 "portant des dispositions diverses concernant la simplification administrative".

La section de législation s'étonne du contenu de cette étude d'impact dès lors qu'elle nie toute différence entre la situation respective des femmes et des hommes en matière d'établissement de la filiation par voie de reconnaissance ou d'action judiciaire.

Cependant, si la reconnaissance ou l'action en recherche judiciaire de filiation constituent des mécanismes d'établissement de la filiation qui existent tant pour les mères que pour les pères ou les comères, force est de constater que ce sont essentiellement les candidats à la paternité ou à la comaternité qui auront recours à ces modes d'établissement de la filiation. L'établissement juridique de la maternité a, dans les faits, presque exclusivement lieu de manière automatique, par le biais de l'acte de naissance, conformément à l'article 312 du Code civil.

Sous cet angle, la formalité de l'analyse d'impact ne paraît pas avoir été réalisée de manière suffisamment aboutie.

LA PORTÉE DE L'AVANT-PROJET

1. L'avant-projet de loi tend à lutter contre la filiation de "complaisance" à des fins de séjour à la suite notamment de la mise en lumière de cette problématique par le Collège des procureurs généraux[2].

Contrairement à ce qu'indique l'intitulé de l'avant-projet de loi, ce dernier ne se limite pas à la lutte contre la reconnaissance de "complaisance".

---

1 Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

2 Zie inzonderheid het "Overzicht van de wetten die voor de hoven en de rechtbanken moeilijkheden bij de toepassing of de interpretatie ervan hebben opgeleverd – Verslag 2013-2014 van de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie aan het Parlementair Comité belast met de wetsevaluatie", *Parl.St.* Kamer 2014-15, nr. 435/002.

1 S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par "fondement juridique" la conformité aux normes supérieures.

2 Voir notamment le "Relevé des lois qui ont posé des difficultés d'application ou d'interprétation pour les cours et tribunaux – rapport 2013-2014 du Procureur général près la Cour de cassation au Comité parlementaire chargé du suivi législatif", *Doc. parl*, Chambre, 2014-2015, n° 435/002.

Ook al draait het bij de hervorming voornamelijk om de erkenning, bij artikel 10 van het voorontwerp van wet wordt ook artikel 332*quinquies* van het Burgerlijk Wetboek gewijzigd, dat betrekking heeft op de rechtsvorderingen tot onderzoek naar het vaderschap, moederschap of meemoederschap, teneinde het openbaar ministerie in staat te stellen zich te verzetten tegen een dergelijke vordering. Uit de bespreking van artikel 10 van het voorontwerp van wet blijkt dat het aldus onder meer de bedoeling is het openbaar ministerie de mogelijkheid te bieden zich te verzetten tegen de vaststelling van een afstamming met kennelijk als enig doel het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel. Gelet op de op dat punt ongewijzigd gebleven tekst van artikel 332*quinquies*, § 2, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, kan de rechter dat verzet alleen toewijzen "indien de vaststelling van de afstamming kennelijk strijdig is met de belangen van het kind"[3].

2. De regeling ter bestrijding van het vaststellen van schijnerkenningen die bij het voorontwerp wordt ingevoerd, verschilt naargelang de persoon die als ouder erkend wil worden, gebruikmaakt van de erkenning[4] dan wel een rechtsvordering tot onderzoek naar het vaderschap, moederschap of meemoederschap[5] instelt.

Schijnerkenningen om verblijf te verwerven en het bedrieglijke karakter ervan worden in het voorontwerp alleen met betrekking tot de erkenning omschreven, meer bepaald in het ontworpen artikel 330/1 van het Burgerlijk Wetboek. Het ontworpen artikel 330/2 van hetzelfde wetboek staat de ambtenaar van de burgerlijke stand toe een erkenning te weigeren indien er een ernstig vermoeden bestaat dat het gaat om een schijnerkenning in de zin van artikel 330/1. Voorts biedt het ontworpen artikel 330/3 van het Burgerlijk Wetboek de procureur des Konings de moegelijkheid de vernietiging te vorderen van een schijnerkenning in de zin van artikel 330/1.

De rechtsvordering tot onderzoek naar het vaderschap, moederschap of meemoederschap wordt ingevoerd als een soort onrechtstreeks rechtsmiddel dat kan worden aangewend nadat de ambtenaar van de burgerlijke stand geweigerd heeft de erkenning te akteren omdat het om een schijnerkenning zou gaan[6].

Het recht van verzet dat aan het openbaar ministerie wordt verleend bij artikel 332*quinquies*, § 2, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, zoals gewijzigd bij artikel 10 van het voorontwerp, betreft alle rechtsvorderingen tot onderzoek naar het vaderschap, moederschap of meemoederschap, ongeacht of ze al dan niet ingesteld zijn naar aanleiding van een weigering van erkenning op basis van artikel 330/2 van

[3] Dat gezegd zijnde, wordt erop gewezen dat het Grondwettelijk Hof het volgende stelt: "Door te bepalen dat de rechtbank de vordering slechts afwijst indien de vaststelling van de afstamming "kennelijk strijdig is met de belangen van het kind", schendt artikel 332*quinquies,* § 2, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, in die zin geïnterpreteerd dat het de rechter slechts een marginale toetsing van het belang van het kind toestaat, artikel 22*bis,* vierde lid, van de Grondwet." (GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013).

[4] De erkenning wordt geregeld bij de artikelen 313, 319, 325/4 en 327 tot 330 van het Burgerlijk Wetboek.

[5] Die vordering wordt geregeld bij de artikelen 314, 322 tot 325, 325/8 tot 325/10 en 332*quinquies* van het Burgerlijk Wetboek.

[6] Ontworpen artikel 330/2, vijfde lid, van het Burgerlijk Wetboek.

Si la reconnaissance est effectivement au cœur de la réforme, l'article 10 de l'avant-projet de loi modifie également l'article 332*quinquies* du Code civil, qui concerne les actions en recherche judiciaire de paternité, de maternité ou de comaternité, afin de permettre au ministère public de s'opposer à une telle action. Il ressort du commentaire de l'article 10 de l'avant-projet de loi que l'objectif ainsi visé est, entre autres, de permettre au ministère public de s'opposer à l'établissement d'une filiation dont l'unique but serait manifestement l'obtention d'un avantage en matière de séjour. Toutefois, eu égard au texte, inchangé sur ce point, de l'article 332*quinquies*, § 2, alinéa 1er, du Code civil, le juge ne pourra faire droit à cette opposition que "si l'établissement de la filiation est manifestement contraire à l'intérêt de l'enfant"[3].

2. Le système de lutte contre l'établissement d'une filiation de "complaisance" mis en place par l'avant-projet diffère selon que le candidat à la parentalité recourt à la reconnaissance[4] ou introduit une action judiciaire en recherche de paternité, de maternité ou de comaternité[5].

La définition de la filiation de "complaisance" à des fins de séjour et son caractère frauduleux ne sont posés par l'avant-projet qu'en matière de reconnaissance, par l'article 330/1 en projet du Code civil. L'article 330/2 en projet du même Code permet à l'officier de l'état civil de refuser une reconnaissance en cas de présomption sérieuse du caractère de "complaisance" de celle-ci au sens de l'article 330/1. L'article 330/3 en projet du Code civil permet, par ailleurs, au procureur du Roi de poursuivre l'annulation d'une reconnaissance de "complaisance" au sens de l'article 330/1.

L'action en recherche de paternité, de maternité ou de comaternité est instaurée comme une forme de voie de recours indirecte à la suite du refus de l'officier de l'état civil d'acter la reconnaissance pour motif de "complaisance"[6].

Le pouvoir d'opposition du ministère public prévu par l'article 332*quinquies*, § 2, alinéa 1er, du Code civil, tel que modifié par l'article 10 de l'avant-projet concerne l'ensemble des actions en recherche de paternité, de maternité ou de comaternité, que celles-ci fassent ou non suite à un refus de reconnaissance sur la base de l'article 330/2 du Code civil. Le pouvoir d'opposition du ministère public ne se limite par

[3] Ceci étant, il est rappelé que, selon la Cour constitutionnelle, "En disposant que le tribunal ne rejette la demande que si l'établissement de la filiation est "manifestement contraire à l'intérêt de l'enfant", l'article 332*quinquies*, § 2, alinéa 1er, du Code civil interprété en ce sens qu'il autorise le juge à n'opérer qu'un contrôle marginal de l'intérêt de l'enfant, viole l'article 22*bis*, alinéa 4, de la Constitution" (C.C., n° 30/2013, 7 mars 2013).

[4] La reconnaissance est régie par les articles 313, 319, 325/4 et 327 à 330 du Code civil.

[5] Cette action est régie par les articles 314, 322 à 325, 325/8 à 325/10 et 332*quinquies* du Code civil.

[6] Article 330/2, alinéa 5, en projet du Code civil.

het Burgerlijk Wetboek. Het recht van verzet van het openbaar ministerie beperkt zich overigens niet tot de gevallen van oneigenlijke erkenningsaanvragen om verblijf te verwerven, hoewel die problematiek kan worden opgeworpen. Uit artikel 332*quinquies*, § 2, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek blijkt dat een schijnerkenning om verblijf te verwerven echter alleen zal worden geweigerd in de veronderstelling dat die situatie strijdig is[7] met de belangen van het kind.

3. Artikel 8 van het voorontwerp (ontworpen artikel 330/2, eerste lid, *in fine*, van het Burgerlijk Wetboek) strekt er eveneens toe de ambtenaar van de burgerlijke stand de mogelijkheid te geven om de strijd aan te binden tegen "erkenning[en] in strijd (...) met de openbare orde"[8].

Bovendien hebben de artikelen 11, 13 en 14 van het voorontwerp inzonderheid betrekking op schijnhuwelijken en "schijn-wettelijke samenwoningen", waarbij ze in hoofdzaak de regelgevende inhoud overnemen van bepalingen die momenteel van kracht zijn.

ALGEMENE OPMERKINGEN

I. — **HET BEGRIP "SCHIJNERKENNING"**

1. Het gebruik van het begrip "*complaisance*" in de Franse tekst van het voorontwerp om aan te geven dat alleen een afstammingsband wordt vastgesteld met als doel een verblijfsrechtelijk voordeel te bekomen, laat niet toe om de doelstelling die met het voorontwerp wordt nagestreefd duidelijk weer te geven.

Momenteel wordt het begrip "*filiation de complaisance*" gebezigd in het geval waarbij de vastgestelde afstammingsband niet overeenstemt met de biologische waarheid, wat de betrokken personen weten.[9]

In casu wordt met het voorontwerp niet de afwezigheid van een biologische realiteit gehekeld, maar wel de gevallen waarbij een afstammingsband wordt vastgesteld met de bedoeling om de wetgeving inzake de controle op de immigratie te omzeilen.

De steller van het voorontwerp wordt verzocht om dit voorontwerp te herzien in het licht van deze opmerking en daarbij te zorgen voor overeenstemming tussen de twee taalversies van de tekst.[10]

II. — **DE BESCHERMING VAN HET HOGER BELANG VAN HET KIND**

2.1. Elk kind beschikt over het fundamentele recht dat zijn belang de eerste overweging is bij elke beslissing die

7 Zie voetnoot 3.
8 Zie ook de opmerking met betrekking tot artikel 8.
9 N. Gallus, *La Filiation*, *RPDB*, 2016, 115.
10 In de Nederlandse tekst van het voorontwerp wordt het begrip "schijnerkenning" gebezigd.

ailleurs pas au caractère de "complaisance" à des fins de séjour de la demande filiation, bien que cette problématique puisse être soulevée. Il ressort de l'article 332*quinquies*, § 2, alinéa 1er, du Code civil que le refus d'une filiation de "complaisance" à des fins de séjour ne sera cependant décidé qu'à supposer qu'une telle situation soit contraire[7] à l'intérêt de l'enfant.

3. L'avant-projet, en son article 8 (article 330/2, alinéa 1er, *in fine*, en projet du Code civil), tend également à permettre à l'officier de l'état civil de lutter contre les "reconnaissance[s] [...] contraire[s] à l'ordre public"[8].

Par ses articles 11, 13 et 14, l'avant-projet porte en outre notamment sur les mariages de complaisance et les cohabitations légales de complaisance, reproduisant en cela en substance le contenu normatif de dispositions actuellement en vigueur.

OBSERVATIONS GÉNÉRALES

I. — **LA NOTION DE FILIATION DE "COMPLAISANCE"**

1. L'utilisation dans la version française de l'avant-projet du terme "complaisance" afin de qualifier l'établissement d'une filiation dans le seul but d'obtenir un avantage en matière de séjour ne permet pas de refléter avec clarté l'objectif poursuivi par l'avant-projet.

À l'heure actuelle, l'on parle de filiation de complaisance dans l'hypothèse où la filiation établie n'est pas conforme à la vérité biologique, ce que les personnes concernées n'ignorent pas [9].

Or, en l'espèce, ce n'est pas en tant que telle l'absence de réalité biologique de la filiation que l'avant-projet entend contester, mais bien l'hypothèse d'une filiation établie en vue de contourner la législation en matière de contrôle de l'immigration.

L'auteur de l'avant-projet est invité à revoir celui-ci à la lumière de la présente observation en veillant à aligner les deux versions linguistiques du texte[10].

II. — **LA PROTECTION DE L'INTÉRÊT SUPÉRIEUR DE L'ENFANT**

2.1. Chaque enfant dispose d'un droit fondamental à voir son intérêt pris en considération de manière primordiale dans

7 Voir la note 3.
8 Voir aussi l'observation formulée sur l'article 8.
9 N. Gallus, *La Filiation*, *R.P.D.B.*, 2016, p. 115.
10 La version néerlandaise de l'avant-projet utilise la notion de "schijnerkenning".

hem aangaat[11], inzonderheid krachtens artikel 22*bis* van de Grondwet[12] en artikel 3, lid 1, van het Verdrag "inzake de rechten van het kind" van 20 november 1989[13-14]. Elk kind beschikt eveneens over het recht op bescherming van zijn privéleven en zijn gezinsleven – wat onder meer het recht op een identiteit en op persoonlijke ontwikkeling omvat[15] – dat gewaarborgd wordt bij artikel 22 van de Grondwet[16] en bij artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens[17].

2.2. Het Comité voor de rechten van het kind van de Verenigde Naties preciseert dat krachtens artikel 3, lid 1, van het Verdrag "inzake de rechten van het kind", waarvan de inhoud overgenomen wordt in artikel 22*bis* van de Grondwet, het hoger belang van het kind "[doit être] reflecté et mis en oeuvre dans la totalité des dispositions législatives et réglementaires nationales"[18].

11 Wat betreft de evolutie van dat begrip binnen de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, zie G. Mathieu en A.-C. Rasson, "*L'intérêt de l'enfant sur le fil – Réflexion à partir des arrêts de la Cour constitutionnelle en matière de filiation*", *JT*, 2013, nr. 6525, 426.

12 Artikel 22*bis*, vierde lid, van de Grondwet luidt als volgt: "Het belang van het kind is de eerste overweging bij elke beslissing die het kind aangaat". Deze bepaling is in de Grondwet ingevoegd teneinde de beginselen van het Verdrag van 20 november 1989 "inzake de rechten van het kind" grondwettelijk te verankeren, daar dit verdrag niet rechtreeks toepasbaar is in het interne recht (*Parl.St.* Kamer 2007-08, nr. 0175/005, 3).

13 Artikel 3, lid 1, van het Verdrag "inzake de rechten van het kind" van 20 november 1989 luidt als volgt: "Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging".

14 België heeft bij de wet van 25 november 1991 "houdende goedkeuring van het Verdrag inzake de rechten van het kind aangenomen te New York op 20 november 1989" ingestemd met dat verdrag.

15 Zie o.m. EHRM 19 juli 2016, arrest *Calin e.a. t. Roemenië;* 13 juli 2006, arrest *Jäggi t. Zwitserland*.

16 Artikel 22 van de Grondwet bepaalt: "Ieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven en zijn gezinsleven, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden door de wet bepaald. De wet, het decreet of de in artikel 134 bedoelde regel waarborgen de bescherming van dat recht".

17 Artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens luidt als volgt: "1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling. 2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen".

18 Comité voor de rechten van het kind van de Verenigde Naties, algemeen commentaar nr. 14 (2013) "*sur le droit de l'enfant à ce que son intérêt supérieur soit une considération primordiale* (artikel 3, lid 1)", 62ste zitting (14 januari –1 februari 2013), 6.

toutes les décisions qui le concernent[11], en vertu notamment de l'article 22*bis* de la Constitution[12] et de l'article 3, § 1er, de la Convention "relative aux droits de l'enfant" du 20 novembre 1989[13-14]. Chaque enfant dispose également d'un droit à la protection de sa vie privée et familiale – qui implique notamment le droit à l'identité et à l'épanouissement personnel[15] – garanti par l'article 22 de la Constitution[16] et par l'article 8 de la Convention européenne des droits de l'homme[17].

2.2. Le Comité des droits de l'enfant des Nations Unies précise qu'en vertu de l'article 3, § 1er, de la Convention "relative aux droits de l'enfant", dont l'article 22*bis* de la Constitution entend reprendre la portée, l'intérêt supérieur de l'enfant doit être reflété et mis en œuvre dans la totalité des dispositions législatives et réglementaires nationales[18].

11 Sur l'évolution de cette notion au sein de la jurisprudence de la Cour constitutionnelle, voir G. Mathieu et A.-C. Rasson, "L'intérêt de l'enfant sur le fil – Réflexion à partir des arrêts de la Cour constitutionnelle en matière de filiation", *J.T.*, 2013, n° 6525, p. 426.

12 L'article 22*bis*, alinéa 4, de la Constitution prévoit:"Dans toute décision qui le concerne, l'intérêt de l'enfant est pris en considération de manière primordiale". Cette disposition a été introduite au sein de la Constitution afin d'y intégrer les principes de la Convention du 20 novembre 1989 "relative aux droits de l'enfant", celle-ci n'ayant pas d'effet direct en droit interne (*Doc. parl.*, Chambre, 2007-2008, n° 0175/005, p. 3).

13 L'article 3, § 1er, de la Convention "relative aux droits de l'enfant" du 20 novembre 1989 prévoit: "Dans toutes les décisions qui concernent les enfants, qu'elles soient le fait des institutions publiques ou privées de protection sociale, des tribunaux, des autorités administratives ou des organes législatifs, l'intérêt supérieur de l'enfant doit être une considération primordiale".

14 Cette Convention a fait l'objet de la loi belge d'assentiment du 25 novembre 1991 "portant approbation de la Convention relative aux droits de l'enfant adoptée à New York le 20 novembre 1989".

15 Voir notamment Cour eur. D.H., 19 juillet 2016, arrêt *Calin et autres c. Roumanie;* 13 juillet 2006, arrêt *Jäggi c. Suisse*.

16 L'article 22 de la Constitution précise: "Chacun a droit au respect de sa vie privée et familiale, sauf dans les cas et conditions fixés par la loi. La loi, le décret ou la règle visée à l'article 134 garantissent la protection de ce droit".

17 L'article 8 de la Convention européenne des droits de l'homme énonce ce qui suit: "1. Toute personne a droit au respect de sa vie privée et familiale, de son domicile et de sa correspondance. 2. Il ne peut y avoir ingérence d'une autorité publique dans l'exercice de ce droit que pour autant que cette ingérence est prévue par la loi et qu'elle constitue une mesure qui, dans une société démocratique, est nécessaire à la sécurité nationale, à la sûreté publique, au bien-être économique du pays, à la défense de l'ordre et à la prévention des infractions pénales, à la protection de la santé ou de la morale, ou à la protection des droits et libertés d'autrui".

18 Comité des droits de l'enfant des Nations Unies, observation générale n° 14 (2013) "sur le droit de l'enfant à ce que son intérêt supérieur soit une considération primordiale (article 3, par. 1er)", 62e session (14 janvier-1er février 2013), p. 6.

Artikel 7, lid 1, van het Verdrag "inzake de rechten van het kind"[19] verleent onder meer aan elk kind het recht om "voor zover mogelijk, (...) zijn of haar ouders te kennen en door hen te worden verzorgd". De vaststelling van een juridische afstammingsband kan helpen bij de waarborging van dat recht.

Het Comité voor de rechten van het kind stelt voorts vast dat:

"*les jeunes enfants peuvent également subir les conséquences d'une discrimination dirigée contre leurs parents, par exemple, s'ils sont nés hors mariage ou dans des circonstances qui ne correspondent pas aux valeurs traditionnelles de la société, ou si leurs parents sont des réfugiés ou des demandeurs d'asile. Les États parties ont pour responsabilité de surveiller et de combattre la discrimination sous quelque forme que ce soit et quel qu'en soit le contexte – au sein de la famille ou de la communauté, à l'école ou dans le cadre d'autres institutions*"[20].

Het Grondwettelijk Hof heeft in dat verband geoordeeld dat noch artikel 22, eerste lid, van de Grondwet, noch artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens een overheidsinmenging in het recht op de eerbiediging van het privéleven en het gezinsleven uitsluiten, maar vereisen dat zij wordt toegestaan door een voldoende precieze wettelijke bepaling, dat zij beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke behoefte en dat zij evenredig is met de daarmee nagestreefde wettige doelstelling.[21]

2.3. De wetgever beschikt bij de uitwerking van een regeling die een overheidsinmenging in het privéleven inhoudt, over een appreciatiemarge om rekening te houden met een billijk evenwicht tussen de tegenstrijdige belangen van het individu en de samenleving in haar geheel.

Die appreciatiemarge van de wetgever is evenwel niet onbegrensd.

Om te oordelen of een wettelijke regeling verenigbaar is met het recht op eerbiediging van het privéleven, moet worden nagegaan of de wetgever een billijk evenwicht heeft gevonden tussen alle rechten en belangen die in het geding zijn.[22]

Met betrekking tot de verwijdering van een ouder van het grondgebied heeft de Grote Kamer van het Europees Hof voor de rechten van de mens onlangs de volgende beginselen

L'article 7, § 1er, de la Convention "relative aux droits de l'enfant" [19] reconnaît notamment à chaque enfant le droit de connaître ses parents et d'être élevé par eux dans la mesure du possible. L'établissement d'une filiation juridique est de nature à favoriser la mise en œuvre de ce droit.

Le Comité des droits de l'enfant constate encore que:

"les jeunes enfants peuvent également subir les conséquences d'une discrimination dirigée contre leurs parents, par exemple, s'ils sont nés hors mariage ou dans des circonstances qui ne correspondent pas aux valeurs traditionnelles de la société, ou si leurs parents sont des réfugiés ou des demandeurs d'asile. Les États parties ont pour responsabilité de surveiller et de combattre la discrimination sous quelque forme que ce soit et quel qu'en soit le contexte – au sein de la famille ou de la communauté, à l'école ou dans le cadre d'autres institutions"[20].

Ainsi que l'a jugé la Cour constitutionnelle, ni l'article 22, alinéa 1er, de la Constitution, ni l'article 8 de la Convention des droits de l'homme n'excluent une ingérence d'une autorité publique dans l'exercice du droit à la vie privée et à la vie familiale mais ils exigent que cette ingérence soit prévue par une disposition législative suffisamment précise, qu'elle corresponde à un besoin social impérieux et soit proportionnée à l'objectif légitime qu'elle poursuit [21].

2.3. Le législateur, lorsqu'il élabore un régime qui entraîne une ingérence de l'autorité publique dans la vie privée, jouit d'une marge d'appréciation pour tenir compte du juste équilibre à ménager entre les intérêts concurrents de l'individu et de la société dans son ensemble.

Cette marge d'appréciation du législateur n'est cependant pas illimitée.

Pour apprécier si une règle légale est compatible avec le droit au respect de la vie privée, il convient de vérifier si le législateur a trouvé un juste équilibre entre tous les droits et intérêts en cause [22].

S'agissant de l'éloignement du territoire d'un parent, la Cour européenne des droits de l'homme, dans sa formation en Grande Chambre, a récemment rappelé les principes

---

19 Artikel 7, lid 1, van het Verdrag "inzake de rechten van het kind" van 20 november 1989 luidt als volgt: "Het kind wordt onmiddellijk na de geboorte ingeschreven en heeft vanaf de geboorte het recht op een naam, het recht een nationaliteit te verwerven en, voor zover mogelijk, het recht zijn of haar ouders te kennen en door hen te worden verzorgd".

20 Comité voor de rechten van het kind van de Verenigde Naties, algemeen commentaar nr. 7 (2005) "*relative à la mise en oeuvre des droits de l'enfant dans la petite enfance*", nr. 12.

21 Zie in dat verband N. Gallus en A.-Ch. Gysel "*Les décisions récentes de la Cour constitutionnelle en matière de filiation: humanisme ou aberration?*", *http://www.arcdroit.ulb.ac.be/Archives_Decisions_justice_2012_files/ De %CC %81cisions %20justice %20aberrantes %20- %20Filiation.pdf*.

22 Zie bijvoorbeeld EHRM 6 juli 2010, arrest *Backlund t. Finland*, § 46.

19 L'article 7, § 1er, de la Convention "relative aux droits de l'enfant" du 20 novembre 1989 prévoit: "L'enfant est enregistré aussitôt à sa naissance et a dès celle-ci le droit à un nom, le droit d'acquérir une nationalité et, dans la mesure du possible, le droit de connaître ses parents et d'être élevé par eux".

20 Comité des droits de l'enfant des Nations Unies, observation générale n° 7 (2005) "relative à la mise en œuvre des droits de l'enfant dans la petite enfance", n° 12.

21 Voir à ce sujet N. Gallus et A.-Ch. Gysel, "Les décisions récentes de la Cour constitutionnelle en matière de filiation: humanisme ou aberration?", *http://www.arcdroit.ulb.ac.be/Archives_Decisions_justice_2012_files/De %CC %81cisions %20justice %20aberrantes %20- %20Filiation.pdf*.

22 Voir par exemple: Cour eur. D.H., 6 juillet 2010, arrêt *Backlund c. Finlande*, § 46.

herhaald in een arrest van 3 oktober 2014, *Jeunesse t. Nederland* (verzoekschrift 12738/10):

"1. *Lorsque des enfants sont concernés, il faut prendre en compte leur intérêt supérieur (Tuquabo-Tekle et autres c. Pays-Bas, no 60665/00, § 44, 1er décembre 2005; mutatis mutandis, Popov c. France, nos 39472/07 et 39474/07, § § 139-140, 19 janvier 2012; Neulinger et Shuruk, précité, § 135, et X c. Lettonie [GC], no 27853/09, § 96, CEDH 2013). Sur ce point particulier, la Cour rappelle que l'idée selon laquelle l'intérêt supérieur des enfants doit primer dans toutes les décisions qui les concernent fait l'objet d'un large consensus, notamment en droit international (Neulinger et Shuruk, précité, § 135, et X c. Lettonie, précité, § 96). Cet intérêt n'est certes pas déterminant à lui seul, mais il faut assurément lui accorder un poids important. Pour accorder à l'intérêt supérieur des enfants qui sont directement concernés une protection effective et un poids suffisant, les organes décisionnels nationaux doivent en principe examiner et apprécier les éléments touchant à la commodité, à la faisabilité et à la proportionnalité d'un éventuel éloignement de leur père ou mère ressortissants d'un pays tiers*"[23].

Met betrekking tot de definitie van het belang van het kind wordt in dat arrest verwezen naar het arrest van de Grote Kamer van 6 juli 2010, *Neulinger* en *Shuruk t. Zwitserland* (verzoekschrift 41615/07), waarin inzake de ontvoering van een kind door een ouder, onder meer het volgende te lezen staat:

"2. *L'intérêt de l'enfant présente un double aspect. D'une part, il prévoit que les liens entre lui et sa famille soient maintenus, sauf dans les cas où celle-ci se serait montrée particulièrement indigne. En conséquence, seules des circonstances tout à fait exceptionnelles peuvent en principe conduire à une rupture du lien familial et tout doit être mis en œuvre pour maintenir les relations personnelles et, le cas échéant, le moment venu, "reconstituer" la famille (Gnahoré c. France, précité, § 59). D'autre part, il est certain que garantir à l'enfant une évolution dans un environnement sain relève de cet intérêt et que l'article 8 ne saurait autoriser un parent à prendre des mesures préjudiciables à la santé et au développement de son enfant (voir, parmi d'autres, Elsholz c. Allemagne [GC], no 25735/94, § 50, CEDH 2000-VIII, et Maršálek c. République tchèque, no 8153/04, § 71, 4 avril 2006)*.

(…)

3. *Il découle de l'article 8 que le retour de l'enfant ne saurait être ordonné de façon automatique ou mécanique dès lors que la Convention de La Haye s'applique. L'intérêt supérieur de l'enfant, du point de vue de son développement personnel, dépend en effet de plusieurs circonstances individuelles, notamment de son âge et de sa maturité, de la présence ou de l'absence de ses parents, de l'environnement dans lequel il vit et de son histoire personnelle (voir les lignes directrices du HCR, paragraphe 52 ci-dessus). C'est pourquoi il doit s'apprécier au cas par cas. Cette tâche revient en premier lieu aux autorités nationales, qui ont souvent le bénéfice de contacts directs avec les intéressés. Elles jouissent pour ce faire*

[23] Zie de commentaar bij dat arrest door E. Merckx, "Het belang van het kind en gezinshereniging onder art. 8 EVRM na het arrest-Jeunesse", *T. Vreemd*., 2015/4, 258-269.

suivants dans un arrêt du 3 octobre 2014, *Jeunesse c. Pays-Bas* (req. n° 12738/10):

"1. Lorsque des enfants sont concernés, il faut prendre en compte leur intérêt supérieur (*Tuquabo-Tekle et autres c. Pays-Bas*, n° 60665/00, § 44, 1er décembre 2005; *mutatis mutandis*, *Popov c. France*, nos 39472/07 et 39474/07, § § 139-140, 19 janvier 2012; *Neulinger et Shuruk*, précité, § 135, et *X c. Lettonie* [GC], n° 27853/09, § 96, CEDH 2013). Sur ce point particulier, la Cour rappelle que l'idée selon laquelle l'intérêt supérieur des enfants doit primer dans toutes les décisions qui les concernent fait l'objet d'un large consensus, notamment en droit international (*Neulinger et Shuruk*, précité, § 135, et *X c. Lettonie*, précité, § 96). Cet intérêt n'est certes pas déterminant à lui seul, mais il faut assurément lui accorder un poids important. Pour accorder à l'intérêt supérieur des enfants qui sont directement concernés une protection effective et un poids suffisant, les organes décisionnels nationaux doivent en principe examiner et apprécier les éléments touchant à la commodité, à la faisabilité et à la proportionnalité d'un éventuel éloignement de leur père ou mère ressortissants d'un pays tiers"[23].

S'agissant de la définition de l'intérêt de l'enfant, cet arrêt renvoie à l'arrêt de Grande Chambre du 6 juillet 2010, *Neulinger et Shuruk c. Suisse* (req. n° 41615/07), où l'on peut lire notamment, dans une affaire relative à un enlèvement parental d'enfant:

"2. L'intérêt de l'enfant présente un double aspect. D'une part, il prévoit que les liens entre lui et sa famille soient maintenus, sauf dans les cas où celle-ci se serait montrée particulièrement indigne. En conséquence, seules des circonstances tout à fait exceptionnelles peuvent en principe conduire à une rupture du lien familial et tout doit être mis en œuvre pour maintenir les relations personnelles et, le cas échéant, le moment venu, "reconstituer" la famille (*Gnahoré c. France*, précité, § 59). D'autre part, il est certain que garantir à l'enfant une évolution dans un environnement sain relève de cet intérêt et que l'article 8 ne saurait autoriser un parent à prendre des mesures préjudiciables à la santé et au développement de son enfant (voir, parmi d'autres, *Elsholz c. Allemagne* [GC], n° 25735/94, § 50, CEDH 2000-VIII, et *Maršálek c. République tchèque*, n° 8153/04, § 71, 4 avril 2006).

[…]

3. Il découle de l'article 8 que le retour de l'enfant ne saurait être ordonné de façon automatique ou mécanique dès lors que la Convention de La Haye s'applique. L'intérêt supérieur de l'enfant, du point de vue de son développement personnel, dépend en effet de plusieurs circonstances individuelles, notamment de son âge et de sa maturité, de la présence ou de l'absence de ses parents, de l'environnement dans lequel il vit et de son histoire personnelle (voir les lignes directrices du HCR, paragraphe 52 ci-dessus). C'est pourquoi il doit s'apprécier au cas par cas. Cette tâche revient en premier lieu aux autorités nationales, qui ont souvent le bénéfice de contacts directs avec les intéressés. Elles jouissent pour ce

[23] Voir le commentaire de cet arrêt par E. Merckx, "*Het belang van het kind en gezinshereniging onder art. 8 EVRM na het arrest*-Jeunesse", *T. Vreemd.*, 2015/4, pp. 258 à 269.

d'une certaine marge d'appréciation, laquelle s'accompagne toutefois d'un contrôle européen en vertu duquel la Cour examine sous l'angle de la Convention les décisions qu'elles ont rendues dans l'exercice de ce pouvoir (voir, par exemple, Hokkanen c. Finlande, 23 septembre 1994, § 55, série A no 299-A, p. 20, et Kutzner, précité, § § 65-66; voir également Tiemann c. France et Allemagne (déc.), nos 47457/99 et 47458/99, CEDH 2000-IV, Bianchi, précité, § 92, et Carlson, précité, § 69)".

Volgens een vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens vormt de controle op de immigratie een legitieme doelstelling die door de wetgever kan worden nagestreefd.[24] Gelet op de bovenstaande overwegingen dient de wetgever wanneer hij die doelstelling probeert te verwezenlijken, een billijk evenwicht te zoeken tussen de verschillende belangen die in het geding zijn, waarbij het belang van de kinderen waarvan sprake in het voorontwerp van wet de eerste overweging dient te vormen.

3. In het voorontwerp wordt de ambtenaar van de burgerlijke stand in het geval bedoeld in het ontworpen artikel 330/2 van het Burgerlijk Wetboek (artikel 9 van het voorontwerp) of de procureur des Konings of de rechter, in de gevallen bedoeld in het ontworpen artikel 330/3 van het Burgerlijk Wetboek en in het ontworpen artikel 79*quinquies* van de wet van 15 december 1980 "betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen" (artikel 13 van het voorontwerp), niet uitdrukkelijk opgelegd om het belang van het kind als eerste overweging in aanmerking te nemen alvorens de vaststelling van een erkenning te weigeren, daarvan de nietigverklaring te vorderen of deze nietig te verklaren.

Indien in de ontworpen tekst geen andersluidende bepalingen worden opgenomen, zou het, zoals de gemachtigde van de minister heeft bevestigd, voldoende zijn dat de voorwaarden bepaald in het ontworpen artikel 330/1 van het Burgerlijk Wetboek zijn vervuld opdat de erkenning geweigerd of vernietigd wordt, ondanks het feit dat zulk een beslissing strijdig zou zijn met het belang van het kind.

Pas in het stadium van een eventuele rechtsvordering tot onderzoek naar het vaderschap, moederschap of meemoederschap zou het belang van het kind in aanmerking worden genomen.[25]

Aldus schendt de wetgever artikel 22*bis* van de Grondwet en artikel 3, lid 1, van het Verdrag "inzake de rechten van het kind".

faire d'une certaine marge d'appréciation, laquelle s'accompagne toutefois d'un contrôle européen en vertu duquel la Cour examine sous l'angle de la Convention les décisions qu'elles ont rendues dans l'exercice de ce pouvoir (voir, par exemple, *Hokkanen c. Finlande*, 23 septembre 1994, § 55, série A n° 299-A, p. 20, et *Kutzner*, précité, § § 65-66; voir également *Tiemann c. France et Allemagne* (déc.), nos 47457/99 et 47458/99, CEDH 2000-IV, *Bianchi*, précité, § 92, et *Carlson*, précité, § 69)".

Selon une jurisprudence constante de la Cour européenne des droits de l'homme, le contrôle de l'immigration constitue un objectif légitime pouvant être poursuivi par le législateur[24]. Compte tenu des considérations qui précèdent, lors de la poursuite de cet objectif, le législateur doit cependant veiller à respecter un juste équilibre entre les différents intérêts en présence, en accordant une importance primordiale à l'intérêt des enfants concernés par l'avant-projet de loi.

3. L'avant-projet ne prévoit pas expressément l'obligation, pour l'officier de l'état civil, dans l'hypothèse visée par l'article 330/2 en projet du Code civil (article 9 de l'avant-projet) ou pour le procureur du Roi ou pour le juge, dans les hypothèses visées par l'article 330/3 en projet du Code civil et par l'article 79*quinquies* en projet de la loi du 15 décembre 1980 "sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers" (article 13 de l'avant-projet), de prendre en considération de manière primordiale l'intérêt de l'enfant avant de refuser l'établissement d'une reconnaissance, d'en poursuivre l'annulation ou de l'annuler.

À défaut de précision en sens contraire dans le texte en projet et ainsi que l'a confirmé le délégué du ministre, il suffirait en effet que les conditions de l'article 330/1 en projet du Code civil soient réunies pour que la reconnaissance soit refusée ou annulée et ce, quand bien même une telle décision serait contraire à l'intérêt de l'enfant.

Ce n'est qu'au stade de l'éventuelle action judiciaire en recherche de paternité, de maternité ou de comaternité que l'intérêt de l'enfant sera pris en considération[25].

Ce faisant, le législateur porte atteinte à l'article 22*bis* de la Constitution et à l'article 3, § 1er, de la Convention "relative aux droits de l'enfant".

---

[24] Voornoemd arrest *Jeunesse t. Nederland*, § 100. Zie o.m. EHRM 26 juni 2014, arrest *M.E. t. Zweden*, § 71; 30 juli 2013, arrest *Berisha t. Zwitserland*, § 49; 28 juni 2011, arrest *Nunez t. Noorwegen*, § § 66, 70, 83 en 84.

[25] Artikel 332*quinquies*, § 2, eerste lid, *in fine*, van het Burgerlijk Wetboek (zie eveneens voetnoot 3).

[24] Arrêt *Jeunesse c. Pays-Bas* précité, § 100. Voir notamment Cour eur. D.H., 26 juin 2014, arrêt *M.E. c. Suède*, § 71; 30 juillet 2013, arrêt *Berisha c. Suisse*, § 49; arrêt *Nunez c. Norvège*, 28 juin 2011, § § 66, 70, 83 et 84.

[25] Article 332*quinquies*, § 2, alinéa 1er, *in fine*, du Code civil (voir aussi la note 3).

Het Comité voor de rechten van het kind stelt immers dat krachtens artikel 3, lid 1, van het Verdrag "inzake de rechten van het kind"[26] de Verdragsluitende staten de verplichting hebben om

"*de veiller à ce que l'intérêt supérieur de l'enfant soit intégré de manière appropriée et systématiquement appliqué dans toutes les actions conduites par une institution publique, en particulier toutes les mesures d'application et les procédures administratives et judiciaires qui ont une incidence directe ou indirecte sur les enfants*"[27].

Het comité stelt voorts het volgende:

"*l'expression "doit être" impose aux États une obligation juridique stricte et signifie qu'ils n'ont pas le pouvoir discrétionnaire de décider s'il y a lieu ou non d'évaluer l'intérêt supérieur de l'enfant et de lui attribuer le poids requis en tant que considération primordiale dans toute mesure qu'ils adoptent*". [28]

Bijgevolg moet er eveneens worden voorzien in de verplichting om het belang van het kind als eerste overweging in aanmerking te nemen in het stadium waarin de erkenning wordt geweigerd (ontworpen artikel 330/2 van het Burgerlijk Wetboek) of nietig verklaard (ontworpen artikel 330/3 van het Burgerlijk Wetboek en artikel 79*quinquies* van de wet van 15 december 1980) omdat het zou gaan om een "schijnerkenning" als bedoeld in het ontworpen artikel 330/1 van het Burgerlijk Wetboek.

In dat verband behoort rekening gehouden te worden met de arresten nrs. 30/2013, 101/2015 en 102/2015 van het Grondwettelijk Hof, waarin staat dat het belang van het kind niet louter marginaal mag worden getoetst.

Aldus heeft het Grondwettelijk Hof zich in arrest 30/2013 van 7 maart 2013 als volgt uitgesproken:

"B.5.3. Zowel artikel 22*bis*, vierde lid, van de Grondwet als artikel 3, lid 1, van het Verdrag inzake de rechten van het kind verplichten de rechtscolleges om in de eerste plaats het belang van het kind in aanmerking te nemen in de procedures die op het kind betrekking hebben. Artikel 22*bis*, vijfde lid, van de Grondwet geeft de bevoegde wetgever overigens de opdracht te waarborgen dat het belang van het kind de eerste overweging is".

III. — **SCHIJNERKENNING MET HET OOGMERK EEN VERBLIJF TE VERWERVEN IN HET GEVAL VAN BIOLOGISCHE AFSTAMMING**

4. Het voorontwerp van wet vindt zijn oorsprong in de jaarverslagen van het College van procureurs-generaal over

Le Comité des droits de l'enfant précise en effet qu'en vertu de l'article 3, § 1er, de la Convention "relative aux droits de l'enfant"[26], les États ont

"l'obligation de veiller à ce que l'intérêt supérieur de l'enfant soit intégré de manière appropriée et systématiquement appliqué dans toutes les actions conduites par une institution publique, en particulier toutes les mesures d'application et les procédures administratives et judiciaires qui ont une incidence directe ou indirecte sur les enfants" [27].

Le Comité précise encore que

"l'expression "doit être" impose aux États une obligation juridique stricte et signifie qu'ils n'ont pas le pouvoir discrétionnaire de décider s'il y a lieu ou non d'évaluer l'intérêt supérieur de l'enfant et de lui attribuer le poids requis en tant que considération primordiale dans toute mesure qu'ils adoptent" [28].

Par conséquent, il convient également d'imposer la prise en considération de l'intérêt de l'enfant de manière primordiale au stade du refus de la reconnaissance (article 330/2 en projet du Code civil) ou de l'annulation de la reconnaissance (article 330/3 en projet du Code civil et article 79*quinquies* de la loi du 15 décembre 1980) pour motif de "complaisance" au sens de l'article 330/1 en projet du Code civil.

L'on aura égard, dans ce cadre, aux arrêts nos 30/2013, 101/2015 et 102/2015 de la Cour constitutionnelle, qui précisent que la prise en considération de cet intérêt ne peut être marginale.

Ainsi, la Cour constitutionnelle, dans son arrêt n° 30/2013 du 7 mars 2013, se prononce comme suit:

"B.5.3. Tant l'article 22*bis*, alinéa 4, de la Constitution que l'article 3, paragraphe 1, de la Convention relative aux droits de l'enfant imposent aux juridictions de prendre en compte, de manière primordiale, l'intérêt de l'enfant dans les procédures le concernant. L'article 22*bis*, alinéa 5, de la Constitution donne par ailleurs au législateur compétent la mission de garantir que l'intérêt de l'enfant soit pris en considération de manière primordiale".

III. — **LA FILIATION DE "COMPLAISANCE" À DES FINS DE SÉJOUR EN PRÉSENCE D'UNE FILIATION BIOLOGIQUE**

4. L'avant-projet de loi trouve son origine dans les rapports annuels du Collège des procureurs généraux relatifs aux

---

26 In artikel 22*bis* van de Grondwet wordt de inhoud van deze bepaling overgenomen.

27 Comité voor de rechten van het kind van de Verenigde Naties, algemeen commentaar nr. 14 (2013) '*sur le droit de l'enfant à ce que son intérêt supérieur soit une considération primordiale* (artikel 3, lid 1), 62ste zitting (14 januari –1 februari 2013), 5.

28 *Ibid*, 10.

26 L'article 22*bis* de la Constitution reprend la teneur de cette disposition.

27 Comité des droits de l'enfant des Nations Unies, observation générale n° 14 (2013) "sur le droit de l'enfant à ce que son intérêt supérieur soit une considération primordiale (article 3, paragraphe 1er)", 62e session (14 janvier-1er février 2013), p. 5.

28 *Ibid.* p. 10.

de moeilijkheden die hoven en rechtbanken ondervinden bij de toepassing of de interpretatie van wetten.

De situaties die daarin door het College van procureurs-generaal aan de kaak zijn gesteld hebben betrekking op de gevallen waarin geen enkele biologische verwantschap bestaat tussen de kandidaat voor het ouderschap en het kind waarop het verzoek tot erkenning van de afstammingsband betrekking heeft.

Uit de memorie van toelichting blijkt echter dat de steller van het voorontwerp ook de strijd wenst aan te binden met de gevallen waarin

"er effectief kinderen verwekt worden enkel met het oog op het verblijfsrechtelijk voordeel. Er is in dat geval een biologische band, maar eenmaal het verblijfsrechtelijk voordeel bekomen worden het kind en de andere ouder in de steek gelaten".

Om die verschillende gevallen van schijnerkenning te bestrijden, machtigt het voorontwerp van wet enerzijds, zoals reeds gezegd, de ambtenaar van de burgerlijke stand om de erkenning van een kind te weigeren, en voorziet het anderzijds in de mogelijkheid dat de procureur des Konings de vernietiging van die erkenning vordert wanneer voldaan is aan de voorwaarden van het ontworpen artikel 330/1 van het Burgerlijk Wetboek.

De erkenning zou dus kunnen worden geweigerd of vernietigd louter op basis van het feit dat het gaat om een schijnerkenning met het oog op een verblijf, zelfs al levert de kandidaat voor het ouderschap het bewijs van zijn biologische verwantschap of van zijn instemming met de verwekking, overeenkomstig de wet van 6 juli 2007 "betreffende de medisch begeleide voortplanting en de bestemming van de overtallige embryo's en de gameten".[29]

Aldus doet het voorontwerp, doordat het recht belemmert van ieder kind om voor zover mogelijk zijn ouders te kennen en door hen te worden verzorgd, op buitensporige wijze afbreuk aan het principe dat het belang van het kind de eerste overweging moet zijn bij elke beslissing die het aangaat, alsook aan zijn recht op de bescherming van zijn privéleven en zijn gezinsleven, gewaarborgd bij de voornoemde grondwettelijke en internationaalrechtelijke bepalingen.

Louter de strijd tegen het onterecht verkrijgen van voordelen inzake het verblijf op het Belgisch grondgebied kan op zich, los dus van iedere andere overweging die steunt op het belang van het kind, immers niet rechtvaardigen dat wordt verhinderd dat een afstamming wordt vastgesteld die met de biologische verwantschap overeenstemt.[30]

difficultés d'application ou d'interprétation posées par les lois aux cours et tribunaux.

Les situations dénoncées à cette occasion par le Collège des procureurs généraux concernent les hypothèses dans lesquelles il n'existe aucun lien de filiation biologique entre le candidat à la parentalité et l'enfant visé par la demande de filiation.

Il ressort cependant de l'exposé des motifs que l'auteur de l'avant-projet entend également lutter contre l'hypothèse de

"la conception effective d'enfants dans le seul but d'obtenir un avantage en matière de séjour. Dans ce cas il existe un lien biologique, mais dès l'obtention de l'avantage en matière de séjour, l'enfant et l'autre parent sont abandonnés".

Comme on l'a vu, afin de lutter contre ces différentes hypothèses de filiation de "complaisance", l'avant-projet de loi, d'une part, habilite l'officier de l'état civil à refuser la reconnaissance d'un enfant et, d'autre part, autorise le procureur du Roi à demander l'annulation de celle-ci lorsque les conditions de l'article 330/1 en projet du Code civil sont réunies.

Le refus de reconnaissance ou l'annulation de la reconnaissance pourrait donc intervenir pour le seul motif qu'il s'agit d'une reconnaissance de "complaisance" à des fins de séjour alors même que le candidat à la parentalité apporterait la preuve de sa filiation biologique ou de son consentement à la conception conformément à la loi du 6 juillet 2007 "relative à la procréation médicalement assistée et à la destination des embryons surnuméraires et des gamètes"[29].

Ce faisant, l'avant-projet, en entravant le droit de chaque enfant de connaître ses parents et d'être élevé par eux dans la mesure du possible porte atteinte de manière disproportionnée à la prise en considération de son intérêt de manière primordiale dans toutes les décisions qui le concernent, ainsi qu'à son droit à la protection de sa vie privée et familiale, garantis par les dispositions constitutionnelles et de droit international précitées.

En effet, le seul souci de lutter contre l'obtention d'avantages indus en matière de séjour sur le territoire belge ne peut, en soi, abstraction faite de toute autre considération fondée sur l'intérêt de l'enfant, justifier qu'il soit fait obstacle à l'établissement d'une filiation correspondant à la filiation biologique[30].

---

29 Hoewel een kandidaat-ouder die gebruikmaakt van het erkenningssysteem om een afstamming te laten vaststellen, geen biologische verwantschap met het kind moet aantonen, valt niet uit te sluiten dat deze toch een dergelijk bewijs levert.

30 Vgl. de artikelen 329*bis*, § 2, derde lid, laatste zin, en 332*quinquies*, § 2, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek.

29 Si le recours au mécanisme de la reconnaissance afin d'établir une filiation n'exige pas la preuve, par le candidat à la parentalité, de son lien de filiation biologique avec l'enfant, il ne peut être exclu qu'une telle preuve soit cependant fournie par le candidat à la parentalité.

30 Comp. les articles 329*bis*, § 2, alinéa 3, dernière phrase, et 332*quinquies,* § 2, alinéa 1er, du Code civil.

De automatische vaststelling van de afstamming van moederszijde die voortvloeit uit artikel 312 van het Burgerlijk Wetboek, wordt door het voorontwerp overigens niet op de helling gezet op grond van het loutere feit dat het kind waarvan de moeder is bevallen, zou zijn verwekt met als enige doel een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen.

IV. — **INPASSING VAN HET VOORONTWERP IN DE BESTAANDE WETGEVING**

5. De afdeling Wetgeving vraagt zich af of het voorliggende dispositief volledig in te passen valt in heel de regeling voor de erkenning van kinderen die in het Burgerlijk Wetboek is uitgewerkt.

Het voorontwerp verandert immers niets aan de tekst van artikel 329*bis*, § 2, derde lid, van het Burgerlijk Wetboek, dat betrekking heeft op het geval waarin de toestemming voor de erkenning via een gerechtelijke procedure moet worden verkregen indien een van de personen wiens toestemming vereist is, die toestemming weigert. Meer in het bijzonder bepaalt het voorontwerp niet dat de geadieerde rechtbank in de verzoeningsfase (artikel 329*bis*, § 2, derde lid, tweede en derde zin) of, bij ontstentenis daarvan, wanneer ze zich op welke wijze dan ook over de zaak moet uitspreken, zich er absoluut van moet vergewissen dat het niet om een erkenning gaat die enkel gericht is op het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel in de zin van het ontworpen artikel 330/1 van het Burgerlijk Wetboek. Er wordt evenmin uitdrukkelijk bepaald dat de ambtenaar van de burgerlijke stand die de erkenning op basis van de aldus verkregen gerechtelijke toestemming moet registreren, zich daar nog tegen kan verzetten indien het om een erkenning blijkt te gaan die onder de voornoemde bepaling valt.

Toen de vertegenwoordiger van de minister verzocht is dat punt te verduidelijken, heeft hij het volgende meegedeeld:

"De erkenning, vb. in artikel 329*bis*, koppelen aan een toestemming door het parket is in strijd met het opzet van de erkenning zoals steeds voor ogen werd gehouden door de wetgever. De erkenning is een eenvoudige wijze om de afstamming vast te stellen indien het vermoeden van vaderschap niet speelt, en dit gebaseerd op de loutere wil van de erkenner. Het is niet de bedoeling van de indieners van het wetsontwerp om hier aan te raken, wel om specifieke gevallen van fraude uit te sluiten. Het kan niet de bedoeling zijn om elke erkenning afhankelijk te maken van een toestemming door het parket (zo is artikel 332 immers opgevat: een voorafgaande toestemming wordt vereist).

Bovendien zal de rechter, in geval van verzet van de moeder of de persoon t.a.v. wie de afstamming vaststaat, rekening houden met het belang van het kind en dus ook rekening houdend met het eventuele schijnkarakter, d.i. de vaststelling van de afstammingsband enkel met het oog op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel.

Indien er geen verzet is, blijft er de controle door de ambtenaar van de burgerlijke stand zoals hiervoor uiteengezet".

L'avant-projet ne remet d'ailleurs pas en cause l'établissement automatique de la filiation maternelle résultant de l'article 312 du Code civil pour le seul motif que l'enfant dont la mère aurait accouché aurait été conçu dans le seul but d'obtenir un avantage en matière de séjour.

IV. — **L'INSERTION DE L'AVANT-PROJET DANS LA LÉGISLATION EXISTANTE**

5. La section de législation s'interroge sur la parfaite cohérence de l'insertion du dispositif à l'examen au sein du système global de reconnaissance d'enfants mis en place par le Code civil.

L'avant-projet laisse en effet inchangé le dispositif de l'article 329*bis*, § 2, alinéa 3, du Code civil, qui concerne l'hypothèse où, l'une des personnes appelées à consentir s'y refusant, l'autorisation de reconnaissance devra être obtenue par le biais d'une procédure judiciaire. En particulier, l'avant-projet ne prévoit pas qu'au stade de la conciliation (article 329*bis*, § 2, alinéa 3, deuxième et troisième phrases) ou, à défaut, dans la manière dont la juridiction saisie aura à trancher la cause, il y aura nécessairement lieu pour elle de s'assurer qu'il n'y va pas d'une reconnaissance qui vise uniquement l'obtention d'un avantage en matière de séjour au sens de l'article 330/1 en projet du Code civil. Pas davantage n'est-il expressément prévu que l'officier d'état civil appelé à recevoir la reconnaissance sur le fondement de l'autorisation judiciaire ainsi obtenue, pourra encore s'y opposer s'il s'avère qu'il s'agit là d'une reconnaissance visée par la disposition précitée.

Invité à clarifier ce point, le représentant du ministre a affirmé ce qui suit:

"*De erkenning, vb. in artikel 329bis, koppelen aan een toestemming door het parket is in strijd met het opzet van de erkenning zoals steeds voor ogen werd gehouden door de wetgever. De erkenning is een eenvoudige wijze om de afstamming vast te stellen indien het vermoeden van vaderschap niet speelt, en dit gebaseerd op de loutere wil van de erkenner. Het is niet de bedoeling van de indieners van het wetsontwerp om hier aan te raken, wel om specifieke gevallen van fraude uit te sluiten. Het kan niet de bedoeling zijn om elke erkenning afhankelijk te maken van een toestemming door het parket (zo is artikel 332 immers opgevat: een voorafgaande toestemming wordt vereist).*

Bovendien zal de rechter, in geval van verzet van de moeder of de persoon t.a.v. wie de afstamming vaststaat, rekening houden met het belang van het kind en dus ook rekening houdend met het eventuele schijnkarakter, d.i. de vaststelling van de afstammingsband enkel met het oog op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel.

Indien er geen verzet is, blijft er de controle door de ambtenaar van de burgerlijke stand zoals hiervoor uiteengezet".

Die uitleg[31] bevat nog geen antwoord op de vraag of de geadieerde rechtbank in de verzoeningsfase die in artikel 329*bis*, § 2, derde lid, tweede en derde zin, wordt bedoeld, kan of moet weigeren aan de uiteindelijk gegeven toestemmingen akte te verlenen indien ze vermoedt dat de erkenning bedrieglijk is. De uitleg bevat evenmin een antwoord op de vraag welke bevoegdheden de ambtenaar van de burgerlijke stand eventueel heeft na afloop van de civielrechtelijke procedure.

In het aldus verschafte antwoord lijkt er overigens van uit te worden gegaan dat een erkenning die enkel tot doel heeft een verblijfsvergunning te verkrijgen, noodzakelijkerwijs ingaat tegen het belang van het kind in de zin van artikel 329*bis*, § 2, derde lid, laatste zin, van het Burgerlijk Wetboek. Om de hierboven in punt 4 aangehaalde redenen kan een dergelijke gelijkstelling echter niet worden aanvaard.

Ten slotte moet worden vastgesteld dat de ontworpen artikelen 327/1 en 327/2 van het Burgerlijk Wetboek, waarin de te volgen procedure voor het opmaken van de akte van erkenning wordt vastgesteld, helemaal niets zeggen over het geval waarin de aangifte van erkenning steunt op de gerechtelijke toestemming tot erkenning waarin artikel 329*bis*, § 2, derde en vierde lid, van het Burgerlijk Wetboek voorziet, terwijl het ontworpen dispositief, meer bepaald het ontworpen artikel 327/2, § 1, 8°, er rekening mee houdt dat melding moet worden gemaakt van de toestemmingen die krachtens de paragrafen 1 en 2 van hetzelfde artikel vereist zijn. Bij de huidige stand van de ontworpen tekst hoeft de persoon die een kind wenst te erkennen, zich immers niet vooraf te melden bij de ambtenaar van de burgerlijke stand vooraleer hij een verzoek om toestemming tot erkenning, bedoeld in artikel 329*bis*, § 2, derde en vierde lid, indient.

Het ontwerp moet dus hoe dan ook worden herzien zodat daarin ook het geval aan bod komt waarin de ambtenaar van de burgerlijke stand de akte van erkenning opmaakt ten gevolge van een gerechtelijke toestemming tot erkenning, en daarin wordt bepaald of de ambtenaar van de burgerlijke stand in dat geval nog kan nagaan of het al dan niet om een bedrieglijke erkenning gaat. Die controle zou echter niet mogelijk mogen zijn wanneer de gerechtelijke toestemming tot erkenning niet het gevolg is van de toestemming(en) verkregen tijdens de verzoeningsfase, maar van het feit dat de rechter heeft geoordeeld dat die erkenning in overeenstemming is met het hogere belang van het kind.

V. — **BEROEP TEGEN DE BESLISSING WAARBIJ DE AMBTENAAR VAN DE BURGERLIJKE STAND WEIGERT AKTE TE VERLENEN AAN DE ERKENNING**

6. Uit het ontworpen artikel 330/2, vijfde lid, van het Burgerlijk Wetboek volgt dat de persoon die een afstamming wil doen vaststellen een vordering tot onderzoek naar het moederschap, het vaderschap of het meemoederschap kan instellen bij de familierechtbank van de plaats van de aangifte

[31] De verwijzingen in die uitleg naar de "toestemming door het parket" en naar artikel 332 van het Burgerlijk Wetboek, een opgeheven bepaling, lijken niet relevant.

Les explications ainsi apportées[31] laissent encore sans réponse la question de savoir si la juridiction saisie, au stade de la conciliation visée par l'article 329, § 2, alinéa 3, deuxième et troisième phrases, peut ou doit refuser de donner acte aux consentements finalement exprimés si elle soupçonne le caractère frauduleux de la reconnaissance, ainsi que la question des éventuels pouvoirs de l'officier de l'état civil à l'issue de la procédure civile.

La réponse ainsi apportée semble par ailleurs se fonder sur le postulat qu'une reconnaissance exclusivement opérée aux fins d'obtention d'un titre de séjour sera nécessairement contraire à l'intérêt de l'enfant, au sens de l'article 329*bis*, § 2, alinéa 3, dernière phrase, du Code civil. Or, et pour les motifs évoqués ci-avant, au n° 4, pareille assimilation ne peut être admise.

Enfin, force est de constater que les articles 327/1 et 327/2 en projet du Code civil, qui déterminent la procédure à suivre pour l'établissement de l'acte de reconnaissance, n'envisagent nullement l'hypothèse où la déclaration de reconnaissance s'appuie sur l'autorisation de reconnaissance judiciaire prévue par l'article 329*bis*, § 2, alinéas 3 et 4, du Code civil, alors que le dispositif en projet, spécialement l'article 327/2, § 1er, 8°, en projet, tient compte de la nécessité de faire état des consentements requis par les paragraphes 1er et 2, du même article: dans l'état actuel du texte en projet, la personne qui désire reconnaître un enfant ne doit en effet pas se présenter préalablement à l'officier de l'état civil avant d'introduire une demande d'autorisation de reconnaissance visée à l'article 329*bis*, § 2, alinéas 3 et 4.

Le projet doit donc en tout état de cause être revu pour prévoir l'hypothèse où l'acte de reconnaissance est dressé par l'officier de l'état civil à la suite d'une autorisation judiciaire de reconnaissance et pour déterminer si, dans cette hypothèse, l'officier de l'état civil peut encore exercer un contrôle sur le caractère frauduleux ou non de la reconnaissance. Ce contrôle ne devrait toutefois pas pouvoir s'exercer dans le cas où l'autorisation judiciaire de reconnaissance résulte non pas du ou des consentements obtenus lors de la phase de conciliation, mais bien à la suite d'une appréciation par le juge de la conformité de cette reconnaissance à l'intérêt supérieur de l'enfant.

V. — **LE RECOURS CONTRE LA DÉCISION DE REFUS PAR L'OFFICIER DE L'ÉTAT CIVIL D'ACTER LA RECONNAISSANCE**

6. Il résulte de l'article 330/2, alinéa 5, en projet du Code civil qu'en cas de refus de l'officier de l'état civil d'acter la reconnaissance pour le motif visé à l'alinéa 1er de la même disposition, la personne qui veut faire établir le lien de filiation peut introduire une action en recherche de maternité, de

[31] Dans ces explications, les références au "*toestemming door het parket*" et à l'article 332 du Code civil, disposition abrogée, ne paraissent pas pertinentes.

van de erkenning indien de ambtenaar van de burgerlijke stand weigert aan de erkenning akte te verlenen om de reden genoemd in het eerste lid van diezelfde bepaling.

In de bespreking van artikel 8 wordt daarover het volgende gesteld:

"Anders dan bij het huwelijk of de wettelijke samenwoning bestaan er nog andere mogelijkheden voor het vaststellen van de afstamming open naast de erkenning. De persoon die de erkenning geweigerd ziet kan beroep doen op de procedure tot gerechtelijke vaststelling. De afstamming kan in deze procedure op verschillende wijzen worden bewezen. De erkenner zal dus niet de kans ontzegd worden om zijn afstammingsband met het kind vastgesteld te zien, zelfs indien deze niet zou berusten op de biologische werkelijkheid maar op een socio-affectieve-volitieve realiteit.

Om die reden kan de erkenner, in geval van weigering door de ambtenaar van de burgerlijke stand om de erkenning te akteren, zijn afstamming laten vaststellen door beroep te doen op de procedure van onderzoek naar het moederschap, vaderschap of meemoederschap.

De rechter zal in dat geval uitspraak doen over de te vestigen afstammingsband.

Hij zal uitspraak doen overeenkomstig het nationale recht dat van toepassing is krachtens het Wetboek van internationaal privaatrecht, terwijl hij ook zal moeten nagaan of de voorwaarden van artikel 330/1 als voorrangsregel (politiewet) gerespecteerd worden.

De mogelijkheid om de gerechtelijke vaststelling te verzoeken zal dus dienst doen als beroepsmogelijkheid.

De betrokkene zal bij de inleiding van zijn vordering melding moeten maken van de weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand. De rechter voor wie het verzoek wordt gebracht heeft in dat geval weet van de relevante weigeringsbeslissing, waarvan hij de gevolgen ongedaan kan maken door de gerechtelijke vaststelling. De rechter zal in feite ook overgaan tot een toetsing aangaande de uitoefening van het subjectieve recht van de betrokkene om zijn vaderschap vastgesteld te zien en dit op basis van alle hem voorgelegde elementen met inbegrip van die welke zich na de weigeringsbesli[s]sing hebben voorgedaan, voor zover die voor hem worden gebracht".

Uit het vijfde en het zesde lid van het ontworpen artikel 330/2 van het Burgerlijk Wetboek, zoals het met die uitleg wordt toegelicht, valt af te leiden dat de steller van het voorontwerp klaarblijkelijk ieder eigenlijk beroep wenst uit te sluiten tegen een eventuele beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand om de erkenning te weigeren om een reden die in het eerste lid van die bepaling wordt vermeld, en voor het overige in herinnering wil brengen dat het geldende recht inzake het onderzoek naar het moederschap, het vaderschap of het meemoederschap voor de familierechtbank, zoals dat uit de artikelen 314, 322 tot 325, 325/8 tot 325/10 en 332*quinquies* van het Burgerlijk Wetboek voortvloeit, van toepassing is.

paternité ou de comaternité devant le tribunal de la famille du lieu de déclaration de la reconnaissance.

Le commentaire de l'article 8 mentionne à cet égard ce qui suit:

"À la différence du mariage ou de la cohabitation légale, il existe encore d'autres possibilités que la reconnaissance pour l'établissement de la filiation. La personne qui se voit refuser la reconnaissance peut recourir à une procédure d'établissement judiciaire. Cette procédure permet d'établir la filiation de différentes manières. L'auteur ne se verra donc pas refuser la possibilité de faire établir son lien de filiation avec l'enfant, même si ce lien ne repose pas sur la réalité biologique, mais sur une réalité socioaffective et volitive.

C'est la raison pour laquelle en cas de refus de l'officier de l'état civil d'acter la reconnaissance, l'auteur peut faire établir sa filiation par une procédure de recherche de maternité, de paternité ou de comaternité.

Dans ce cas, le juge se prononcera sur le lien de filiation à établir.

Il statuera conformément au droit national applicable en vertu du Code de droit international privé, tout en vérifiant le respect des conditions de l'article 330/1 du Code civil en tant que règle d'application nécessaire (loi de police).

La possibilité de demander l'établissement judiciaire fera donc office de possibilité de recours.

Lors de l'introduction de sa demande, l'intéressé devra mentionner la décision de refus de l'officier de l'état civil. Dans ce cas, le juge saisi de la demande a connaissance de la décision de refus y relative dont il peut annuler les effets par l'établissement judiciaire. Sur la base de tous les éléments qui lui ont été soumis, y compris ceux apparus après la décision de refus pour autant qu'ils aient été portés à sa connaissance, le juge examinera en fait également le droit subjectif de l'intéressé de voir établir sa paternité".

Il se déduit des alinéas 5 et 6 de l'article 330/2 en projet du Code civil, tel qu'éclairé par ces explications, que l'intention de l'auteur de l'avant-projet consiste manifestement à exclure tout recours proprement dit contre une éventuelle décision de l'officier de l'état civil de refuser la reconnaissance pour un motif mentionné à l'alinéa 1er de cette disposition et à rappeler pour le surplus l'applicabilité du droit en vigueur en matière d'action en recherche de maternité, de paternité ou de comaternité devant le tribunal de la famille, tel qu'il résulte des articles 314, 322 à 325, 325/8 à 325/10 et 332*quinquies* du Code civil.

Aldus legt het voorontwerp aan de personen wier aanvraag om erkenning van het moederschap, vaderschap of meemoederschap geweigerd is op basis van het ontworpen artikel 330/2, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, andere, mogelijk strengere voorwaarden op om hun moederschap, vaderschap of meemoederschap te laten vaststellen, voorwaarden die gesteld worden in de artikelen 314, 322 tot 325, 325/8 tot 325/10 en 332*quinquies* van hetzelfde Wetboek,[32] terwijl, indien een onafhankelijke en onpartijdige rechtbank de aanvankelijke weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand onregelmatig had kunnen bevinden vanwege de schending van de ontworpen bepalingen inzake schijnerkenningen of inzake erkenningen die in strijd zijn met de openbare orde, de betrokkenen, los van de voorwaarden van de artikelen 314, 322 tot 325, 325/8 tot 325/10 en 332*quinquies* van hetzelfde Wetboek, hadden kunnen overgaan tot erkenning. Zoals de gemachtigde van de minister heeft bevestigd, wil het voorontwerp immers niet beletten dat een afstamming die veeleer op een socioaffectieve dan op een

[32] Die bepalingen moeten worden gelezen rekening houdend met de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof aangaande artikel 332*quinquies* van het Burgerlijk Wetboek, en in het bijzonder met de volgende arresten: arrest nr. 61/2012 van 3 mei 2012 ("Artikel 332*quinquies*, § 2, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in zoverre het de rechter bij wie een vordering op grond van artikel 318, § 5, van het Burgerlijk Wetboek aanhangig is gemaakt, gedurende het eerste levensjaar van een kind, door een man die beweert de biologische vader te zijn van dat kind, niet ertoe in staat stelt controle uit te oefenen op het belang van het kind bij het vaststellen van de afstamming"), arrest nr. 30/2013 van 7 maart 2013 ("Door te bepalen dat de rechtbank de vordering slechts afwijst indien de vaststelling van de afstamming "kennelijk strijdig is met de belangen van het kind", schendt artikel 332*quinquies*, § 2, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, in die zin geïnterpreteerd dat het de rechter slechts een marginale toetsing van het belang van het kind toestaat, artikel 22*bis*, vierde lid, van de Grondwet") en arrest nr. 48/2014 van 20 maart 2014 (in dat arrest was de vraag aan de orde of de artikelen 10, 11 en 22 van de Grondwet, eventueel in samenhang gelezen met artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en met de artikelen 17 en 23 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, worden geschonden door artikel 322 van het Burgerlijk Wetboek – zoals vervangen bij artikel 11 van de wet van 1 juli 2006 – en artikel 332*quinquies* van hetzelfde Wetboek – ingevoegd bij artikel 20 van de voornoemde wet van 1 juli 2006 en gewijzigd bij artikel 371 van de wet van 27 december 2006 –, aldus uitgelegd dat er bij de beoordeling van de vordering tot onderzoek naar het vaderschap geen rekening kan worden gehouden met de socioaffectieve werkelijkheid, het bezit van staat, de rust der families, de rechtszekerheid van de familiale banden, het algemeen belang, de vaststaande feiten m.b.t. het tijdsverloop en de leeftijd van de betrokken partijen, en de belangen van de betrokken partijen. Het antwoord van het Hof luidt als volgt: "de artikelen 322 en 332*quinquies* van het Burgerlijk Wetboek schenden niet de artikelen 10, 11 en 22 van de Grondwet, al dan niet in samenhang gelezen met artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en met de artikelen 17 en 23 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten").

Ce faisant, l'avant-projet subordonne la possibilité pour les personnes s'étant vu refuser la reconnaissance de la maternité, de la paternité ou de la comaternité sur la base de l'article 330/2, alinéa 1er, en projet du Code civil d'établir leur maternité, leur paternité ou leur comaternité à des conditions différentes, pouvant être plus strictes, énoncées par les articles 314, 322 à 325, 325/8 à 325/10 et 332*quinquies* du même Code[32], alors même que, si la décision initiale de refus de l'officier de l'état civil avait pu être jugée irrégulière par un tribunal indépendant et impartial en raison de la violation des dispositions en projet relatives aux reconnaissances de "complaisance" ou à celles contraires à l'ordre public, les intéressés auraient pu procéder à une reconnaissance indépendamment des conditions énoncées par les articles 314, 322 à 325, 325/8 à 325/10 et 332*quinquies* du Code civil. Ainsi que l'a confirmé le délégué du ministre, l'avant-projet n'entend en effet pas faire obstacle à ce qu'une filiation reposant sur une réalité socio-affective plutôt que biologique puisse encore, comme dans le droit actuel, être établie par reconnaissance

[32] Ces dispositions doivent être lues en tenant compte de la jurisprudence de la Cour constitutionnelle sur l'article 332*quinquies* du Code civil, spécialement de ses arrêts nos 61/2012 du 3 mai 2012 ("L'article 332*quinquies*, § 2, alinéa 1er, du Code civil viole les articles 10 et 11 de la Constitution en ce qu'il ne permet pas au juge saisi d'une demande introduite sur la base de l'article 318, § 5, du Code civil, avant le premier anniversaire d'un enfant, par un homme qui prétend être le père biologique de ce dernier, d'exercer un contrôle portant sur l'intérêt de l'enfant à voir cette filiation établie"), 30/2013 du 7 mars 2013 ("En disposant que le tribunal ne rejette la demande que si l'établissement de la filiation est "manifestement contraire à l'intérêt de l'enfant", l'article 332*quinquies*, § 2, alinéa 1er, du Code civil, interprété en ce sens qu'il autorise le juge à n'opérer qu'un contrôle marginal de l'intérêt de l'enfant, viole l'article 22*bis*, alinéa 4, de la Constitution") et 48/2014 du 20 mars 2014 (interrogée sur la question de savoir si l'article 322 du Code civil – tel qu'il a été remplacé par l'article 11 de la loi du 1er juillet 2006 – et l'article 332*quinquies* du même Code – inséré par l'article 20 de la loi précitée du 1er juillet 2006 et modifié par l'article 371 de la loi du 27 décembre 2006 –, interprétés en ce sens que, pour statuer sur l'action en recherche de paternité, il ne peut être tenu aucun compte de la réalité socioaffective, de la possession d'état, de la paix des familles, de la sécurité juridique des liens familiaux, de l'intérêt général, des faits établis concernant l'écoulement du temps et l'âge des parties concernées, et des intérêts des parties concernées, violent les articles 10, 11 et 22 de la Constitution, combinés éventuellement avec l'article 8 de la Convention européenne des droits de l'homme et avec les articles 17 et 23 du Pacte international relatif aux droits civils et politiques, la Cour répond que "[l]es articles 322 et 332*quinquies* du Code civil ne violent pas les articles 10, 11 et 22 de la Constitution, combinés ou non avec l'article 8 de la Convention européenne des droits de l'homme et avec les articles 17 et 23 du Pacte international relatif aux droits civils et politiques").

biologische realiteit steunt, nog steeds kan worden vastgesteld door erkenning voor de ambtenaar van de burgerlijke stand, zoals in het huidige recht het geval is. De tekst van het ontworpen artikel 330/1 van het Burgerlijk Wetboek gaat daar niet tegen in.[33]

Aldus wordt geraakt aan het recht op rechterlijke behandeling, dat wordt gewaarborgd bij artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, in combinatie met artikel 8 van hetzelfde Verdrag dat het recht op eerbiediging van het privé, familie- en gezinsleven beschermt. Dat beroep moet bovendien kunnen worden ingesteld voor een gewone rechtbank, namelijk de familierechtbank, met naleving van de artikelen 10, 11 en 144 van de Grondwet. In dat verband wordt het volgende in herinnering gebracht:

"p*our qu'un "tribunal" puisse décider d'une contestation sur des droits et obligations de caractère civil en conformité avec l'article 6 § 1 [de la Convention européenne des droits de l'homme], il faut qu'il ait compétence pour se pencher sur toutes les questions de fait et de droit pertinentes pour le litige dont il se trouve saisi*".[34]

Het voorontwerp moet worden gewijzigd naar het voorbeeld van wat is het ontworpen artikel 327/1, § 3, derde lid, van het Burgerlijk Wetboek (artikel 4 van het voorontwerp) staat, zodat in een dergelijk beroep wordt voorzien in een uitdrukkelijke bepaling van het Burgerlijk Wetboek, te lezen in samenhang met artikel 572*bis*, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek, dat als volgt luidt:

"Onverminderd de bijzondere bevoegdheden die zijn toegekend aan de vrederechter en de bijzondere wetgevingen, neemt de familierechtbank kennis van:

1° vorderingen betreffende de staat van personen".

Het staat voorts aan de steller van het voorontwerp de onderlinge verhouding te regelen tussen enerzijds het beroep tegen de beslissing tot weigering van de erkenning en anderzijds de rechtsmiddelen waarin de huidige regels inzake de gerechtelijke vaststelling van het moederschap, het vaderschap en het meemoederschap voorzien.

VI. — **KENNISGEVINGEN VAN DE VONNISSEN OF ARRESTEN BETREFFENDE AKTEN VAN DE BURGERLIJKE STAND DIE IN HET BUITENLAND ZIJN OPGEMAAKT**

7. Wat betreft de kennisgeving van in kracht van gewijsde gegane vonnissen of arresten betreffende de nietigheid van een akte van erkenning zegt het voorontwerp van wet, anders

[33] De bespreking van artikel 8 is onduidelijk op dat punt wanneer ze, onder verwijzing naar de gerechtelijke procedure inzake de vaststelling van de afstamming, *a contrario* de indruk wekt dat de erkenning alleen op een biologische realiteit zou kunnen steunen.

[34] EHRM, meer bepaald arrest 3 februari 2003, *Chevrol v. Frankrijk*, § 77.

devant l'officier de l'état civil, le texte de l'article 330/1 en projet du Code civil n'infirmant pas cette interprétation [33].

Il est ainsi porté atteinte au droit à un tribunal garanti par l'article 6 de la Convention européenne des droits de l'homme lu en combinaison avec l'article 8 de la même Convention protégeant le droit au respect de la vie privée et familiale, ce recours devant pouvoir être exercé devant une juridiction judiciaire, à savoir le tribunal de la famille, dans le respect des articles 10, 11 et 144 de la Constitution: il est rappelé à cet égard que,

"pour qu'un "tribunal" puisse décider d'une contestation sur des droits et obligations de caractère civil en conformité avec l'article 6 § 1 [de la Convention européenne des droits de l'homme], il faut qu'il ait compétence pour se pencher sur toutes les questions de fait et de droit pertinentes pour le litige dont il se trouve saisi" [34].

L'avant-projet doit être amendé, à l'instar de ce qu'envisage l'article 327/1, § 3, alinéa 3, en projet du Code civil (article 4 de l'avant-projet), de manière à prévoir pareil recours dans une disposition expresse du Code civil, laquelle devra être lue en combinaison avec l'article 572*bis*, 1°, du Code judiciaire, aux termes duquel,

"Sans préjudice des compétences spéciales reconnues au juge de paix et des législations particulières, le tribunal de la famille connaît:

1° des demandes relatives à l'état des personnes".

Il appartient à l'auteur de l'avant-projet d'organiser alors l'articulation entre le recours contre le refus de reconnaissance et les voies de droit prévues par les règles actuelles en matière d'établissement judiciaire de la maternité, de la paternité et de la comaternité.

VI. — **LES NOTIFICATIONS DES JUGEMENTS OU ARRÊTS RELATIFS À DES ACTES D'ÉTAT CIVIL DRESSÉS À L'ÉTRANGER**

7. De manière générale, en ce qui concerne la notification des jugements ou arrêts coulés en force de chose jugée relatifs à la nullité d'un acte de reconnaissance, l'avant-projet de

[33] Le commentaire de l'article 8 est ambigu sur ce point lorsque, se référant à la procédure judiciaire d'établissement de la filiation, il laisse entendre *a contrario* que la reconnaissance ne pourrait se fonder que sur une réalité biologique.

[34] Cour eur. D.H., not. arrêt *Chevrol c. France*, du 3 février 2003, § 77.

dan wat bijvoorbeeld voor het huwelijk is bepaald,[35] niets voor het geval waarin akten van erkenning in het buitenland zijn opgemaakt.[36]

De gemachtigde van de minister is het ermee eens dat het voorontwerp van wet moet worden aangevuld om in die leemte te voorzien.

*

De hiernavolgende bijzondere opmerkingen worden gegeven onder voorbehoud van wat voorafgaat.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

OPSCHRIFT

Het opschrift van het voorontwerp maakt enkel gewag van de “strijd tegen de schijnerkenning”.

Zoals in algemene opmerking 1, is aangegeven, is de strekking van het voorontwerp evenwel ruimer, wat moet blijken uit het opschrift ervan.[37]

Er wordt dan ook voorgesteld om het einde van het opschrift als volgt te redigeren:

“(...) met het oog op de strijd tegen schijnerkenningen en erkenningen die strijdig zijn met de openbare orde, en houdende diverse bepalingen inzake het onderzoek naar het vaderschap, moederschap en meemoederschap, alsook inzake het schijnhuwelijk en de schijnwettelijke samenwoning”.

Deze opmerking wordt evenwel gemaakt onder voorbehoud van de opmerking die *infra* over de artikelen 11 tot 14 van het voorontwerp geformuleerd wordt.

DISPOSITIEF

Artikel 2

Aangezien het de bedoeling van de steller van het voorontwerp is om de betrokkenheid van een notaris af te schaffen, moeten zowel de woorden “of door een Belgische notaris” alsook de woorden “of een Belgische notaris” worden geschrapt in de bepalingen die bij artikel 2 worden gewijzigd.

[35] Zie artikel 193*ter* van het Burgerlijk Wetboek of het huidige artikel 79*quater*, § 4, van de wet van 15 december 1980 “betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”.

[36] Zie het ontworpen artikel 330/3, § 2, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek en het ontworpen artikel 79*sexies*, § 4, van de wet van 15 december 1980.

[37] Beginselen van de wetgevingstechniek – Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten, *www.raadvst-consetat.be,* tab “Wetgevingstechniek”, aanbeveling 14.

loi n’envisage pas l’hypothèse des actes de reconnaissance dressés à l’étranger [35], contrairement à ce qui est prévu pour le mariage par exemple [36].

De l’accord du délégué du ministre, l’avant-projet de loi sera complété afin de remédier à cette lacune.

*

C’est sous réserve de ce qui précède que sont formulées les observations particulières qui suivent.

OBSERVATIONS PARTICULIÈRES

INTITULÉ

L’intitulé de l’avant-projet évoque uniquement la “lutt[e] contre la reconnaissance de complaisance”.

Toutefois, ainsi qu’il a été indiqué dans l’observation générale n° 1, l’objet de l’avant-projet est plus large, ce qui doit être reflété dans son intitulé[37].

Il est suggéré, en l’état, de rédiger comme suit la fin de l’intitulé:

“[...] en vue de lutter contre les reconnaissances de complaisance et contraires à l’ordre public, et comportant diverses dispositions en matière de recherche de paternité, de maternité et de comaternité, ainsi qu’en matière de mariage de complaisance et de cohabitation légale de complaisance”.

Cette observation est toutefois formulée sous réserve de celle faite sur les articles 11 à 14 de l’avant-projet.

DISPOSITIF

Article 2

Dès lors que l’intention de l’auteur de l’avant-projet est de supprimer l’intervention d’un notaire, il convient de supprimer aussi bien les termes “ou par un notaire belge” que les termes “ou un notaire belge” dans les dispositions modifiées par l’article 2.

[35] Voir les articles 330/3, § 2, alinéa 2, en projet du Code civil et 79*sexies*, § 4, en projet de la loi du 15 décembre 1980 “sur l’accès au territoire, le séjour, l’établissement et l’éloignement des étrangers”.

[36] Voir l’article 193*ter* du Code civil ou l’article 79*quater*, § 4, actuel de la loi du 15 décembre 1980.

[37] Principes de technique législative – Guide de rédaction des textes législatifs et réglementaires, *www.raadvst-consetat.be,* onglet “Technique législative”, recommandation n° 14.

Artikel 3

Duidelijkheidshalve en om te voorkomen dat eventueel verwarring zou ontstaan tussen de “aangifte” waarvan sprake is in het ontworpen artikel 327, § 2, van het Burgerlijk Wetboek en de aangifte van geboorte die bij artikel 55 van hetzelfde Wetboek geregeld is, moet die paragraaf 2 worden aangevuld met de woorden “bedoeld in artikel 327/1, § 1, eerste lid”.

Artikel 4

1. In artikel 4 wordt meermaals het woord “akte” gebruikt, maar het is niet steeds duidelijk of aldus verwezen wordt naar de akte van aangifte van de erkenning waarvan sprake is in de ontworpen artikelen 327, § 2, en 327/1, § 1, van het Burgerlijk Wetboek dan wel naar de akte van erkenning waarvan melding wordt gemaakt in het ontworpen artikel 327, § § 1 en 2, van het Burgerlijk Wetboek.

De bepaling moet op dat punt worden verduidelijkt.

2. De vraag rijst of het niet beter zou zijn om het begin van het ontworpen artikel 327/1, § 1, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek, naar het voorbeeld van artikel 63, § 1, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek, als volgt te redigeren: “Indien geen van hen een inschrijving heeft”.

3. Zo ook zou, in verband met het begrip “actuele verblijfplaats” dat in het vervolg van dat lid wordt vermeld, gepreciseerd moeten worden op welke persoon het betrekking heeft.[38]

4. De ontworpen paragraaf 3, eerste lid, zou aldus moeten worden aangevuld dat daarin bepaald wordt dat de ambtenaar van de burgerlijke stand binnen de in de ontworpen paragraaf 2, eerste lid, bepaalde termijn geweigerd moet hebben de geldigheid of echtheid van de documenten te erkennen om te kunnen “weiger[en] (…) over te gaan tot de opmaak van de akte”.

Een soortgelijke opmerking geldt, *mutatis mutandis*, voor het ontworpen artikel 330/2, derde en vierde lid (artikel 8 van het ontwerp).

5. In tegenstelling tot wat te lezen staat in de bespreking van artikel 4, is het ontworpen artikel 327/1, § 3, wel degelijk van toepassing op de consulaire ambtenaren.

Naar aanleiding van een vraag in dat verband verklaart de gemachtigde van de minister dat die passage van de artikelsgewijze bespreking niet slaat op artikel 4 van het voorontwerp, maar betrekking heeft op artikel 327/2, § 3, van het voorontwerp.

Ter wille van de rechtszekerheid moet de artikelsgewijze bespreking in die zin worden aangepast, onverminderd opmerking 4 die hierna wordt gemaakt in verband met artikel 5.

[38] Vergelijk met artikel 63, § 1, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek.

Article 3

Dans un souci de précision et afin d’éviter d’éventuellement confondre la “déclaration” dont il est question à l’article 327, § 2, en projet du Code civil avec la déclaration de naissance réglée par l’article 55 du même Code, il y a lieu de compléter ce paragraphe 2 par les mots “visée à l’article 327/1, § 1er, alinéa 1er”.

Article 4

1. L’article 4 utilise à plusieurs reprises le mot “acte”, sans qu’il soit toujours clair si ce qui est visé ainsi est l’acte de déclaration de la reconnaissance mentionné aux articles 327, § 2, et 327/1, § 1er, en projet du Code civil ou l’acte de reconnaissance visé à l’article 327, § § 1er et 2, en projet du Code civil.

La disposition sera clarifiée sous cet aspect.

2. La question se pose de savoir si, à l’instar de l’article 63, § 1er, alinéa 2, du Code civil, il n’y a pas lieu de rédiger le début de l’article 327/1, § 1er, alinéa 2, en projet du Code civil comme suit: “En l’absence d’inscription d’aucun d’eux”.

3. De même, il devrait être précisé à quelle personne se rapporte la notion de “résidence actuelle” dont il est question dans la suite de cet alinéa[38].

4. Le paragraphe 3, alinéa 1er, en projet devrait être complété pour préciser que le refus par l’officier de l’état civil de reconnaître la validité ou l’authenticité des documents doit être intervenue dans le délai prévu par le paragraphe 2, alinéa 1er, en projet pour lui permettre de “refuse[r] de dresser l’acte”.

Une observation analogue vaut, *mutatis mutandis*, pour l’article 330/2, alinéas 3 et 4, en projet à l’article 8.

5. Contrairement à ce qui ressort du commentaire de l’article 4, l’article 327/1, § 3, en projet est bien applicable aux agents consulaires.

Interrogé à ce sujet, le délégué du ministre relève que ce passage du commentaire des articles n’est pas applicable à l’article 4 de l’avant-projet mais concerne l’article 327/2, § 3, de l’avant-projet.

Dans un souci de sécurité juridique, le commentaire des articles sera corrigé en ce sens, sans préjudice de l’observation n° 4 formulée ci-dessous à propos de l’article 5.

[38] Comp. l’article 63, § 1er, alinéa 2, du Code civil.

Artikel 5

1. De tekst van het ontworpen artikel 327/2, § 1, zou aldus moeten worden herzien dat daarin wordt bepaald dat de persoon die aangifte van erkenning doet alleen de voor de situatie van de betrokken personen relevante documenten hoeft voor te leggen. Zo bijvoorbeeld wordt in de bepalingen onder 2°, 3° en 4° geen rekening gehouden met de hypothese waarbij de afstamming ten aanzien van geen enkele ouder vaststaat, noch met de hypothese waarbij geen toestemming van een ouder vereist is.

2. In de ontworpen paragraaf 1, 7°, van de Franse tekst moeten de woorden "*du candidat à la reconnaissance et*" worden geschrapt.

3. In de ontworpen paragraaf 1, 8°, wordt het begrip "gelegaliseerde authentieke akte" gebruikt.

De afdeling Wetgeving ziet niet in waarom bepaald zou moeten worden dat een akte die de hoedanigheid van authentieke akte bezit, gelegaliseerd dient te worden. Het bijvoeglijk naamwoord "gelegaliseerde" dient te worden geschrapt.

4. Aangezien het de bedoeling van de steller van het voorontwerp is om het ontworpen artikel 327/2, § 3, niet van toepassing te verklaren op de consulaire ambtenaren, moet dit uitdrukkelijk worden vermeld in het dispositief.

Artikel 8

In het ontworpen artikel 330/2 van het Burgerlijk Wetboek wordt bepaald dat de ambtenaar van de burgerlijke stand in twee gevallen kan weigeren een akte van erkenning op te maken: hetzij wanneer het gaat om een schijnerkenning in de zin van het ontworpen artikel 330/1, hetzij "indien hij van oordeel is dat de erkenning in strijd is met de openbare orde".

De vraag is naar welke situatie aldus verwezen wordt.

Gesteld dat een algemene verwijzing naar de openbare orde relevant is, moet daarmee op zijn minst rekening worden gehouden in het vervolg van het voorontwerp.

Artikel 9

De steller van het voorontwerp vermeldt in de bespreking van artikel 9 dat

"[aangezien] artikel 330/1 van openbare orde is, (…) de vordering tot nietigverklaring van een schijnerkenning onverjaarbaar [is]."

Artikel 331*ter* van het Burgerlijk Wetboek bepaalt evenwel het volgende:

"Wanneer de wet geen kortere termijn stelt, verjaren de vorderingen betreffende de afstamming door verloop van dertig jaar te rekenen van de dag waarop het bezit van staat geëindigd is, of, bij gebreke van bezit van staat, vanaf de

Article 5

1. Le texte de l'article 327/2, § 1er, en projet, devrait être revu de manière à ne prévoir le dépôt par l'auteur de déclaration de reconnaissance que des documents pertinents par rapport à la situation des personnes concernées. Ainsi, par exemple, les 2°, 3° et 4° ne tiennent pas compte de l'hypothèse où la filiation n'est établie à l'égard d'aucun parent ni de celle où le consentement d'un parent n'est pas requis.

2. Au paragraphe 1er, 7°, en projet, de la version française, il y a lieu d'omettre les mots "du candidat à la reconnaissance et".

3. Le paragraphe 1er, 8°, en projet, utilise la notion d'"acte authentique légalisé".

La section de législation n'aperçoit pas la nécessité de prévoir une légalisation d'un acte revêtant la qualité d'acte authentique. L'adjectif "légalisé" sera omis.

4. Dès lors que la volonté de l'auteur de l'avant-projet est de ne pas rendre applicable l'article 327/2, § 3, en projet aux agents consulaires, il convient de le préciser expressément au sein du dispositif.

Article 8

À l'article 330/2 en projet du Code civil, il est précisé que l'officier de l'état civil peut refuser un acte de reconnaissance dans deux cas: soit dans l'hypothèse d'une reconnaissance de complaisance au sens de l'article 330/1 en projet, soit "s'il est d'avis que la reconnaissance est contraire à l'ordre public".

L'on s'interroge sur la situation qui est ainsi visée.

À supposer qu'une référence générale à l'ordre public soit pertinente, il convient à tout le moins d'en tenir compte dans la suite de l'avant-projet.

Article 9

L'auteur de l'avant-projet précise au sein du commentaire de l'article 9 qu'

"étant donné que l'article 330/1 est d'ordre public, l'action en nullité de la reconnaissance de complaisance est imprescriptible".

Cependant, l'article 331*ter* du Code civil prévoit ce qui suit:

"Lorsque la loi ne prévoit pas un délai plus court, les actions relatives à la filiation se prescrivent par trente ans à compter du jour où la possession d'état a pris fin ou, à défaut de possession d'état, à partir de la naissance, ou à compter

geboorte, of te rekenen van de dag waarop het kind in het bezit van staat is gekomen overeenkomstig de staat die hem werd betwist, waarbij artikel 2252 onverkort van toepassing blijft.

Artikel 2253 is niet van toepassing.

De in dit artikel bepaalde verjaringstermijn geldt niet voor de op artikel 329*bis* gegronde vorderingen."

De vordering tot nietigverklaring die de procureur des Konings krachtens het ontworpen artikel 330/3 van het Burgerlijk Wetboek kan instellen, is een vordering met betrekking tot de afstamming in de zin van artikel 331*ter* van het Burgerlijk Wetboek. Die vordering is derhalve onderworpen aan de dertigjarige verjaring.

Artikel 10

Aangezien aan het openbaar ministerie een recht van verzet wordt toegekend in het kader van elke vordering tot onderzoek naar het vaderschap, moederschap of meemoederschap, moet men zich ervan vergewissen of er een regeling bestaat waardoor het openbaar ministerie op de hoogte kan worden gehouden van het instellen van dergelijke vorderingen om te garanderen dat die nieuwe bevoegdheid daadwerkelijk uitgeoefend kan worden.

Artikelen 11 tot 14

Luidens het ontworpen artikel 79*quater* van de wet van 15 december 1980 (artikel 12 van het ontwerp) geldt hetgeen in de artikelen 79*bis* en 79*ter* van dezelfde wet bepaald wordt met betrekking tot het schijnhuwelijk en de schijnwettelijke samenwoning ook voor de schijnerkenning.

In het ontworpen artikel 79*quinquies* van de wet van 15 december 1980 (artikel 13 van het ontwerp) wordt, zij het op niet volledig identieke wijze, artikel 79*quater*, § § 1 en 2, van dezelfde wet overgenomen terwijl ook de hypothese van de schijnerkenning daarin opgenomen wordt.

In het ontworpen artikel 79*sexies*, § 1, van de wet van 15 december 1980 (artikel 14 van het ontwerp) wordt artikel 79*quater*, § 3, van dezelfde wet overgenomen terwijl ook de hypothese van de schijnerkenning daarin opgenomen wordt.

In de paragrafen 2 en 3 van datzelfde ontworpen artikel 79*sexies* van de wet van 15 december 1980 worden de paragrafen 4 en 5 van artikel 79*quater* van dezelfde wet overgenomen die respectievelijk betrekking hebben op schijnhuwelijken en schijnwettelijke samenwoningen. Ditzelfde ontworpen artikel 79*sexies* bevat daarnaast een paragraaf 4 naar luid waarvan de in zijn paragrafen 2 en 3 opgenomen regeling met betrekking tot schijnhuwelijken en schijnwettelijke samenwoningen ook geldt voor de schijnerkenning.

Aldus wordt bij het voorontwerp inzonderheid de regelgevende inhoud van het huidige artikel 79*quater* van de wet van 15 december 1980 vernummerd, zonder in wezen te raken

du jour où l'enfant a commencé à jouir d'une possession d'état conforme à l'état qui lui est contesté, sans préjudice de l'article 2252.

L'article 2253 n'est pas applicable.

Le délai de prescription prévu par le présent article ne s'applique pas aux actions fondées sur l'article 329*bis*".

L'action en nullité ouverte au procureur du Roi en vertu de l'article 330/3 en projet du Code civil constitue une action relative à la filiation au sens de l'article 331*ter* du Code civil. Cette action est, dès lors, soumise à la prescription trentenaire.

Article 10

Dès lors que le ministère public se voit reconnaitre un droit d'opposition dans le cadre de toute action judiciaire en recherche de paternité, de maternité ou de comaternité, il convient de s'assurer de l'existence d'un mécanisme permettant de tenir le ministère public informé de l'introduction de telles actions afin de garantir le caractère effectif de cette nouvelle compétence.

Articles 11 à 14

L'article 79*quater* de la loi du 15 décembre 1980, en projet à l'article 12, applique à la reconnaissance de "complaisance" ce que les articles 79*bis* et 79*ter* de la même loi prévoient pour les mariages de complaisance et les cohabitations légales de complaisance.

L'article 79*quinquies* de la loi du 15 décembre 1980, en projet à l'article 13, reproduit, sous réserve de quelques différences, l'article 79*quater*, § § 1er et 2, de la même loi en y intégrant l'hypothèse de la reconnaissance de "complaisance".

L'article 79*sexies*, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980, en projet à l'article 14, reproduit l'article 79*quater*, § 3, de la même loi en y intégrant l'hypothèse de la reconnaissance de "complaisance".

Le même article 79*sexies* en projet de la loi du 15 décembre 1980 reproduit en ses paragraphes 2 et 3 l'article 79*quater*, § § 4 et 5, de la même loi, qui concernent respectivement les mariages de complaisance et les cohabitations légales de complaisance. De plus, il est prévu un paragraphe 4 à cet article 79*sexies* qui applique à la reconnaissance de "complaisance" ce que ses paragraphes 2 et 3 règlent pour les mariages de complaisance et les cohabitations légales de complaisance.

Ce faisant, l'avant-projet procède notamment à une renumérotation du contenu normatif de l'article 79*quater* actuel de la loi du 15 décembre 1980, sans en modifier la substance

aan hetgeen erin wordt bepaald met betrekking tot schijnhuwelijken en schijnwettelijke samenwoningen.

Los van het feit dat de wetgever aldus verzocht wordt om, wat schijnhuwelijken en schijnwettelijke samenwoningen betreft, zijn wil tot regelgeving opnieuw te uiten met betrekking tot een dispositief dat nochtans in wezen ongewijzigd is gebleven, is het evenwel niet raadzaam om de nummering van de artikelen van een wet te wijzigen: de nummering van de bepalingen van een regeling mag immers in principe niet worden gewijzigd, niet alleen omdat in andere niet-gewijzigde teksten naar de aldus vernummerde bepalingen zou kunnen worden verwezen, maar ook omdat de adressaten van de van kracht zijnde teksten en de instanties belast met de toepassing ervan, hiervan kennis hebben genomen en omdat in de rechtspraak en de rechtsleer gewag kan zijn gemaakt van deze bepalingen, die de adressaten van de regel eventueel hebben te raadplegen.

Het verdient dan ook aanbeveling als volgt te werk te gaan:

1° van het ontworpen artikel 79*quater* van de wet van 15 december 1980 (artikel 12 van het ontwerp) dient een artikel 79*ter-bis* van dezelfde wet te worden gemaakt;

2° het huidige artikel 79*quater* dient in die wet te worden behouden met dien verstande dat daarin de woorden en de paragraaf worden opgenomen die relevant zijn voor de inaanmerkingneming van de hypothese van de schijnerkenning, zoals die voorkomen in de ontworpen artikelen 79*quinquies* en 79*sexies*, § § 1 en 4 (artikelen 13 en 14 van het ontwerp);

3° op het einde van het huidige artikel 79*quater*, § 2, van de wet van 15 december 1980, zoals gewijzigd in het licht van wat voorafgaat, dient de tekst te worden ingevoegd die is opgenomen in het ontworpen artikel 79*quinquies*, § 2, vijfde lid, van dezelfde wet (artikel 13 van het ontwerp);

4° in artikel 11, a), van het voorontwerp dient in artikel 572*bis*, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek de verwijzing naar artikel 79*quinquies* van de wet van 15 december 1980 te worden vervangen door een verwijzing naar artikel 79*quater* van die wet;

5° nog in artikel 11 van het voorontwerp dient de bepaling onder b) te worden geschrapt.

Artikel 12

Bij het ontworpen artikel 79*quater*, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 worden straffen gesteld op het ontvangen van "een geldsom" als vergoeding voor een erkenning of voor het verlenen van voorafgaande toestemming voor een dergelijke erkenning.

Aangezien strafbepalingen strikt moeten worden geïnterpreteerd, kan deze bepaling niet worden uitgebreid tot vergoedingen in de vorm van andere waardevolle goederen (juwelen, drugs, enz.).

en ce qui concerne les mariages de complaisance et les cohabitations légales de complaisance.

Or, indépendamment du fait que, ce faisant, le législateur est ainsi invité, s'agissant des mariages de complaisance et des cohabitations légales de complaisance, à renouveler l'émission de sa volonté normative sur un dispositif pourtant inchangé pour l'essentiel, la modification de la numérotation des articles d'une loi n'est pas recommandée: il faut en effet éviter en principe de procéder de la sorte, compte tenu non seulement de ce que des références pourraient être faites aux dispositions ainsi renumérotées dans d'autres textes non modifiés, mais aussi en raison de la connaissance acquise des textes en vigueur par leurs destinataires et les instances chargées de les appliquer, voire de l'existence de jurisprudence et de doctrine pouvant avoir fait état de ces dispositions, que les destinataires de la règle peuvent être amenés à consulter.

Il est donc recommandé de procéder comme suit:

1° faire de l'article 79*quater* de la loi du 15 décembre 1980, en projet à l'article 12, un article 79*ter-bis* de la même loi;

2° maintenir l'article 79*quater* actuel dans cette dernière loi tout en y insérant les mots et le paragraphe pertinents pour la prise en compte de l'hypothèse de la reconnaissance de "complaisance", tels qu'ils figurent aux articles 79*quinquies* et 79*sexies*, § § 1er et 4, en projet aux articles 13 et 14;

3° insérer à la fin de l'article 79*quater*, § 2, actuel de la loi du 15 décembre 1980, tel que modifié en fonction de ce qui précède, le texte figurant à l'article 79*quinquies*, § 2, alinéa 5, de la même loi, en projet à l'article 13;

4° à l'article 11, a), de l'avant-projet, remplacer, dans l'article 572*bis*, 1°, du Code judiciaire, le renvoi à l'article 79*quinquies* de la loi du 15 décembre 1980 par un renvoi à l'article 79*quater* de cette loi;

5° toujours à l'article 11 de l'avant-projet, omettre le littera b).

Article 12

L'article 79*quater*, § 1er, alinéa 2, en projet de la loi du 15 décembre 1980, incrimine le fait de recevoir "une somme d'argent" en rétribution d'une reconnaissance ou d'un consentement préalable à une telle reconnaissance.

Les dispositions pénales étant de stricte interprétation, cette disposition ne peut être étendue aux rétributions effectuées sous la forme d'autres biens présentant de la valeur (bijoux, drogue, etc.).

De doelmatigheid van de bepaling wordt daardoor afgezwakt. Bovendien zou kunnen worden geoordeeld dat het in strijd is met de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en non-discriminatie om identieke feiten niet op dezelfde wijze te bestraffen louter en alleen omdat het in één geval om een geldelijke vergoeding ging, terwijl het in de andere gevallen om een vergoeding in de vorm van andere waardevolle goederen ging.

Bijgevolg wordt voorgesteld om in het ontworpen artikel 79*quater*, § 1, tweede lid, na de woorden "een geldsom" de woorden "of andere waardevolle goederen" in te voegen.

Als op dat voorstel ingegaan wordt moet dezelfde wijziging worden aangebracht in de artikelen 79*bis* en 79*ter* van dezelfde wet.

Artikel 15

Volgens de bespreking van artikel 15 van het voorontwerp is de reden voor de wijziging, die bij dat artikel aangebracht wordt in artikel 7, 2°, van het Consulair Wetboek, de bedoeling van de steller van het voorontwerp om ervoor te zorgen dat de erkenning voor het hoofd van een consulaire beroepspost steeds in overeenstemming met de Belgische regels zal gebeuren.

Ingevolge die wijziging zal artikel 7, 2°, van het Consulair Wetboek als volgt luiden:

"De bevoegdheden inzake burgerlijke stand betreffen uitsluitend:

(…);

2° de akten van erkenning van een kind mits de erkennende ouder Belg is en zijn woonplaats heeft binnen het consulair ressort;".

Erkenningen door Belgen die hun gewone verblijfplaats hebben binnen het consulair ressort maar er niet gedomicilieerd zijn, zijn derhalve niet meer toegestaan. Gelet op artikel 62 van het Wetboek van internationaal privaatrecht, heeft het feit dat een persoon ergens gedomicilieerd is, dan wel daar zijn gewone verblijfplaats heeft, geen invloed op het geldende recht, dat wordt bepaald op basis van zijn nationaliteit.

Het is de afdeling Wetgeving dan ook niet duidelijk waarom een verschil in behandeling wordt ingevoerd tussen de Belgen die binnen het consulair ressort gedomicilieerd zijn en de Belgen die binnen datzelfde consulair ressort hun gewone verblijfplaats hebben.

Bijgevolg moet de steller van het voorontwerp dat verschil in behandeling kunnen verantwoorden, bij voorkeur in de bespreking van artikel 15, of, in het andere geval, het dispositief op dat punt herzien.

L'efficacité de la disposition est ainsi amoindrie. De plus, il pourrait être considéré comme contraire aux principes constitutionnels d'égalité et de non-discrimination de ne pas punir des faits identiques de la même manière au seul motif que, dans un cas, la rétribution s'est faite en argent, alors que dans les autres cas elle s'est faite sous la forme d'autres valeurs.

Il est dès lors suggéré d'insérer, à l'article 79*quater*, § 1er, alinéa 2, en projet, après les mots "une somme d'argent", les mots "ou d'autres valeurs".

Dans ce cas, une modification identique sera apportée aux articles 79*bis* et 79*ter* de la même loi.

Article 15

La modification apportée à l'article 7, 2°, du Code consulaire par l'article 15 de l'avant-projet est justifiée dans le commentaire de cet article par la volonté de l'auteur de l'avant-projet de s'assurer que la reconnaissance devant le chef d'un poste consulaire de carrière correspondra toujours aux règles belges.

Par l'effet de cette modification, l'article 7, 2°, du Code consulaire prévoira ce qui suit:

"Les compétences en matière d'état civil concernent exclusivement:

[…]

2° les actes de reconnaissance d'un enfant à condition que l'auteur soit belge et qu'il ait son domicile au sein de la circonscription consulaire".

Les reconnaissances faites par des Belges ayant leur résidence habituelle au sein de la circonscription consulaire sans y être domiciliés ne sont dès lors plus autorisées. Compte tenu de l'article 62 du Code de droit international privé, le fait qu'une personne soit domiciliée ou ait sa résidence habituelle à un endroit est sans incidence sur le droit applicable, qui est déterminé en fonction de sa nationalité.

La section de législation ne comprend dès lors pas la différence de traitement qui est instauré entre les Belges domiciliés dans la circonscription consulaire et les Belges ayant leur résidence habituelle au sein de cette même circonscription consulaire.

Par conséquent, l'auteur de l'avant-projet doit être en mesure de justifier cette différence de traitement de préférence dans le commentaire de l'article 15 ou, à défaut, revoir le dispositif sur ce point.

SLOTOPMERKINGEN

1. Bij elk artikel dat wordt gewijzigd moet melding worden gemaakt van de opeenvolgende vroegere wijzigingen die daarin zijn aangebracht.[39] De artikelen 2, 6 en 10 van het voorontwerp moeten dienovereenkomstig worden aangevuld.

2. In de Franse tekst van het ontworpen artikel 327/2 van het Burgerlijk Wetboek (artikel 5 van het voorontwerp):

— schrijve men in paragraaf 1, 6°, *in fine*, "*d'une personne autre que son époux ou son épouse*";

— schrijve men in paragraaf 3, vierde lid, "*elle-même*" in plaats van "*lui-même*";

— schrijve men in paragraaf 5, eerste lid, "*qui se trouvent dans l'impossibilité de se procurer leur acte de naissance ou ont des difficultés sérieuses à se le procurer" in plaats van "qui se trouvent dans l'impossibilité ou ont des difficultés sérieuses à se procurer leur acte de naissance*".

3. In artikel 7 van het voorontwerp zouden in het ontworpen artikel 330/1 van het Burgerlijk Wetboek de woorden "voor de erkenning" moeten worden ingevoegd tussen de woorden "voorafgaande toestemming" en de woorden "moet geven".

De griffier, *De voorzitter*

Bernadette VIGNERON Pierre VANDERNOOT

[39] Beginselen van de wetgevingstechniek – Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten, *www.raadvst-consetat.be,* tab "Wetgevingstechniek", aanbevelingen 113 tot 115 en formules F 4-2-8-1 tot F 4-2-8-4.

OBSERVATIONS FINALES

1. Pour chaque article modifié, il y a lieu de mentionner l'historique de ses modifications antérieures[39]. Les articles 2, 6 et 10 de l'avant-projet seront complétés en conséquence.

2. À l'article 5 de l'avant-projet, dans la version française de l'article 327/2 du Code civil en projet:

— au paragraphe 1er, 6°, *in fine*, il convient d'écrire "d'une personne autre que son époux ou son épouse";

— au paragraphe 3, alinéa 4, au lieu d'écrire "lui-même", on écrira "elle-même";

— au paragraphe 5, alinéa 1er, au lieu d'écrire "qui se trouvent dans l'impossibilité ou ont des difficultés sérieuses à se procurer leur acte de naissance", il y a lieu d'écrire "qui se trouvent dans l'impossibilité de se procurer leur acte de naissance ou ont des difficultés sérieuses à se le procurer" .

3. À l'article 7 de l'avant-projet, l'article 330/1 du Code civil en projet gagnerait à être complété, *in fine*, par les mots "à la reconnaissance".

Le greffier, *Le président*

Bernadette VIGNERON Pierre VANDERNOOT

[39] Principes de technique législative – Guide de rédaction des textes législatifs et réglementaires, *www.raadvst-consetat.be,* onglet "Technique législative", recommandations nos 113 à 115 et formules F 4-2-8-1 à F 4-2-8-4.

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,
ONZE GROET.

Op de voordracht van de minister van Justitie, de minister van Buitenlandse Zaken en Europese Zaken, de minister van Binnenlandse Zaken en de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Justitie, de minister van Buitenlandse Zaken en Europese Zaken, de minister van Binnenlandse Zaken en de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie zijn ermee belast het ontwerp van wet, waarvan de tekst hierna volgt, in Onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers in te dienen:

HOOFDSTUK 1

Algemene bepaling

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2

Wijzigingen van het Burgerlijk Wetboek

Art. 2

In artikel 313, § 3, tweede lid van het Burgerlijk Wetboek, vervangen bij de wet van 31 maart 1987 en gewijzigd bij de wet van 13 februari 2003, worden de woorden “of een Belgische notaris” en “of door een Belgisch notaris” opgeheven.

Art. 3

In artikel 319*bis*, tweede lid van het Burgerlijk Wetboek, ingevoegd bij de wet van 1 juli 2006, worden de woorden “of door een Belgische notaris” telkens opgeheven.

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,
SALUT.

Sur la proposition du ministre de la Justice, du ministre des Affaires étrangères et européennes, du ministre de l’Intérieur et du Secrétaire d’État à l’Asile et la Migration,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Le ministre de la Justice, le ministre des Affaires étrangères et européennes, le ministre de l’Intérieur, et le Secrétaire d’État à l’Asile et la Migration sont chargés de présenter en Notre Nom à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

CHAPITRE 1ER

Disposition générale

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l’article 74 de la Constitution.

CHAPITRE 2

Modifications du Code civil

Art. 2

Dans l’article 313, § 3, alinéa 2, du Code civil, remplacé par la loi du 13 mars 1987 et modifié par la loi du 13 février 2003, les mots “ou un notaire belge” et “ou par un notaire belge” sont abrogés.

Art. 3

Dans l’article 319*bis*, alinéa 2, du Code civil, inséré par la loi du 1er juillet 2006, les mots “ou par un notaire belge” sont chaque fois abrogés.

Art. 4

In artikel 325/6, tweede lid van het Burgerlijk Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2014, worden de woorden “of door een Belgische notaris” telkens opgeheven.

Art. 5

Artikel 327 van het Burgerlijk Wetboek, vervangen bij de wet van 31 maart 1987, wordt vervangen als volgt:

“Art. 327. § 1. De erkenning gebeurt in de akte van geboorte of bij akte van erkenning.

§ 2. De akte van erkenning wordt opgemaakt door de ambtenaar van de burgerlijke stand die de akte van aangifte bedoeld in artikel 327/1, § 1, eerste lid heeft opgemaakt.”.

Art. 6

In Boek I, Titel VII, Hoofdstuk III, Afdeling 2, van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 327/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 327/1. § 1. Ieder die een kind wil erkennen moet daarvan onder voorlegging van de in artikel 327/2 bedoelde documenten, aangifte doen bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente waar de erkenner, de persoon die de voorafgaande toestemming moet geven of het kind zijn inschrijving in het bevolkings-, vreemdelingen- of wachtregister heeft bij het opstellen van de akte of door de ambtenaar van de burgerlijke stand van de plaats van geboorte van het kind.

Indien geen van de personen bedoeld in het eerste lid een inschrijving heeft in een van de in het eerste lid bedoelde registers, of indien de actuele verblijfplaats van één van hen of allen om gegronde redenen niet met deze inschrijving overeenstemt, kan de aangifte gebeuren bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van de actuele verblijfplaats van een van hen.

Bij ontstentenis hiervan kan de aangifte gebeuren bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van Brussel.

§ 2. De ambtenaar van de burgerlijke stand maakt van deze aangifte een akte op binnen een maand na de afgifte van het in artikel 327/2, § 1, eerste lid, bedoelde bericht van ontvangst, behalve indien hij twijfels heeft over de geldigheid of echtheid van de in artikel 327/2 bedoelde overgelegde documenten. In dat geval geeft hij hiervan kennis aan de aangever en spreekt hij zich ten

Art. 4

Dans l’article 325/6, alinéa 2, du Code civil, inséré par la loi du 5 mai 2014, les mots “ou un notaire belge” et “ou par un notaire belge” sont abrogés.

Art. 5

L’article 327 du même Code, remplacé par la loi du 31 mars 1987, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 327. § 1er. La reconnaissance est faite dans l’acte de naissance ou par acte de reconnaissance.

§ 2. L’acte de reconnaissance est établi par l’officier de l’état civil qui a dressé l’acte de déclaration visée à l’article 327/1, § 1, alinéa 1er.”.

Art. 6

Dans le livre Ier, titre VII, chapitre III, section 2 du même Code, il est inséré un article 327/1 rédigé comme suit:

“Art. 327/1. § 1er. Toute personne qui désire reconnaître un enfant, est tenue d’en faire la déclaration, moyennant le dépôt des documents visés à l’article 327/2 à l’officier de l’état civil de la commune où l’auteur de la reconnaissance, la personne qui doit donner son consentement préalable ou l’enfant, est inscrit dans les registres de la population, le registre des étrangers ou le registre d’attente à la date de l’établissement de l’acte ou par l’officier de l’état civil de la commune du lieu de naissance de l’enfant.

Si aucune des personnes visées à l’alinéa 1er n’est inscrite dans l’un des registres visés à l’alinéa 1er, ou si la résidence actuelle de l’une d’elles ou de toutes ne correspond pas, pour des raisons légitimes, à cette inscription, la déclaration peut être faite à l’officier de l’état civil de la résidence actuelle de l’une d’elles.

A défaut, la déclaration peut être faite à l’officier de l’état civil de Bruxelles.

§ 2. L’officier de l’état civil dresse acte de cette déclaration dans le mois de la délivrance de l’accusé de réception visé à l’article 327/2, § 1er, alinéa 1er, sauf s’il a des doutes sur la validité ou l’authenticité des documents remis visés à l’article 327/2. Dans ce cas, il en informe le déclarant et il se prononce sur la validité ou l’authenticité des documents remis et décide si

laatste drie maanden na de afgifte van het in artikel 327/2, § 1, eerste lid, bedoelde bericht van ontvangst uit over de geldigheid of echtheid van de overgelegde documenten en over het opmaken van de akte. Indien hij binnen deze termijn geen beslissing heeft genomen, dient de ambtenaar van de burgerlijke stand onverwijld de akte op te maken.

De akte van aangifte van erkenning wordt ingeschreven in een enkel register dat op het einde van ieder jaar wordt neergelegd op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg.

§ 3. Wanneer de aangever in gebreke blijft de in artikel 327/2 bedoelde documenten over te leggen of indien de ambtenaar van de burgerlijke stand binnen de in paragraaf 2 bepaalde termijn de geldigheid of echtheid van deze documenten niet erkent, weigert de ambtenaar van de burgerlijke stand over te gaan tot de opmaak van de akte bedoeld in paragraaf 2.

De ambtenaar van de burgerlijke stand brengt zijn met redenen omklede beslissing zonder verwijl ter kennis van de aangever. Tezelfdertijd wordt een afschrift hiervan, samen met een kopie van alle nuttige documenten, overgemaakt aan de procureur des Konings van het gerechtelijk arrondissement waarin de weigering plaatsvond.

De aangever kan tegen de weigering door de ambtenaar van de burgerlijke stand beroep instellen bij de familierechtbank binnen de maand na de kennisgeving van zijn beslissing.”.

Art. 7

In Boek I, Titel VII, Hoofdstuk III, Afdeling 2, van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 327/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 327/2. § 1. Bij de aangifte van een erkenning worden aan de ambtenaar van de burgerlijke stand tegen bericht van ontvangst, dat wordt afgeleverd na ontvangst van alle documenten, de volgende documenten voorgelegd:

1° een voor eensluidend verklaard afschrift van de akte van geboorte van het kind;

2° een voor eensluidend verklaard afschrift van de akte van geboorte van de persoon die het kind wil erkennen en, in voorkomend geval, van de ouder ten aanzien van wie de afstamming vaststaat;

l’acte peut être établi, au plus tard trois mois après la délivrance de l’accusé de réception visé à l’article 327/2, § 1er, alinéa 1er. S’il n’a pas pris de décision dans ce délai, l’officier de l’état civil doit établir l’acte sans délai.

L’acte de déclaration de reconnaissance est inscrit dans un registre unique déposé à la fin de chaque année au greffe du tribunal de première instance.

§ 3. Lorsque le déclarant reste en défaut de déposer les documents visés à l’article 327/2 ou si l’officier de l’état civil ne reconnaît pas dans le délai prévu au paragraphe 2 la validité ou l’authenticité de ces documents, l’officier de l’état civil refuse de dresser l’acte visé au paragraphe 2.

L’officier de l’état civil notifie sans délai sa décision motivée au déclarant. Une copie, accompagnée d’une copie de tous documents utiles, en est transmise en même temps au procureur du Roi de l’arrondissement judiciaire dans lequel le refus a été exprimé.

Le déclarant peut introduire un recours contre le refus de l’officier de l’état civil devant le tribunal de la famille dans le mois qui suit la notification de sa décision.”.

Art. 7

Dans le livre Ier, titre VII, chapitre III, section 2 du même Code, il est inséré un article 327/2 rédigé comme suit:

“Art. 327/2. § 1er. Lors de la déclaration d’une reconnaissance, les documents suivants sont remis à l’officier de l’état civil contre accusé de réception qui est délivré après réception de tous les documents:

1° une copie conforme de l’acte de naissance de l’enfant;

2° une copie conforme de l’acte de naissance du candidat à la reconnaissance et, le cas échéant, du parent à l’égard duquel la filiation est établie;

3° een bewijs van identiteit van de persoon die het kind wil erkennen en, in voorkomend geval, van de ouder ten aanzien van wie de afstamming vaststaat;

4° een bewijs van nationaliteit van de persoon die het kind wil erkennen en, in voorkomend geval, van de ouder ten aanzien van wie de afstamming vaststaat;

5° een bewijs van de inschrijving in het bevolkings-, vreemdelingen- of wachtregister, of een bewijs van de actuele verblijfplaats van de persoon die het kind wil erkennen, en in voorkomend geval van de persoon die voorafgaande toestemming moet geven of van het kind;

6° een bewijs van de ongehuwde staat of van de ontbinding of nietigverklaring van het laatste voor een Belgisch ambtenaar van de burgerlijke stand voltrokken huwelijk en in voorkomend geval een bewijs van de ontbinding of de nietigverklaring van de huwelijken gesloten voor een buitenlandse overheid, tenzij ze een voor een Belgisch ambtenaar van de burgerlijke stand voltrokken huwelijk voorafgaan, van de persoon die het kind wil erkennen indien het krachtens artikel 62 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht toepasselijk recht, bepaalt dat een gehuwd persoon geen kind kan erkennen bij een ander persoon dan zijn echtgenoot of echtgenote;

7° in voorkomend geval, een bewijs van de ongehuwde staat of van de ontbinding of nietigverklaring van het laatste voor een Belgisch ambtenaar van de burgerlijke stand voltrokken huwelijk en in voorkomend geval een bewijs van de ontbinding of de nietigverklaring van de huwelijken gesloten voor een buitenlandse overheid, tenzij ze een voor een Belgisch ambtenaar van de burgerlijke stand voltrokken huwelijk voorafgaan, van de moeder ingeval van een erkenning voor de geboorte of in de akte van geboorte;

8° in voorkomend geval, een authentieke akte waaruit de toestemming van de persoon die zijn voorafgaande toestemming moet geven in de erkenning blijkt;

9° in geval van een erkenning voor de geboorte, een attest van een arts of een vroedvrouw dat de zwangerschap bevestigt en de vermoedelijke bevallingsdatum aangeeft;

10° ieder ander authentiek stuk waaruit blijkt dat in hoofde van de betrokkene is voldaan aan de door de wet gestelde voorwaarden om een kind te erkennen.

3° une preuve d'identité du candidat à la reconnaissance et, le cas échéant, du parent à l'égard duquel la filiation est établie;

4° une preuve de nationalité du candidat à la reconnaissance et, le cas échéant, du parent à l'égard duquel la filiation est établie;

5° une preuve de l'inscription dans les registres de la population, le registre des étrangers ou le registre d'attente ou une preuve de la résidence actuelle du candidat à la reconnaissance et, le cas échéant, de la personne qui doit donner son consentement préalable ou de l'enfant;

6° une preuve de célibat ou une preuve de la dissolution ou de l'annulation du dernier mariage célébré devant un officier de l'état civil belge et, le cas échéant, une preuve de la dissolution ou de l'annulation des mariages célébrés devant une autorité étrangère, à moins qu'ils ne soient antérieurs à un mariage célébré devant un officier de l'état civil belge, du candidat à la reconnaissance lorsque le droit applicable en vertu de l'article 62 du Code de droit international privé prévoit qu'une personne ne peut pas reconnaître un enfant d'une personne autre que son époux ou son épouse;

7° le cas échéant, une preuve de célibat ou une preuve de la dissolution ou de l'annulation du dernier mariage célébré devant un officier de l'état civil belge et, le cas échéant, une preuve de la dissolution ou de l'annulation des mariages célébrés devant une autorité étrangère, à moins qu'ils ne soient antérieurs à un mariage célébré devant un officier de l'état civil belge, de la mère en cas d'une reconnaissance avant la naissance ou dans l'acte de naissance;

8° le cas échéant, un acte authentique dont il ressort que la personne qui doit donner son consentement préalable consent à la reconnaissance;

9° en cas de reconnaissance prénatale, une attestation d'un médecin ou d'une sage-femme qui confirme la grossesse et qui indique la date probable de l'accouchement;

10° toute autre pièce authentique dont il ressort que l'intéressé remplit les conditions requises par la loi pour pouvoir reconnaître un enfant.

§ 2. Indien de overgelegde documenten in een vreemde taal zijn opgemaakt, kan de ambtenaar van de burgerlijke stand om een voor eensluidend verklaarde vertaling ervan verzoeken.

§ 3. Voor de personen in België geboren, vraagt de ambtenaar van de burgerlijke stand het eensluidend verklaard afschrift van de akte van geboorte op aan de houder van het register.

Hetzelfde geldt wanneer de akte van geboorte in België is overgeschreven en de ambtenaar van de burgerlijke stand de plaats van de overschrijving ervan kent.

Eenzelfde regeling is onder dezelfde voorwaarden van toepassing op de andere akten van de burgerlijke stand die in België zijn opgemaakt of overgeschreven en waarvan, in voorkomend geval, de voorlegging wordt vereist.

De betrokken persoon kan evenwel, om persoonlijke redenen, verkiezen om zelf het eensluidend verklaard afschrift van de akte voor te leggen.

Deze paragraaf is niet van toepassing op het hoofd van de consulaire beroepspost bij wie een aangifte van erkenning wordt gedaan.

§ 4. Indien een van de betrokken partijen op de datum van de aangifte ingeschreven is in het bevolkings- of vreemdelingenregister, wordt de persoon die het kind wil erkennen bovendien vrijgesteld van de voorlegging van het bewijs van nationaliteit, van burgerlijke staat en van inschrijving in het bevolkings- of vreemdelingenregister van die betrokken persoon. De ambtenaar van de burgerlijke stand voegt een uittreksel uit het Rijksregister bij het dossier.

Niettemin kan de ambtenaar van de burgerlijke stand, indien hij zich onvoldoende ingelicht acht, belanghebbende om de voorlegging van ieder ander bewijs tot staving van die gegevens verzoeken.

§ 5. De artikelen 70 tot 72*ter* zijn naar analogie van toepassing op de personen die zich in de onmogelijkheid of zware moeilijkheden verkeren om zich de akte van geboorte te verschaffen.

De vrederechter maakt de akte van bekendheid evenwel onmiddellijk over aan de familierechtbank van de plaats van de aangifte van de erkenning.”.

§ 2. Si les documents remis sont établis dans une langue étrangère, l’officier de l’état civil peut en demander une traduction certifiée conforme.

§ 3. Pour les personnes nées en Belgique, l’officier de l’état civil demande la copie certifiée conforme de l’acte de naissance au dépositaire du registre.

Il en va de même si l’acte de naissance a été transcrit en Belgique et que l’officier de l’état civil connaît le lieu de transcription.

La même règle s’applique aux mêmes conditions aux autres actes de l’état civil dressés ou transcrits en Belgique et dont, le cas échéant, la production est exigée.

La personne concernée peut toutefois, pour des motifs personnels, choisir de remettre elle-même la copie certifiée conforme de l’acte.

Le présent paragraphe n’est pas d’application au chef du poste consulaire de carrière auprès duquel est faite une déclaration de reconnaissance.

§ 4. Pour autant qu’il soit inscrit dans le registre de la population ou dans le registre des étrangers au jour de la déclaration, le candidat à la reconnaissance est dispensé de remettre la preuve de nationalité, de l’état civil et d’inscription dans le registre de la population ou dans le registre des étrangers. L’officier de l’état civil joint un extrait du Registre national au dossier.

Toutefois, s’il s’estime insuffisamment informé, l’officier de l’état civil peut demander à l’intéressé de lui remettre toute autre preuve étayant ces données.

§ 5. Les articles 70 à 72*ter* sont applicables par analogie aux personnes qui se trouvent dans l’impossibilité de se procurer leur acte de naissance ou ont des difficultés sérieuses à se le procurer.

Toutefois, le juge de paix transmet immédiatement l’acte de notoriété au tribunal de la famille du lieu de la déclaration de la reconnaissance.”.

Art. 8

In artikel 329*bis*, § 3, vierde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd door de wet van 1 juli 2006, worden de woorden “of de ministeriële ambtenaar” opgeheven.

Art. 9

In Boek I, Titel VII, Hoofdstuk III, Afdeling 2, van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 330/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 330/1. Er is, ingeval van aangifte van erkenning, geen afstammingsband tussen het kind en de erkenner wanneer uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van de erkenner, kennelijk enkel gericht is op het voor zichzelf, voor het kind of voor de persoon die zijn voorafgaande toestemming voor de erkenning moet geven, bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat verbonden is aan de vaststelling van een afstammingsband.”.

Art. 10

In Boek I, Titel VII, Hoofdstuk III, Afdeling 2, van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 330/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 330/2. De ambtenaar van de burgerlijke stand weigert de erkenning te akteren indien hij vaststelt dat de erkenning betrekking heeft op een in artikel 330/1 bedoelde situatie.

Indien er een ernstig vermoeden bestaat dat de verklaring betrekking heeft op een in artikel 330/1 bedoelde situatie, kan de ambtenaar van de burgerlijke stand het akteren van de erkenning uitstellen, na eventueel het advies van de procureur des Konings van het gerechtelijk arrondissement waarin de persoon die het kind wil erkennen voornemens is het kind te erkennen, te hebben ingewonnen, gedurende ten hoogste twee maanden vanaf de opmaak van de akte van aangifte teneinde bijkomend onderzoek te verrichten. De procureur des Konings kan deze termijn verlengen met hoogstens drie maanden. In dat geval, geeft hij van zijn beslissing kennis aan de ambtenaar van de burgerlijke stand die op zijn beurt de belanghebbende partijen ervan in kennis stelt.

Indien de ambtenaar van de burgerlijke stand binnen de in het tweede lid bepaalde termijn geen definitieve beslissing heeft genomen, dient hij onverwijld de erkenning te akteren.

Art. 8

Dans l’article 329*bis*, § 3, alinéa 4, du même Code, inséré par la loi du 1er juillet 2006, les mots “ou l’officier ministériel” sont abrogés.

Art. 9

Dans le livre Ier, titre VII, chapitre III, section 2 du même Code, il est inséré un article 330/1 rédigé comme suit:

“Art. 330/1. En cas de déclaration de reconnaissance, il n’y a pas de lien de filiation entre l’enfant et l’auteur de la reconnaissance lorsqu’il ressort d’une combinaison de circonstances que l’intention de l’auteur de la reconnaissance, vise manifestement uniquement l’obtention d’un avantage en matière de séjour, lié à l’établissement d’un lien de filiation, pour lui-même, pour l’enfant ou pour la personne qui doit donner son consentement préalable à la reconnaissance.”.

Art. 10

Dans le livre Ier, titre VII, chapitre III, section 2 du même Code, il est inséré un article 330/2 rédigé comme suit:

“Art. 330/2. L’officier de l’état civil refuse d’acter la reconnaissance lorsqu’il constate que la déclaration se rapporte à une situation telle que visée à l’article 330/1.

S’il existe une présomption sérieuse que la reconnaissance se rapporte à une situation telle que visée à l’article 330/1, l’officier de l’état civil peut surseoir à acter la reconnaissance, éventuellement après avoir recueilli l’avis du procureur du Roi de l’arrondissement judiciaire dans lequel la personne qui veut reconnaître l’enfant a l’intention de reconnaître l’enfant, pendant un délai de deux mois au plus à partir de l’établissement de l’acte de déclaration, afin de procéder à une enquête complémentaire. Le procureur du Roi peut prolonger ce délai de trois mois au maximum. Dans ce cas, il en informe l’officier de l’état civil qui en informe à son tour les parties intéressées.

S’il n’a pas pris de décision définitive dans le délai prévu à l’alinéa 2, l’officier de l’état civil est tenu d’acter sans délai la reconnaissance.

In geval van een in het eerste lid bedoelde weigering, brengt de ambtenaar van de burgerlijke stand, zijn met redenen omklede beslissing onverwijld ter kennis van de belanghebbende partijen. Terzelfdertijd wordt een afschrift hiervan, samen met een kopie van alle nuttige documenten, verzonden naar de procureur des Konings van het gerechtelijk arrondissement waarin de beslissing tot weigering genomen werd en aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

In geval van weigering door de ambtenaar van de burgerlijke stand om de erkenning te akteren, kan de persoon die de afstammingsband wil laten vaststellen een vordering tot onderzoek naar het moederschap, vaderschap of meemoederschap instellen bij de familierechtbank van de plaats van de aangifte van de erkenning.

In het in het vorige lid bedoelde geval vermeldt het exploot van dagvaarding of het verzoekschrift, op straffe van nietigheid, de weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand.".

En cas de refus visé à l'alinéa 1er, l'officier de l'état civil notifie sans délai sa décision motivée aux parties intéressées. Une copie de celle-ci, accompagnée d'une copie de tous documents utiles, est, en même temps, transmise au procureur du Roi de l'arrondissement judiciaire dans lequel la décision de refus a été prise et à l'Office des étrangers.

En cas de refus de l'officier de l'état civil d'acter la reconnaissance, la personne qui veut faire établir le lien de filiation, peut introduire une action en recherche de maternité, de paternité ou de comaternité auprès du tribunal de la famille du lieu de déclaration de la reconnaissance.

Dans le cas visé à l'alinéa précédent, l'exploit de citation ou la requête contient, à peine de nullité la décision de refus de l'officier de l'état civil.".

Art. 11

In Boek I, Titel VII, Hoofdstuk III, Afdeling 2, van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 330/3 ingevoegd, luidende:

"Art. 330/3. § 1. De procureur des Konings vordert de nietigheid van de erkenning in het geval bedoeld in artikel 330/1.

§ 2. Elk exploot van betekening van een vonnis of arrest dat een erkenning nietig verklaart, wordt door de optredende gerechtsdeurwaarder onmiddellijk in afschrift meegedeeld aan het openbaar ministerie en de griffier van het gerecht dat de beslissing heeft uitgesproken.

Wanneer de nietigheid van de erkenning is uitgesproken bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis of arrest, stuurt de griffier, onverwijld, een uittreksel bevattende het beschikkende gedeelte en de vermelding van de dag van het in kracht van gewijsde treden van het vonnis of arrest aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van de plaats waar de akte van erkenning werd opgemaakt, of wanneer de akte van erkenning niet in België werd opgemaakt, aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van Brussel, en aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

De griffier brengt de partijen hiervan in kennis.

De ambtenaar van de burgerlijke stand schrijft het beschikkende gedeelte onverwijld over in zijn registers;

Art. 11

Dans le livre Ier, titre VII, chapitre III, section 2 du même Code, il est inséré un article 330/3 rédigé comme suit:

"Art. 330/3. § 1er. Le procureur du Roi poursuit la nullité d'une reconnaissance dans l'hypothèse visée à l'article 330/1.

§ 2. Tout exploit de signification d'un jugement ou arrêt portant annulation d'une reconnaissance est immédiatement communiqué en copie par l'huissier de justice instrumentant au ministère public et au greffier de la juridiction qui a prononcé la décision.

Lorsque la nullité de la reconnaissance a été prononcée par un jugement ou un arrêt coulé en force de chose jugée, un extrait reprenant le dispositif du jugement ou de l'arrêt et la mention du jour où celui-ci a acquis force de chose jugée, est adressé, sans délai, par le greffier à l'officier de l'état civil du lieu où l'acte de reconnaissance a été établi ou, lorsque l'acte de reconnaissance n'a pas été établi en Belgique, à l'officier de l'état civil de Bruxelles, et à l'Office des étrangers.

Le greffier en avertit les parties.

L'officier de l'état civil transcrit sans délai le dispositif sur ses registres; mention en est faite en marge de l'acte

melding daarvan wordt gemaakt op de kant van de akte van erkenning en van de akte van geboorte van het kind, indien deze in België zijn opgemaakt of overgeschreven.".

Art. 12

In artikel 332*quinquies*, § 2, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd door de wet van 1 juli 2006, worden de woorden "of van degene van de ouders van het kind ten aanzien van wie de afstamming vaststaat" vervangen door de woorden "van degene van de ouders van het kind ten aanzien van wie de afstamming vaststaat, of van het openbaar ministerie".

HOOFDSTUK 3

Wijziging van het Gerechtelijk Wetboek

Art. 13

In artikel 572*bis* van het Gerechtelijk Wetboek, ingevoegd bij de wet van 30 juli 2013, wordt de bepaling onder 1° aangevuld met de woorden ", onverminderd de door artikel 391*octies* van het Strafwetboek en artikel 79*quater* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen aan de strafrechter toegekende bevoegdheid;".

HOOFDSTUK 4

Wijzigingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Art. 14

In artikel 79*bis*, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij de wet van 12 januari 2006 en gewijzigd bij de wet van 2 juni 2013, worden de woorden "of andere waardevolle goederen" ingevoegd tussen de woorden "een geldsom" en de woorden "ontvangt die".

Art. 15

In artikel 79*ter*, § 1, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 2 juni 2013, worden de woorden

de reconnaissance et de l'acte de naissance de l'enfant, s'ils ont été dressés ou transcrits en Belgique.".

Art. 12

Dans l'article 332*quinquies*, § 2, alinéa premier, du même Code, inséré par la loi du 1er juillet 2006, les mots "ou de celui des auteurs de l'enfant à l'égard duquel la filiation est établie" sont remplacés par les mots "de celui des auteurs de l'enfant à l'égard duquel la filiation est établie, ou du ministère public".

CHAPITRE 3

Modification du Code judiciaire

Art. 13

Dans l'article 572*bis* du Code judiciaire, inséré par la loi du 30 juillet 2013, le 1° est complété par les mots ", sans préjudice de la compétence attribuée au juge pénal par l'article 391*octies* du Code pénal et l'article 79*quater* de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;".

CHAPITRE 4

Modifications de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Art. 14

Dans l'article 79*bis*, § 1er, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, inséré par la loi du 12 janvier 2006 et modifié par la loi du 2 juin 2013, les mots "ou d'autres valeurs" sont insérés entre les mots "une somme d'argent" et les mots "visant à".

Art. 15

Dans l'article 79*ter*, § 1er, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 2 juin 2013, les mots "ou d'autres

"of andere waardevolle goederen" ingevoegd tussen de woorden "een geldsom" en de woorden "ontvangt die".

Art. 16

In dezelfde wet, wordt een artikel 79*ter-bis* ingevoegd, luidende:

"Art. 79*ter-bis*. § 1. Ieder die een kind erkent of zijn voorafgaande toestemming geeft in een erkenning van een kind in de omstandigheden bedoeld in artikel 330/1 van het Burgerlijk Wetboek, wordt gestraft met gevangenisstraf van een maand tot drie jaar en met geldboete van vijftig euro tot vijfhonderd euro.

Ieder die een geldsom of andere waardevolle goederen ontvangt die ertoe strekt hem te vergoeden om een dergelijke erkenning te hebben gedaan of om zijn voorafgaande toestemming in een dergelijke erkenning te hebben gegeven, wordt gestraft met gevangenisstraf van twee maanden tot vier jaar en met geldboete van honderd euro tot tweeduizend vijfhonderd euro.

Ieder die gebruik maakt van geweld of bedreiging tegen een persoon om die persoon te dwingen een dergelijke erkenning te doen of zijn voorafgaande toestemming in een dergelijke erkenning te geven, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie maanden tot vijf jaar en met geldboete van tweehonderdvijftig euro tot vijfduizend euro.

§ 2. Poging tot het in paragraaf 1, eerste lid, bedoelde wanbedrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van vijftien dagen tot een jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot tweehonderd vijftig euro.

Poging tot het in paragraaf 1, tweede lid, bedoelde wanbedrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van een maand tot twee jaar en met geldboete van vijftig euro tot duizend tweehonderdvijftig euro.

Poging tot het in paragraaf 1, derde lid, bedoelde wanbedrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van twee maanden tot drie jaar en met geldboete van honderdvijftig euro tot tweeduizend vijfhonderd euro.".

Art. 17

In artikel 79*quater* van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 2 juni 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen als volgt:

valeurs" sont insérés entre les mots "une somme d'argent" et les mots "visant à".

Art. 16

Dans la même loi, il est inséré un article 79*ter-bis* rédigé comme suit:

"Art. 79*ter-bis*. § 1er. Quiconque reconnaît un enfant ou donne son consentement préalable à une reconnaissance d'enfant dans les circonstances visées à l'article 330/1 du Code civil sera puni d'un emprisonnement d'un mois à trois ans et d'une amende de cinquante euros à cinq cents euros.

Quiconque reçoit une somme d'argent ou d'autres valeurs visant à le rétribuer pour avoir fait une telle reconnaissance ou avoir donné son consentement préalable à une telle reconnaissance sera puni d'un emprisonnement de deux mois à quatre ans et d'une amende de cent euros à deux mille cinq cents euros.

Quiconque recourt à des violences ou menaces à l'égard d'une personne pour la contraindre à faire une telle reconnaissance ou donner son consentement préalable à une telle reconnaissance sera puni d'un emprisonnement de trois mois à cinq ans et d'une amende de deux cent cinquante euros à cinq mille euros.

§ 2. La tentative du délit visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, est punie d'un emprisonnement de quinze jours à un an et d'une amende de vingt-six euros à deux cent cinquante euros.

La tentative du délit visé au paragraphe 1er, alinéa 2, est punie d'un emprisonnement d'un mois à deux ans et d'une amende de cinquante euros à mille deux cent cinquante euros.

La tentative du délit visé au paragraphe 1er, alinéa 3, est punie d'un emprisonnement de deux mois à trois ans et d'une amende de cent vingt-cinq euros à deux mille cinq cents euros.".

Art. 17

A l'article 79*quater* de la même loi, inséré par la loi du 2 juin 2013, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit:

"§ 1. De rechter die overgaat tot een veroordeling op basis van artikelen 79*bis,* 79*ter* of 79*ter-bis* of die de schuld vaststelt voor een inbreuk op deze bepalingen, kan ook de nietigheid van het huwelijk, van de wettelijke samenwoning of van de erkenning uitspreken, op vordering van de procureur des Konings of van enige in het geding belanghebbende partij.";

2° in paragraaf 2, worden het eerste en het tweede lid vervangen als volgt:

"Een vonnis kan aan de echtgenoten, aan de wettelijk samenwonenden, aan de erkenner, aan de persoon die zijn voorafgaande toestemming in een erkenning heeft gegeven of aan het erkende kind slechts worden tegengeworpen, indien zij in het geding partij zijn geweest of daarin zijn geroepen.

Het openbaar ministerie kan de echtgenoot, de wettelijk samenwonende, de erkenner, de persoon die toestemt in de erkenning of het erkende kind dat geen partij is in het geding, gedwongen laten tussenkomen.";

3° in paragraaf 2, vierde lid, worden de woorden "of van de wettelijke samenwoning" vervangen door de woorden ", van de wettelijke samenwoning of van de erkenning.";

4° paragraaf 2 wordt aangevuld met een lid, luidende;

"Artikel 331*sexies* van het Burgerlijk Wetboek is van toepassing op deze paragraaf.";

5° in paragraaf 3, worden de woorden "of een wettelijke samenwoning," vervangen door de woorden ", een wettelijke samenwoning of een erkenning,";

6° het artikel wordt aangevuld met een paragraaf 6, luidende:

"§ 6. Elk exploot van betekening van een vonnis of arrest dat een erkenning nietig verklaart, wordt door de optredende gerechtsdeurwaarder onmiddellijk in afschrift meegedeeld aan het openbaar ministerie en de griffier van het gerecht dat de beslissing heeft uitgesproken.

Wanneer de nietigheid van de erkenning is uitgesproken bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis of arrest, stuurt de griffier, onverwijld, een uittreksel bevattende het beschikkende gedeelte en de vermelding van de dag van het in kracht van gewijsde treden van het vonnis of arrest aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van de plaats waar de akte van erkenning

"§ 1er. Le juge qui prononce une condamnation sur la base des articles 79*bis,* 79*ter* ou 79*ter-bis* ou qui constate la culpabilité pour une infraction visée à ces dispositions, peut également prononcer la nullité du mariage, de la cohabitation légale ou de la reconnaissance, à la demande du procureur du Roi ou de toute partie ayant un intérêt à la cause.";

2° dans le paragraphe 2, les alinéas 1er et 2 sont remplacés par ce qui suit:

"Un jugement n'est opposable aux époux, aux cohabitants légaux, à l'auteur de la reconnaissance, à la personne ayant donné le consentement préalable à une reconnaissance ou à l'enfant reconnu que s'ils ont été parties ou appelés à la cause.

Le ministère public peut appeler en intervention forcée l'époux, le cohabitant légal, l'auteur de la reconnaissance, la personne qui consent à la reconnaissance ou l'enfant reconnu qui n'est pas présent à la cause.";

3° dans le paragraphe 2, alinéa 4, les mots "ou de la cohabitation légale." sont remplacés par les mots ", de la cohabitation légale ou de la reconnaissance.";

4° le paragraphe 2 est complété par un alinéa rédigé comme suit:

"L'article 331*sexies* du Code civil est d'application au présent paragraphe.";

5° dans le paragraphe 3, les mots "ou d'une cohabitation légale" sont remplacés par les mots ", d'une cohabitation légale ou d'une reconnaissance";

6° l'article est complété par un paragraphe 6 rédigé comme suit:

"§ 6. Tout exploit de signification d'un jugement ou arrêt portant annulation d'une reconnaissance est immédiatement communiqué en copie par l'huissier de justice instrumentant au ministère public et au greffier de la juridiction qui a prononcé la décision.

Lorsque la nullité de la reconnaissance a été prononcée par un jugement ou un arrêt coulé en force de chose jugée, un extrait reprenant le dispositif du jugement ou de l'arrêt et la mention du jour où celui-ci a acquis force de chose jugée, est adressé, sans délai, par le greffier à l'officier de l'état civil de la commune où l'acte de reconnaissance a été établi ou, lorsque

werd opgemaakt, of wanneer de akte van erkenning niet in België werd opgemaakt, aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van Brussel, en aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

De griffier brengt de partijen hiervan in kennis.

De ambtenaar van de burgerlijke stand schrijft het beschikkend gedeelte onverwijld over in zijn registers; melding daarvan wordt gemaakt op de kant van de akte van erkenning of van de akte van geboorte van het kind, indien deze in België zijn opgemaakt of overgeschreven.".

HOOFDSTUK 5

Wijzigingen van het Consulair Wetboek

Art. 18

Artikel 7, 2° van het Consulair Wetboek wordt vervangen als volgt:

"2° de akten van erkenning van een kind mits de erkennende ouder Belg is en zijn woonplaats heeft binnen het consulair ressort;".

Art. 19

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 15/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 15/1. Bij de aangifte van de erkenning van een kind moet de in het buitenland wonende erkenner woonplaats kiezen in België voor de briefwisseling en betekeningen.

Het hoofd van de consulaire beroepspost kan, voor de toepassing van artikel 330/2 van het Burgerlijk Wetboek, het advies inwinnen van de procureur des Konings van het gerechtelijk arrondissement van de door de verzoeker gekozen woonplaats.".

HOOFDSTUK 6

Overgangsbepaling

Art. 20

Deze wet is van toepassing op erkenningen waarvan de aangifte wordt gedaan na de inwerkingtreding van deze wet en op de nieuwe vorderingen tot onderzoek

l'acte de reconnaissance n'a pas été établi en Belgique, à l'officier de l'état civil de Bruxelles, et à l'Office des étrangers.

Le greffier en avertit les parties.

L'officier de l'état civil transcrit sans délai le dispositif sur ses registres; mention en est faite en marge de l'acte de reconnaissance et de l'acte de naissance de l'enfant, s'ils ont été dressés ou transcrits en Belgique.".

CHAPITRE 5

Modifications du Code consulaire

Art. 18

L'article 7, 2° du Code consulaire est remplacé par ce qui suit:

"2° les actes de reconnaissance d'un enfant à condition que l'auteur soit belge et qu'il ait son domicile au sein de la circonscription consulaire;".

Art. 19

Dans le même Code, il est inséré un article 15/1 rédigé comme suit:

"Art. 15/1. Lors de la déclaration de la reconnaissance d'un enfant, l'auteur domicilié à l'étranger doit élire domicile en Belgique pour la correspondance et les notifications.

Le chef du poste consulaire de carrière peut, pour l'application de l'article 330/2 du Code civil, recueillir l'avis du procureur du Roi de l'arrondissement judiciaire du domicile choisi par l'auteur.".

CHAPITRE 6

Disposition transitoire

Art. 20

La présente loi s'applique aux reconnaissances dont la déclaration est faite après l'entrée en vigueur de la présente loi et aux nouvelles actions en recherche de

naar het moederschap, vaderschap of meemoederschap die in eerste aanleg worden ingediend na de inwerkingtreding van deze wet.

HOOFDSTUK 7

Inwerkingtreding

Art. 21

Deze wet treedt in werking op een door de Koning te bepalen datum en uiterlijk op de eerste dag van de zesde maand na die waarin ze is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*.

Gegeven te Brussel, 8 juni 2017

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Justitie,

Koen GEENS

De minister van Buitenlandse Zaken,

Didier REYNDERS

De minister van Binnenlandse Zaken,

Jan JAMBON

De Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,

Theo FRANCKEN

maternité, de paternité ou de comaternité introduites en première instance après l'entrée en vigueur de la présente loi.

CHAPITRE 7

Entrée en vigueur

Art. 21

La présente loi entre en vigueur à une date fixée par le Roi, et, au plus tard, le premier jour du sixième mois qui suit celui de sa publication au *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, le 8 juin 2017

PHILIPPE

PAR LE ROI:

Le ministre de la Justice,

Koen GEENS

Le ministre des Affaires étrangères,

Didier REYNDERS

Le ministre de l'Intérieur,

Jan JAMBON

Le Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration,

Theo FRANCKEN

BASISTEKST	BASISTEKST AANGEPAST AAN HET WETSONTWERP
BURGERLIJK WETBOEK	**BURGERLIJK WETBOEK**
Art. 313	Art. 313
§ 1. Indien de naam van de moeder niet in de akte van geboorte is vermeld of bij ontstentenis van zulk een akte, kan zij het kind erkennen onder de bij artikel 329bis bepaalde voorwaarden. § 2. De erkenning is evenwel niet ontvankelijk indien daaruit blijkt dat tussen haar en de vader een huwelijksbeletsel bestaat waarvan de Koning geen ontheffing kan verlenen tenzij het huwelijk waardoor dat beletsel is ontstaan, nietig werd verklaard of werd ontbonden door overlijden of door echtscheiding. § 3. Indien de moeder gehuwd is en een kind erkent dat tijdens het huwelijk geboren is, moet de erkenning worden meegedeeld aan de echtgenoot of de echtgenote. Indien de akte is opgemaakt door een Belgisch ambtenaar van de burgerlijke stand of een Belgische notaris, geeft deze kennis van de akte; indien zij niet is opgemaakt door een Belgisch ambtenaar van de burgerlijke stand of door een Belgisch notaris, wordt de akte betekend op verzoek van de moeder, het kind of diens wettelijke vertegenwoordiger. Totdat de kennisgeving of betekening heeft plaatsgehad kan de erkenning niet worden tegengeworpen aan de echtgenoot of de echtgenote, aan de kinderen geboren uit diens huwelijk met degene die het kind erkent en aan de kinderen die door de beide echtgenoten geadopteerd zijn.	§ 1. Indien de naam van de moeder niet in de akte van geboorte is vermeld of bij ontstentenis van zulk een akte, kan zij het kind erkennen onder de bij artikel 329bis bepaalde voorwaarden. § 2. De erkenning is evenwel niet ontvankelijk indien daaruit blijkt dat tussen haar en de vader een huwelijksbeletsel bestaat waarvan de Koning geen ontheffing kan verlenen tenzij het huwelijk waardoor dat beletsel is ontstaan, nietig werd verklaard of werd ontbonden door overlijden of door echtscheiding. § 3. Indien de moeder gehuwd is en een kind erkent dat tijdens het huwelijk geboren is, moet de erkenning worden meegedeeld aan de echtgenoot of de echtgenote. Indien de akte is opgemaakt door een Belgisch ambtenaar van de burgerlijke stand ***[…]***, geeft deze kennis van de akte; indien zij niet is opgemaakt door een Belgisch ambtenaar van de burgerlijke stand ***[…]***, wordt de akte betekend op verzoek van de moeder, het kind of diens wettelijke vertegenwoordiger. Totdat de kennisgeving of betekening heeft plaatsgehad kan de erkenning niet worden tegengeworpen aan de echtgenoot of de echtgenote, aan de kinderen geboren uit diens huwelijk met degene die het kind erkent en aan de kinderen die door de beide echtgenoten geadopteerd zijn.
Art. 319bis	Art. 319bis
Wanneer de vader gehuwd is en een kind erkent dat is verwekt bij een vrouw van wie hij niet de echtgenoot is, moet die erkenning ter kennis van de echtgenoot of van de echtgenote worden gebracht. Te dien einde, indien de akte van erkenning is opgemaakt door een Belgische ambtenaar van de burgerlijke stand of door een Belgische notaris, wordt een afschrift van de akte door hem verzonden bij een ter post aangetekende brief. Indien de akte niet is opgemaakt door een Belgische ambtenaar van de burgerlijke stand of door een Belgische notaris, wordt ze	Wanneer de vader gehuwd is en een kind erkent bij een vrouw van wie hij niet de echtgenoot is, moet die erkenning ter kennis van de echtgenoot of van de echtgenote worden gebracht. Te dien einde, indien de akte van erkenning is opgemaakt door een Belgische ambtenaar van de burgerlijke stand ***[…]***, wordt een afschrift van de akte door hem verzonden bij een ter post aangetekende brief. Indien de akte niet is opgemaakt door een Belgische ambtenaar van de burgerlijke stand ***[…]***, wordt ze betekend bij deurwaardersexploot

betekend bij deurwaardersexploot op verzoek van de vader, het kind of diens wettelijke vertegenwoordiger.
Totdat deze mededeling heeft plaatsgehad, kan de erkenning niet worden tegengeworpen aan de echtgenoot of de echtgenote, aan de kinderen geboren uit diens huwelijk met degene die het kind erkent en aan de kinderen die door de beide echtgenoten geadopteerd zijn.

Art. 325/6

Wanneer de meemoeder gehuwd is en een kind erkent van een persoon van wie zij niet de echtgenote is, moet die erkenning ter kennis van de echtgenoot of van de echtgenote worden gebracht.
Te dien einde, indien de akte van erkenning is opgemaakt door een Belgische ambtenaar van de burgerlijke stand of door een Belgische notaris, wordt een afschrift van de akte door hem verzonden bij een ter post aangetekende brief. Indien de akte niet is opgemaakt door een Belgische ambtenaar van de burgerlijke stand of door een Belgische notaris, wordt ze betekend bij deurwaardersexploot op verzoek van de meemoeder, het kind of diens wettelijke vertegenwoordiger.
Totdat deze mededeling heeft plaatsgehad, kan de erkenning niet worden tegengeworpen aan de echtgenoot of de echtgenote, aan de kinderen geboren uit diens huwelijk met degene die het kind erkent en aan de kinderen die door de beide echtgenoten geadopteerd zijn.

Art. 327

Indien de erkenning niet is geschied in de akte van geboorte, kan zij geschieden bij authentieke akte, met uitsluiting van het testament

op verzoek van de vader, het kind of diens wettelijke vertegenwoordiger.
Totdat deze mededeling heeft plaatsgehad, kan de erkenning niet worden tegengeworpen aan de echtgenoot of de echtgenote, aan de kinderen geboren uit diens huwelijk met degene die het kind erkent en aan de kinderen die door de beide echtgenoten geadopteerd zijn.

Art. 325/6

Wanneer de meemoeder gehuwd is en een kind erkent van een persoon van wie zij niet de echtgenote is, moet die erkenning ter kennis van de echtgenoot of van de echtgenote worden gebracht.
Te dien einde, indien de akte van erkenning is opgemaakt door een Belgische ambtenaar van de burgerlijke stand ***[…]***, wordt een afschrift van de akte door hem verzonden bij een ter post aangetekende brief. Indien de akte niet is opgemaakt door een Belgische ambtenaar van de burgerlijke stand ***[…]***, wordt ze betekend bij deurwaardersexploot op verzoek van de meemoeder, het kind of diens wettelijke vertegenwoordiger.
Totdat deze mededeling heeft plaatsgehad, kan de erkenning niet worden tegengeworpen aan de echtgenoot of de echtgenote, aan de kinderen geboren uit diens huwelijk met degene die het kind erkent en aan de kinderen die door de beide echtgenoten geadopteerd zijn.

Art. 327

§ 1. De erkenning gebeurt in de akte van geboorte of bij akte van erkenning.
§ 2. De akte van erkenning wordt opgemaakt door de ambtenaar van de burgerlijke stand die de akte van aangifte bedoeld in artikel 327/1, § 1, eerste lid heeft opgemaakt.

Art. 327/1

§ 1. Ieder die een kind wil erkennen moet daarvan onder voorlegging van de in artikel 327/2 bedoelde documenten, aangifte doen bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente waar de erkenner, de persoon die de voorafgaande toestemming

moet geven of het kind zijn inschrijving in het bevolkings-, vreemdelingen- of wachtregister heeft bij het opstellen van de akte of door de ambtenaar van de burgerlijke stand van de plaats van geboorte van het kind.

Indien geen van de personen bedoeld in het eerste lid een inschrijving heeft in een van de in het eerste lid bedoelde registers, of indien de actuele verblijfplaats van één van hen of allen om gegronde redenen niet met deze inschrijving overeenstemt, kan de aangifte gebeuren bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van de actuele verblijfplaats van een van hen.

Bij ontstentenis hiervan kan de aangifte gebeuren bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van Brussel.

§ 2. De ambtenaar van de burgerlijke stand maakt van deze aangifte een akte op binnen een maand na de afgifte van het in artikel 327/2, § 1, eerste lid, bedoelde bericht van ontvangst, behalve indien hij twijfels heeft over de geldigheid of echtheid van de in artikel 327/2 bedoelde overgelegde documenten. In dat geval geeft hij hiervan kennis aan de aangever en spreekt hij zich ten laatste drie maanden na de afgifte van het in artikel 327/2, § 1, eerste lid, bedoelde bericht van ontvangst uit over de geldigheid of echtheid van de overgelegde documenten en over het opmaken van de akte. Indien hij binnen deze termijn geen beslissing heeft genomen, dient de ambtenaar van de burgerlijke stand onverwijld de akte op te maken.

De akte van aangifte van erkenning wordt ingeschreven in een enkel register dat op het einde van ieder jaar wordt neergelegd op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg.

§ 3. Wanneer de aangever in gebreke blijft de in artikel 327/2 bedoelde documenten over te leggen of indien de ambtenaar van de burgerlijke stand binnen de in paragraaf 2 bepaalde termijn de geldigheid of echtheid van deze documenten niet erkent, weigert de ambtenaar van de burgerlijke stand over te gaan tot de opmaak van de akte bedoeld in paragraaf 2.

De ambtenaar van de burgerlijke stand brengt zijn met redenen omklede beslissing zonder verwijl ter kennis van de aangever. Tezelfdertijd wordt een afschrift hiervan, samen met een kopie van alle nuttige documenten, overgemaakt aan de procureur

des Konings van het gerechtelijk arrondissement waarin de weigering plaatsvond.
De aangever kan tegen de weigering door de ambtenaar van de burgerlijke stand beroep instellen bij de familierechtbank binnen de maand na de kennisgeving van zijn beslissing.

Art. 327/2

§ 1. Bij de aangifte van een erkenning worden aan de ambtenaar van de burgerlijke stand tegen bericht van ontvangst, dat wordt afgeleverd na ontvangst van alle documenten, de volgende documenten voorgelegd :
1° een voor eensluidend verklaard afschrift van de akte van geboorte van het kind;
2° een voor eensluidend verklaard afschrift van de akte van geboorte van de persoon die het kind wil erkennen en, in voorkomend geval, van de ouder ten aanzien van wie de afstamming vaststaat ;
3° een bewijs van identiteit van de persoon die het kind wil erkennen en, in voorkomend geval, van de ouder ten aanzien van wie de afstamming vaststaat;
4° een bewijs van nationaliteit van de persoon die het kind wil erkennen en, in voorkomend geval, van de ouder ten aanzien van wie de afstamming vaststaat;
5° een bewijs van de inschrijving in het bevolkings-, vreemdelingen- of wachtregister, of een bewijs van de actuele verblijfplaats van de persoon die het kind wil erkennen, en in voorkomend geval van de persoon die voorafgaande toestemming moet geven of van het kind;
6° een bewijs van de ongehuwde staat of van de ontbinding of nietigverklaring van het laatste voor een Belgisch ambtenaar van de burgerlijke stand voltrokken huwelijk en in voorkomend geval een bewijs van de ontbinding of de nietigverklaring van de huwelijken gesloten voor een buitenlandse overheid, tenzij ze een voor een Belgisch ambtenaar van de burgerlijke stand voltrokken huwelijk voorafgaan, van de persoon die het kind wil erkennen indien het krachtens artikel 62 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht toepasselijk recht, bepaalt dat een gehuwd persoon geen kind kan erkennen bij een ander persoon dan zijn echtgenoot of echtgenote;

7° in voorkomend geval, een bewijs van de ongehuwde staat of van de ontbinding of nietigverklaring van het laatste voor een Belgisch ambtenaar van de burgerlijke stand voltrokken huwelijk en in voorkomend geval een bewijs van de ontbinding of de nietigverklaring van de huwelijken gesloten voor een buitenlandse overheid, tenzij ze een voor een Belgisch ambtenaar van de burgerlijke stand voltrokken huwelijk voorafgaan, van de moeder ingeval van een erkenning voor de geboorte of in de akte van geboorte;

8° in voorkomend geval, een authentieke akte waaruit de toestemming van de persoon die zijn voorafgaande toestemming moet geven in de erkenning blijkt;

9° in geval van een erkenning voor de geboorte, een attest van een arts of een vroedvrouw dat de zwangerschap bevestigt en de vermoedelijke bevallingsdatum aangeeft;

10° ieder ander authentiek stuk waaruit blijkt dat in hoofde van de betrokkene is voldaan aan de door de wet gestelde voorwaarden om een kind te erkennen.

§ 2. Indien de overgelegde documenten in een vreemde taal zijn opgemaakt, kan de ambtenaar van de burgerlijke stand om een voor eensluidend verklaarde vertaling ervan verzoeken.

§ 3. Voor de personen in België geboren, vraagt de ambtenaar van de burgerlijke stand het eensluidend verklaard afschrift van de akte van geboorte op aan de houder van het register.

Hetzelfde geldt wanneer de akte van geboorte in België is overgeschreven en de ambtenaar van de burgerlijke stand de plaats van de overschrijving ervan kent.

Eenzelfde regeling is onder dezelfde voorwaarden van toepassing op de andere akten van de burgerlijke stand die in België zijn opgemaakt of overgeschreven en waarvan, in voorkomend geval, de voorlegging wordt vereist.

De betrokken persoon kan evenwel, om persoonlijke redenen, verkiezen om zelf het eensluidend verklaard afschrift van de akte voor te leggen.

Deze paragraaf is niet van toepassing op het hoofd van de consulaire beroepspost bij wie een aangifte van erkenning wordt gedaan.

§ 4. Indien een van de betrokken partijen op de datum van de aangifte ingeschreven is in

het bevolkings- of vreemdelingenregister, wordt de persoon die het kind wil erkennen bovendien vrijgesteld van de voorlegging van het bewijs van nationaliteit, van burgerlijke staat en van inschrijving in het bevolkings- of vreemdelingenregister van die betrokken persoon. De ambtenaar van de burgerlijke stand voegt een uittreksel uit het Rijksregister bij het dossier.

Niettemin kan de ambtenaar van de burgerlijke stand, indien hij zich onvoldoende ingelicht acht, belanghebbende om de voorlegging van ieder ander bewijs tot staving van die gegevens verzoeken.

§ 5. De artikelen 70 tot 72ter zijn naar analogie van toepassing op de personen die zich in de onmogelijkheid of zware moeilijkheden verkeren om zich de akte van geboorte te verschaffen.

De vrederechter maakt de akte van bekendheid evenwel onmiddellijk over aan de familierechtbank van de plaats van de aangifte van de erkenning.

Art. 329bis

§ 1. De erkenning van het meerderjarige of het ontvoogde minderjarige kind is alleen ontvankelijk zo het kind daarin vooraf toestemt.

§ 1/1. De toestemming van het meerderjarige kind is niet vereist indien de rechtbank, op grond van feiten die vastgesteld zijn in een met redenen omkleed proces-verbaal, oordeelt dat het kind niet wilsbekwaam is. Hetzelfde geldt ingeval het kind, bij beschikking van de vrederechter krachtens artikel 492/1, onbekwaam wordt verklaard om met zijn erkenning in te stemmen. Het kind dat zijn mening zelfstandig kan uiten, wordt rechtstreeks door de rechter gehoord. Ingeval het kind niet zelf zijn mening kan uiten, vertolkt de vertrouwenspersoon de mening van het kind. De rechter hecht passend belang aan deze mening.

§ 2. Indien het kind minderjarig en niet ontvoogd is, is de erkenning alleen ontvankelijk mits de ouder ten aanzien van wie de afstamming vaststaat of, indien de erkenning voor de geboorte van het kind gebeurt, de moeder, vooraf daarin toestemt.

Bovendien is de voorafgaande toestemming van het kind vereist, indien het de volle leeftijd van twaalf jaar heeft bereikt. Deze toestemming is niet vereist indien de

Art. 329bis

§ 1. De erkenning van het meerderjarige of het ontvoogde minderjarige kind is alleen ontvankelijk zo het kind daarin vooraf toestemt.

§ 1/1. De toestemming van het meerderjarige kind is niet vereist indien de rechtbank, op grond van feiten die vastgesteld zijn in een met redenen omkleed proces-verbaal, oordeelt dat het kind niet wilsbekwaam is. Hetzelfde geldt ingeval het kind, bij beschikking van de vrederechter krachtens artikel 492/1, onbekwaam wordt verklaard om met zijn erkenning in te stemmen. Het kind dat zijn mening zelfstandig kan uiten, wordt rechtstreeks door de rechter gehoord. Ingeval het kind niet zelf zijn mening kan uiten, vertolkt de vertrouwenspersoon de mening van het kind. De rechter hecht passend belang aan deze mening.

§ 2. Indien het kind minderjarig en niet ontvoogd is, is de erkenning alleen ontvankelijk mits de ouder ten aanzien van wie de afstamming vaststaat of, indien de erkenning voor de geboorte van het kind gebeurt, de moeder, vooraf daarin toestemt.

Bovendien is de voorafgaande toestemming van het kind vereist, indien het de volle leeftijd van twaalf jaar heeft bereikt. Deze toestemming is niet vereist indien de

rechtbank, op grond van feiten die vastgesteld zijn in een met redenen omkleed proces-verbaal, oordeelt dat het kind geen onderscheidingsvermogen heeft.
Bij gebreke van die toestemmingen dagvaardt degene die het kind wil erkennen de personen wier toestemming vereist is voor de rechtbank. De partijen worden in raadkamer gehoord. De rechtbank poogt ze te verzoenen. Indien de rechtbank de partijen tot verzoening brengt, ontvangt zij de nodige toestemmingen. Bij gebreke van verzoening wordt het verzoek verworpen als vaststaat dat de verzoeker niet de biologische vader of moeder is. Als het verzoek een kind betreft dat op het tijdstip van de indiening van het verzoek een jaar of ouder is, kan de rechtbank bovendien de erkenning weigeren als ze kennelijk strijdig is met de belangen van het kind.
Indien tegen degene die het kind wil erkennen een strafvordering is ingesteld wegens een in artikel 375 van het Strafwetboek bedoeld feit dat gepleegd is op de persoon van de moeder tijdens de wettelijke periode van verwekking, kan de erkenning niet plaatsvinden en wordt het verzoek om toestemming tot erkenning verworpen.
§ 3. Is het kind minderjarig en niet ontvoogd en heeft het geen bekende ouder, of is de ouder ten aanzien van wie de afstamming vaststaat overleden, vermoedelijk afwezig, in de onmogelijkheid zijn wil te kennen te geven dan wel wilsonbekwaam, dan moet de ambtenaar van de burgerlijke stand een letterlijk afschrift van de erkenning ter kennis brengen van de wettelijke vertegenwoordiger van het kind en van het kind zelf, indien het de volle leeftijd van twaalf jaar heeft bereikt, tenzij dezen vooraf in de erkenning hebben toegestemd.
Indien de erkenning niet ontvangen is door een Belgische ambtenaar van de burgerlijke stand, moet zij op verzoek van de erkenner worden betekend aan de in het eerste lid bedoelde personen.
Binnen zes maanden te rekenen van de betekening of de kennisgeving kunnen de personen aan wie zij is gedaan, bij dagvaarding, gezamenlijk verzoekschrift of verzoekschrift op tegenspraak de vernietiging van de erkenning vorderen van de territoriaal bevoegde familierechtbank.
De griffier stelt de ambtenaar van de burgerlijke stand of de ministeriële ambtenaar die de akte van erkenning heeft opgemaakt,

rechtbank, op grond van feiten die vastgesteld zijn in een met redenen omkleed proces-verbaal, oordeelt dat het kind geen onderscheidingsvermogen heeft.
Bij gebreke van die toestemmingen dagvaardt degene die het kind wil erkennen de personen wier toestemming vereist is voor de rechtbank. De partijen worden in raadkamer gehoord. De rechtbank poogt ze te verzoenen. Indien de rechtbank de partijen tot verzoening brengt, ontvangt zij de nodige toestemmingen. Bij gebreke van verzoening wordt het verzoek verworpen als vaststaat dat de verzoeker niet de biologische vader of moeder is. Als het verzoek een kind betreft dat op het tijdstip van de indiening van het verzoek een jaar of ouder is, kan de rechtbank bovendien de erkenning weigeren als ze kennelijk strijdig is met de belangen van het kind.
Indien tegen degene die het kind wil erkennen een strafvordering is ingesteld wegens een in artikel 375 van het Strafwetboek bedoeld feit dat gepleegd is op de persoon van de moeder tijdens de wettelijke periode van verwekking, kan de erkenning niet plaatsvinden en wordt het verzoek om toestemming tot erkenning verworpen.
§ 3. Is het kind minderjarig en niet ontvoogd en heeft het geen bekende ouder, of is de ouder ten aanzien van wie de afstamming vaststaat overleden, vermoedelijk afwezig, in de onmogelijkheid zijn wil te kennen te geven dan wel wilsonbekwaam, dan moet de ambtenaar van de burgerlijke stand een letterlijk afschrift van de erkenning ter kennis brengen van de wettelijke vertegenwoordiger van het kind en van het kind zelf, indien het de volle leeftijd van twaalf jaar heeft bereikt, tenzij dezen vooraf in de erkenning hebben toegestemd.
Indien de erkenning niet ontvangen is door een Belgische ambtenaar van de burgerlijke stand, moet zij op verzoek van de erkenner worden betekend aan de in het eerste lid bedoelde personen.
Binnen zes maanden te rekenen van de betekening of de kennisgeving kunnen de personen aan wie zij is gedaan, bij dagvaarding, gezamenlijk verzoekschrift of verzoekschrift op tegenspraak de vernietiging van de erkenning vorderen van de territoriaal bevoegde familierechtbank.
De griffier stelt de ambtenaar van de burgerlijke stand ***/…/*** die de akte van erkenning heeft opgemaakt, onmiddellijk in

onmiddellijk in kennis van die vordering.
Nadat de partijen werden gehoord, doet de rechtbank uitspraak over de vordering tot nietigverklaring. Ze vernietigt de erkenning indien het bewijs wordt geleverd dat de verweerder niet de biologische vader of moeder is. Bovendien vernietigt zij de erkenning als die kennelijk strijdig is met de belangen van het kind, als dat kind op het tijdstip waarop de vordering wordt ingediend één jaar of ouder is.
Het vierde lid van § 2 is van overeenkomstige toepassing. Totdat de termijn van zes maanden verstreken is of totdat de afwijzende beslissing in kracht van gewijsde is gegaan, kan de erkenning niet worden tegengeworpen aan het kind en aan zijn wettelijke vertegenwoordiger die er zich niettemin op kunnen beroepen.

kennis van die vordering.
Nadat de partijen werden gehoord, doet de rechtbank uitspraak over de vordering tot nietigverklaring. Ze vernietigt de erkenning indien het bewijs wordt geleverd dat de verweerder niet de biologische vader of moeder is. Bovendien vernietigt zij de erkenning als die kennelijk strijdig is met de belangen van het kind, als dat kind op het tijdstip waarop de vordering wordt ingediend één jaar of ouder is.
Het vierde lid van § 2 is van overeenkomstige toepassing. Totdat de termijn van zes maanden verstreken is of totdat de afwijzende beslissing in kracht van gewijsde is gegaan, kan de erkenning niet worden tegengeworpen aan het kind en aan zijn wettelijke vertegenwoordiger die er zich niettemin op kunnen beroepen.

Art. 330/1

Er is, ingeval van aangifte van erkenning, geen afstammingsband tussen het kind en de erkenner wanneer uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van de erkenner, kennelijk enkel gericht is op het voor zichzelf, voor het kind of voor de persoon die zijn voorafgaande toestemming voor de erkenning moet geven, bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat verbonden is aan de vaststelling van een afstammingsband.

Art. 330/2

De ambtenaar van de burgerlijke stand weigert de erkenning te akteren indien hij vaststelt dat de erkenning betrekking heeft op een in artikel 330/1 bedoelde situatie.
Indien er een ernstig vermoeden bestaat dat de verklaring betrekking heeft op een in artikel 330/1 bedoelde situatie, kan de ambtenaar van de burgerlijke stand het akteren van de erkenning uitstellen, na eventueel het advies van de procureur des Konings van het gerechtelijk arrondissement waarin de persoon die het kind wil erkennen voornemens is het kind te erkennen, te hebben ingewonnen, gedurende ten hoogste twee maanden vanaf de opmaak van de akte van aangifte teneinde bijkomend onderzoek te verrichten. De procureur des Konings kan deze termijn verlengen met hoogstens drie maanden. In

dat geval, geeft hij van zijn beslissing kennis aan de ambtenaar van de burgerlijke stand die op zijn beurt de belanghebbende partijen ervan in kennis stelt.
Indien de ambtenaar van de burgerlijke stand binnen de in het tweede lid bepaalde termijn geen definitieve beslissing heeft genomen, dient hij onverwijld de erkenning te akteren.
In geval van een in het eerste lid bedoelde weigering, brengt de ambtenaar van de burgerlijke stand, zijn met redenen omklede beslissing onverwijld ter kennis van de belanghebbende partijen. Terzelfdertijd wordt een afschrift hiervan, samen met een kopie van alle nuttige documenten, verzonden naar de procureur des Konings van het gerechtelijk arrondissement waarin de beslissing tot weigering genomen werd en aan de Dienst Vreemdelingenzaken.
In geval van weigering door de ambtenaar van de burgerlijke stand om de erkenning te akteren, kan de persoon die de afstammingsband wil laten vaststellen een vordering tot onderzoek naar het moederschap, vaderschap of meemoederschap instellen bij de familierechtbank van de plaats van de aangifte van de erkenning.
In het in het vorige lid bedoelde geval vermeldt het exploot van dagvaarding of het verzoekschrift, op straffe van nietigheid, de weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand.

Art. 330/3

§ 1. De procureur des Konings vordert de nietigheid van de erkenning in het geval bedoeld in artikel 330/1.
§ 2. Elk exploot van betekening van een vonnis of arrest dat een erkenning nietig verklaart, wordt door de optredende gerechtsdeurwaarder onmiddellijk in afschrift meegedeeld aan het openbaar ministerie en de griffier van het gerecht dat de beslissing heeft uitgesproken.
Wanneer de nietigheid van de erkenning is uitgesproken bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis of arrest, stuurt de griffier, onverwijld, een uittreksel bevattende het beschikkende gedeelte en de vermelding van de dag van het in kracht van gewijsde treden van het vonnis of arrest aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van de plaats waar

de akte van erkenning werd opgemaakt, of wanneer de akte van erkenning niet in België werd opgemaakt, aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van Brussel, en aan de Dienst Vreemdelingenzaken.
De griffier brengt de partijen hiervan in kennis.
De ambtenaar van de burgerlijke stand schrijft het beschikkende gedeelte onverwijld over in zijn registers; melding daarvan wordt gemaakt op de kant van de akte van erkenning en van de akte van geboorte van het kind, indien deze in België zijn opgemaakt of overgeschreven.

Art. 332quinquies

§ 1. De vorderingen tot onderzoek naar het moederschap of het vaderschap zijn onontvankelijk indien het meerderjarige of het ontvoogde minderjarige kind zich daartegen verzet.
§ 1/1. Er wordt geen rekening gehouden met het verzet van het meerderjarige kind indien de rechtbank, op grond van feiten die vastgesteld zijn in een met redenen omkleed proces-verbaal, oordeelt dat het kind niet wilsbekwaam is. Hetzelfde geldt ingeval het kind, bij beschikking van de vrederechter krachtens artikel 492/1, onbekwaam wordt verklaard zich te verzetten tegen een rechtsvordering tot onderzoek naar het moederschap of het vaderschap. Het kind dat zijn mening zelfstandig kan uiten, wordt rechtstreeks door de rechter gehoord. Ingeval het kind zijn mening niet zelf kan uiten, vertolkt de vertrouwenspersoon de mening van het kind. De rechter hecht passend belang aan die mening.
§ 2. Indien het verzet uitgaat van een minderjarig kind dat niet ontvoogd is en de volle leeftijd van twaalf jaar heeft bereikt, of van degene van de ouders van het kind ten aanzien van wie de afstamming vaststaat, wijst de rechtbank, zonder afbreuk te doen aan § 3, de vordering slechts af indien ze betrekking heeft op een kind dat minstens één jaar oud is op het ogenblik van de indiening ervan, en de vaststelling van de afstamming kennelijk strijdig is met de belangen van het kind.
Er wordt geen rekening gehouden met het verzet van het minderjarige kind indien de rechtbank, op grond van feiten die vastgesteld zijn in een met redenen omkleed proces-verbaal, oordeelt dat het kind geen

Art. 332quinquies

§ 1. De vorderingen tot onderzoek naar het moederschap of het vaderschap zijn onontvankelijk indien het meerderjarige of het ontvoogde minderjarige kind zich daartegen verzet.
§ 1/1. Er wordt geen rekening gehouden met het verzet van het meerderjarige kind indien de rechtbank, op grond van feiten die vastgesteld zijn in een met redenen omkleed proces-verbaal, oordeelt dat het kind niet wilsbekwaam is. Hetzelfde geldt ingeval het kind, bij beschikking van de vrederechter krachtens artikel 492/1, onbekwaam wordt verklaard zich te verzetten tegen een rechtsvordering tot onderzoek naar het moederschap of het vaderschap. Het kind dat zijn mening zelfstandig kan uiten, wordt rechtstreeks door de rechter gehoord. Ingeval het kind zijn mening niet zelf kan uiten, vertolkt de vertrouwenspersoon de mening van het kind. De rechter hecht passend belang aan die mening.
§ 2. Indien het verzet uitgaat van een minderjarig kind dat niet ontvoogd is en de volle leeftijd van twaalf jaar heeft bereikt, ***van degene van de ouders van het kind ten aanzien van wie de afstamming vaststaat, of van het openbaar ministerie***, wijst de rechtbank, zonder afbreuk te doen aan § 3, de vordering slechts af indien ze betrekking heeft op een kind dat minstens één jaar oud is op het ogenblik van de indiening ervan, en de vaststelling van de afstamming kennelijk strijdig is met de belangen van het kind.
Er wordt geen rekening gehouden met het verzet van het minderjarige kind indien de rechtbank, op grond van feiten die vastgesteld zijn in een met redenen omkleed proces-

onderscheidingsvermogen heeft.

§ 3. De rechtbank wijst de vordering hoe dan ook af indien het bewijs wordt geleverd dat degene wiens afstamming onderzocht wordt niet de biologische vader of moeder van het kind is.
§ 4. Indien tegen de man die een vaderschapsonderzoek vordert een strafvordering is ingesteld wegens een in artikel 375 van het Strafwetboek bedoeld feit dat gepleegd is op de persoon van de moeder tijdens de wettelijke periode van verwekking, wordt op verzoek van een van de partijen de uitspraak verdaagd, tot wanneer de beslissing over de strafvordering in kracht van gewijsde is getreden. Indien de betrokkene hiervoor wordt veroordeeld, zal de vordering tot onderzoek naar het vaderschap op vraag van één van de partijen worden verworpen.

GERECHTELIJK WETBOEK

Art. 572bis

Onverminderd de bijzondere bevoegdheden die zijn toegekend aan de vrederechter en de bijzondere wetgevingen, neemt de familierechtbank kennis van :
1° vorderingen betreffende de staat van personen;

2° vorderingen tot nietigverklaring van de wettelijke samenwoning en de beroepen tegen de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand om de akte van verklaring van wettelijke samenwoning op te maken, onverminderd de bevoegdheid die aan de strafrechter wordt toegekend bij artikel 391octies van het Strafwetboek en artikel 79quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
3° vorderingen tussen echtgenoten en wettelijk samenwonenden betreffende de uitoefening van hun rechten of betreffende hun goederen, alsook de voorlopige maatregelen die daarop betrekking hebben;

verbaal, oordeelt dat het kind geen onderscheidingsvermogen heeft.
§ 3. De rechtbank wijst de vordering hoe dan ook af indien het bewijs wordt geleverd dat degene wiens afstamming onderzocht wordt niet de biologische vader of moeder van het kind is.
§ 4. Indien tegen de man die een vaderschapsonderzoek vordert een strafvordering is ingesteld wegens een in artikel 375 van het Strafwetboek bedoeld feit dat gepleegd is op de persoon van de moeder tijdens de wettelijke periode van verwekking, wordt op verzoek van een van de partijen de uitspraak verdaagd, tot wanneer de beslissing over de strafvordering in kracht van gewijsde is getreden. Indien de betrokkene hiervoor wordt veroordeeld, zal de vordering tot onderzoek naar het vaderschap op vraag van één van de partijen worden verworpen.

GERECHTELIJK WETBOEK

Art. 572bis

Onverminderd de bijzondere bevoegdheden die zijn toegekend aan de vrederechter en de bijzondere wetgevingen, neemt de familierechtbank kennis van :
1° vorderingen betreffende de staat van personen***, onverminderd de door artikel 391octies van het Strafwetboek en artikel 79quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen aan de strafrechter toegekende bevoegdheid***;
2° vorderingen tot nietigverklaring van de wettelijke samenwoning en de beroepen tegen de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand om de akte van verklaring van wettelijke samenwoning op te maken, onverminderd de bevoegdheid die aan de strafrechter wordt toegekend bij artikel 391octies van het Strafwetboek en artikel 79quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
3° vorderingen tussen echtgenoten en wettelijk samenwonenden betreffende de uitoefening van hun rechten of betreffende hun goederen, alsook de voorlopige maatregelen die daarop betrekking hebben;

4° vorderingen betreffende de uitoefening van het ouderlijk gezag, de verblijfsregeling of het recht op persoonlijk contact ten aanzien van minderjarige kinderen;
5° de vaststelling van de voortdurende onmogelijkheid om het ouderlijk gezag uit te oefenen bedoeld in artikel 389 van het Burgerlijk Wetboek;
6° vorderingen bedoeld in de artikelen 1322bis en 1322decies;
7° vorderingen met betrekking tot onderhoudsverplichtingen, met uitzondering van die welke betrekking hebben op het leefloon;
8° geschillen met betrekking tot het aanwijzen van de bijslagtrekkende(n) van de kinderbijslag voor de kinderen indien de ouders niet meer samenwonen, en het verzoek tegen de uitbetaling aan de rechthebbende;
9° vorderingen met betrekking tot het huwelijksvermogensrecht, de erfopvolging, schenkingen onder levenden of testamenten;
10° vorderingen tot verdeling;
11° vorderingen tot tijdelijk huisverbod als bedoeld in de wet van 15 mei 2012 betreffende het tijdelijk huisverbod in geval van huiselijk geweld;
12° het verzet van de persoon die het ouderlijk gezag uitoefent tegen de uitoefening van de rechten van de niet-ontvoogde minderjarige om de op diens spaarboekje ingeschreven sommen op te vragen;
13° de vorderingen ingesteld met toepassing van artikel 220, § 3, van het Burgerlijk Wetboek;
14° het verzet tegen de uitbetaling van de gezinsbijslag aan de bijslagtrekkende bedoeld in artikel 69, § 3, van de wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders gecoördineerd op 19 december 1939, tenzij een vordering bij de jeugdrechtbank aanhangig werd gemaakt op grond van artikel 29 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, en tenzij de vrederechter bevoegd is krachtens artikel 594, 8°;
15° het verzet tegen de uitbetaling aan de bijslagtrekkende van de gezinsbijslag voor zelfstandigen, bedoeld in artikel 31, § 3, van het koninklijk besluit van 8 april 1976 houdende regeling van de gezinsbijslag ten voordele van de zelfstandigen, tenzij een

4° vorderingen betreffende de uitoefening van het ouderlijk gezag, de verblijfsregeling of het recht op persoonlijk contact ten aanzien van minderjarige kinderen;
5° de vaststelling van de voortdurende onmogelijkheid om het ouderlijk gezag uit te oefenen bedoeld in artikel 389 van het Burgerlijk Wetboek;
6° vorderingen bedoeld in de artikelen 1322bis en 1322decies;
7° vorderingen met betrekking tot onderhoudsverplichtingen, met uitzondering van die welke betrekking hebben op het leefloon;
8° geschillen met betrekking tot het aanwijzen van de bijslagtrekkende(n) van de kinderbijslag voor de kinderen indien de ouders niet meer samenwonen, en het verzoek tegen de uitbetaling aan de rechthebbende;
9° vorderingen met betrekking tot het huwelijksvermogensrecht, de erfopvolging, schenkingen onder levenden of testamenten;
10° vorderingen tot verdeling;
11° vorderingen tot tijdelijk huisverbod als bedoeld in de wet van 15 mei 2012 betreffende het tijdelijk huisverbod in geval van huiselijk geweld;
12° het verzet van de persoon die het ouderlijk gezag uitoefent tegen de uitoefening van de rechten van de niet-ontvoogde minderjarige om de op diens spaarboekje ingeschreven sommen op te vragen;
13° de vorderingen ingesteld met toepassing van artikel 220, § 3, van het Burgerlijk Wetboek;
14° het verzet tegen de uitbetaling van de gezinsbijslag aan de bijslagtrekkende bedoeld in artikel 69, § 3, van de wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders gecoördineerd op 19 december 1939, tenzij een vordering bij de jeugdrechtbank aanhangig werd gemaakt op grond van artikel 29 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, en tenzij de vrederechter bevoegd is krachtens artikel 594, 8°;
15° het verzet tegen de uitbetaling aan de bijslagtrekkende van de gezinsbijslag voor zelfstandigen, bedoeld in artikel 31, § 3, van het koninklijk besluit van 8 april 1976 houdende regeling van de gezinsbijslag ten voordele van de zelfstandigen, tenzij een

vordering bij de jeugdrechtbank aanhangig werd gemaakt op grond van artikel 29 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, en tenzij de vrederechter bevoegd is krachtens artikel 594, 9°.

WET VAN 15 DECEMBER 1980 BETREFFENDE DE TOEGANG TOT HET GRONDGEBIED, HET VERBLIJF, DE VESTIGING EN DE VERWIJDERING VAN VREEMDELINGEN

Art. 79bis

§ 1. Ieder die een huwelijk sluit in de omstandigheden bedoeld in artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek, wordt gestraft met gevangenisstraf van een maand tot drie jaar en met geldboete van vijftig euro tot vijfhonderd euro.
Ieder die een geldsom ontvangt die ertoe strekt hem te vergoeden voor het sluiten van een dergelijk huwelijk, wordt gestraft met gevangenisstraf van twee maanden tot vier jaar en met geldboete van honderd euro tot tweeduizend vijfhonderd euro.

Ieder die gebruik maakt van geweld of bedreiging tegen een persoon om die persoon te dwingen een dergelijk huwelijk te sluiten, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie maanden tot vijf jaar en met geldboete van tweehonderdvijftig euro tot vijfduizend euro.
§ 2. Poging tot het in § 1, eerste lid, omschreven wanbedrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van vijftien dagen tot een jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot tweehonderdvijftig euro.
Poging tot het in § 1, tweede lid, omschreven wanbedrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van een maand tot twee jaar en met geldboete van vijftig euro tot duizend tweehonderdvijftig euro.
Poging tot het in § 1, derde lid, omschreven wanbedrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van twee maanden tot drie jaar en met geldboete van honderdvijfentwintig euro tot tweeduizend vijfhonderd euro.

vordering bij de jeugdrechtbank aanhangig werd gemaakt op grond van artikel 29 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, en tenzij de vrederechter bevoegd is krachtens artikel 594, 9°.

WET VAN 15 DECEMBER 1980 BETREFFENDE DE TOEGANG TOT HET GRONDGEBIED, HET VERBLIJF, DE VESTIGING EN DE VERWIJDERING VAN VREEMDELINGEN

Art. 79bis

§ 1. Ieder die een huwelijk sluit in de omstandigheden bedoeld in artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek, wordt gestraft met gevangenisstraf van een maand tot drie jaar en met geldboete van vijftig euro tot vijfhonderd euro.
Ieder die een geldsom ***of andere waardevolle goederen*** ontvangt die ertoe strekt hem te vergoeden voor het sluiten van een dergelijk huwelijk, wordt gestraft met gevangenisstraf van twee maanden tot vier jaar en met geldboete van honderd euro tot tweeduizend vijfhonderd euro.
Ieder die gebruik maakt van geweld of bedreiging tegen een persoon om die persoon te dwingen een dergelijk huwelijk te sluiten, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie maanden tot vijf jaar en met geldboete van tweehonderdvijftig euro tot vijfduizend euro.
§ 2. Poging tot het in § 1, eerste lid, omschreven wanbedrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van vijftien dagen tot een jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot tweehonderdvijftig euro.
Poging tot het in § 1, tweede lid, omschreven wanbedrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van een maand tot twee jaar en met geldboete van vijftig euro tot duizend tweehonderdvijftig euro.
Poging tot het in § 1, derde lid, omschreven wanbedrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van twee maanden tot drie jaar en met geldboete van honderdvijfentwintig euro tot tweeduizend vijfhonderd euro.

Art. 79ter	Art. 79ter
§ 1. Ieder die een wettelijke samenwoning sluit in de omstandigheden bedoeld in artikel 1476bis van het Burgerlijk Wetboek, wordt gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot drie jaar en met geldboete van vijftig euro tot vijfhonderd euro. Ieder die een geldsom ontvangt die ertoe strekt hem te vergoeden voor het sluiten van een dergelijke samenwoning, wordt gestraft met gevangenisstraf van twee maanden tot vier jaar en met geldboete van honderd euro tot tweeduizend vijfhonderd euro. Ieder die gebruik maakt van geweld of bedreiging tegen een persoon om die persoon te dwingen een dergelijke samenwoning te sluiten, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie maanden tot vijf jaar en met geldboete van tweehonderdvijftig euro tot vijfduizend euro. § 2. Poging tot het in § 1, eerste lid, bedoelde wanbedrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van vijftien dagen tot een jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot tweehonderdvijftig euro. Poging tot het in § 1, tweede lid, bedoelde wanbedrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van een maand tot twee jaar en met geldboete van vijftig euro tot duizend tweehonderdvijftig euro. Poging tot het in § 1, derde lid, bedoelde wanbedrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van twee maanden tot drie jaar en met geldboete van honderdvijfentwintig tot tweeduizend vijfhonderd euro.	§ 1. Ieder die een wettelijke samenwoning sluit in de omstandigheden bedoeld in artikel 1476bis van het Burgerlijk Wetboek, wordt gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot drie jaar en met geldboete van vijftig euro tot vijfhonderd euro. Ieder die een geldsom ***of andere waardevolle goederen*** ontvangt die ertoe strekt hem te vergoeden voor het sluiten van een dergelijke samenwoning, wordt gestraft met gevangenisstraf van twee maanden tot vier jaar en met geldboete van honderd euro tot tweeduizend vijfhonderd euro. Ieder die gebruik maakt van geweld of bedreiging tegen een persoon om die persoon te dwingen een dergelijke samenwoning te sluiten, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie maanden tot vijf jaar en met geldboete van tweehonderdvijftig euro tot vijfduizend euro. § 2. Poging tot het in § 1, eerste lid, bedoelde wanbedrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van vijftien dagen tot een jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot tweehonderdvijftig euro. Poging tot het in § 1, tweede lid, bedoelde wanbedrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van een maand tot twee jaar en met geldboete van vijftig euro tot duizend tweehonderdvijftig euro. Poging tot het in § 1, derde lid, bedoelde wanbedrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van twee maanden tot drie jaar en met geldboete van honderdvijfentwintig tot tweeduizend vijfhonderd euro. ***Art. 79ter-bis*** ***§ 1. Ieder die een kind erkent of zijn voorafgaande toestemming geeft in een erkenning van een kind in de omstandigheden bedoeld in artikel 330/1 van het Burgerlijk Wetboek, wordt gestraft met gevangenisstraf van een maand tot drie jaar en met geldboete van vijftig euro tot vijfhonderd euro.*** ***Ieder die een geldsom of andere waardevolle goederen ontvangt die ertoe strekt hem te vergoeden om een dergelijke erkenning te hebben gedaan of om zijn voorafgaande toestemming in een dergelijke erkenning te hebben gegeven, wordt gestraft met gevangenisstraf van twee maanden tot vier***

	jaar en met geldboete van honderd euro tot tweeduizend vijfhonderd euro. ***Ieder die gebruik maakt van geweld of bedreiging tegen een persoon om die persoon te dwingen een dergelijke erkenning te doen of zijn voorafgaande toestemming in een dergelijke erkenning te geven, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie maanden tot vijf jaar en met geldboete van tweehonderdvijftig euro tot vijfduizend euro.*** ***§ 2. Poging tot het in paragraaf 1, eerste lid, bedoelde wanbedrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van vijftien dagen tot een jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot tweehonderd vijftig euro.*** ***Poging tot het in paragraaf 1, tweede lid, bedoelde wanbedrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van een maand tot twee jaar en met geldboete van vijftig euro tot duizend tweehonderdvijftig euro.*** ***Poging tot het in paragraaf 1, derde lid, bedoelde wanbedrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van twee maanden tot drie jaar en met geldboete van honderdvijftig euro tot tweeduizend vijfhonderd euro.***
Art. 79quater	Art. 79quater
§ 1. De rechter die overgaat tot een veroordeling op basis van de artikelen 79bis of 79ter of die de schuld vaststelt voor een inbreuk op deze bepalingen, kan ook de nietigheid van het huwelijk of van de wettelijke samenwoning uitspreken, op vordering van de procureur des Konings of van enige in het geding belanghebbende partij.	***§ 1. De rechter die overgaat tot een veroordeling op basis van artikelen 79bis, 79ter of 79ter-bis of die de schuld vaststelt voor een inbreuk op deze bepalingen, kan ook de nietigheid van het huwelijk, van de wettelijke samenwoning of van de erkenning uitspreken, op vordering van de procureur des Konings of van enige in het geding belanghebbende partij.***
§ 2. Een vonnis kan aan de echtgenoten of aan de wettelijk samenwonenden slechts worden tegengeworpen, indien zij in het geding partij zijn geweest of daarin zijn geroepen.	***§ 2. Een vonnis kan aan de echtgenoten, aan de wettelijk samenwonenden, aan de erkenner, aan de persoon die zijn voorafgaande toestemming in een erkenning heeft gegeven of aan het erkende kind slechts worden tegengeworpen, indien zij in het geding partij zijn geweest of daarin zijn geroepen.***
Het openbaar ministerie kan de echtgenoot of de wettelijk samenwonende, die geen partij is in in het geding, gedwongen laten tussenkomen.	***Het openbaar ministerie kan de echtgenoot, de wettelijk samenwonende, de erkenner, de persoon die toestemt in de erkenning of het erkende kind dat geen partij is in het geding, gedwongen laten tussenkomen.***
De tussenkomst verleent hen de hoedanigheid van partij in het geding. Deze partijen kunnen de rechtsmiddelen aanwenden. De tussenkomst wordt ingesteld vanaf het begin van het geding zodat de partijen hun	De tussenkomst verleent hen de hoedanigheid van partij in het geding. Deze partijen kunnen de rechtsmiddelen aanwenden. De tussenkomst wordt ingesteld vanaf het begin van het geding zodat de partijen hun

rechten met betrekking tot de nietigheid van het huwelijk of van de wettelijke samenwoning kunnen doen gelden.

§ 3. Elk exploot van betekening van een vonnis of arrest betreffende de nietigheid van een huwelijk of een wettelijke samenwoning, wordt door de optredende gerechtsdeurwaarder onmiddellijk in afschrift meegedeeld aan de griffier van het gerecht dat de beslissing heeft uitgesproken.

§ 4. Wanneer de nietigheid van het huwelijk is uitgesproken bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis of arrest, stuurt de griffier, onverwijld, een uittreksel bevattende het beschikkende gedeelte en de vermelding van de dag van het in kracht van gewijsde treden van het vonnis of het arrest aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van de plaats waar het huwelijk voltrokken is en aan de Dienst Vreemdelingenzaken of, wanneer het huwelijk niet in België voltrokken is, aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van Brussel en aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

De griffier brengt de partijen hiervan in kennis.

De ambtenaar van de burgerlijke stand schrijft het beschikkende gedeelte onverwijld over in zijn registers; melding daarvan wordt gemaakt op de kant van de akte van huwelijk en van de akten van de burgerlijke stand die betrekking hebben op de kinderen, indien deze in België zijn opgemaakt of overgeschreven.

§ 5. Wanneer de nietigheid van de wettelijke samenwoning is uitgesproken bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis of arrest, stuurt de griffier, onverwijld, een uittreksel bevattende het beschikkende gedeelte en de vermelding van de dag van het in kracht van gewijsde treden van het vonnis of het arrest aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van de plaats waar de verklaring van wettelijke samenwoning werd afgelegd en aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

De griffier brengt de partijen hiervan in kennis.

De ambtenaar van de burgerlijke stand maakt onverwijld melding van de nietigverklaring van de wettelijke samenwoning in het bevolkingsregister.

rechten met betrekking tot de nietigheid van het huwelijk***, van de wettelijke samenwoning of van de erkenning*** kunnen doen gelden.

Artikel 331sexies van het Burgerlijk Wetboek is van toepassing op deze paragraaf.

§ 3. Elk exploot van betekening van een vonnis of arrest betreffende de nietigheid van een huwelijk of een wettelijke samenwoning, wordt door de optredende gerechtsdeurwaarder onmiddellijk in afschrift meegedeeld aan de griffier van het gerecht dat de beslissing heeft uitgesproken.

§ 4. Wanneer de nietigheid van het huwelijk is uitgesproken bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis of arrest, stuurt de griffier, onverwijld, een uittreksel bevattende het beschikkende gedeelte en de vermelding van de dag van het in kracht van gewijsde treden van het vonnis of het arrest aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van de plaats waar het huwelijk voltrokken is en aan de Dienst Vreemdelingenzaken of, wanneer het huwelijk niet in België voltrokken is, aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van Brussel en aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

De griffier brengt de partijen hiervan in kennis.

De ambtenaar van de burgerlijke stand schrijft het beschikkende gedeelte onverwijld over in zijn registers; melding daarvan wordt gemaakt op de kant van de akte van huwelijk en van de akten van de burgerlijke stand die betrekking hebben op de kinderen, indien deze in België zijn opgemaakt of overgeschreven.

§ 5. Wanneer de nietigheid van de wettelijke samenwoning is uitgesproken bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis of arrest, stuurt de griffier, onverwijld, een uittreksel bevattende het beschikkende gedeelte en de vermelding van de dag van het in kracht van gewijsde treden van het vonnis of het arrest aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van de plaats waar de verklaring van wettelijke samenwoning werd afgelegd en aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

De griffier brengt de partijen hiervan in kennis.

De ambtenaar van de burgerlijke stand maakt onverwijld melding van de nietigverklaring van de wettelijke samenwoning in het bevolkingsregister.

§ 6. Elk exploot van betekening van een vonnis of arrest dat een erkenning nietig verklaart, wordt door de optredende gerechtsdeurwaarder onmiddellijk in

afschrift meegedeeld aan het openbaar ministerie en de griffier van het gerecht dat de beslissing heeft uitgesproken.
Wanneer de nietigheid van de erkenning is uitgesproken bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis of arrest, stuurt de griffier, onverwijld, een uittreksel bevattende het beschikkende gedeelte en de vermelding van de dag van het in kracht van gewijsde treden van het vonnis of arrest aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van de plaats waar de akte van erkenning werd opgemaakt, of wanneer de akte van erkenning niet in België werd opgemaakt, aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van Brussel, en aan de Dienst Vreemdelingenzaken.
De griffier brengt de partijen hiervan in kennis.
De ambtenaar van de burgerlijke stand schrijft het beschikkend gedeelte onverwijld over in zijn registers; melding daarvan wordt gemaakt op de kant van de akte van erkenning of van de akte van geboorte van het kind, indien deze in België zijn opgemaakt of overgeschreven.

CONSULAIR WETBOEK
Art. 7

De bevoegdheden inzake burgerlijke stand betreffen uitsluitend :
1° de akten van geboorte en overlijden van Belgen mits de geboorte of het overlijden gebeurde binnen het consulair ressort evenals de akten van aangifte van een levenloos kind waarvan één van de ouders Belg is;
2° de akten houdende erkenning van een kind mits hetzij de erkennende ouder, hetzij het te erkennen kind Belg is en één van beiden zijn gewone verblijfplaats binnen het consulair ressort heeft;
3° de gezamenlijke verklaring bepaald in artikel 316bis van het Burgerlijk Wetboek mits de geboorte van het kind door het hoofd van de consulaire beroepspost geacteerd wordt;

4° de akten betreffende de naam van erkende kinderen, bedoeld in de artikelen 335 en 335ter van het Burgerlijk Wetboek, mits het kind Belg is en zijn gewone verblijfplaats binnen het consulair ressort heeft.

CONSULAIR WETBOEK
Art. 7

De bevoegdheden inzake burgerlijke stand betreffen uitsluitend :
1° de akten van geboorte en overlijden van Belgen mits de geboorte of het overlijden gebeurde binnen het consulair ressort evenals de akten van aangifte van een levenloos kind waarvan één van de ouders Belg is;
2° de akten van erkenning van een kind mits de erkennende ouder Belg is en zijn woonplaats heeft binnen het consulair ressort;

3° de gezamenlijke verklaring bepaald in artikel 316bis van het Burgerlijk Wetboek mits de geboorte van het kind door het hoofd van de consulaire beroepspost geacteerd wordt;
4° de akten betreffende de naam van erkende kinderen, bedoeld in de artikelen 335 en 335ter van het Burgerlijk Wetboek, mits het kind Belg is en zijn gewone verblijfplaats binnen het consulair ressort heeft.

Art. 15/1

Bij de aangifte van de erkenning van een kind moet de in het buitenland wonende erkenner woonplaats kiezen in België voor de briefwisseling en betekeningen.
Het hoofd van de consulaire beroepspost kan, voor de toepassing van artikel 330/2 van het Burgerlijk Wetboek, het advies inwinnen van de procureur des Konings van het gerechtelijk arrondissement van de door de verzoeker gekozen woonplaats.

TEXTE DE BASE	TEXTE DE BASE MODIFIÉ PAR LE PROJET DE LOI
CODE CIVIL	**CODE CIVIL**
Art. 313	Art. 313
§ 1. Si le nom de la mère n'est pas mentionné dans l'acte de naissance ou à défaut de cet acte, elle peut reconnaître l'enfant aux conditions fixées par l'article 329bis. § 2. Toutefois, la reconnaissance n'est pas recevable lorsqu'elle ferait apparaître entre le père et la mère un empêchement à mariage dont le Roi ne peut dispenser a moins que le mariage qui a fait naître cet empêchement ait été annulé ou dissous par décès ou divorce. § 3. Si la mère est mariée et que l'enfant qu'elle reconnaît soit né pendant le mariage, la reconnaissance doit être portée à la connaissance de l'époux ou l'épouse. A cet effet, si l'acte est reçu par un officier de l'état civil belge ou un notaire belge, il est notifié par celui-ci; s'il n'est pas reçu par un officier de l'état civil belge ou par un notaire belge, il est signifié à la requête de la mère, de l'enfant ou du représentant légal de ce dernier. Jusqu'à cette notification ou signification, la reconnaissance est inopposable à l'époux ou l'épouse, aux enfants nés de son mariage avec l'auteur de la reconnaissance et aux enfants adoptés par les deux époux.	§ 1. Si le nom de la mère n'est pas mentionné dans l'acte de naissance ou à défaut de cet acte, elle peut reconnaître l'enfant aux conditions fixées par l'article 329bis. § 2. Toutefois, la reconnaissance n'est pas recevable lorsqu'elle ferait apparaître entre le père et la mère un empêchement à mariage dont le Roi ne peut dispenser a moins que le mariage qui a fait naître cet empêchement ait été annulé ou dissous par décès ou divorce. § 3. Si la mère est mariée et que l'enfant qu'elle reconnaît soit né pendant le mariage, la reconnaissance doit être portée à la connaissance de l'époux ou l'épouse. A cet effet, si l'acte est reçu par un officier de l'état civil belge ***/…/***, il est notifié par celui-ci; s'il n'est pas reçu par un officier de l'état civil belge ***/…/***, il est signifié à la requête de la mère, de l'enfant ou du représentant légal de ce dernier. Jusqu'à cette notification ou signification, la reconnaissance est inopposable à l'époux ou l'épouse, aux enfants nés de son mariage avec l'auteur de la reconnaissance et aux enfants adoptés par les deux époux.
Art. 319bis	Art. 319bis
Si le père est marié et reconnaît un enfant conçu par une femme autre que son épouse, la reconnaissance doit être portée à la connaissance de l'époux ou de l'épouse. A cet effet, si l'acte de reconnaissance est reçu par un officier de l'état civil belge ou par un notaire belge, une copie de l'acte est envoyée par lettre recommandée à la poste par celui-ci. Si l'acte n'est pas reçu par un officier de l'état civil belge ou par un notaire belge, il est signifié par exploit d'huissier à la requête du père, de l'enfant ou du représentant légal de ce dernier. Jusqu'à cette communication, la reconnaissance est inopposable à l'époux ou à l'épouse, aux enfants nés de son mariage avec l'auteur de la reconnaissance et aux enfants adoptés par les deux époux.	Si le père est marié et reconnaît un enfant conçu par une femme autre que son épouse, la reconnaissance doit être portée à la connaissance de l'époux ou de l'épouse. A cet effet, si l'acte de reconnaissance est reçu par un officier de l'état civil belge ***/…/***, une copie de l'acte est envoyée par lettre recommandée à la poste par celui-ci. Si l'acte n'est pas reçu par un officier de l'état civil belge ***/…/***, il est signifié par exploit d'huissier à la requête du père, de l'enfant ou du représentant légal de ce dernier. Jusqu'à cette communication, la reconnaissance est inopposable à l'époux ou à l'épouse, aux enfants nés de son mariage avec l'auteur de la reconnaissance et aux enfants adoptés par les deux époux.

Art. 327	Art. 327
La reconnaissance peut être faite par un acte authentique, à l'exclusion du testament, lorsqu'elle n'a pas été faite dans l'acte de naissance.	***§ 1er. La reconnaissance est faite dans l'acte de naissance ou par acte de reconnaissance.*** ***§ 2. L'acte de reconnaissance est établi par l'officier de l'état civil qui a dressé l'acte de déclaration visée à l'article 327/1, § 1, alinéa 1er.***
	Art. 327/1
	§ 1er. Toute personne qui désire reconnaître un enfant, est tenue d'en faire la déclaration, moyennant le dépôt des documents visés à l'article 327/2 à l'officier de l'état civil de la commune où l'auteur de la reconnaissance, la personne qui doit donner son consentement préalable ou l'enfant, est inscrit dans les registres de la population, le registre des étrangers ou le registre d'attente à la date de l'établissement de l'acte ou par l'officier de l'état civil de la commune du lieu de naissance de l'enfant. ***Si aucune des personnes visées à l'alinéa 1er n'est inscrite dans l'un des registres visés à l'alinéa 1er, ou si la résidence actuelle de l'une d'elles ou de toutes ne correspond pas, pour des raisons légitimes, à cette inscription, la déclaration peut être faite à l'officier de l'état civil de la résidence actuelle de l'une d'elles.*** ***A défaut, la déclaration peut être faite à l'officier de l'état civil de Bruxelles.*** ***§ 2. L'officier de l'état civil dresse acte de cette déclaration dans le mois de la délivrance de l'accusé de réception visé à l'article 327/2, § 1er, alinéa 1er, sauf s'il a des doutes sur la validité ou l'authenticité des documents remis visés à l'article 327/2. Dans ce cas, il en informe le déclarant et il se prononce sur la validité ou l'authenticité des documents remis et décide si l'acte peut être établi, au plus tard trois mois après la délivrance de l'accusé de réception visé à l'article 327/2, § 1er, alinéa 1er. S'il n'a pas pris de décision dans ce délai, l'officier de l'état civil doit établir l'acte sans délai.*** ***L'acte de déclaration de reconnaissance est inscrit dans un registre unique déposé à la fin de chaque année au greffe du tribunal de première instance.*** ***§ 3. Lorsque le déclarant reste en défaut de déposer les documents visés à l'article 327/2***

ou si l'officier de l'état civil ne reconnaît pas dans le délai prévu au paragraphe 2 la validité ou l'authenticité de ces documents, l'officier de l'état civil refuse de dresser l'acte visé au paragraphe 2.
L'officier de l'état civil notifie sans délai sa décision motivée au déclarant. Une copie, accompagnée d'une copie de tous documents utiles, en est transmise en même temps au procureur du Roi de l'arrondissement judiciaire dans lequel le refus a été exprimé.
Le déclarant peut introduire un recours contre le refus de l'officier de l'état civil devant le tribunal de la famille dans le mois qui suit la notification de sa décision.

Art. 327/2

§ 1er. Lors de la déclaration d'une reconnaissance, les documents suivants sont remis à l'officier de l'état civil contre accusé de réception qui est délivré après réception de tous les documents :
1° une copie conforme de l'acte de naissance de l'enfant ;
2° une copie conforme de l'acte de naissance du candidat à la reconnaissance et, le cas échéant, du parent à l'égard duquel la filiation est établie ;
3° une preuve d'identité du candidat à la reconnaissance et, le cas échéant, du parent à l'égard duquel la filiation est établie ;
4° une preuve de nationalité du candidat à la reconnaissance et, le cas échéant, du parent à l'égard duquel la filiation est établie;
5° une preuve de l'inscription dans les registres de la population, le registre des étrangers ou le registre d'attente ou une preuve de la résidence actuelle du candidat à la reconnaissance et, le cas échéant, de la personne qui doit donner son consentement préalable ou de l'enfant;
6° une preuve de célibat ou une preuve de la dissolution ou de l'annulation du dernier mariage célébré devant un officier de l'état civil belge et, le cas échéant, une preuve de la dissolution ou de l'annulation des mariages célébrés devant une autorité étrangère, à moins qu'ils ne soient antérieurs à un mariage célébré devant un officier de l'état civil belge, du candidat à la reconnaissance lorsque le droit applicable en vertu de l'article 62 du Code de droit

international privé prévoit qu'une personne ne peut pas reconnaître un enfant d'une personne autre que son époux ou son épouse;

7° le cas échéant, une preuve de célibat ou une preuve de la dissolution ou de l'annulation du dernier mariage célébré devant un officier de l'état civil belge et, le cas échéant, une preuve de la dissolution ou de l'annulation des mariages célébrés devant une autorité étrangère, à moins qu'ils ne soient antérieurs à un mariage célébré devant un officier de l'état civil belge, de la mère en cas d'une reconnaissance avant la naissance ou dans l'acte de naissance;

8° le cas échéant, un acte authentique dont il ressort que la personne qui doit donner son consentement préalable consent à la reconnaissance;

9° en cas de reconnaissance prénatale, une attestation d'un médecin ou d'une sage-femme qui confirme la grossesse et qui indique la date probable de l'accouchement;

10° toute autre pièce authentique dont il ressort que l'intéressé remplit les conditions requises par la loi pour pouvoir reconnaître un enfant.

§ 2. Si les documents remis sont établis dans une langue étrangère, l'officier de l'état civil peut en demander une traduction certifiée conforme.

§ 3. Pour les personnes nées en Belgique, l'officier de l'état civil demande la copie certifiée conforme de l'acte de naissance au dépositaire du registre.

Il en va de même si l'acte de naissance a été transcrit en Belgique et que l'officier de l'état civil connaît le lieu de transcription.

La même règle s'applique aux mêmes conditions aux autres actes de l'état civil dressés ou transcrits en Belgique et dont, le cas échéant, la production est exigée.

La personne concernée peut toutefois, pour des motifs personnels, choisir de remettre elle-même la copie certifiée conforme de l'acte.

Le présent paragraphe n'est pas d'application au chef du poste consulaire de carrière auprès duquel est faite une déclaration de reconnaissance.

§ 4. Pour autant qu'il soit inscrit dans le registre de la population ou dans le registre

des étrangers au jour de la déclaration, le candidat à la reconnaissance est dispensé de remettre la preuve de nationalité, de l'état civil et d'inscription dans le registre de la population ou dans le registre des étrangers. L'officier de l'état civil joint un extrait du Registre national au dossier.
Toutefois, s'il s'estime insuffisamment informé, l'officier de l'état civil peut demander à l'intéressé de lui remettre toute autre preuve étayant ces données.
§ 5. Les articles 70 à 72ter sont applicables par analogie aux personnes qui se trouvent dans l'impossibilité de se procurer leur acte de naissance ou ont des difficultés sérieuses à se le procurer.
Toutefois, le juge de paix transmet immédiatement l'acte de notoriété au tribunal de la famille du lieu de la déclaration de la reconnaissance.

Art. 329bis

§ 1er. La reconnaissance de l'enfant majeur ou mineur émancipé n'est recevable que moyennant son consentement préalable.
§ 1er/1. Le consentement de l'enfant majeur n'est pas requis si le tribunal estime, en raison d'éléments de fait constatés par procès-verbal motivé, que l'enfant n'est pas capable d'exprimer sa volonté. Il en va de même si l'ordonnance du juge de paix prise en vertu de l'article 492/1 déclare l'enfant incapable de consentir à sa reconnaissance. L'enfant en mesure d'exprimer son opinion de manière autonome est entendu directement par le juge.
Le cas échéant, la personne de confiance exprime l'opinion de l'enfant si celui-ci n'est pas en mesure d'exprimer lui-même son opinion. Le juge attache l'importance qu'il convient à cette opinion.
§ 2. Si l'enfant est mineur non émancipé, la reconnaissance n'est recevable que moyennant le consentement préalable du parent à l'égard duquel la filiation est établie, ou de la mère si la reconnaissance est faite avant la naissance de l'enfant.
Est en outre requis, le consentement préalable de l'enfant s'il a douze ans accomplis. Ce consentement n'est pas requis de l'enfant dont le tribunal estime, en raison d'éléments de fait constatés par procès-verbal motivé, qu'il est privé de discernement.
A défaut de ces consentements, le candidat à la reconnaissance cite les personnes dont le

Art. 329bis

§ 1er. La reconnaissance de l'enfant majeur ou mineur émancipé n'est recevable que moyennant son consentement préalable.
§ 1er/1. Le consentement de l'enfant majeur n'est pas requis si le tribunal estime, en raison d'éléments de fait constatés par procès-verbal motivé, que l'enfant n'est pas capable d'exprimer sa volonté. Il en va de même si l'ordonnance du juge de paix prise en vertu de l'article 492/1 déclare l'enfant incapable de consentir à sa reconnaissance. L'enfant en mesure d'exprimer son opinion de manière autonome est entendu directement par le juge.
Le cas échéant, la personne de confiance exprime l'opinion de l'enfant si celui-ci n'est pas en mesure d'exprimer lui-même son opinion. Le juge attache l'importance qu'il convient à cette opinion.
§ 2. Si l'enfant est mineur non émancipé, la reconnaissance n'est recevable que moyennant le consentement préalable du parent à l'égard duquel la filiation est établie, ou de la mère si la reconnaissance est faite avant la naissance de l'enfant.
Est en outre requis, le consentement préalable de l'enfant s'il a douze ans accomplis. Ce consentement n'est pas requis de l'enfant dont le tribunal estime, en raison d'éléments de fait constatés par procès-verbal motivé, qu'il est privé de discernement.
A défaut de ces consentements, le candidat à la reconnaissance cite les personnes dont le

consentement est requis devant le tribunal. Les parties sont entendues en chambre du conseil.
Le tribunal tente de les concilier. S'il concilie les parties, le tribunal reçoit les consentements nécessaires. A défaut de conciliation, la demande est rejetée s'il est prouvé que le demandeur n'est pas le père ou la mère biologique. Lorsque la demande concerne un enfant âge d'un an ou plus au moment de l'introduction de la demande, le tribunal peut en outre refuser la reconnaissance si elle est manifestement contraire à l'intérêt de l'enfant.
Si une action publique est intentée contre le candidat à la reconnaissance, du chef d'un fait visé à l'article 375 du Code pénal, commis sur la personne de la mère pendant la période légale de conception, la reconnaissance ne peut avoir lieu et le délai d'un an visé à l'alinéa 4 est suspendu jusqu'à ce que la décision sur l'action publique soit coulée en force de chose jugée. Si le candidat a la reconnaissance est reconnu coupable de ce chef, la reconnaissance ne peut avoir lieu et la demande d'autorisation de reconnaissance est rejetée.
§ 3. Si l'enfant est mineur non émancipé et n'a pas d'auteur connu, ou que celui de ses auteurs à l'égard duquel la filiation est établie est décédé, présumé absent, dans l'impossibilité ou incapable d'exprimer sa volonté, l'officier de l'état civil doit notifier une copie littérale de la reconnaissance au représentant légal de l'enfant et à l'enfant lui-même, s'il a douze ans accomplis, à moins que ceux-ci n'aient préalablement consenti à la reconnaissance.
Si la reconnaissance n'a pas été reçue par un officier de l'état civil belge, elle doit, à la requête de son auteur, être signifiée aux personnes désignées à l'alinéa 1er.
Dans les six mois de la signification ou de la notification, les personnes auxquelles elle a été faite peuvent, par citation, requête conjointe ou requête contradictoire, demander au tribunal de la famille territorialement compétent d'annuler la reconnaissance.
Le greffier informe immédiatement de cette demande l'officier de l'état civil ou l'officier ministériel qui a établi l'acte de reconnaissance.
Les parties entendues, le tribunal statue sur l'action en nullité. Il annule la reconnaissance s'il est prouvé que la partie défenderesse n'est pas le père ou la mère biologique. En outre, il annule la reconnaissance si elle est manifestement contraire à l'intérêt de l'enfant

consentement est requis devant le tribunal. Les parties sont entendues en chambre du conseil.
Le tribunal tente de les concilier. S'il concilie les parties, le tribunal reçoit les consentements nécessaires. A défaut de conciliation, la demande est rejetée s'il est prouvé que le demandeur n'est pas le père ou la mère biologique. Lorsque la demande concerne un enfant âge d'un an ou plus au moment de l'introduction de la demande, le tribunal peut en outre refuser la reconnaissance si elle est manifestement contraire à l'intérêt de l'enfant.
Si une action publique est intentée contre le candidat à la reconnaissance, du chef d'un fait visé à l'article 375 du Code pénal, commis sur la personne de la mère pendant la période légale de conception, la reconnaissance ne peut avoir lieu et le délai d'un an visé à l'alinéa 4 est suspendu jusqu'à ce que la décision sur l'action publique soit coulée en force de chose jugée. Si le candidat a la reconnaissance est reconnu coupable de ce chef, la reconnaissance ne peut avoir lieu et la demande d'autorisation de reconnaissance est rejetée.
§ 3. Si l'enfant est mineur non émancipé et n'a pas d'auteur connu, ou que celui de ses auteurs à l'égard duquel la filiation est établie est décédé, présumé absent, dans l'impossibilité ou incapable d'exprimer sa volonté, l'officier de l'état civil doit notifier une copie littérale de la reconnaissance au représentant légal de l'enfant et à l'enfant lui-même, s'il a douze ans accomplis, à moins que ceux-ci n'aient préalablement consenti à la reconnaissance.
Si la reconnaissance n'a pas été reçue par un officier de l'état civil belge, elle doit, à la requête de son auteur, être signifiée aux personnes désignées à l'alinéa 1er.
Dans les six mois de la signification ou de la notification, les personnes auxquelles elle a été faite peuvent, par citation, requête conjointe ou requête contradictoire, demander au tribunal de la famille territorialement compétent d'annuler la reconnaissance.
Le greffier informe immédiatement de cette demande l'officier de l'état civil ***[..]*** qui a établi l'acte de reconnaissance.

Les parties entendues, le tribunal statue sur l'action en nullité. Il annule la reconnaissance s'il est prouvé que la partie défenderesse n'est pas le père ou la mère biologique. En outre, il annule la reconnaissance si elle est manifestement contraire à l'intérêt de l'enfant

lorsque celui-ci est âgé d'un an ou plus au moment de l'introduction de la demande.
L'alinéa 4 du § 2 est applicable par analogie.
Jusqu'à l'expiration du délai de six mois ou jusqu'à ce que la décision de débouté soit passée en force de chose jugée, la reconnaissance est inopposable à l'enfant et à son représentant légal, lesquels pourront néanmoins s'en prévaloir.

lorsque celui-ci est âgé d'un an ou plus au moment de l'introduction de la demande.
L'alinéa 4 du § 2 est applicable par analogie.
Jusqu'à l'expiration du délai de six mois ou jusqu'à ce que la décision de débouté soit passée en force de chose jugée, la reconnaissance est inopposable à l'enfant et à son représentant légal, lesquels pourront néanmoins s'en prévaloir.

Art. 330/1

En cas de déclaration de reconnaissance, il n'y a pas de lien de filiation entre l'enfant et l'auteur de la reconnaissance lorsqu'il ressort d'une combinaison de circonstances que l'intention de l'auteur de la reconnaissance, vise manifestement uniquement l'obtention d'un avantage en matière de séjour, lié à l'établissement d'un lien de filiation, pour lui-même, pour l'enfant ou pour la personne qui doit donner son consentement préalable à la reconnaissance.

Art. 330/2

L'officier de l'état civil refuse d'acter la reconnaissance lorsqu'il constate que la déclaration se rapporte à une situation telle que visée à l'article 330/1.
S'il existe une présomption sérieuse que la reconnaissance se rapporte à une situation telle que visée à l'article 330/1, l'officier de l'état civil peut surseoir à acter la reconnaissance, éventuellement après avoir recueilli l'avis du procureur du Roi de l'arrondissement judiciaire dans lequel la personne qui veut reconnaître l'enfant a l'intention de reconnaître l'enfant, pendant un délai de deux mois au plus à partir de l'établissement de l'acte de déclaration, afin de procéder à une enquête complémentaire. Le procureur du Roi peut prolonger ce délai de trois mois au maximum. Dans ce cas, il en informe l'officier de l'état civil qui en informe à son tour les parties intéressées.
S'il n'a pas pris de décision définitive dans le délai prévu à l'alinéa 2, l'officier de l'état civil est tenu d'acter sans délai la reconnaissance.
En cas de refus visé à l'alinéa 1er, l'officier de l'état civil notifie sans délai sa décision motivée aux parties intéressées. Une copie de celle-ci, accompagnée d'une copie de tous

documents utiles, est, en même temps, transmise au procureur du Roi de l'arrondissement judiciaire dans lequel la décision de refus a été prise et à l'Office des étrangers.
En cas de refus de l'officier de l'état civil d'acter la reconnaissance, la personne qui veut faire établir le lien de filiation, peut introduire une action en recherche de maternité, de paternité ou de comaternité auprès du tribunal de la famille du lieu de déclaration de la reconnaissance.
Dans le cas visé à l'alinéa précédent, l'exploit de citation ou la requête contient, à peine de nullité la décision de refus de l'officier de l'état civil.

Art. 330/3

§ 1er. Le procureur du Roi poursuit la nullité d'une reconnaissance dans l'hypothèse visée à l'article 330/1.
§ 2. Tout exploit de signification d'un jugement ou arrêt portant annulation d'une reconnaissance est immédiatement communiqué en copie par l'huissier de justice instrumentant au ministère public et au greffier de la juridiction qui a prononcé la décision.
Lorsque la nullité de la reconnaissance a été prononcée par un jugement ou un arrêt coulé en force de chose jugée, un extrait reprenant le dispositif du jugement ou de l'arrêt et la mention du jour où celui-ci a acquis force de chose jugée, est adressé, sans délai, par le greffier à l'officier de l'état civil du lieu où l'acte de reconnaissance a été établi ou, lorsque l'acte de reconnaissance n'a pas été établi en Belgique, à l'officier de l'état civil de Bruxelles, et à l'Office des étrangers.
Le greffier en avertit les parties.
L'officier de l'état civil transcrit sans délai le dispositif sur ses registres; mention en est faite en marge de l'acte de reconnaissance et de l'acte de naissance de l'enfant, s'ils ont été dressés ou transcrits en Belgique.

Art. 332quinquies

§ 1er. Les actions en recherche de maternité ou de paternité ne sont pas recevables si l'enfant majeur ou mineur émancipé s'y oppose.

Art. 332quinquies

§ 1er. Les actions en recherche de maternité ou de paternité ne sont pas recevables si l'enfant majeur ou mineur émancipé s'y oppose.

§ 1er/1. Il n'est pas tenu compte de l'opposition de l'enfant majeur si le tribunal estime, en raison d'éléments de fait constatés par procès-verbal motivé, que l'enfant n'est pas capable d'exprimer sa volonté. Il en va de même si l'ordonnance du juge de paix prise en vertu de l'article 492/1 déclare l'enfant incapable de s'opposer à l'action en recherche de maternité ou de paternité. L'enfant en mesure d'exprimer son opinion de manière autonome est entendu directement par le juge. Le cas échéant, la personne de confiance exprime l'opinion de l'enfant si celui-ci n'est pas en mesure d'exprimer lui-même son opinion. Le juge attache l'importance qu'il convient à cette opinion.

§ 2. Si l'opposition à l'action émane d'un enfant mineur non émancipé qui a douze ans accomplis, ou de celui des auteurs de l'enfant à l'égard duquel la filiation est établie, le tribunal ne rejette la demande, sans préjudice du § 3, que si elle concerne un enfant âgé d'au moins un an au moment de l'introduction de la demande, et si l'établissement de la filiation est manifestement contraire à l'intérêt de l'enfant.

Il n'est pas tenu compte de l'opposition de l'enfant mineur dont le tribunal estime, en raison d'éléments de fait constatés par procès-verbal motivé, qu'il est privé de discernement.

§ 3. Le tribunal rejette en toute hypothèse la demande s'il est prouvé que celui ou celle dont la filiation est recherchée n'est pas le père ou la mère biologique de l'enfant.

§ 4. Si une action publique est intentée contre l'homme demandeur en recherche de paternité, du chef d'un fait visé à l'article 375 du Code pénal, commis sur la personne de la mère pendant la période légale de conception, il est sursis à statuer, à la demande d'une des parties, jusqu'à ce que la décision sur l'action publique soit coulée en force de chose jugée. Si l'intéressé est reconnu coupable de ce chef, la demande de recherche de paternité est rejetée à la demande d'une des parties.

CODE JUDICIAIRE

Art. 572bis

Sans préjudice des compétences spéciales reconnues au juge de paix et des législations particulières, le tribunal de la famille connaît:

§ 1er/1. Il n'est pas tenu compte de l'opposition de l'enfant majeur si le tribunal estime, en raison d'éléments de fait constatés par procès-verbal motivé, que l'enfant n'est pas capable d'exprimer sa volonté. Il en va de même si l'ordonnance du juge de paix prise en vertu de l'article 492/1 déclare l'enfant incapable de s'opposer à l'action en recherche de maternité ou de paternité. L'enfant en mesure d'exprimer son opinion de manière autonome est entendu directement par le juge. Le cas échéant, la personne de confiance exprime l'opinion de l'enfant si celui-ci n'est pas en mesure d'exprimer lui-même son opinion. Le juge attache l'importance qu'il convient à cette opinion.

§ 2. Si l'opposition à l'action émane d'un enfant mineur non émancipé qui a douze ans accomplis, ***de celui des auteurs de l'enfant à l'égard duquel la filiation «est établie, ou du ministère public***, le tribunal ne rejette la demande, sans préjudice du § 3, que si elle concerne un enfant âgé d'au moins un an au moment de l'introduction de la demande, et si l'établissement de la filiation est manifestement contraire à l'intérêt de l'enfant.

Il n'est pas tenu compte de l'opposition de l'enfant mineur dont le tribunal estime, en raison d'éléments de fait constatés par procès-verbal motivé, qu'il est privé de discernement.

§ 3. Le tribunal rejette en toute hypothèse la demande s'il est prouvé que celui ou celle dont la filiation est recherchée n'est pas le père ou la mère biologique de l'enfant.

§ 4. Si une action publique est intentée contre l'homme demandeur en recherche de paternité, du chef d'un fait visé à l'article 375 du Code pénal, commis sur la personne de la mère pendant la période légale de conception, il est sursis à statuer, à la demande d'une des parties, jusqu'à ce que la décision sur l'action publique soit coulée en force de chose jugée. Si l'intéressé est reconnu coupable de ce chef, la demande de recherche de paternité est rejetée à la demande d'une des parties.

CODE JUDICIAIRE

Art. 572bis

Sans préjudice des compétences spéciales reconnues au juge de paix et des législations particulières, le tribunal de la famille connaît:

1° des demandes relatives à l'état des personnes;

2° des demandes relatives à l'annulation de la cohabitation légale, et des recours contre le refus de l'officier de l'état civil d'acter la déclaration de cohabitation légale sans préjudice de la compétence attribuée au juge pénal par l'article 391octies du Code pénal et l'article 79quater de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;
3° des demandes des époux et cohabitants légaux relatives à l'exercice de leurs droits ou à leurs biens ainsi que des mesures provisoires qui s'y rapportent;
4° des demandes relatives à l'exercice de l'autorité parentale, à l'hébergement ou aux droits aux relations personnelles à l'égard d'enfants mineurs;
5° des constats de l'impossibilité durable d'exercer l'autorité parentale visés à l'article 389 du Code civil;
6° des demandes visées aux articles 1322bis et 1322decies;
7° des demandes liées aux obligations alimentaires, à l'exception de celles qui sont liées au droit au revenu d'intégration sociale;
8° des litiges relatifs à la détermination du ou des allocataire(s) des allocations familiales relatives à des enfants dont les parents ne vivent plus ensemble, ainsi que des requêtes en opposition au paiement à l'allocataire;
9° des demandes relatives aux régimes matrimoniaux, aux successions, aux donations entre vifs ou aux testaments;
10° des demandes en partage;
11° des demandes relatives à l'interdiction temporaire de résidence visée par la loi du 15 mai 2012 relative à l'interdiction temporaire de résidence en cas de violence domestique;
12° de l'opposition faite par le titulaire de l'autorité parentale à l'exercice des droits de l'enfant mineur non-émancipé au retrait des sommes inscrites au livret ou carnet d'épargne de ce dernier;
13° des demandes formées en application de l'article 220, § 3, du Code civil;
14° de l'opposition au paiement à l'allocataire des prestations familiales visée à l'article 69, § 3, des lois relatives aux allocations familiales

1° des demandes relatives à l'état des personnes***, sans préjudice de la compétence attribuée au juge pénal par l'article 391octies du Code pénal et l'article 79quater de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers*****;**
2° des demandes relatives à l'annulation de la cohabitation légale, et des recours contre le refus de l'officier de l'état civil d'acter la déclaration de cohabitation légale sans préjudice de la compétence attribuée au juge pénal par l'article 391octies du Code pénal et l'article 79quater de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;
3° des demandes des époux et cohabitants légaux relatives à l'exercice de leurs droits ou à leurs biens ainsi que des mesures provisoires qui s'y rapportent;
4° des demandes relatives à l'exercice de l'autorité parentale, à l'hébergement ou aux droits aux relations personnelles à l'égard d'enfants mineurs;
5° des constats de l'impossibilité durable d'exercer l'autorité parentale visés à l'article 389 du Code civil;
6° des demandes visées aux articles 1322bis et 1322decies;
7° des demandes liées aux obligations alimentaires, à l'exception de celles qui sont liées au droit au revenu d'intégration sociale;
8° des litiges relatifs à la détermination du ou des allocataire(s) des allocations familiales relatives à des enfants dont les parents ne vivent plus ensemble, ainsi que des requêtes en opposition au paiement à l'allocataire;
9° des demandes relatives aux régimes matrimoniaux, aux successions, aux donations entre vifs ou aux testaments;
10° des demandes en partage;
11° des demandes relatives à l'interdiction temporaire de résidence visée par la loi du 15 mai 2012 relative à l'interdiction temporaire de résidence en cas de violence domestique;
12° de l'opposition faite par le titulaire de l'autorité parentale à l'exercice des droits de l'enfant mineur non-émancipé au retrait des sommes inscrites au livret ou carnet d'épargne de ce dernier;
13° des demandes formées en application de l'article 220, § 3, du Code civil;
14° de l'opposition au paiement à l'allocataire des prestations familiales visée à l'article 69, § 3, des lois relatives aux allocations familiales

pour travailleurs salariés coordonnées le 19 décembre 1939, hormis le cas où le tribunal de la jeunesse a été saisi sur la base de l'article 29 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait et hormis le cas où le juge de paix est compétent en vertu de l'article 594, 8°;
15° de l'opposition au paiement à l'allocataire des prestations familiales pour travailleurs indépendants, visée à l'article 31, § 3, de l'arrêté royal du 8 avril 1976 établissant le régime des prestations familiales en faveur des travailleurs indépendants, hormis le cas où le tribunal de la jeunesse a été saisi sur la base de l'article 29 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait et hormis le cas où le juge de paix est compétent en vertu de l'article 594, 9°.

LOI DU 15 DECEMBRE 1980 SUR L'ACCES AU TERRITOIRE, LE SEJOUR, L'ETABLISSEMENT ET L'ELOIGNEMENT DES ETRANGERS

79bis

§ 1er. Quiconque conclut un mariage dans les circonstances visées à l'article 146bis du Code civil sera puni d'un emprisonnement d'un mois à trois ans et d'une amende de cinquante euros à cinq cents euros.
Quiconque reçoit une somme d'argent visant à le rétribuer pour la conclusion d'un tel mariage, sera puni d'un emprisonnement de deux mois à quatre ans et d'une amende de cent euros à deux mille cinq cents euros.

Quiconque recourt à des violences ou menaces à l'égard d'une personne pour la contraindre à conclure un tel mariage sera puni d'un emprisonnement de trois mois à cinq ans et d'une amende de deux cent cinquante euros à cinq mille euros.
§ 2. La tentative du délit prévu au § 1er, alinéa 1er, est punie d'un emprisonnement de quinze jours à un an et d'une amende de vingt-six euros à deux cent cinquante euros.
La tentative du délit prévu au § 1er, alinéa 2, est punie d'un emprisonnement d'un mois à

pour travailleurs salariés coordonnées le 19 décembre 1939, hormis le cas où le tribunal de la jeunesse a été saisi sur la base de l'article 29 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait et hormis le cas où le juge de paix est compétent en vertu de l'article 594, 8°;
15° de l'opposition au paiement à l'allocataire des prestations familiales pour travailleurs indépendants, visée à l'article 31, § 3, de l'arrêté royal du 8 avril 1976 établissant le régime des prestations familiales en faveur des travailleurs indépendants, hormis le cas où le tribunal de la jeunesse a été saisi sur la base de l'article 29 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait et hormis le cas où le juge de paix est compétent en vertu de l'article 594, 9°.

LOI DU 15 DECEMBRE 1980 SUR L'ACCES AU TERRITOIRE, LE SEJOUR, L'ETABLISSEMENT ET L'ELOIGNEMENT DES ETRANGERS

79bis

§ 1er. Quiconque conclut un mariage dans les circonstances visées à l'article 146bis du Code civil sera puni d'un emprisonnement d'un mois à trois ans et d'une amende de cinquante euros à cinq cents euros.
Quiconque reçoit une somme d'argent ***ou d'autres valeurs*** visant à le rétribuer pour la conclusion d'un tel mariage, sera puni d'un emprisonnement de deux mois à quatre ans et d'une amende de cent euros à deux mille cinq cents euros.
Quiconque recourt à des violences ou menaces à l'égard d'une personne pour la contraindre à conclure un tel mariage sera puni d'un emprisonnement de trois mois à cinq ans et d'une amende de deux cent cinquante euros à cinq mille euros.
§ 2. La tentative du délit prévu au § 1er, alinéa 1er, est punie d'un emprisonnement de quinze jours à un an et d'une amende de vingt-six euros à deux cent cinquante euros.
La tentative du délit prévu au § 1er, alinéa 2, est punie d'un emprisonnement d'un mois à

deux ans et d'une amende de cinquante euros à mille deux cent cinquante euros.
La tentative du délit prévu au § 1er, alinéa 3, est punie d'un emprisonnement de deux mois à trois ans et d'une amende de cents vingt-cinq euros à deux mille cinq cent euros.

Art. 79ter

§ 1er. Quiconque conclut une cohabitation légale dans les circonstances visées à l'article 1476bis du Code civil, sera puni d'un emprisonnement d'un mois à trois ans et d'une amende de cinquante euros à cinq cents euros.
Quiconque reçoit une somme d'argent visant à le rétribuer pour la conclusion d'une telle cohabitation, sera puni d'un emprisonnement de deux mois à quatre ans et d'une amende de cent euros à deux mille cinq cents euros.

Quiconque recourt à des violences ou menaces à l'égard d'une personne pour la contraindre à conclure une telle cohabitation sera puni d'un emprisonnement de trois mois à cinq ans et d'une amende de deux cent cinquante euros à cinq mille euros.
§ 2. La tentative du délit visé au § 1er, alinéa 1er, est punie d'un emprisonnement de quinze jours à un an et d'une amende de vingt-six euros à deux cent cinquante euros.
La tentative du délit visé au § 1er, alinéa 2, est punie d'un emprisonnement d'un mois à deux ans et d'une amende de cinquante euros à mille deux cent cinquante euros.
La tentative du délit visé au § 1er, alinéa 3, est punie d'un emprisonnement de deux mois à trois ans et d'une amende de cent vingt-cinq euros à deux mille cinq cents euros.

deux ans et d'une amende de cinquante euros à mille deux cent cinquante euros.
La tentative du délit prévu au § 1er, alinéa 3, est punie d'un emprisonnement de deux mois à trois ans et d'une amende de cents vingt-cinq euros à deux mille cinq cent euros.

Art. 79ter

§ 1er. Quiconque conclut une cohabitation légale dans les circonstances visées à l'article 1476bis du Code civil, sera puni d'un emprisonnement d'un mois à trois ans et d'une amende de cinquante euros à cinq cents euros.
Quiconque reçoit une somme d'argent ***ou d'autres valeurs*** visant à le rétribuer pour la conclusion d'une telle cohabitation, sera puni d'un emprisonnement de deux mois à quatre ans et d'une amende de cent euros à deux mille cinq cents euros.
Quiconque recourt à des violences ou menaces à l'égard d'une personne pour la contraindre à conclure une telle cohabitation sera puni d'un emprisonnement de trois mois à cinq ans et d'une amende de deux cent cinquante euros à cinq mille euros.
§ 2. La tentative du délit visé au § 1er, alinéa 1er, est punie d'un emprisonnement de quinze jours à un an et d'une amende de vingt-six euros à deux cent cinquante euros.
La tentative du délit visé au § 1er, alinéa 2, est punie d'un emprisonnement d'un mois à deux ans et d'une amende de cinquante euros à mille deux cent cinquante euros.
La tentative du délit visé au § 1er, alinéa 3, est punie d'un emprisonnement de deux mois à trois ans et d'une amende de cent vingt-cinq euros à deux mille cinq cents euros.

Art. 79ter-bis

§ 1er. Quiconque reconnaît un enfant ou donne son consentement préalable à une reconnaissance d'enfant dans les circonstances visées à l'article 330/1 du Code civil sera puni d'un emprisonnement d'un mois à trois ans et d'une amende de cinquante euros à cinq cents euros.
Quiconque reçoit une somme d'argent ou d'autres valeurs visant à le rétribuer pour avoir fait une telle reconnaissance ou avoir donné son consentement préalable à une telle reconnaissance sera puni d'un emprisonnement de deux mois à quatre ans et d'une amende de cent euros à deux mille cinq

	cents euros. ***Quiconque recourt à des violences ou menaces à l'égard d'une personne pour la contraindre à faire une telle reconnaissance ou donner son consentement préalable à une telle reconnaissance sera puni d'un emprisonnement de trois mois à cinq ans et d'une amende de deux cent cinquante euros à cinq mille euros.*** ***§ 2. La tentative du délit visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, est punie d'un emprisonnement de quinze jours à un an et d'une amende de vingt-six euros à deux cent cinquante euros.*** ***La tentative du délit visé au paragraphe 1er, alinéa 2, est punie d'un emprisonnement d'un mois à deux ans et d'une amende de cinquante euros à mille deux cent cinquante euros.*** ***La tentative du délit visé au paragraphe 1er, alinéa 3, est punie d'un emprisonnement de deux mois à trois ans et d'une amende de cent vingt-cinq euros à deux mille cinq cents euros.***
Art. 79quater	Art. 79quater
§ 1er. Le juge qui prononce une condamnation sur la base des articles 79bis ou 79ter ou qui constate la culpabilité pour une infraction visée à ces dispositions, peut également prononcer la nullité du mariage ou de la cohabitation légale, à la demande du procureur du Roi ou de toute partie ayant un intérêt à la cause.	***§ 1er. Le juge qui prononce une condamnation sur la base des articles 79bis, 79ter ou 79ter-bis ou qui constate la culpabilité pour une infraction visée à ces dispositions, peut également prononcer la nullité du mariage, de la cohabitation légale ou de la reconnaissance, à la demande du procureur du Roi ou de toute partie ayant un intérêt à la cause.***
§ 2. Aucun jugement n'est opposable aux époux ou aux cohabitants légaux s'ils n'ont été présents ou appelés à la cause.	***§ 2. Un jugement n'est opposable aux époux, aux cohabitants légaux, à l'auteur de la reconnaissance, à la personne ayant donné le consentement préalable à une reconnaissance ou à l'enfant reconnu que s'ils ont été parties ou appelés à la cause.***
Le ministère public peut appeler en intervention forcée l'époux ou le cohabitant légal qui n'est pas présent à la cause.	***Le ministère public peut appeler en intervention forcée l'époux, le cohabitant légal, l'auteur de la reconnaissance, la personne qui consent à la reconnaissance ou l'enfant reconnu qui n'est pas présent à la cause.***
L'intervention leur confère la qualité de partie à la cause. Ces parties peuvent exercer les voies de recours. L'intervention est formée dès le début de l'instance de sorte que ces parties puissent faire valoir leurs droits sur l'annulation du mariage ou de la cohabitation légale.	L'intervention leur confère la qualité de partie à la cause. Ces parties peuvent exercer les voies de recours. L'intervention est formée dès le début de l'instance de sorte que ces parties puissent faire valoir leurs droits sur l'annulation du mariage***, de la cohabitation légale ou de la reconnaissance.***

	L'article 331sexies du Code civil est d'application au présent paragraphe.
§ 3. Tout exploit de signification d'un jugement ou arrêt relatif à l'annulation d'un mariage ou d'une cohabitation légale est immédiatement communiqué en copie par l'huissier de justice instrumentant au greffier de la juridiction qui a prononcé la décision.	§ 3. Tout exploit de signification d'un jugement ou arrêt relatif à l'annulation d'un mariage***, d'une cohabitation légale ou d'une reconnaissance*** est immédiatement communiqué en copie par l'huissier de justice instrumentant au greffier de la juridiction qui a prononcé la décision.
§ 4. Lorsque la nullité du mariage a été prononcée par un jugement ou un arrêt coulé en force de chose jugée, un extrait reprenant le dispositif du jugement ou de l'arrêt et la mention du jour où celui-ci a acquis force de chose jugée est, sans délai, adressé par le greffier à l'officier de l'état civil du lieu où le mariage a été célébré et à l'Office des étrangers ou, lorsque le mariage n'a pas été célébré en Belgique, à l'officier de l'état civil de Bruxelles et à l'Office des étrangers. Le greffier en avertit les parties. L'officier de l'état civil transcrit sans délai le dispositif sur ses registres; mention en est faite en marge de l'acte de mariage et des actes d'état civil relatifs aux enfants, s'ils ont été dressés ou transcrits en Belgique.	§ 4. Lorsque la nullité du mariage a été prononcée par un jugement ou un arrêt coulé en force de chose jugée, un extrait reprenant le dispositif du jugement ou de l'arrêt et la mention du jour où celui-ci a acquis force de chose jugée est, sans délai, adressé par le greffier à l'officier de l'état civil du lieu où le mariage a été célébré et à l'Office des étrangers ou, lorsque le mariage n'a pas été célébré en Belgique, à l'officier de l'état civil de Bruxelles et à l'Office des étrangers. Le greffier en avertit les parties. L'officier de l'état civil transcrit sans délai le dispositif sur ses registres; mention en est faite en marge de l'acte de mariage et des actes d'état civil relatifs aux enfants, s'ils ont été dressés ou transcrits en Belgique.
§ 5. Lorsque la nullité de la cohabitation légale a été prononcée par un jugement ou un arrêt coulé en force de chose jugée, un extrait reprenant le dispositif du jugement ou de l'arrêt et la mention du jour où celui-ci a acquis force de chose jugée est, sans délai, adressé par le greffier à l'officier de l'état civil du lieu où la déclaration de cohabitation légale a été faite et à l'Office des étrangers. Le greffier en avertit les parties. L'officier de l'état civil inscrit sans délai l'annulation de la cohabitation légale dans le registre de la population.	§ 5. Lorsque la nullité de la cohabitation légale a été prononcée par un jugement ou un arrêt coulé en force de chose jugée, un extrait reprenant le dispositif du jugement ou de l'arrêt et la mention du jour où celui-ci a acquis force de chose jugée est, sans délai, adressé par le greffier à l'officier de l'état civil du lieu où la déclaration de cohabitation légale a été faite et à l'Office des étrangers. Le greffier en avertit les parties. L'officier de l'état civil inscrit sans délai l'annulation de la cohabitation légale dans le registre de la population.
	§ 6. Tout exploit de signification d'un jugement ou arrêt portant annulation d'une reconnaissance est immédiatement communiqué en copie par l'huissier de justice instrumentant au ministère public et au greffier de la juridiction qui a prononcé la décision. ***Lorsque la nullité de la reconnaissance a été prononcée par un jugement ou un arrêt coulé en force de chose jugée, un extrait reprenant le dispositif du jugement ou de l'arrêt et la mention du jour où celui-ci a acquis force de chose jugée, est adressé, sans délai, par le greffier à l'officier de l'état civil de la commune où l'acte de reconnaissance a été établi ou, lorsque l'acte de reconnaissance***

n'a pas été établi en Belgique, à l'officier de l'état civil de Bruxelles, et à l'Office des étrangers.
Le greffier en avertit les parties.
L'officier de l'état civil transcrit sans délai le dispositif sur ses registres; mention en est faite en marge de l'acte de reconnaissance et de l'acte de naissance de l'enfant, s'ils ont été dressés ou transcrits en Belgique.

CODE CONSULAIRE

Art. 7

Les compétences en matière d'état civil concernent exclusivement :
1° les actes de naissance et de décès de Belges à condition que la naissance ou le décès ait eu lieu au sein de la circonscription consulaire ainsi que les actes de déclaration d'enfant sans vie dont l'un des parents est belge;
2° les actes portant reconnaissance d'enfant à condition que soit l'auteur, soit l'enfant à reconnaître soit belge et que l'un des deux ait sa résidence habituelle au sein de la circonscription consulaire;
3° la déclaration conjointe prévue à l'article 316bis du Code civil à condition que la naissance de l'enfant soit actée par le chef du poste consulaire de carrière;
4° les actes visés aux articles 335 et 335ter du Code civil relatifs au nom d'enfants reconnus, à condition que l'enfant soit belge et qu'il ait sa résidence habituelle au sein de la circonscription consulaire.

CODE CONSULAIRE

Art. 7

Les compétences en matière d'état civil concernent exclusivement :
1° les actes de naissance et de décès de Belges à condition que la naissance ou le décès ait eu lieu au sein de la circonscription consulaire ainsi que les actes de déclaration d'enfant sans vie dont l'un des parents est belge;
2° les actes de reconnaissance d'un enfant à condition que l'auteur soit belge et qu'il ait son domicile au sein de la circonscription consulaire;

3° la déclaration conjointe prévue à l'article 316bis du Code civil à condition que la naissance de l'enfant soit actée par le chef du poste consulaire de carrière;
4° les actes visés aux articles 335 et 335ter du Code civil relatifs au nom d'enfants reconnus, à condition que l'enfant soit belge et qu'il ait sa résidence habituelle au sein de la circonscription consulaire.

Art. 15/1

Lors de la déclaration de la reconnaissance d'un enfant, l'auteur domicilié à l'étranger doit élire domicile en Belgique pour la correspondance et les notifications.
Le chef du poste consulaire de carrière peut, pour l'application de l'article 330/2 du Code civil, recueillir l'avis du procureur du Roi de l'arrondissement judiciaire du domicile choisi par l'auteur.